

ТАЪРИХИ ЧАҲОН

Нашри 4-уми аз нав кор карда ва пуррашуда

*Вазорати таълими халқи Республикаи Ўзбекистон ҳамчун
китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфҳои 9-уми мактабҳои таълими
миёнаи умумӣ ба нашр тавсия намудааст*

ХОНАИ ЭҶОДИИ ТАБЪУ НАШРИ „О‘QITUVCHI“
ТОШКАНД – 2019

УЎК: 94(100)(075.3)

КБК 63.3(0)я72

Ж 40

Мувофиқи хulosai гурӯҳи коршиносон (экспертҳо) оид ба тайёр намудан ва чоп кардани адабиётҳои таърихӣ аз тарафи Шӯрои таълимию методии фанҳои таърихи Маркази таълими республика ба нашр тавсия шудааст.

Муаллифон:

**М. Лафасов, У. Ҷӯраев,
Э. Холиков, Д. Қодирова**

Муҳаррири масъул:

Э. З. Нуридинов – доктори илмҳои таърих, профессор.

Тақризчиён:

Р. Р. Назаров – номзади илмҳои фалсафа;
Б. Абдуллоев – муалими тоифаи олӣ.

АЛОМАТҲОИ ШАРТӢ

Кори мустақилона оид ба мавзӯъ.

Дар ёд доред.

Мазмуни истилоҳҳо.

Мавзӯъ барои баҳс.

Савол ва супоришҳо.

Аз ҳисоби маблағҳои бунёди мақсадноки китоби республика чоп шудааст.

ISBN 978-9943-22-399-8

© Лафасов ва диг.

© XЭТН „O'QITUVCHI“ 2019

МУҚАДДИМА

Донишомўзони азиз!

Шумо фарзандони Ўзбекистони мустақил ҳастед. Дар аснои омӯхтани таърихи чаҳон суханони зерини раҳбари давлатамон Шавкат Мирзиёевро „...мутаассифона дар дунё, атрофамон қувваҳое ҳастанд, ки вазъи босуботи чамъиятамонро аз маҷро бароварда, дар байни одамон низоъ барангехта, тухми душманиро пошида, мочароҳои гуногуно сар занонданӣ ва ҳатто моил ба хунрезихо мебошанд“-ро дар ёд дошта бошед ва бояд идрок кунед, ки решоҳои ин иллатҳо ба оҳири асри XIX – ибтидиои асри XX рафта мерасанд.

Шумо ба синфи 9-ум синфи оҳирини мактаби миёнаи умумӣ қадам ниҳодед. Шумо дар синфи 8-ум аз фанни „Таърихи чаҳон“ даври иборат аз ибтидиои асри XVI то нимаи дуюми асри XIX-ро омӯхтед. Дар ин давр инкишофи пешрафти чамъият хеле пурзӯр шуд. Истеҳсолот боло рафт. Демократияи сиёсӣ расмӣ гардид, шаклҳои ҳукмронии табақаҳои боло такмил ёфт. Шумо акнун даври хеле шавқовар ва дар айни замон бисёр мураккаби таърихи чаҳонро меомӯзед. Чунки дар ин давр дар дунё дигаргуниҳои калон рӯй доданд. Ҳусусияти асосии ин давр дар истеҳсолот барқарор шудани капитализми монополистӣ аст. Синдикатҳо, картелҳо, консернҳои гуногун ба вучуд омаданд. Истеҳсолот мутамарказ шуд, ба хориҷа баровардан капитал сар шуд. Якчанд давлатҳо ба чунин дараҷаи тараққиёт расиданд, ки пештар дар тӯли садсолаҳо намерасиданд.

Ин гуна дигаргуниҳоро, ки ба тараққиёти чамъияти иқтисоди бозаргонӣ хос аст, ҳоло мамлакати мо аз сар гузаронида истодааст. Истифодаи таҷрибаи таърихии тараққиёти чамъият дар шароити имрӯза, такрор накардани хатоҳои роҳёфта барои барпо намудани чамъияти бузург дар мамлакатамон ва дарёфтани ҷои муносибро дар ҷомеаи чаҳонӣ суръат мебахшад. Аз ин боис таърихи қишварҳои мутараққиро чукур омӯхта, тарафҳои мусбии онро барои равнақи республикаамон истифода бурдан вазифаи муқаддаси ҳар кадоми мост.

Ин китоби дарсӣ дар асоси ба марҳалабандии нави таърих таҳия шуда, даври аз солҳои 70-уми асри XIX то соли 1918-ро дар бар мегирад.

§ 1

**Рӯй додани дигаргуниҳои куллӣ дар инкишофи
капитализм дар охир асри XIX – ибтиди асри XX**

**Концентратсияи
(мутамарказшавии)
истехсолот**

Дар охир асри XIX – ибтиди асри XX дар инкишофи капитализм марҳалаи нав – марҳалае, ки онро капитализми монополистӣ меноманд, барқарор гардид. Капитализми монополистӣ ин марҳалаест, ки дар ҳаёти иқтисодии капитализм монополияҳо ба вучуд омада, олигархияи молиявӣ ташаккул ёфт, дар истехсолот концентратсия (мутамарказшавӣ) ва корпоратсияҳои байналмилалӣ барпо шуда, дар ҳаёти сиёсӣ бошад, онҳо аз болои давлат ва халқ ҳукмронӣ мекардагӣ шуданд.

Ин марҳалаи капитализм аз марҳалаи капитализми озод бо нишонаҳои асосии зерин фарқ меқунад:

1. Дар истехсолот пайдо шудани монополияҳо.

Монополия ин корхонаи азим ё иттифоқи ин хел корхонаҳост, ки дар соҳаи истехсолот ё савдо яккаҳукмрониро ба даст овардааст. Монополияҳо дар ҳамаи давлатҳои индустрӣӣ ба вучуд омада буданд.

Онҳо дар шакли картел, синдикат, трест ва консерн дар ин ё он соҳаи хочагии мамлакат ҳукмрон шудаанд. Масалан, синдикати ангиштсанги Рейн-Вестфалия, ки дар Германия ташкил ёфта буд, қисми асосии ангиштеро, ки дар кишвар истехсол ва фурӯҳта мешуд, дар даст ҷамъ карда буд.

Дар охир асри XIX шумораи монополияҳо дар Германия беш аз 250-то, дар ШМА 185-то монополия фаъолият нишон медод.

2. Ба вучуд омаданди олигархияи молиявӣ.

Ин ҳодиса дар натиҷаи ба ҳам як шудани капитали саноатӣ ва банкӣ содир гардид. Мутамарказ шудани истехсолот ва ҷараёни монополияшавии саноат ба мутамарказ гардидани капитал дар фаъолияти банк оварда расонд. Дар оқибати рақобати саҳт банкҳои хурд хонавайрон шуда, ба таркиби банкҳои калон дохил шуданд.

Дар натичаи ин марказҳои молиявӣ – банкҳои гигант (яъне азим) пайдо шуданд, ки дорои қудрати хеле қалони молиявӣ ва таъсири бузурги сиёсӣ дар мамлакаташон буданд. Дар ибтидои асри XX чунин банкҳо дар Франсия сето, дар ШМА дуто буд.

Ба ҳам муттаҳид шудани капитали банкӣ ва капитали саноатӣ ба пайдошавии шакли нави капитал–капиталияни молиявӣ оварда расонд. Империяҳои хеле бузурги банку саноат пайдо шуданд, ки онҳо „шоҳони“ соҳаи пӯлод, нефт, газета ва дигар соҳаҳо буданд.

Дар ШМА чунин империяҳои 60 ҳонавода мавҷуд буданд, ки назорати ҳаёти иқтисодиро дар мамлакат ба даст гирифта буданд. Дар охири асри XIX аз ин ҳонаводаҳо „сегонаи бузург“ – Рокфеллер (нефт), Морган (молия) ва Карнеги (пӯлод) фарқ мекарданд. Дар ибтидои асри XX баъди молу мулки бисёрмиллионаи худро фурӯхтани Карнеги дар нигоҳи америкоиҳо дар бобати омад ва қудрати сарватмандӣ дар соҳаи тадбиркорӣ симои ду – Морган ва Рокфеллер падид мегардад. Чунончи, трести нефти Рокфеллер қарib тамоми нефти кишварро истехсол мекард. Трести пӯлоди Морган 66 фоизи пӯлодро медод. Дар Франсия „оилаи 200“, ки дорои амонатгузорони бузурги банкҳои франсуз буданд, ба тимсоли нерӯи молиявӣ табдил ёфтанд.

3. Ба хориҷа баровардани капитал аҳамияти қалон пайдо ме- кунад.

Монополияҳо, олигархияи молиявӣ барои зиёд намудани фоида ҳаракат намуда, акнун ба хориҷа на мол, балки ба содироти капитал (сармоя) эътибори қалон доданд. Чунки акнун аз содироти молдида, ба хориҷа баровардани капитал, яъне бар ивази фоиз додани кредит, ба нарҳи арzon ҳаридани сарватҳои табиӣ ва дар он ҷойҳо аз ҳисоби қувваи арзони корӣ сарват ба даст овардан, соҳтани корхонаҳо фоидай қалон медоданд.

Ҳамин тарик, монополияҳо ба хориҷи кишвар баровардани капиталро нисбат ба истифода дар иқтисодиёти мамлакаташон афзal донистанд. Аз ин боис, дар байни солҳои 1900–1913 ҳаҷми ба хориҷа баровардани капитал аз тарафи давлатҳои индустрӣ (му-
тараққӣ) ду баробар афзуда буд.

4. Аз нигоҳи иқтисодӣ дунёро тақсим карда гирифтани монополияҳои байналмилалӣ.

Монополияҳои бузургтарин, гурӯҳҳои гуногуни олигархияи молиявӣ кӯшиш менамуданд, ки бозорҳо, манбаъҳои ашёҳои хомро

зери назорати худ гиранд. Ҳамин тариқ, монополияҳои байналмилалӣ ба вучуд омаданд. Дар соли 1910 шумораи онҳо ба 100 расида буд. Дар натиҷаи ин ҳодисаи нав – байни монополияҳои байналмилалӣ мубориза барои назорат кардани хочагӣ ва боигарии дунё сар шуд. Ҷунончи, ду гурӯҳи молиявӣ – Рокфеллер (ШМА) ва Ротшилдҳо (Британияи Кабир, Франсия) бозори карасини ҷаҳонро тақсим карда гирифта буданд.

Дар соли 1907 ду монополияи азимтарин – „Ширкати умумии барк“ (ШМА) ва „Ҷамъияти умумии барк“ (Германия) оиди тақсим намудани бозори барки дунё ва ҳамкории дутарафа шартномаро ба имзо расонданд. Ҳамин тариқ, кариб тамоми дигар давлатҳои заиф ва ақибмонда тобеи олигархияи молиявии давлатҳои бузургтарини индустралӣ гардиданд.

5. Авҷ гирифтани мубориза барои ба охир расонидани тақсимкуни худудии дунё аз тарафи давлатҳои индустрӣ.

Баробари мустаҳкамшавии қудрати олигархияи молиявӣ давлатҳои индустралӣ барои васеъ намудани доираи мустамликаҳои худ боз ҳам кӯшиш карданд. Ин ҳолат дар байни давлатҳои индустралӣ ҷараёни тақсим намудани дунёро тезонид.

Дар охири асри XIX ва ибтидои асри XX байни онҳо аз нисф зиёди худуди рӯи замин тақсим карда шуда буд. Британияи Кабир, Франсия ва Россия ба мустамликаҳои хеле қалон соҳиб шуданд. Германия, Италия ва Япония маҷбур шуданд, ки бо худудҳои наҷандон қалон кифоя қунанд. Ин гуна ҳолати тақсимоти дунё Германияро, ки аз лиҳози инқишифӣ иқтисодӣ дар дунё мақоми 2-юм, дар Европа мақоми 1-умро ишғол менамуд, аслو қонеъ намекард.

ШМА, ки худуди хеле қалон, захираҳои бои ашёи хом, бозори васеи дохилӣ дошт, барои забт кардани мустамликаҳо ҷандон иштиёқ надошт. Зиёда аз ин, ШМА чун давлати аз нигоҳи иқтисодӣ пешқадами дунё нисбат ба экспансияи яроқноки роҳи дохил шудан ба иқтисоди дигар давлатҳо, аввал ба кишварҳои Америкаи Лотиниро афзал донист. Аммо ин маънои онро надошт, ки ШМА аз истилои заминҳои нав тамоман даст қашидааст. Дар охири асри XIX ШМА ҷазираҳои Гавайиро аннексия кард. Филиппинро ишғол намуд, Пуэрто-Рико ва ҷазираҳои Гуамро ба ниммустамликаи худ табдил дод.

Дар натиҷаи сиёсати мустамлиқадорӣ ба охири асри XIX омада истило кардани „заминҳои забтнашуда“ ба охир расид (Ба ҳаритаи

саҳифаҳои 8–9 нигоҳ кунед. Таъсири кишварҳои аз нигоҳи иқтисодӣ пуркудрат ба мамлакатҳои сустараққардаи Осиё, Африка ва Америкаи Лотинӣ торафт пурзӯр мегардид. Дар рӯзмарра масъалаи аз нав тақсим кардани мустамликаҳо ва доираи таъсир пайдо шуд. Аксари давлатҳо роҳи ягонаи ҳалли муамморо дар истифодаи қувва лозим донистанд. Дар оқибати он, мусобиқаи мусаллаҳшавӣ сар шуд.

Мочароҳои ҳудудии байни давлатҳои Европа ҳам яке аз омиљои пуртасири мусобиқаи мусаллаҳшавӣ ба шумор мерафт. Сабаби дигари тезутунд шудани муносибатҳои байни давлатҳои Европа мубориза барои пайдо кардани бартарии иқтисодӣ ва ҳарбию стратегӣ буд. Дар айни вақт, дар охири асри XIX Германия аз рӯи нишондоди иқтисодӣ дар Европа ҷои якум, дар дунё баъд аз ШМА ҷои дуюмро мегирифт, ғазаби Британияи Кабир ва Франсияро меөвард. Россия дар навбати худ ба хотирчамъии Германия зарар меграсонидагӣ шуд. Ҳамин тавр, ҳоҳиши тақсим кардани дунё байни давлатҳои бузург ба рақобати иқтисодӣ ва сиёсӣ, зиддияти ҳарбию стратегӣ ва мусобиқаи мусаллаҳшавӣ оварда расонд.

Нақши капитализми монополистӣ

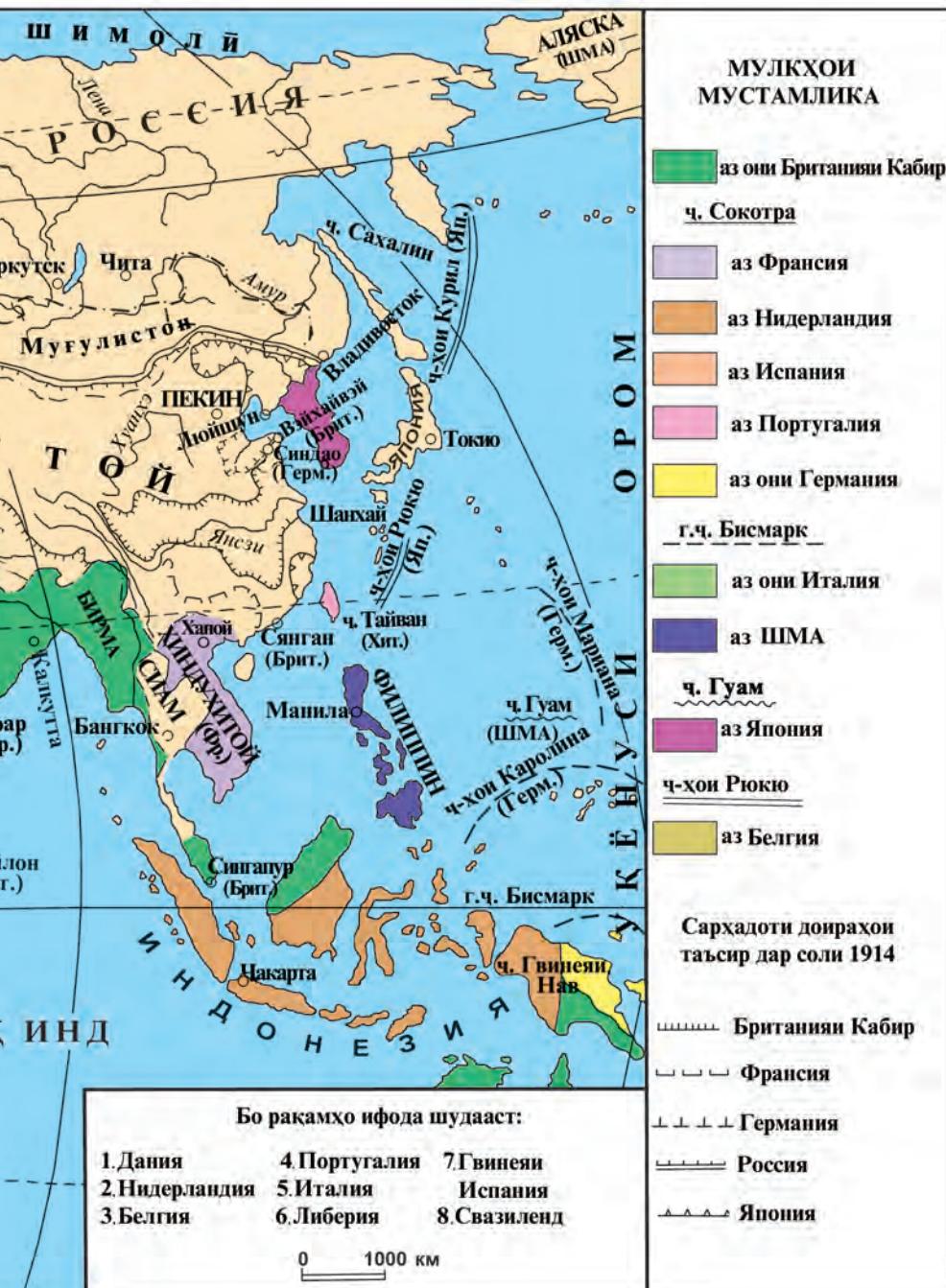
Пайдоиши монополияҳо, аввалан, барои дар истехсолот васеътар истифода бурдани техника ва технологияни нав имконият фароҳам овард. Ин боиси якбора баландшавии самараи меҳнат шуд.

Сониян, боиси ба дасти як гурӯҳи ками одамон ғун шудани ҳокимияти бузург оварда расонд. Аз ин рӯ, монополистҳои ШМАро бехуда „шоҳони бетоҷи Америка“ намегуфтанд. Онҳо ба сиёсати дохилию ҳориҷии ҳукумати ШМА таъсири калон меграсониданд. Ё ин ки дар Германия „Ҳар чизе, ки ба Крупп нағз бошад, он ба Германия ҳам маъқул“ мегуфтанд. Чунки онҳо дорои сарвати калон буданд.

Сеюм, капитализми монополистӣ сабабгори вусъати ҷанѓои мустамликавии ҳаробиовар гардид. Пурзӯршавии ин гуна ҷанѓҳо дар охири асри XIX ба васеътар истифодашавии истилоҳи „империализм“ оварда расонд. Ин истилоҳ аввало нисбати сиёсати ҳориҷии мустамликаҳои давлатҳои индустрӣ истифода мешуд. Баъдтар, истилоҳи „империализм“ ба ҷои синоними „капитализми монополистӣ“ кор мефармудагӣ шуд. Ҳамин тавр, ин ҳар ду истилоҳ як хел маъноро ифода мекард.

ТАҚСИМ КАРДАНИ ОСИЁ ВА АФРИКА

АЗ ТАРАФИ ДАВЛАТҲОИ МУТАРАҚҚӢ

Монополия (аз юоной, mono – танхо, poleo – мефурӯшам) – як-кахукронӣ дар як соҳаи иқтисодиёт.

Молия – муносибатҳои вобаста ба пайдоиши хазинаи мақсадноки пул, ғункунӣ, тақсимот ва истифодаи он.

Олигархия (юоной – ҳокимияти аққалият) – ғуншавии ҳукмронии иқтисодию сиёсӣ дар дasti як гурӯҳи сармоядорон.

Картел (италиявӣ – қоғаз, хучҷат) – соҳторе, ки дар асоси шартнома оиди ҳаҷми умумии истеҳсол ва фурӯши истеҳсолоти ширкатҳо (компанияҳо), фирмҳои мустақили як соҳа, нарҳ, бозори фурӯш, саҳми ҳар як иштирокӣ ва ҳоказо ташкил шудааст.

Консендратсия – ҷамъ шудани истеҳсолот дар як макон (таҳти як даст).

Консерн (иштирок, манфиат) – иттифоқи калони корхонаҳое, ки дар асоси умумияти манфиат муттаҳид шудаанд.

Синдикат (юоной, якҷоя кор кардан) – иттиҳодияи корхонаҳое, ки як навъи маҳсулот мебароранд.

Трест – иттиҳодияи корхонаҳоест, ки истеҳсолот ва савдоро, на бе-сарусомон, балки дар асоси қарори раёсати марказ ба роҳ мемонад.

Аннексия (лотинӣ – муттаҳид кардан) – ҳудуди ягон давлатро пурра ё қисман аз худ карда гирифтан.

Имперализм – даври баландтарин ва охирини ҷамъияти капиталистӣ.

1. Капитализми монополистӣ чист?
2. Нишонаҳои асосии капитализми монополистӣ аз чиҳо иборат аст?
3. Оид ба олигархияи молиявӣ мисолҳо оваред
4. Ба ҳориҷа баровардани капитал чӣ гуна рӯй дод?
5. Зарурати тақсим карда гирифтани дунё чист?

1. Аз ҳарита истифода намуда кишварҳои мустамликашудаи Британияи Кабирро эзоҳ дихед.
2. Корпоратсияҳои байналмилалии замони ҳозираро бо монополияҳои ибтидои асри XX муқоиса кунед.

§ 2. Тамаддуни индустрialiй

Оид ба тамаддуни индустрialiй

Шумо аз китоби дарсии „Таърихи ҷаҳон“ барои синфи 8-ум аз хусуси дар солҳои 50–60-уми асри XIX дар Европаи Ғарбӣ ва

ШМА ба поён расидани табаддулоти саноатӣ боҳабар ҳастед. Ҳамин тавр, тамаддуни (сивилизатсияи) индустрӣӣ ба маънои том пайдо шуд. Ин тамаддунест, ки дар он таракқиёти техника арзиши асосӣ аст. Шумо аз ин хусус дар синфи 10-ум бештар маълумот ҳоҳед гирифт.

Ба ҷои истилоҳи „тамаддуни индустрӣ“ ибораи „ҷомеаи индустрӣ“-ро ҳам кор мефармоянд ва ин ҳар ду як маъно доранд.

Якбора пеш рафтани шаҳрҳо яке аз нишонаҳои тамаддуни индустрӣ буд. Ин, аввалан, дар натиҷаи истифодাতи техника дар қишоварзӣ як қисми аҳолӣ дар деҳот бекор монда ва ба шаҳр омадани онҳо рӯй дод.

Сониян, дар шаҳракҳои хурд кори савдогарон ва ҳунармандони хурд паст рафт, инчунин дар соҳаи нақлиёт дигаргунуҳо рӯй дода, соҳтмони роҳи оҳан, марказҳои саноатӣ ба шаҳрҳои калон кӯчиданд. Акнун аҳолие, ки садҳо сол дар ҷои худ мезист, ба ҳаракат омада буд, заминҳои худро партофта, ба шаҳрҳо муҳочирант карданд. Аз деҳот иммигратсия шудани аҳолӣ рӯй дод. Одамон ҳатто ба дигар қишварҳо мерафтагӣ шуданд.

Инкишофи шаҳрҳо

Дар ҷараёни инкишофи индустрӣ шаҳрҳо аҳамияти калон доштанд. Истеҳсолоти саноатӣ қариб тамоман дар шаҳрҳо ҷой гирифта буд. Ғояҳои асосии ҷомеа, воқеаҳои муҳими сиёсӣ ҳам дар шаҳрҳо рух медоданд. Шаҳрҳо хеле тез пеш мерафтанд. Дар миёнаҳои асри XIX дар давлатҳои индустрӣ қариб нисфи аҳолӣ дар шаҳрҳо ҷамъ шуданд.

Омили асосии ин инкишофи бошитоби шаҳрҳо табаддулоти саноатие, ки асоси индустринионро ташкил дод, натиҷаи истеҳсолоти фабрика ва завод буд. Ин ҷараён дар Британияи Кабир пештар сар шуд. Дар дигар ҷойҳо дертар, масалан, дар Германия дар солҳои 70-уми асри XIX оғоз ёфт. Урбанизатсияи чадалноки ШМА ҳам таҳминан ба ин давр рост меояд. Умуман, дар охири асри XIX-ибтидои асри XX аҳолии қишварҳои индустрӣ хеле зуд афзуд.

Болоравии шаҳрҳои кӯхна, инкишофи шаҳрҳои нав бо пешравии саноат вобаста буд. Аксари аҳолӣ бо нияти ёфтани кор ба шаҳрҳо меомад. Ҳусусан, пойтаҳтҳо, шаҳрҳои калон тез афзуданд. Масалан, соли 1850 аҳолии Париж як миллион бошад, соли 1880 он ду миллион нафарро ташкил медод.

Аз миёнаҳои асри XIX сар карда дар соҳтмони шаҳрҳо низ дигаргунӣ рӯй дод. Масалан, Париж аз соли 1853 сар карда дар

давоми 20 сол ба майдони сохтмон табдил ёфт. Он бо услуби замонавӣ сохта шуд, майдону хиёбонҳо, боғҳои нав бунёд гардид. Дар охири асри XIX шабакаи оби нӯшокӣ, трамвай ва метро дошт.

Аристократияи кӯҳна ва нав

Дар охири асри XIX низ аристократия дар чомеа мавқеи худро дошт, асоси сарвати онҳоро чун пешина замин ташкил медод. Ҳаёти аристократҳо ҳанӯз ҳам аз шаҳрҳо дигар бештар бо дехот вобастагӣ дошт. Даҳҳо хобгоҳҳо, китобхонаҳо, коллексияҳои шахсии бадей дар биноҳои вассею қулай, маросимҳои қабул, шикор ва монанди инҳо ҳанӯз ҳам қисми ҷудо нашаванди ҳаёти аристократҳо буд. Аз сабаби он, ки никоҳҳо чун қоида „дар доираи худ“ сурат мегирифтанд, оилаҳои аристократҳо аз рӯи риштаҳои хешутаборӣ байни худ вобаста буданд. Дар Британияи Кабир писарбачаҳои аристократҳо аз бачагӣ ба фаъолияти сиёсӣ тайёр мешуданд. Онҳо аввал дар мактабҳои ҳусусии имтиёзӣ, баъд дар донишгоҳҳои Оксфорд ё Кембриҷ меконданд. Фаъолияти минбаъдаро дар парламент давом медоданд.

Дар миёнаҳои асри XIX аз 652 нафар аъзои парламенти Британияи Кабир 489 нафарашон заминдoron буданд. Дар солҳои 1906–1916 аз се ду қисми вазирони Британияи Кабир дастпарварони донишкадаҳои имтиёзӣ буданд. Аммо баробари инкишофи тамаддуни индустрӣ аристократия мавқеи собиқаи ҳукмрониро аз даст дод. Як қисми замин барои соҳтмони шаҳрҳо дода шуд, ҷангалҳо ҳам кам карда шуданд.

Даври нав барои одамони обрӯпараст талабҳои нав гузошт. Собиқ аристократҳои заминдor акнун дар банкҳо, компанияҳои саноатӣ, маъмурияти мустамликаҳо лавозимҳои раҳбариро ишғол мекарданд. Бо бойҳои нав хешу табор шудани аристократияи қӯҳнаи аз мулк маҳрумшуда ба якшавии аристократҳо бо буржуазия оварда расонд.

Дар асри XIX нақши буржуазия дар ҳаёти иқтисодию сиёсии давлат торафт афзуд. Ба сари корхонаҳо ва банкҳои азим намояндагони буржуазияе, ки миллион-миллион сарват доштанд, омаданд. Намояндагони назарраси буржуазия ба мавқеи калони сиёсӣ низ соҳиб мешуданд.

Табақаи миёна

Ташаккулёбии „табақаи миёна“ яке аз воқеаҳои муҳими ҳаёти чомеаи асри XIX гардид. Шахсони соҳиби „қасби озод“ – инженерон, ихтироҷиён, шифокорон, муаллимон, афсарҳо, ҳуқуқшиносон ва монанди инҳо табақаи

миёнаро ташкил медоданд. Мұйтадиллии ахволи моддің яке аз нишонаҳои асосии мансубият ба ин табақа буд.

Дар нимаи дуюми аспи XIX дар байни намояндагони табақаи миёна, хусусан тоифаи ҳуқуқшиносон фарқ доштанд. Баробари ташаккули давлати ҳуқуқбунёд, өзге аспи шахрванды, пешрафти ҳаёти иқтисодді зарурат ба ҳуқуқшиносон афзуд. Онҳо бо таҳияи конститутсияхо, қонунҳо, кодексҳо, расмий карданы васиятномаҳо, маслиҳат ба банкҳо ва тадбиркорон, иштирок дар судҳо машғул буданд. Аксари арбобони сиёсӣ ҳам маълумоти ҳуқуқшиносӣ доштанд. Табақаи миёна ба өзине барқарориро овард.

Синфи коргарон Дар аспи XIX синфи нави коргар ташаккул ёфт. Дар се кишвар – Британия Кабир, Франсия ва ШМА, ки табаддулоти саноаттің рүй дод, дар солҳои 70-ум коргарони саноат 12–13 миллион нафарро, якчоя бо коргарони кишоварзӣ 20 млн. нафарро ташкил медоданд. Ахволи коргарон як хел набуд. Аз нисф зиёди онҳо дар останаи қашшоқӣ умр мегузарониданд, мутахассисони соҳибмалака бештар музд гирифта, „аристократияи коргарӣ“-ро ташкил медоданд. Дар ибтидои аспи XIX „аристократияи коргарӣ“ аз се ду қисми коргарони Британияи Кабирро ташкил дода, хеле хуб зиндагӣ мекард.

Дар ибтидои аспи XX коргарони саноатии ШМА аз нигоҳи шумора ҷои якумро мегирифтанд. Дар ин чо 10,4 млн. нафар коргарони саноаттің буданд. Дар Германия дар соли 1907 сафи онҳо ба 8,6 млн. нафар расида буд. Шумораи коргарони Европа ва Америкаи Шимолӣ 40 млн. нафарро ташкил медод. Бо назардошти коргарони соҳаи кишоварзӣ, адой хизмат, нақлиёт ва монанди инҳо наздик ба 80 млн. нафар расида буд.

Дар бобати малакаи коргарони кироя низ тағиироти ҷиддің рүй дод. Соҳаҳои нави саноат меҳнати бомалакаро талаб мекарданд. Саҳми коргарони бомалака дар соҳаи мошинсозӣ, киштисозии Британияи Кабир қисми асосиро ташкил медод. Аз 2/3 қисми коргарони саноатии ШМА, аз нисф зиёди коргарони бомалакаи Германияро онҳо ташкил медоданд.

То солҳои 70-уми аспи XIX давомнокии рӯзи кор дар мамлакатҳои индустримальӣ 10–16 соатро ташкил медод. Музди ками корӣ ба занон ва бачаҳо дода мешуд. „Коргарзанҳои фабрика“ асосан аз духтарони 13–14-сола иборат буданд. Бачаҳои 10–12-сола аз фаб-

рикаи тамоку сар карда, то шахтаи ангиштсанг кор мекарданд. Онҳо нисбат ба занон ҳам музди кам мегирифтанд.

Дар ин давр занон барои баробархуқуқии худ муттасил мубориза мебурданд. Дар ибтидои асри XX муборизаи муттасили занон барои озодӣ ва мустақилӣ, баробархуқуқӣ яке нишонаҳои тамаддуни индустрӣ гашта буд.

Дар ин давр Интернатсионали II, ки соли 1889 ташкил ёфта буд, дар шароити хеле мураккаб фаъолият мебурд. Синфи коргар партия (хизб)ҳои худро муттаҳид карда натавонист. Дар оқибати он маҷроҳои инқилобӣ ва муросогар пайдо шуда, байни худ мубориза мебурданд. Дар натиҷаи номуросогӣ ташкилоти Интернатсионали II ба ҳалокат дучор шуда барои таъсиси Интернатсионали нав ҳаракат авҷ гирифт.

Иммигрант (аз лотинӣ – кӯчида омада) шахсе, ки аз як қишвар ба дигараш барои зисти доимӣ ё дер вақт кӯчида омадааст.

Индустрія (аз лотинӣ – фаъолият) – истилоҳе, ки маънои саноат, хусусан саноати қалонро дорад.

Мигратсия (аз лотинӣ – мекӯчам) кӯч бастани аҳолии як давлат ба ҳудуди дигар, ё аз як қишвар ба қишвари дигар.

Урбанизатсия (франсузӣ ва лотинӣ – мансуб ба шаҳр) – болоравии нақши шаҳр дар ҳаёти чомеа ва афзудани саҳми аҳолии шаҳр.

Интернатсионали II – иттиҳодияи партияҳои сотсиалистии байналмилалӣ, ки соли 1889 ташкил ёфта буд.

1. Тамаддуни индустрӣ чӣ ҳел пайдо шуд?
2. Дар оқибати тамаддуни индустрӣ дар ҳаёти шаҳрҳо чӣ ҳел тағйирот рӯй дод?
3. Шумо ҷараёнҳои урбанизатсия ва мигратсияро дар охири асри XIX – ибтидои асри XX чӣ гуна эзоҳ медиҳед?
4. Табақаи миёнаи аҳолиро киҳо ташкил медоданд? Афзудани табақаи миёна дар ҳаёти чомеа чӣ гуна аҳамият дорад?
5. Таърихи Ватанамонро дар охири асри XIX-ибтидои асри XX бо таърихи Европаи Ғарбӣ ва ШМА муқоиса кунед.
6. Дар шароити имрӯза ҳуқуқи байналмилалӣ ба меҳнати бачагон аз ҷандсолагӣ рухсат додааст, аниқ кунед.

1. Дар бораи саҳми бизнеси хурд ва тадбиркории хусусӣ дар ҳаёти иқтисодии Ўзбекистон далелҳо ҷамъ оваред.
2. Омилҳоеро тавзех дижед, ки сабабгори тараққии давлатҳои ин-давр шудаанд.

§ 3.

Чанги Франсияю Пруссия ва натиҷаҳои он

**Сабабҳои чанги
Франсияю Пруссия**

Аз нимаи дуюми солҳои 60-уми асри XIX нуфузи императори Франсия Наполеони III паст шуд. Аз нигоҳи тараққиёти иқтисодӣ нисбат ба ҳамсояҳояш – Британияи Кабир ва Германия ақибмонии Франсия сабаби асосии он буд.

Дар айни вакт Франсия дар бобати сиёсати хориҷӣ низ бо нокомихо дучор омад. Чунончи, вай натавонист ба муттаҳид шудани Пруссия бо Германия монеъ шавад. Чунки Германия ба давлати ягона муттаҳид шуда, дар арсаи ҷаҳонӣ ба обрӯи Франсия зарари ҷиддӣ мерасонд ва он чун давлати дуюми Европа мавқеи худро аз даст медод.

Доираҳои ҳукмрони Франсия аз шартномаи савдоии Британия–Франсия, ки соли 1860 ба имзо расида буд, низ норозӣ буданд. Чунки, воридоти молҳои англisis ба Франсия рақобатро бо молҳои франсузӣ пурзӯр мекард. Ғайр аз ин, бекорӣ ва қимматӣ ҳамроҳи доимии меҳнаткашон шуда буданд. Ин албатта боиси норозигии коргарон гашта буд.

Дар чунин шароит барои Наполеони III ҷанги ғоибонаи зидди Пруссия зарур буд. Ин ҷанг обрӯю нуфузи Франсия ва албатта Наполеони III-ро зинда мекард. Барои ин мақсад он дар ин ҷанг мебоист ғалаба карда, ба муттаҳидшавии Германия роҳ надода, баязе ҳудудҳои онро истило мекард.

Оғози ҷанг Пруссия низ ҷандин сол боз ба ҷанги зидди Франсия тайёरӣ медиҳ. Франсияро, ки ба мустаҳкамшавии ҳукмронии Германия дар Пруссия ҳалал мерасонд, мағлуб карда, муттаҳидшавии Германияро ба поён расондан мақсади вай буд. Барои оғози ҷанг факат баҳона зарур буд. Дере нагузашта ин баҳона пайдо шуд. Масъалаи киро ба таҳти Испания шинондан баҳонаи оғози ҷанг шуд. Ҳӯш ин масъала чӣ хел пайдо шуд? Дар Испанияе,

ки вақте қудрати худро аз даст дода буд, дар соли 1868 инқилоб сар шуд. Малика Изабелла II маҷбур шуда ба Франсия гурехта рафт. Зани императори Франсияро, ки миллаташ испан буд, ваъда дод, ки ба Изабелла барои баргардонидани таҳт ёрӣ мерасонад.

Аммо дере нагузашта муборизаи байни давлатҳои бузурги Европа барои таҳти Испания ба ин имкон надод. Ба он ба таҳти Испания номзади худро мондани Германия ҳам сабаб шуд. Ҳукумати Франсия аз Германия талаб кард, ки аз номзади худ даст кашад. Император Вилгелми I ба ин розӣ шуд. Вале ин ризоият Франсияро қонеъ накард. Акнун Франсия аз Германия талаб кард, ки минбаъд ҳам аз нишон додани номзади худ ба таҳти Испания тамоман даст кашад. Император аз сафири Франсия тақозо кард, ки баъди бозгашт ба Берлин аз ин хусус ҷавоб бигӯяд.

Канслери Пруссия Бисмарк, ки ба ҷанг ҳозир буд, тафсилоти сӯҳбати байни император ва сафири Франсияро дар рӯзномаҳо маҳсус дигар хел талқин кард. Мувоғиқи ҳабари рӯзнома, император бо сафири Франсия гап задан наҳоста, ба тарафи сафир бо ақибаш нишастааст (ин воқеа дар таърих бо номи „Депешаи Эмс“ даромадааст).

Франсия ин ҳабарро барои шаъни худ ҳақорат гуфта қабул кард ва сафирашро аз Германия ҷеф зада гирифт.

17-уми июля соли 1870 Франсия бар зидди Пруссия ҷанг эълон кард. Ҳамин тавр, ҷангни ду давлат сар шуда рафт. Аммо дере нагузашта ба ҷанг тайёр набудани қувваҳои ҳарбии Франсия, Франсия ба қудрати Пруссия баҳои зарурӣ надодагиаш маълум шуд.

Ҳалокати империя Рӯзи 1-уми сентябри соли 1870 дар назди қалъаи Седан лашкари Франсия ҳамроҳи Наполеони III дар ихота монд. Лашкари Франсия аз ихотаи лашкари 140 ҳазораи немисҳо баромада натавонист. Наполеони III ноилиҷ маҷбур шуд, ки 2-юми сентябр байрақи сафедро бардошта, шамшерашро ба шоҳи Пруссия фиристад. Ҳамин тавр, лашкари 80 ҳазорнафараи франсузҳо бо роҳбарии Наполеони III таслим шуд. Наполеони III дар Седан Ватерлоои худро дарёфт. Дуюмин лашкари 100 ҳазора ҳам дар қалъаи Метс муҳосира шуд. Акнун Франсия ба Германия таҳдид намекард. Ин мағлубият дар айни вақт аз ҳалокати ҳокимияти империя дуюм дарак медод.

Депеша – хабари таъчилий.

Ватерлоо – номи деҳа дар Белгия имрӯза. Айнан дар ин деҳа 18-уми июни соли 1815 лашкари Наполеон I торумор шуда буд.

1. Аз чӣ сабаб рӯй додани ҷанги Франсия ва Пруссия муқаррар буд?
2. Дар соли 1868 қадом истилогарӣ содир шуд? Аз ин ҳусус нақл кунед.
3. Лашкари Франсия аз чӣ сабаб ба мағлубият дучор шуд?

1. Чаро инсоният ҳам дар асрҳои миёна ва ҳам дар даври нав аз ҷанг ҳалос нашуд?
2. Чаро имрӯз ҳам дар рӯи Замин илоҷи пурра барҳам задани ҷанг ёфта нашуда истодааст?
3. Ҷадвали зеринро пур кунед.

P/T	Номи муҳорибаҳои асосӣ дар ҷанг	Оқибатҳои ҷангҳо
1.		
2.		
3.		

Ҷӣ хел ташкил шудани империяи 1-ум ва 2-юмро дар таърихи Франсия ба ёд оред.

§ 4.

Республикаи Сеюми Франсия ва табаддулоти давлатии 18-уми марта соли 1871

Инқилоби 4-уми сентябр

Аҳолии Париж хабари мағлубиятро шунида, 3-юми сентябр шӯриш сар кард. Онҳо эълон шудани республика ва ҳимоя кардани Ватанро талаб мекарданд. Бино ба талаби мардум Корпуси қонунбарори Франсия маҷбур шуда, рӯзи 4-уми сентябр афтидани Ҳокимияти императорро эълон кард. Айни вақт Франсия Республика ҳам эълон шуд. Ин дар таърихи кишвар Республикаи Сеюм буд. (Дар Франсия республикаҳои 1-ум ва 2-юм кай ташкил шуда буд? Ба ёд оред).

Корпуси қонунбарор бо роҳбарии генерал Трошю ҳукумати муваққатии миллию мудофиавиро ташкил кард. Пруссия кӯшиш мекард,

ки то имкон ҳаст Франсияро ҳаста кунад. Он барои аз Франсия товони калон ситонидан ва вилоятҳои аз қанданиҳо бойи Элзас ва Лотарингияро қашида гирифтан ҳаракат мекард. Акнун ҷанг барои Пруссия ба ҷанги истилогарона табдил ёфта буд. 19-уми сентябр Парижро ҳарбиёни Пруссия муҳосира карданд. Ҳукумати муваққатӣ ноилоч таслим шуд.

Дар моҳи феврали соли 1871 ба Маҷлиси Миллии Франсия интихоботи таъчили гузаронида шуд ва ҳукумати наъ бо роҳбарии Тюер ташкил ёфт. Ин ҳукумат шартномаи сулҳи Франсия ва Германияро ба имзо расонд.

Воқеаҳои 18-уми марта соли 1871

Мағлубият дар ҷанги зидди Пруссия ва шартномаи сулҳе, ки дар асоси шартҳои вазнин ба имзо расид, қаҳру ғазаби сокинони Парижро нисбат ба ҳукумат ба амал овард. Бар замми он, дар Париж мӯҳтоҷӣ, бекорӣ авҷ гирифта, наҳри маҳсулоти озуқаворӣ хеле боло рафта буд. Ҳатто намояндагони табақаи миёна ҳам ба хонавайрон шудан сар карданд.

Нобоварии парижӣ нисбат ба ҳукумат пайдо шуд. Баъд аз муҳосира аҳолиро барои пардоҳти қарз маҷбур намудан ва интихоби шаҳри Версал чун қароргоҳи ҳукумат боиси ин эътиrozҳо шуданд.

Зиёда аз ин, Сарвазир Тюер фармон бароварда, Гвардияи миллиро бесилоҳ кард. Шаби 18-уми март лашкари ҳукумат ба Гвардияи миллий ҳамла овард. Ин ҳодиса аҳолии Парижро ба по ҳезонд. Онҳо лашкари ҳукуматро маҷbur намуданд, ки ақибнишинӣ кунад. Тюер дар бораи ба Версал қӯҷонидани ҳукумат дастур дод. Меҳнаткашони Париж ҷавобан ба он шӯриш сар карданд. Онҳо бо Гвардияи миллий дар ҳамbastagӣ ҳаракат карда, ҷойҳои бисёр муҳими шаҳрро ишғол карданд. Дере нагузашта ҳам бинои ҳукумат, казармаҳои ҳарбӣ ва ҳамаи муассисаҳои давлатиро шӯришгарон ба дasti ҳуд гирифтанд.

Ҳокимият дар Париж ба дasti Кумитаи марказии Гвардияи миллий гузашт. Ин кумита вазифаи ҳукумати муваққатиро иҷро мекард. Коргарон, рӯшанфикрон ва дигар намояндагони иштирокчии шӯриш идораҳои давлатиро сарварӣ мекардагӣ шуданд. 26-уми март ба Коммунаи Париж интихобот гузаронида, Ҳамин тариқ Шӯрои Коммуна таъсис дода шуд. Ин шӯро аз ҷумлаи аъзоёни ҳуд 10-то комиссия (вазорат) ташкил кард. Ҳамин тавр, шаҳри Париж ба давлати ҳуд хоси хурдакак табдил ёфт. Ин давлат давлати меҳнаткашони Париж буд.

Коммунаи Париж якчанд тадбирҳои куллии иҷтимоиву иқтисодиро гузаронд. Аз ҷумла, корхонаҳоеро, ки соҳибонашон партофта рафта буданд, ба ихтиёри коргарони онҳо супурда шуд. Таълими маҷбурии бепул ҷорӣ гардид. Калисо аз давлат, мактаб аз калисо ҷудо карда шуд. Идораи бо кор таъмин намудани бекорон таъсис ёфт. Идораҳои роҳи оҳанро, ки мулки ҳусусӣ буданд, Коммуна ба ихтиёри ҳуддирифт ва назоратро бар истеҳсолот ҷорӣ кард. Аммо Коммуна дар фаъолияти ҳуд ба ҳатоҳо низ роҳ дод.

Аввалан, ҳукумати аз Париж гурехтаи Тюерро таъқиб накард. Ин имкон дод, ки Тюер қувва ҷамъ карда, бар зидди Коммуна ҳучум кунад. Дар натиҷа лашкари ҳукумат Парижро муҳосира намуд.

Сониян, қисми бокимондаи мамлакат Коммунаро дастгирӣ нақард. Ин натиҷаи тарғиботи нафрatanгези ҳукумат дар бораи он буд, ки гӯё коммуначиён ҳангоми аз тарафи душман ишғол шудани қишвар исён бардоштаанд. Онҳо „агар Коммуна пурра ғалаба кунад, дэҳқононро аз молу мулк маҳрум менамояд“ гуфта тарсонданд.

Сеюм, Коммуна ҳазинаи давлат, банкҳоро пурра ба дasti ҳуд нағирифт.

Чаҳорум, дар кори Шӯрои Коммуна оид ба сиёсати дохилӣ ваҳдату ягонагӣ мавҷуд набуд.

Германия барои торумори Коммуна ба ҳукумати Тюер ёрӣ расонид. Чунончи, Бисмарк 40 ҳазор нафар аскар ва афсарони асирафтодаро озод карда, ба ихтиёри ҳукумати Тюер фиристод.

Мағлубшавии Коммуна Лашкари ҳукумат 21-уми май ба ҳучум гузашт ва он рӯз ба Париж зада даромад. Коммуначиён мардана ҷангиданд. қувваҳо нобаробар буд.

28-уми май Коммуна пурра торумор карда шуд. Қариб 30 ҳазор нафар коммуначиёни асирафтода парронда шуданд. 50 ҳазор нафарашон ба ҳабс гирифта шуданд. Дар байни онҳо ҳазорон занону духтарон ва бачаҳо ҳам буданд. Ҳамин тавр, ба Коммунаи 72 рӯза хотима гузошта шуд.

Баробари пахши Коммунаи Париж дар Франсия ба даври инқиlobҳо низ хотима дода шуд. Оқибатҳои ҳалокати Коммуна исбот намуд, ки ҳокимијат ва мардум дар асоси муросои байни ҳамдигарӣ ва манфиатнок бояд зиндагӣ кунанд.

Шартномаи сулҳи Франкфурт 10-уми маи соли 1871 дар шаҳри Франкфурти Германия байни Франсия ва Германия шартномаи сулҳ ба имзо расонда шуд. Мувофиқи

он Франсия ба Германия ба миқдори 5 млрд. франк товон медодагӣ шуд. То пардохти ин товон Германия як қисми лашкарашро дар худуди Франсия нигоҳ медошт. Ғайр аз ин, вилоятҳои Элзас ва Лотарингияи Франсия ба Германия гузашт.

Коммунаи Париж – органи худидоракуни шаҳри Париж буд, ки вазифаи ҳокимияти қонунбарорро ба амал баровард, органи меҳнаткашон, ки онро дар моҳи марта соли 1871 ташкил карда буданд.

1. Дар Франсия чӣ гуна Республикаи Сеюм ташкил ёфт?
2. Оқибатҳои ҷангро барои Франсия ва Пруссия қиёс намоед.
3. Коммунаи Париж чӣ тавр ба вучуд омад?
4. Оид ба нақши Коммуна дар таърихи Франсия чихо гуфта мешавонед?

1. Табаддулотҳои давлатӣ ва инқилобҳо ҷаро содир мешаванд?
2. Дар бораи фаъолияти Тюер иншо нависед.

§ 5.

Ҳаёти иқтисодӣ ва сиёсии Франсия дар охир асири XIX – ибтидои асири XX

Аҳволи иқтисодӣ Дар ҷоряки охирини асири XIX инкишофи иқтисодии Франсия суст шуд. Ҷунончи, дар бобати истеҳсолоти саноатӣ дар дунё аз ҷои дуюм ба ҷои ҷорӯм фаромад. Ҳӯш, сабабҳои асосии сустшавии тараққиёти иқтисодии Франсия аз ҷиҳо иборат буд?

Аз сабаби он, ки дар Франсия саҳми истеҳсолоти молҳои майда калон буд, ба зиёд шудани ҳаҷми импорт нисбат ба экспорти молҳои оварда расонд. Ин дар навбати ҳуд ба маҳдуд шудани бозори дохилий оварда расонд. Дар Франсия сарвати табии кам буд. Ҷанг бо Пруссия ба Франсия зарари калони моддӣ ворид кард. Дар ин ҷанг Франсия 13 млрд. франк зарар дид. Дар айни вақт Франсия маҷбур шуд, ки ба Германия 5 млрд. франк товон дихад. Вазъияти ногувори сиёсии дохилий ба ҳолати иқтисодӣ таъсири манғӣ расонд. Дараҷаи пасти имконияти ҳаридории дехқонон ба афзоиши истеҳсолоти саноатӣ таъсири манғӣ мерасонд. Франсия ба хориҷа сармояи зиёд бароварда буд. Он ба сармоядорон фоидаи калон меовард. Аз

ин сабаб сармоядорон (капиталистон) сармояи худро ба хорица ва албатта бар ивази фоизи калон бароварданро афзал медонистанд.

Мубориза барои ҳокимият

Баъди тамом шудани ҷанги Пруссия дар байни доираҳои ҳукмрон мубориза барои ҳокимият авҷ гирифт. Онҳоро шартан ба ду гурӯҳ тақсим кардан мумкин буд. Яке тарафдорони монархия, дигаре тарафдорони республика буданд. Соли 1873 ба Германия товоң пурра супурда шуд. Ниҳоят, Германия лашкари худро аз Франсия берун баровард.

Республикачиён дар парламенти кишвар (Мачлиси Миллӣ) аққалиятро ташкил медоданд. Вале, зидди монархия будани аксарияти аҳолӣ барои онҳо мадад буд.

Монархистон, ки дар Мачлиси Миллӣ аксариятро ташкил мекарданд, гарчанд номзадҳои худро ду бор ба президентӣ интихоб карда бошанд ҳам, кӯшиш барои барқарор кардани монархия бенатиҷа поён ёфт. Дар муборизаи шадиди дохилии сиёсӣ дар ниҳояти кор республикачиён ғалаба карданд.

Конститутсияи Республикаи Сеюм

Соли 1875 Конститутсияи Республикаи Сеюм қабул карда шуд. Мувофиқи он лавозими президент нигоҳ дошта шуд. Дар айни замон парламенти (Мачлиси Миллӣ) дупалатаи иборат аз Палатаи депутататҳо ва Сенат ташкил карда шуд. Муддати ваколати он 4 сол муқаррар карда шуд.

Мачлиси муштараки ҳар ду палатаи парламент президенти кишварро ба муддати 7 сол интихоб мекард. Ҳокимияти иҷроия ба президент ва ҳукумат тааллук дошт. Президент ваколати таъин кардани вазирҳо, аз номи кишвар бурдани сиёсати хориҷӣ, инчунин, эълон кардани ҷанг ва сулҳ, эълони авғи умумиро бар зимма дошт.

Гарчанде аъзоёни ҳукуматро президент таъин менамуд, онҳо дар назди парламент ҷавобгар буданд. Суруди „Марселеза“ суруди миллии кишвар (гимн) эълон шуд. Рӯзи оғози инқилоби бузурги франсуз (соли 1789) – 14-уми июл Рӯзи ҷашни миллии ҳалқи франсуз эълон шуд.

Чандин ҳукуқу озодиҳое, ки он вақт аҳамияти калон дошт, эълон гардид. Ҳусусан, озодии матбуот ва гузаронидани ҷамъомадҳо, машғулшавӣ бо ташвиқоти сиёсӣ аз ҷумлаи он озодию ҳукуқҳо буданд. Лекин ба занону духтарон ҳукуқи интихобот дода нашуд.

Парламент (фр. – гап задан) – органи олии давлатии қонунбарор, ки дар асоси интихобот ташкил карда мешавад.

Республика (лот. кори чамъиятӣ) – давлате, ки дар асоси интихоботи умумии шаҳрвандон идора карда мешавад.

Монархия (юнонӣ) – яккаҳукмронӣ.

1. Бино ба кадом сабабҳо Франсия дар чоряки охирини асри XIX аз нигоҳи тараққиёти иқтисодӣ дар дунё ба ҷои 4-ум фаромад?
2. Ҷаро дар мубориза барои ҳокимијат республикачиён ғалаба карданд?
3. Дар бораи мазмуни Конститутсияи Республикаи Сеюм ҷиҳоро доноста гирифтед?

1. Оиди хусусиятҳои ахволи иқтисодии Франсия фикри ҳудро баён қунед.
2. Мубориза барои ҳокимијат ҷӣ гуна сурат гирифт?

§ 6. Сиёсати дохилии Франсия

Сиёсати дохилии Республикаи Сеюм

Ҳукумати республика дар сиёсати дохилӣ якчанд тадбирҳоро амалӣ намуд. Ҷунончи, дар солҳои 1881–1882 қонунҳои оид ба таълимро қабул кард. Мувофиқи он мактаб аз калисо чудо карда шуд. Дунёвӣ будани таълим таъмин шуд. Барои бачагони то 13-сола таълими бепули маҷбурий ҷорӣ гардид. Акнун дар мактабҳо таълим дар асоси барномаи маҳсуси давлатӣ ба роҳ монда шуд.

Дар омӯзишгоҳҳои олии педагогӣ тайёр намудани кадрҳои муаллимон ҷорӣ карда шуд. Дар барномаи таълими маҷбурий фанни гимнастика барои писарбачаҳо ҳатмӣ муқаррар гардид. Мақсад аз ин ҷавононро ба хизмати ояндаи ҳарбӣ нағз тайёр кардан буд. Барои духтарон литеҳӣ кушода шуданд. Дар муассисаҳои таълими олии маҳсус муаллимзанҳо тайёр карда мешуданд. Соли 1884 қонун дар бораи фаъолияти озоди иттифоқҳои касаба ва руҳсат ба корпартонҳо қабул карда шуд. Коргарони иттифоқҳои касаба ва биржаҳои меҳнати ҳудро ташкил карданд. Онҳо ба коргарон ва корпартофтағон ғамхорӣ мекардагӣ шуданд.

Ба шӯроҳои маҳаллӣ ҳуқуқи интихоби раҳбарони ҳуд дода шуд. То ин вақт онҳоро ҳокимијати марказӣ таъин мекард.

„Барои мамлакатҳои бой мустамликаҳо объекти (макони) мусоидтарини дохил кардани сармоя мебошанд. Ман мегӯям, ки...Франсия хамеша сармояи изофагӣ дошт, ба микдори калон экспорт карда меомад. Замоне омад, ки ошкоро бигӯем: нажодҳои бузург нисбат ба нажодҳои паст ҳукуқҳои алоҳида доранд“. (Иқтибос аз нутқи Сарвари ҳукумати Франсия Ж.Ферри дар палати депутататҳо дар соли 1885.)

Ахволи сиёсӣ Дар кишвар республика торафт пойдор мегардид. Дар интихоботи Сенати соли 1876 республикачиён ғолиб омаданд.

То ин ҳодиса президент Мак-Магон, ки тарафдори идоракунии монархии давлат буд, маҷбур шуда истеъфодод. Барқарорёбии бисёрҳизбӣ яке аз ҳусусиятҳои хоси ҳаёти сиёсии кишвар буд. Дар байни онҳо Ҳизбҳои радикалҳо, сотсиалҳо ва республикачиён нуфузи калон доштанд.

Дар ҳаёти сиёсии Франсия таъсири қувваҳои зидди демократия пурзӯр шуд. Чунончи, дар кишвар ғояҳои миллатчигӣ ва шовинизм васеъ паҳн шуда рафт. Тарафдорони ин ғояҳо боварӣ доштанд, ки танҳо бо лашкари тавоно Элзас ва Лотарингияро баргардонидан мумкин аст. Дар ҳаёти сиёсии дохилии Франсия фаъолияти анархистон ва монархистон пурзӯр шуд. Сарнагунсозии соҳти мавҷуда мақсади онҳо буд. Анархистон барои расидан ба ин мақсад усули террори муборизаро интихоб карданд. Аз ҷумла, онҳо ба бинои парламент бомба партофтанд. Соли 1894 ҳатто президенти кишвар Сади Карно низ кушта шуд. Контрразведкаи Франсия аз тарафи ҷосус ба Германия расонидани маълумоти маҳфиро дар бораи қувваҳои ҳарбии кишвар аниқ кард.

Хизмати маҳсус дар ин бобат аз капитан А.Дрейфус, ки миллаташ яҳудӣ буду дар Штаби генералӣ хизмат мекард, шубҳа бурд. Дере нагузашта ўро ба ҷосусӣ айбор дониста, ба ҷавобгарии ҷиной кашиданд. Аммо А.Дрейфус ҷосус набуд. Вале бо ёрии санадҳо ва гувоҳҳои соҳта „ҷосус“ будани он фош карда шуд. Суди ҳарбӣ вайро ба бадарғаи якумра маҳкум намуд.

Қувваҳои сиёсӣ аз „кори Дрейфус“ барои пурзӯркунии ташвиқоти зидди демократия дар кишвар, авҷ гиронидани қайфияти миллатчигӣ ва шовинистӣ истифода бурданд.

Дар кишвар ҳанӯз одамоне, ки ба ҷосус набудани Дрейфус, фош нашудани ҷосуси ҳақиқӣ бовар доштанд, зиёд буданд. Онҳо

барои фошкунин чосуси ҳақиқӣ тафтишро давом доданд. Ниҳоят, чосус аниқ шуд. Вай майори Штаби генералӣ Эстергази буд. Аммо, Штаби генералӣ ва шахсони марбути он фош шудани ин ҳақиқатро барои худ шармандагии калон ҳисобид. Лекин ин ҳақиқат сир шуда намонд. Он дар соли 1897 дар матбуот эълон шуд.

Қувваҳои демократии Франсия аз нав дида баромадани кори А. Дрейфусро талаб карданд. Қувваҳое, ки шарманда шуданро на-мехостанд, куштани гувоҳи соҳтаро ташкил карданд. Эстергази аз Франсия гурехта рафт. Мубориза дар атрофи „кори Дрейфус“ дер давом кард. Дар ниҳояти кор, доираҳои ҳукмрон маҷбур шуда, ўро ба озодӣ бароварданд. Аммо, ў на барои айбаш, балки бино ба „бадшавии саломатиаш“ озод карда шуд. А. Дрейфус фақат соли 1906 сафед карда шуд.

Тагӣирот дар ҳаёти иқтисодӣ

Дар ибтидои асри XX дар мамлакат барқарории мӯътадили сиёсӣ таъмин карда шуд.

Ин ҳолат ба туфайли болоравии иқтисодие, ки аз миёнаҳои солҳои 90-уми асри XIX оғоз ёфта буд, муюссар шуд. Дар ин давр Франсия дар бобати хусусан истеҳсоли оҳан аз ШМА ва Германия гузашта рафт.

Дар саноат соҳаҳои нав (электротехника, автомобил ва кимиё) зуд ривоҷ мекарданд. Дар натиҷа, саҳми аҳолие, ки дар саноат кор мекард, ба 36 фоиз расид. 40 фоизи аҳолӣ бо хочагии қишлоқ машғул буд.

Дар бобати экспорти Франсия пашм чои якум, матоъи пахтагин чои дуюмро, шоҳиворӣ сеюмро, винои франсузӣ чои чорумро ишғол мекард. Дар Франсия капитали молиявӣ зуд инкишоф ёфт. Имконияти ба хориҷа баровардани капитал афзуд. Дар ин бобат Франсия баъди Британияи Кабир чои дуюмро мегирифт. Франсия соли 1914 ба Россия, ба Британияи Кабир, ШМА, ба давлатҳои Америкаи ҷанубӣ ба миқдори 24 млрд. франк капитал баровард.

Ин сармояҳо ба Франсия аз ҳисоби фоиз на фақат даромади калон меовард, балки иттифоқчиёни сиёсиашро ҳам ба вучуд овард.

Ҳаракати иҷтимоӣ

Аҳволи меҳнаткашони Франсия хеле вазнин

буд. Онҳо рӯзе 10–12 соат, баъзан то 14–16 соат маҷбуран кор мекарданд. Меҳнаткашон барои ҳуқуқи худ ба мубориза бархестанд. Дар чунин шароит ташаккул додани ҳаракат хеле муҳим буд. Соли 1880 намояндагони созмонҳои коргарон

„Хизби коргарии Франсия“-ро ташкил карданд. Дар айни вақт коргарон иттифоқҳои касаба ва биржаҳои меҳнатро ташкил карданд. Онҳо ба коргарон ва корпартотагон ғамхорӣ зоҳир мекарданд.

Чунончи, мувофиқи Кодекси меҳнат барои бардоштани ҷароҳат ҳангоми кор пул мегирифтагӣ шуданд. Ҳафтае як рӯзи истироҳат ҷорӣ карда шуд.

Соли 1910 қонун дар бораи нафақа қабул шуд. Мувофиқи он аз 65-солагӣ ба нафақа баромадан мумкин буд (ин нишондод дар Германия ва Британияи Кабир 70-сола буд). Дар ҳаракати иҷтимоӣ ду ҷараёни сиёсӣ мавҷуд буд. Яке аз онҳо дигар соҳтани ҷамъиятро бо роҳи парламент (ба воситаи ислоҳот), дигаре бо роҳи ғайри-қонунӣ (шӯриши мусаллаҳона) тарафдорӣ мекарданд. Роҳи дуюм бо мурури замон таъсири худро гум кард.

Анархизм (юнонӣ – беҳокимијатӣ, бесарусомонӣ) – таълимот дар бораи эътирофи ҳоҳишу ироди шахси алоҳида, рад кардани ҳар гуна ҳокимијат ва соҳти давлатӣ.

Шовинизм – миллатчигии ашаддӣ, ки барои тафриқаандозии нажодӣ ва низои миллӣ мекӯшад.

Реаксия сиёсӣ – қувваи сиёсии тарафдори зидди тараққиёт, нигоҳ дошани тартиботи кӯҳнаи иҷтимоӣ.

1. Ҳукумати Франсия дар сиёсати дохилӣ қадом ҷорабиниҳои муҳимро дар амал татбик намуд?
2. Мақсади асосӣ аз ташкилдехии „кори Дрейфус“ чӣ буд?
3. Дар охири асри XIX – ибтидои асри XX дар вазъияти иқтисодии Франсия чӣ гуна дигаргуниҳо рӯй доданд?
4. Меҳнаткашони Франсия дар натиҷаи муборизаҳояшон барои ҳаққу ҳуқуқҳои худ ба ҷиҳо мұяссар гаштанд?

1. Дар ҳаракати иҷтимоии Франсия дар ниҳояти кор ҷаро роҳи ислоҳотомезонаи дигарсозии ҷамъият ғалаба кард?
2. Дар бораи Эстергази маълумот ҷамъ кунед ва эзоҳ дихед.
3. Дар экспорти Франсия қадом соҳаҳо мавқеи аввал доштанд? Ҷаро?
4. Франсия ба қадом мамлакатҳо бештар капитал (сармоя) мебаровард? Эзоҳ дихед.

§ 7.

Сиёсати хоричии Франсия

Аҳволи байналмилалии кишвар

Аз солҳои 70-уми асри XIX аҳволи байналмилалии Франсия хеле заиф шуд. Франсия баъд аз талафотҳои вазнини ҷанги Пруссия мавқеъашро дар қитъаи Европа аз даст дод. Акнун Франсия аз ҳамлаи Германия ҳамеша хавф мебурд. Ҳусусан, шартномаи иттифоқии байни Германия ва Австрия-Венгрия мавқеи байналмилалии Франсияро боз ҳам бад кард. Дар ҷунин вазъият Франсия аз зиддиятҳои байни давлатҳои бузург мохирона истифода бурда, барои васеъ кардани доираи мустамликаи худ имконият пайдо кард.

Ташкилёбии империяи мустамликовӣ

Аз охири солҳои 70-уми асри XIX теги сиёсати мустамликаҳоӣ ба азхудкуни худудҳои аввал истилошуда ва забти мустамликаҳои нав нигаронида шуд.

Истилои Туниси Африқаи Шимолӣ соли 1881 дар роҳи истилои мустамликаҳои нав қадами нахустин шуд. Германия дар роҳи забти Тунис ба Франсия маҳсус ҳалал нарасонд. Мақсади вай тезутунд кардани муносибатҳои Франсия ва Италия буд. Ҷунки Германия хуб медонист, ки Италия низ аз дъявогарони Тунис аст.

Акнун Италия муносибатро бо Франсия бад карда, ба Германия наздик шудан гирифт. Ин каробат дар ниҳояти кор дар соли 1882 ба иттифоқи ҳарбию сиёсии Германия ва Австрия-Венгрия, ки соли 1879 ташкил шуда буд, ба Италияро низ аъзо намудан оварда расонд. Ҳамин тавр, дар Европа иттифоқи ҳарбию сиёсие, ба вучуд омад, ки дар таърихи ҷаҳон бо номи „Иттифоқи сегона“ маълум аст.

Сиёсати истилогаронаи Франсия дар Африқа бо ишғолқуни Тунис хотима наёфт. Баръакс, дар байни солҳои 1891–1896 Гвинея, Сенегал, Мадагаскар ва Мавритания ҳам забт карда шуд. Соли 1912 бар Марокаш протекторат ҷорӣ карда шуд.

Франсия дар Осиё низ мустамликаашро зиёд кард. Масалан, соли 1884 Ветнамро забт намуд. Аз байни даҳ сол гузашту дар Лаос ҳам протекторат барқарор гардид. Ҳамин тавр, империяи мустамликовӣ дорои 20 млн. нафар аҳолӣ ташкил шуд. Ба туфайли ин империяи мустамликовӣ Франсия ба манбаъҳои даромади қалон соҳиб шуд.

Наздишавӣ бо Британияи Кабир Доираҳои хукмрони Британияи Кабир аз болоравии нуфузи Германия дар Европа ва

хавфи эҳтимолии аз он сарзананда дар ташвиш афтода буданд. Германия дар ин давр дар арсаи ҷаҳонӣ „зарурати ба китфи ҳамаи давлатҳо як хел пошида шудани нури офтоб“-ро даъво мекард. Ин маъни дар барои ӯзбекӣ мустамликаҳои се давлати бузурги мустамлиқадор – Британияи Кабир, Франсия ва Россияи подшоҳиро дошт. Ин даъво Франсияро низ ба ташвиш андохт. Барои Франсия аз ёфтани роҳи наздишавӣ бо Британияи Кабир, ки то ин дам дар арсаи ҷаҳонӣ рақиби асосӣ буд, роҳи дигар набуд. Дар айни вақт қаробат бо Франсия ба манфиатҳои Британияи Кабир низ мувоғиқ меомад. Чунки, ҳоло Германия дар майдони байналмилаӣ рақиби якуми вай гашта буд.

Ниҳоят, наздишавии Франсияю Британияи Кабир рӯй дод. Ин наздишавӣ бо имзои созишномаи байни ду тараф дар соли 1904 анҷом ёфт. Дар созишнома созиши онҳо оид ба мустамлиқаҳо инъикос ёфта буд. Аз ҷумла, Франсия ваъда дод, ки ба ҳаракати Британияи Кабир дар Миср минбаъд ҳалал намерасонад ва зери таъсири Британияи Кабир будани Мисрро эътироф намуд. Дар навбати ҳуд Британияи Кабир манфиатҳои Франсияро дар Марокаш тангирифт.

Эҳтимолияти вазифаи ҳудро ичро карда натавонистани султони Марокаш ва агар чунин бошад, қисми бевосита ба гулӯгоҳи Гибралтар пайвастшудаи ҳудуди Марокашро ба Испания додан ҳам муқаррар карда шуд. Қисми боқимондаи Марокашро Франсия зери тасарруфи ҳуд дароварданӣ шуд.

Барои Британияи Кабир гузаштани гулӯгоҳи Гибралтар на ба Франсия, балки ба давлати барояш нисбатан бехавфтар – Испания маъқул буд. Созишномаи дутарафаи соли 1904 аслан маъни имзо шудани шартномаи иттифоқи ҳарбию сиёсии байни Британияи Кабир ва Франсияро дошт.

**Наздишавӣ
бо Россия** Дар охири асри XIX – ибтидои асри XX муносибатҳои байни Россияю Австрия-Венгрия беш аз пеш бад шуда рафт. Барҳӯрдани манфиатҳои ду давлат барои нимҷазираи Балкан ба тезутунд шудани муносибатҳо сабаб шуд.

Ташкилшавии иттифоқи ҳарбию сиёсии Германия ва Австрия-Венгрия дар соли 1879 ва ба ин иттифоқ аъзошавии Италия вазъиятро боз ҳам мушкил соҳт. Дар чунин шароит наздишавии

Франсия ва Россия ҳолати табиӣ буд. Россия, ки боз ҳам пурзӯршавии Германияро намехост, дар роҳи ҷанги нави Германия зидди Франсия монеъгӣ мекард. Ташкилёбии „Иттифоқи сегона“ дар соли 1882 Франсия ва Россияро барои наздишавӣ водор намуд. Ниҳоят, соли 1891 байни ду давлат созишномаи иттифоқӣ имзо гардид. Мувоғиқи он, агар ба яке аз тарафҳо аз хориҷ ҳучум содир гардад, ҳар ду тараф дар як вақт сафарбарии ҳарбӣ бояд эълон мекарданд.

Соли 1907 Россия ба иттифоқи ҳарбию сиёсии Британияи Кабир ва Франсия, ки соли 1904 ташкил шуда буд, ҳамроҳ шуд. Ҳамин тарик, Антанта ба вуҷуд омад ва давлатҳои мустамликадори Европа ба ду иттифоқи ҳарбию сиёсӣ ҷудо шуда рафтанд.

1. Франсия, ки яке аз давлатҳои пешқадами қитъаи Европа буд, бино ба қадом сабабҳо мавқеъашро аз даст дод?
2. Империяи мустамликавии Франсия чӣ хел ташкил ёфт?
3. Омилҳое, ки маҷбур соҳтанд Франсияро бо Британияи Кабир ва Россияни подшоҳӣ наздиқ созанд, чӣ хел ҷиҳатҳои монанд ва ба ҳуд хос доштанд?

1. Чаро давлатҳое, ки дирӯз бо ҳам муносибатҳои бад доштанд, бо мурури вақт бо ҳам иттифоқӣ ё баръакс, давлатҳое, ки бо яқдигар муносибатҳои нек доштанд, рақиби яқдигар шуданд?
2. Дар бораи муносибатҳои Франсияю Германия инши мухтасар нависед.
3. Антанта чӣ гуна пайдо шуд? Эзоҳ дихед.

§ 8.

Германия дар охир асри XIX – ибтидои асри XX. Ташкилёбии империя

Ба охир расидани муттаҳидшавӣ

Дар ҳоле, ки ҷанги байни Франсия ва Пруссия давом мекард, 18-уми январи соли 1871 монарҳҳои ҳамаи давлатҳои германӣ

дар Версал ҷамъ омада, шоҳи Пруссия Вилгелми I-ро императори Германия эълон карданд. Яъне Германия бори дуввум империя эълон шуд. (Ба хотир оред: Германия бори аввал кай империя эълон шуд?) Ҳамин тарик, бо роҳнамоии монархияи Пруссия, ки 2/3 қисми ҳудуди тамоми Германия дар он ҷой гирифта, 60 фоизи аҳолӣ дар он зиндагӣ мекард, ҷараёни муттаҳидшавии Германия ба охир расид. Империяи яклуҳт ва ягонаи Германия барпо карда шуд.

Конститусия соли 1871-уми империя

Элзас–Лотарингия чун „вилояти маҳсуси империя“, ки аз тарафи ҳоким (штатгалтер) идора мешуд, ба таркиби империя дохил шуд. Ҳокимро худи император таъин мекард. Баъзе давлатҳои мансуб ба империя конститусияҳои худ, муассисаҳои намояндагиашонро (ландтагҳо) нигоҳ доштанд.

Мувофиқи конститусия Шӯрои иттифоқ (Бундестаг) ва Рейхстаг муассисаи олии намояндагии империя буд. Дар конститусия роли гегемонии Пруссия дар Германияи ягона мустаҳкам карда шуд. Император ҳақ дошт, ки ҷанг эълон қунад, сулҳ бандад, дар муносибатҳои байналмилалӣ аз номи империя кор барад. Дар айни вакт ў саркӯмандони қувваҳои мусаллаҳи Германия ҳам буд. Император ҳуқуки бо ихтиёри худ даъваткунии сессияҳои Рейхстаг ва Шӯрои Иттифоқ, кушодани онҳо, пароканда намудан ё муддати онҳоро дароз кардан, таъин кардани канслери империя ва аз вазифа озод намудани онро дошт. Мувофиқи конститусияи соли 1871 император дар як вакт шоҳи Пруссия низ ба ҳисоб мерафт.

Ба лавозими канслери нахустини империяи Германия Отто фон Бисмарк таъин шуд. Вай дар бобати идоракуни давлат таҷрибаи бой дошт, қариб дар давоми 20 сол (1871–1890) ҳукумати кишварро идора кард. Бисмарк дар таърихи Германия бо лақаби „канслери оҳанин“ маълум аст.

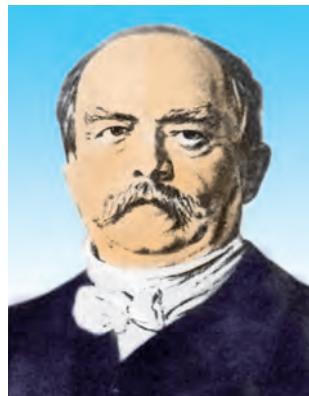
Рейхстаг мувофиқи конститусия, дар асоси ҳуқуки интихоботи умумӣ ба муддати панҷ сол интихоб мешуд. Лекин ҳуқуки интихобӣ ба ном умумӣ буд. Ғайр аз хизматчиёни ҳарбӣ фақат мардоне, ки солашон ба 25 расидааст, аз ҳуқуки интихобот истифода мебурданд.

Инкишофи иктисодии Германия

Хӯш, кадом омилҳо сабабгори пешравии иктисолӣ шуданд?

Муттаҳидшавии Германия омили асоситарин буд. Дар натиҷаи ин якшавӣ бозори ягонаи дохилӣ ба вучуд омад. Яъне, монеаҳои

Соли 1871 рейхстаги империя конститусия умумгерманиро қабул кард. Империяи Германия давлати иттифоқчиён шуда монд.

Отто фон Бисмарк

вазифа озод намудани онҳо дошт. Мувофиқи конститусияи соли 1871 император дар

як вакт шоҳи Пруссия низ ба ҳисоб мерафт.

Дар солҳои 70–80-ум иқтисодиёти Германия хеле равнақ намуд. Маҳсулоти саноатии он ба бозорҳои ҳамаи қитъаҳо дохил шуда буд.

Дар солҳои 70–80-ум иқтисодиёти Германия хеле равнақ намуд. Маҳсулоти саноатии он ба бозорҳои ҳамаи қитъаҳо дохил шуда буд.

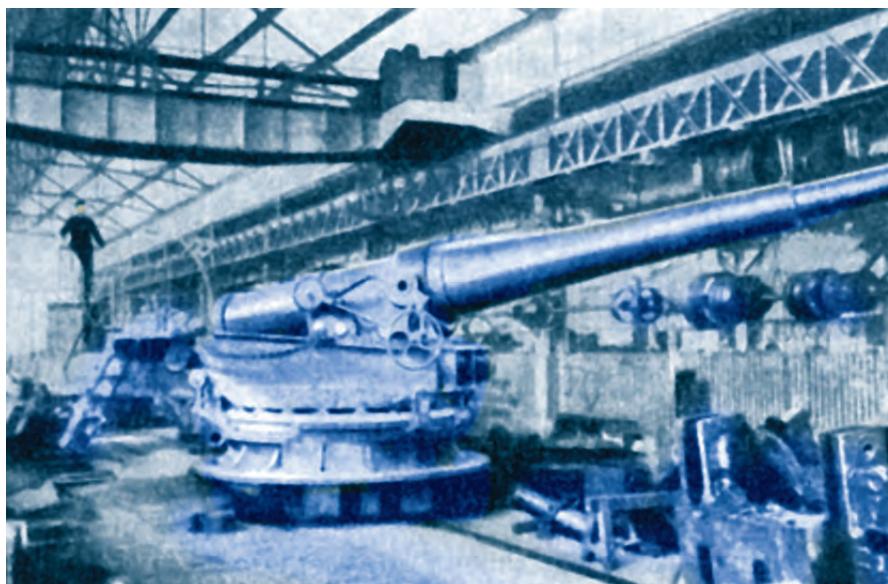
гумрукӣ гирифта шуданд. Пул, воҳидҳои ченак ва вазни ягона ҷорӣ карда шуданд.

Омили дуюм торочкунии Франсия буд. Франсия дар давоми 3 сол маҷбур шуд 5 млрд. франк товон диҳад. Кони оҳани Лотарингия ва кони ангиштсанги Саар, ки ба он ҳамроҳ карда шуд, барои равнақи саноати вазнини Германия хеле аҳамияти қалон дошт.

Омили сеюм, тадбиркорони Германия аз таҷрибаи дигар давлатҳо муваффақиятомезона истифода бурданд. Дар истеҳсолот технологияи пешқадам ва дастовардҳои илму техника ҷорӣ карда шуд. Ҳусусан, содда гардонидани ҳосилкуни фосфор аз тарафи Томсон барои пешравии босуръати саноати Германия имконияти қалон фароҳам овард. Ҷунки Германия макони асосии кони фосфор буд.

Омили ҷорум, ҳарбикунонии босуръати саноат ба инкишофи истеҳсолот таъсир накарда намонд. Як қисми товони аз Франсия ситонидашуда барои фармоишҳои ҳарбӣ сарф карда шуд.

Ин омилҳо сабаб шуданд, ки Германия аз давлати аграрӣ ба давлати индустрӣ табдил ёбад. Германия дар бобати саноати кимиё дар ҷаҳон ба мақоми якум баромад. Он дар бобати истеҳсоли оҳан ва пӯлод баъд аз ШМА ба ҷои дуюм баромад. Истеҳсоли чӯян дар соли 1912 то 17,6 млн. тонна афзуд.

Ҷараёни ҷамъкуни тӯпҳо дар заводи Шнайдер.

Баробари инкишофи саноат истеҳсолот торафт дар корхонаҳои қалон ҷамъ шуд. Дар айни вакт мутамарказ кардани истеҳсолоти саноатӣ пурзӯр шуд. Масалан, истеҳсоли ангиштсанг, чӯян ва пӯлод ба дasti асосан 4-то монополия ғун шуда буд. Дар соли 1914 истеҳсолоти саноатии Германия нисбат ба соли 1871 ҳафт баробар афзуд.

Дар бобати истеҳсолоти саноатӣ Германия дар дунё баъд аз ШМА ҷои дуюмро ишғол кард. Соҳаи кишоварзӣ ҳам бо суръати баланд тараққӣ мекард.

Бундестаг (Шӯрои Иттифок) – палатаи болоии парламенти Германия.

Рейхстаг – палатаи поёни парламенти Германия.

Канслер – Сарвазир.

1. Германия кай бори аввал империя эълон шуда буд?
2. Дар бораи ҷараёни муттаҳидшавии Германия чиҳо дониста гирифтед?
3. Мақомоти (органҳои) олии ҳокимияти давлатии империяро номбар кунед.
4. Кадом омилҳо сабабгори тараққиёти босуръати иқтисодии Германияро таъмин карданд?

1. Дар бораи Отто фон Бисмарк реферат тайёр кунед.
2. Дар бораи муносабатҳои Республикаи Федеративии Германия ва Республикаи Ўзбекистон дар шароити имрӯза маълумот ҷамъ кунед.

§ 9. Сиёсати дохилии империя

Сиёсати дохилий Дар соҳаи сиёсати дохилий ба пруссияқуонии Германия эътибори алоҳида дода мешуд. Далели равшани ин: мувоғики конститутсияи империя танҳо шоҳони Пруссия императори Германия шуда метавонистанд.

Дар ҳудудҳое, ки аз Полша ва Франсия ба Германия гузашта буданд, низ сиёсати пруссиқуонӣ татбиқ карда шуд. Мактабҳо ба забони поляқӣ баста шуданд. Ҷавобан ба он соли 1906 беш аз 100 ҳазор нафар бачаҳои поляқ аз мактабравӣ сар тофтанд.

Хукумати Бисмарк барои суст кардани таъсири калисои католикӣ якчанд чорабиниҳо гузаронд. Қонуни маҳсус қабулшуда дар соли 1872 дар ин роҳ аҳамияти калон дошт. Мувофиқи он мактаб аз калисо ҷудо шуд. Ташибоқоти сиёсӣ бурдани рӯҳониён манъ карда шуд. Давлат корҳои тайёркуни кадрҳои рӯҳонӣ, ба вазифа таъин намудани онҳоро ба дасти худ гирифт.

Корҳои бақайдгирии ҳолати шаҳрвандӣ (таваллуд, никоҳ, вафот) ба ихтиёри идораҳои дунявӣ гузашт. Тадбирҳои зидди таъсири калисои католикӣ, ки Бисмарк амалӣ намуд, номи „Културкампф“ (Мубориза барои маданият)-ро гирифт.

Хукумати Бисмарк дар айни вақт сиёсати бераҳмона пахш намудани ҳаракати коргарӣ ва сотсиалистиро пеш бурд. Дар ин давр обрӯву таъсири Ҳизби сотсиал-демократии Германия (ҲСДГ), ки соли 1875 ташкил ёфта буд, хеле боло рафта буд.

Соли 1878 қонуни фавқулоддай зидди сотсиалистҳо („Қонуни зидди кӯшишҳои ҳавғоники сотсиал-демократҳо“) қабул гардид. Барои қабули ин қонун ташкили дубораи сүиқасд ба император Вилгелми I баҳона шуд. Ин сүиқасдро сотсиалистҳо ташкил накарда буданд. Сарфи назар аз он, Бисмарк онҳоро чун вайронкунандагони тартиботи ҷамъияти шуморид. Ин қонун дар амал фаъолияти ҳизбро манъ кард. Қонун гарчанде барои 2,5 сол қабул шуда буд, он 12 сол амал кард.

Хукумати Бисмарк нағз медонист, ки танҳо бо таъқибкуниҳо барқарории сиёсии кишварро таъмин кардан мумкин нест. Вай зарурати қабул кардани қонунҳои оид ба коргаронро қайд кард ва ба он муваффақ ҳам шуд. Масалан, қонунҳои оид ба дода шудани сӯғурта ҳангоми бемор шудан, ҷароҳат гирифтани, пиронсолӣ ва қобилияти кориро аз даст додан аз ҷумлаи онҳо буд. Коргароне, ки 70-сола мешуданд, ҳуқуқи аз тарафи давлат гирифтани нафақаро доштанд.

Вилгелми I соли 1888 вафот кард. Тахтро Вилгелми II-и 28-сола (1888–1918) ишғол кард. Аз ӯ ҳар гуна рафтору кирдорро мунтазир шудан мумкин буд. Вай ҳокимиятро бо ҳеч кас, ҳатто бо Бисмарк бо ҳам дидан намехост ва барои яккахукмронӣ ҳаракат мекард.

Соли 1889 Бисмарк дар назди рейхстаг масъалаи қонуни доимии зидди сотсиалистҳоро гузошт. Аммо рейхстаг ин талабро рад кард. Император ҳам Бисмаркро дастгирӣ накард. Бисмарк инро нисбати

худ ҳақорат дониста, соли 1890 ба истеъро баромад. Ҳукумати нав қонуни фавқулоддаро бекор кард.

ҲСДГ ба шароити ошкорои фаъолият гузашт. Ҳизб сиёсати ҳимоя намудани манфиатҳои меҳнаткашонро давом дод. Вай ба яке аз ҳизбҳои пурзӯри оммавӣ табдил ёфт. Дар натиҷа, аз соли 1891 сар карда рӯзи якшанбе рӯзи истироҳат эълон шуд. Меҳнати бачаҳои аз 13-сола хурд манъ карда шуд. Барои занону духтарон рӯзи кори 11-соата муқаррар шуд.

Аҳволи соҳаи кишоварзӣ

Дар соҳаи кишоварзӣ қариб 25 фоизи заминҳои кишти шудгоршаванд дар дасти юнкёрҳо (ҳочагии қишлоқ) буд. Онҳо дар бобати ҳочагидорӣ ба истифодаи меҳнати кироя гузашта буданд. Дар айни замон ба истифодаи самарабахши техникаи кишоварзӣ эътибори алоҳида медоданд. Аз нуриҳои маъданӣ низ васеъ истифода мебурданд.

Истифодаи васеи техникаи ҳочагии қишлоқ барои ба шаҳрҳо омадани қувваҳои изофагии корӣ оварда расонд. Ин ҳам барои бо қувваи корӣ таъмин намудани саноати ривоҷбанда роҳи васеъ кушод.

Ин омил ҳам барои дар муддати кӯтоҳи таъриҳӣ аз давлати аграрӣ ба давлати тавонони индустрӣӣ табдил ёфтани Германия нақши ба худ хос бозид.

Мубориза барои манфиати меҳнаткашон

Германия гарчанде пеш рафта буд, коргарони ин мамлакат нисбат ба коргарони ШМА ва Британияи Кабир музди ками корӣ мегирифтанд. Бӯхрони иқтисодии ҷаҳонии солҳои 1900 – 1903 ба афзоиши сафи бекорон, кӯтоҳшавии соати корӣ оварда расонд.

Дар оқибати он аҳволи моддии коргарон хеле вазнин шуд. Дар чунин шароит ҲСДГ манфиати коргарони бо роҳи парламентӣ ҳимоя намуд. Дар интихоботи парламентии соли 1912 ин ҳизб 34, 8 фоизи овозро гирифт. Ин муваффакият ҳукуматро ҳам водор кард, ки онро эътироф намояд. Дар натиҷа музди корӣ каме бошад ҳам зиёд шуд. Аммо коргарон муборизаро дар ин маврид бас накарда буданд. Онҳо акнун талаб карданд, ки рӯзи кории 8-соата ҷорӣ карда шавад.

ҲСДГ усули мубориза барои манфиати коргаронро бо роҳи осоишта ба воситаи парламент интихоб карда буд. Ин роҳи яке аз

сабақхои дурусти аз Коммунаи Париж гирифташуда буд. Дар заманаи тактикаи муборизаи парламентии ҲСДГ мақсади бо роҳи ислоҳот ҳал намудани муаммоҳои рӯзмарраи ҷамъият баён шуда буд. Ин роҳ муросову мадорои шаҳрвандонро низ дар назар дошта буд.

1. Мазмуни ибораи „Пруссикунонии Германия“-ро эзоҳ дихед.
2. „Културкампф“ чист?
3. Бисмарк чаро истеъло дод?
4. ҲСДГ дар роҳи мубориза барои манфиати меҳнаткашон ба қадом муваффакиятҳо ноил шуд?

1. Хочагии қишлоқи мамлакат чӣ гуна инкишоф менамуд? Бо дигар давлатҳо муқоиса кунед.
2. Манфиати коргарон аз тарафи киҳо ҳимоя карда шуд?
3. Ҳокимияти имрӯзай Германияро қадом ҳизб идора карда истодааст? Инро аниқ намоед.

§ 10. Сиёсати хориҷии империя

Даъвогарӣ барои аз нав тақсимкуни дунё

Дар ҳоле, ки Британияи Кабир ва Франсия соҳиби мустамликаҳои қалон буданд, Германия ин гуна мустамликаро надошт.

Доираҳои ҳукмрони Германия бо талаби „офтоб ба китфи ҳама як хел бояд нур бипошад“ ба майдон баромаданд.

Бисмарк вазифаи пурзӯр кардани таъсири Германия дар арсаи ҷаҳониро дар назди ҳуд чун вазифаи муҳим гузошта буд. Бисмарк лашкари аз нав ташкилшудаи Франсияро лашкари қасосгиранда гуфта ҳисобид. Аз ин рӯ Германия барои ҷанг бо Франсияи ҳоло пурзӯрнашуда саросема мешуд. Аммо Россия ва Британияи Кабир ҳам пурзӯршавии Германияро намехостанд.

Бисмарк аз бурдани ҷанг дар ду фронт метарсид. Дар чунин шароит ў барои ҳуд иттифоқӣ мечуст ва онро тез пайдо кард. Он империяи Австрия-Венгрия буд. Соли 1879 Германия бо Австрия-Венгрия иттифоқ баст. Соли 1882 ба ин иттифоқ Италия низ ҳамроҳ шуд. Ин боиси тезутундшавии муносибати Франсия бо Италия гардид. Аз ҷумла, Франсия соли 1881 Тунисро, ки ба он Италия даъво дошт, забт кард. Дар ин ҳол империяи Австрия-Венгрия дар

нимчазираи Балкан бо Россия рақобат дошт. Ҳамин тариқ, се кувваи ҳаммаслак як шуда, соли 1882 иттифоқи ҳарбӣ – „Иттифоқи сегона“-ро ташкил намуданд. Ҳамин тавр, Германия ба коалитсияе, ки бар зидди Франсия ва Россия нигаронида шуда буд, сарвар шуд. Бисмарк Россияро дар роҳи амалӣ намудани нақшаҳояш садди асосӣ мешуморид.

Лекин Бисмарк дарк карда буд, ки ҷангидан дар ду фронт, яъне ҳам бар зидди Франсия, ҳам бо Россия кори осон нест.

Соли 1981 ташкилоти шовинистии „Иттифоқи Германӣ“ ташкил шуд. Шиори он „Шоҳ бар Пруссия, Пруссия бар Германия, Германия бар саросари дунё“ буд.

**Экспансия
мустанликадории
Германия**

Германия баробари тайёрӣ ба ҷанги Европа ба забти мустамликаҳо низ камар баста буд. Соли 1882 савдогарони Бремен ба бухтаи Ангра – Пекени воқеъ дар соҳили ҷанубу гарбии Африка омаданд. Онҳо бар ивази 200 то милтиқи кӯҳна ва 2000 марка аз сардори қабилаи маҳаллӣ замини калонро харида гирифтанд. Дере нагузашта Германия ин чоро протекторати худ эълон кард. Ба Африка амалдорон ва аскарон фиристода шуд. Аҳолии маҳаллӣ бар зидди ҳаракатҳои забт кардани заминҳои нав муқобилияти саҳт нишон дод.

Германия ҳудудҳои Того ва Камеруни воқеъ дар қисми миёнаи Африкаро, қисми шимолии Гвинея ва ҷазираҳои ҳамсояи онро ишғол кард. Ҳудудҳои қисми шарқии Африка ва Занзибарро забт намуд. Ин ҷойҳо „Африкаи Шарқии Германия“ ном гирифтанд.

Вилгелми II „тарғиботгар“ ва татбиқунаандай фаъоли сиёсати истилогаронаи доираҳои ҳукмрони Германия шуда баромад. Дар охири солҳои 90-ум як қисми музофоти Шандуни Хитой забт шуд. Он вақт Германия дар уқёнуси Ором ҷазираҳои Каролина, Мариана ва як қисми ҷазираи Самоаро ишғол карда буд. Дере нагузашта вай ҷазираҳои Маршалло ҳам гирифт. Барои пайвастани баҳри Балтика ва баҳри Шимолӣ канали Кил соҳта шуд. Рейхстаг барои соҳтмони флоти ҳарбӣ барномаи калонро қабул кард. Ин қадам муносибатҳоро бо Британияи Кабир боз ҳам тезутунд намуд. Даъво кардани Марокаш муносибатро ба Франсия низ бад кард.

Доираҳои ҳукмрони Германия „моро дар Африка бе ҳеч чиз гузоштанд“ гуфта, онро аз ҳисоби Шарқи Наздик пур карданӣ

шуданд. Онҳо нияти ишғолкунни Осиёи Хурд, Сурия, Байнаннахрайн ва Фаластино доштанд. Чунки дар ин ҷойҳо конҳои азими нефт, ғалла ва ашёи хоми пахта буд. Ба ташаббуси банкир Сименси немис нақшаи соҳтмони роҳи оҳани байни Берлин ва ҳаличи Форс қашида шуд.

Соли 1889 Вилгелми II бо нияти зиёрати „қабри ҳазрати Исо“ ба Фаластин рафт. Ҳангоми сафар бо султони Туркия воҳӯрда, аз рӯи нақша оид ба соҳтани роҳи оҳани аз Босфор ба воситаи Осиёи Хурд ба Бағдод ва аз он ҷо то ҳаличи Форс гуфтугӯ намуд. Ин роҳ дар таъриҳи бо номи „Роҳи оҳани Бағдод“ дохил шуд.

Ба ҳаличи Форс даромадани немисҳо ба манфиатҳои Британияи Кабир футур мерасонд. Аз ин боис, барои роҳ надодан ба амалӣ шудани нақшаи „Роҳи оҳани Бағдод“ протекторати ҳудро дар Қувайт ҷорӣ кард. Сарфи назар аз ин, байни давлати Усмонӣ ва Германия оиди соҳтмони роҳи оҳан шартномаи охирин имзо шуд. Дар ин шароит Германия ба мусаллаҳкунӣ низ зӯр дод. Сафи қувваҳои мусаллаҳ хеле афзуд. Рейхстаг барои соҳтмони киштиҳои ҳарбӣ ва флоти зериобӣ маблағи калон ҷудо мекард.

Аммо ташкилёбии Иттифоқи байни Британияи Кабир, Франсия ва Россия дар соли 1907 аҳволи ҳориҷии Германияро мушкил карда монд.

Муносибатҳои Германия ва давлати Усмонӣ

Дар охири асри XIX муносибатҳои Германия ва давлати Усмонӣ хеле наздик шуданд. Давлати Усмонӣ дар симои Германия ҳалоскори ҳудро медид.

Хӯш, ба ин чӣ сабаб шуд? Давлатҳои бузурги Европа мисли Британияи Кабир, Франсия ва Россия барои ишғол намуда, ба таркиби империя дохил кардани ҳудудҳои давлати Усмонӣ мекӯшиданд, ба ин ё он ҳудудҳои империя ҷашм ало менамуданд, давлати Усмонӣ дар симои онҳо душмани умумиро медид.

Россия ба гулӯгоҳҳои Босфор ва Дарданелли тобеи давлати Усмонӣ, ки онҳо Бахри Сиёҳро бо Бахри Миёназамин мепайвастанд, ҳамчунин ба шаҳри Истанбул даъво дошт. Бинобар ин дар ҷунун шароит Германия аз назари давлати Усмонӣ ягона давлате буд, ки ба ҳудудҳои ин империя даъво намекард.

Барои тоб овардан ба тазийики давлатҳои бузург барои давлати Усмонӣ Германия барин иттифоқӣ зарур буд. Барои Германия соҳтани роҳи оҳани Бағдод дар оянда имконияти соҳибӣ намудани

Шарқи Наздикро медод. Аз ин сабаб, Германия Туркияро ҳам молиявӣ, ҳам аз нигоҳи ҳарбӣ дастгирӣ мекард.

Ин наздишавии байни ду давлат, дар ниҳояти кор давлати Усмониро дар ҳолати худаш даркнакарда ба вассали Германия табдил дод. Акнун, давлати Усмонӣ меҳост ё намехост дар Ҷанги якуми ҷаҳон, ки фаро мерасид, маҷбур буд, ки ба тарафи Германия истода бичангад.

Муқаррарии ҷанг Дар солҳои 90-уми аспи XIX ҳудудҳои истилонамудаи Германия аз ҳудуди худаш қарib панҷ баробар қалон буд.

Чунки, аввалан, даъвоҳои ҳукмрони Европа шудани Германия авҷ мегирифт.

Сониян, Германия дар бозори ҷаҳонӣ ба рақиби асосии Британияи Кабир табдил ёфт.

Сеюмин, талаби он оид ба аз нав тақсимкуни Африка муносибатҳояшро бо Франсия ва Британияи Кабир боз ҳам тезутунд карда буд.

Чорумин, хурӯчи Германия ба Балкан, Шарқи Наздик, Миёна ва Дур ҷунон ғаъвол шуд, ки ин ғаъолият дар таъриҳ бо номи „хучум ба Шарқ“ („Grang nach osten“) дохил шуд.

Акнун, доираҳои ҳукмрони Германия аз ин дунёи рӯшан ҷой талаб менамуданд. Дар айни замон, аз ҳама низоъҳои байнамилалӣ ба ғоидай ҳуд кор медиҳагӣ шуданд. Масалан, манғиатҳои Россияи подшохиро дар нимҷазираи Балкан писанд накарда, сиёсати Австрия-Венгрияро дастгирӣ мекард.

Экспансияи Германия дар ҳамаи нуқтаҳои дунё ба манғиатҳои Британияи Кабир даҳолат кард ва ба мӯковимати он дучор омад.

Императори Германия Вилгелми II шиори „Ояндаи Германия дар баҳр аст“-ро эълон намуд. Ин шиор маънои зарурати ташкил кардани флоти баробар ба флоти ҳарбии Британияи Кабирро дошт.

Германия аз нигоҳи қудрати флоти ҳарбии баҳрӣ ба ҷои дуюм баромада буд. Барои амалӣ намудани мақсадҳои император кори сохтани киштиҳои ҳарбӣ авҷ дода шуд.

Соли 1905 Штаби генералии қувваҳои мусаллаҳи Германия нақшаи ҷангидан дар ду фронт – ҳам дар Ғарб, ҳам дар Шарқ (зидди Россия)-ро тартиб дод.

Германия дар бобати тайёрӣ ба ҷанг ҳам аз нигоҳи ҳарбӣ, ҳам иқтисодӣ ва ҳам мағкуравӣ аз рақибони ҳуд пеш рафта буд.

Коалитсия (лотинӣ – муттаҳид) – иттифоқи муваққатии ҳарбию сиёсии ду ва аз он зиёд давлатҳо бар муқобили як ё якчанд давлат.

Экспансия (лотинӣ – васеъ намудан) – сиёсатҳои давлатҳои бузург барои забти ҳудудҳо ва бозорҳои дигарон, соҳибӣ намудани манбаъҳои ашёи хом, васеъ намудани доираҳои таъсири сиёсӣ ва иқтисодӣ.

1. Максади асосии сиёсати хориҷии Германия аз чӣ иборат буд?
2. Иттифоқи ҳарбию сиёсии Германия, Австрия-Венгрия ва Италия чӣ гуна ташкил ёфт?
3. Чаро Германия ақаллан бо яке аз давлатҳои бузурги Европа, мисли Британияи Кабир, Франсия ва Россия шартномаи иттифоқӣ имзо карда натавонист?
4. Ба Ҷанги якуми ҷаҳон зӯр зада тайёрӣ дидани Германияро бо мисолҳо асоснок намоед.
5. Дар бораи муносибатҳои имрӯзai Республикаи Федеративии Германия ва Франсия маълумотҳо гирд оваред.

1. Дар бораи максади асосии „Иттифоқи Германӣ“ реферат тайёр кунед.
2. Аз ҳарита истифода намуда, мустамликаҳои Германияро аниқ кунед ва ба онҳо эзоҳ дихед.
3. Ибораи „Роҳи оҳани Бағдод“-ро эзоҳ дихед.
4. Чаро Германия бо давлати Усмонӣ наздик шуд?

§ 11.

Аҳволи сиёсию иқтисодии Британияи Кабир дар охири асри XIX – ибтидои асри XX

Соҳти сиёсии мамлакат

Британияи Кабир дар ин давр ҳам монархияи конституцioniй буд. Аммо, дар тафовут аз Германия дар ин давлат ҳокимияти шоҳ (корол) нақши асосӣ намебозид. Шоҳони Британияи Кабир сарвари давлат буданду ҳалос. Онҳо давлатро дар амал идора намекарданд. Идоракунии сиёсати дохилию хориҷии давлат дар дасти ҳукумати парламент ташкилдода буд.

Дар Британияи Кабир қадом ҳизб (партия) дар интихоботи парламент ғолиб ояд, ҳамон ҳизб ҳукумат ташкил мекард. Дар кишвар соҳтори пурқуввати дуҳизбӣ (дупартиявӣ) қарор ёфта буд, яке

аз онҳо Консерваторҳо, дигар Ҳизби либералҳо номида мешуд. Такягоҳи асосии Ҳизби консерваторҳо заминдорони калон ва калисой англиканӣ, такягоҳи асосии Ҳизби либералҳоро намояндагони синфи миёна ташкил медоданд.

Агар Ҳизби консерваторҳо ба анъанаҳои худ содик монда бошанд, Ҳизби либералҳо бо ташаббусҳои гузаронидани ислоҳотҳо тибқи тақозои замон фарқ карда меистоданд. Аммо манфиатҳои ягона ҳам буданд, ки онҳоро муттаҳид месоҳтанд. Асоси муштаракоти ин манфиатҳоро сайъю ҳаракат барои нигоҳ доштани мавқеи Британияи Кабир чун давлати азим дар дунё, боз ҳам васеъ кардани империяи мустамликовӣ, то ҳадди имкон аз бозорҳои дунё танг карда баровардани рақибони худ ташкил медоданд.

Дар миёнаҳои аспи XIX дар Британияи Кабир асосҳои чомеаи шаҳрвандӣ пойдор шуд. Онҳо дар озодии сухан, гузаронидани намоишҳо, матбуот ва монанди инҳо ифодаи худро мейғтанд. Инчунин, имтиёзҳои табақавӣ бекор шуданд. На аз кадом табақа будани инсон, балки озодӣ, қобилият, мустақилий, индивидуалии шахс дар мадди аввал гузошта шуд.

Ба туфайли ислоҳоти парламентии соли 1867 сензи мулкии интихобкунандагон кам карда шуд. Дар натиҷа 50 фоизи мардон ҳукуқи овоз додан пайдо карданд.

Намояндаи либералҳо У. Гладстон чаҳор маротиба лавозими сарвазириро ишғол кард. Дар замони сарвазирии ўсолҳои 1864–1874 ҳукумат якчанд ислоҳотро амалӣ намуд. Масалан, ба тред-юнионҳо ҳукуки ҳимоя дар суд дода шуд. Инчунин, барои кор партофтани рӯҳсат дода шуд. Усули овоздиҳии пӯшида дар интихоботи парламент ҷорӣ гардид. Ислоҳоти мактаб гузаронида шуд.

Дар замони сарвазирии Б. Дизраели низ якчанд чорабинҳои муҳим дида шуд. Масалан, соли 1875 вақти кори 54 соата дар як ҳафта муқаррар шуд. Бачаҳои аз 10-сола хурдро ба кор ҷалб кардан манъ шуд. Соли 1911 бори дигар ислоҳоти парламентӣ гузаронида шуд. Ин ислоҳот дар роҳи инкишофи чомеаи шаҳрвандӣ ва давлати ҳукуқбунёд қадами муҳим шуд.

Ақибмонӣ дар тараққиёти иқтисодӣ Дар чоряки охирини аспи XIX Британияи Кабир аз нигоҳи иқтисодӣ ақиб монданро сар кард. Дар Британияи Кабири замоне „Устохонаи ҷаҳон“ ном гирифта дар охири аспи XIX – ибтидои

асри XX ҳаҷми истеҳсолоти саноатӣ 2 баробар, саҳми савдои хориҷӣ 70 фоиз кам карда шуд. Дар бобати истеҳсолоти саноатӣ ба ҷои сеюм фаромад. Мақоми устохонаи дунё будани кишвар дар гузашта монд. Сабаби асосии он, аввалан, асосан ба хориҷа баровардани капитал буд. Сармоядорони англisis дар мустамликаҳо соҳтани заводу фабрикаҳо ва дигар корхонаҳоро афзал донистанд. Чунки мустамликаҳо манбаи арзони ашёи ҳом ва меҳнати кироя буданд. Ба метрополия овардани онҳо ҳеле гарон меафтид.

Ба хориҷа баровардани капитал даромади қалон меовард. Масалан, даромад аз он нисбат ба даромади савдои беруна 5 баробар зиёд буд. Дар натиҷаи давидан аз думболи даромад корхонаҳои ҳуди Британияи Кабир дар вақташ бо техника ва технологияи замонавӣ ҷиҳозонида нашуданд. Дар натиҷаи он маҳсулоти саноатии Британияи Кабир рақобатбардоштии ҳудро паст карданд. Молҳои Германия ва ШМА молҳои Британияи Кабирро дар ҳамаи бозорҳои дунё танг карданд. Чунки, молҳои Германия ва ШМА ҳам ҳуҷсифат, ҳам арzon буданд. Аз ин боис, дар тӯли 20 сол, яъне аз солҳои 80-ум сар карда то ибтидои асри XX экспорти Германия ба Британияи Кабир 41 фоиз афзуд. Дар ҳоле, ки экспорт аз ШМА беш аз ду баробар афзуд.

Ғайр аз ин, давлатҳои ҷавони тараққиёбанда ба молҳои англisis боҷи қалон ҷорӣ карда буданд. Британияи Кабир ҳамоно ба анҷанаи савдои бебоҷ содик монда буд.

Сониян, дар шароите, ки барои аз нав тақсим кардани дунё дар арсаи байналмилалӣ мубориза авҷ мегирифт, Британияи Кабир маҷбур шуд ҳарочоти ҳарбири зиёд қунад.

Сарфи назар аз ин, Британияи Кабир аз нигоҳи иқтисодӣ давлати тавоно буд. Лондон ҳамоно маркази молиявии дунё буд. Дар савдои ҷаҳонӣ ҳанӯз ҳисобу китоб дар асоси воҳиди пули Британияи Кабир (фунт стерлинг) амалӣ мегашт.

Гарчанде капитализми англisis дар соҳаи саноат аз мақоми якум маҳрум шуда буд, имконияти гирифтани даромади ҳеле қалонро нигоҳ дошт. Вай ба ин бо роҳи нигоҳ доштани бозорҳои қалон дар мустамликаҳои ҳеле беканораш ноил шуд. Ғайр аз ин, баробари аз даст рафтани бартарии саноатии Британияи Кабир аз ҳукмронии монополӣ дар бобати савдои миёнаравии дунё, суғурта, банк ва

киштисозӣ маҳрум нашуда буд. Буржуазияи Британияи Кабир ин ҳукмронии монополиро ба туфайли империяи мустамликавиаш дер вақт нигоҳ дошта тавонист.

Капитал (лотинӣ – сар, асосӣ) – сармоя; маҷмӯи воситаҳо ва маблағе, ки ба соҳибаш даромад меорад. Яъне, қимате, ки аз ҳуд зиёд шуда боз ҳам гарон мешавад, пул, ки пул меёбад.

1. Аз донише, ки дар фанҳои оид ҳуқуқшиносӣ гирифта будед, такя карда, ибораи „Соҳти сиёсӣ“ ва ҷамъияти демократӣ”-ро эзоҳ дихед.
2. „Низоми пурзӯри духизбӣ“ гуфта чиро мефаҳмед?
3. Монархияи конститутсионӣ чист?
4. Сабабҳои дар тараққиёти иқтисодӣ мавқеи пешқадамиро аз даст додани Британияи Кабирро дар ҷориҷи охири асри XIX эзоҳ дихед.

1. Ибораи „Устохонаи ҷаҳон“-ро эзоҳ дихед.
2. Дар бораи ислоҳоте, ки дар Британияи кабир гузаронида шуд, реферат нависед.

§ 12. Сиёсати дохиилии Британияи Кабир

Муаммои Ирландия

Яке аз муаммоҳои ҷиддии сиёсати дохиилии Британияи Кабир муаммои Ирландия буд. Дехқонони Ирландия, ки заминро ба ичора гирифта рӯз мегузарониданд, аҳволи хеле вазнин доштанд. Чунки лендлордҳои Британия заминҳоро аз они ҳуд карда буданд. Аксари ирландиягиҳо аз думболи зиндагӣ ба Америка кӯчида рафтанд. Дар оқибати гуруслагӣ, марг ва кӯчида раftan шумораи аҳолӣ кам шуд.

Соли 1875 депутатати парламенти Британияи Кабир аз протестантҳои Олстер, заминдори калон Парнелл талаб кард, ки дар бораи ба Ирландия дода шудани муҳторият қонун (гомрул) қабул карда шавад. Ў ҳамчунин дар атрофии ҳуд ҳамҷамъият – гурӯҳи муҳолифати ирландиро муттаҳид кард, ки он гузаронидани ислоҳоти аграриеро талаб намуд, ки ин ислоҳот қатъияти ичора, аз рӯи инсоғирифтани пули ичора, аз даст ба даст озод гузаштани замини ба ичора гирифташударо имконпазир мегардонд.

Муҳолифат таҳти раҳнамоии Парнелл ба қувваи бонуфуз табдил ёфт. Ташкилоти оммавии дехқонони Ирландия бо номи „Лигаи

замину об“ такягохи он мухолифат шуд. Җавобан ба пеш карда шудани ичоракорон аз заминхояшон „Лигай замину об“ бар зидди заминдорони калони Британия дар Ирландия террори оммавиро сар карданд. Дар айни замон, бойкоти молҳои Британия пурзӯр карда шуд.

Ҳукумати Британияи Кабир соли 1881 ба ирландиҳо ба ҷои гомрул „Акти замину об“-ро пешниҳод кард. Дар ин санад ташкили комиссияе дар назар дошта шуд, ки он аз рӯи адолат муайян шудани микдори ичорапулӣ ба муддати 15 сол ва ба ичорачиён ҳукуки ба дигар шахс додани майдони заминро таъмин мекард.

„Лигай замину об“ ин тартибро қабул накард ва бойкотро давом дод, ҳатто маъракаи тарсонидани помешикҳои британиягиро сар кард ва гомрулро талаб намуд. Ҳукумат ҷавобан ба он таъқибро авҷ гиронд. Парнелл ба ҳабс гирифта шуд. „Лигай замину об“ манъ гардид.

Ин кирдори ҳукумати Британияи Кабир рехтани рӯған ба оташ буд. Дехқонони ирланд бино ба даъвати Парнелл аз пардоҳти пули ичора сар тофтанд. Ба ҷои „Лигай замину об“-и манъшуда „Лигай занону духтарон“ ташкил шуд. Ба вай ташкилотҳои миллатгаро ва ҷанговари „Баҳодурони нури моҳ“, „Писарони сафед“, „Баҳодурони шикастнопазир“ ҳамроҳ шуданд.

Дар Ирландия ҳавфи ошкорои ҷангии дохилӣ пайдо шуд. Баъд аз он ҳукумати Британияи Кабир ба Парнелл ва тарафдорони ўсозишро таклиф намуд. Соли 1881 бо Парнелл созишнома имзо шуд. Аз рӯи он дехқонони ичорачии ирланд пули ичора бояд супурда, бойкотро бас мекарданд, заминдорони калон бошанд, қарзи ичорачиёнро бояд мебахшиданд.

Аммо роҳи муросои Парнелл гурӯҳҳои хурди террористии Ирландияро фаъол кард. Соли 1882 дар Дублин статс-секретар оид ба корҳои Ирландия ва лорд-ҳокими Ирландия кушта шуд. Политсияи Британия таъқиб ва террорро сар кард. Җавобан ба ин ҳодиса мавчи „террори аграрӣ“ дар дехоти ирланд сар шуда рафт.

Нихоят, соли 1886 ҳукумат қарор карда, гомрул дод. Аммо онро парламент рад намуд. Дар чунин шароит як қисми буржуазияи Ирландия талаб кард, ки ба Ирландия мухторият дода шавад. Як қисми доираҳои савдою саноатии буржуазияи Ирландия оид ба таъмини мустақилии иқтисодии Ирландия ҷандин талабҳои саҳтро гузошт.

Раҳбари ин гурӯҳ А. Гриффит соли 1905 ҳизби „Шинфейн“ („Мо худамон“)-ро ташкил кард. Вай таъсиси парламенти мустақили худи Ирландияро ташвиқ мекард. Бойкоти молҳои Британия пурзӯр карда шуд. Ҳукумат маҷбур шуд соли 1912 ба парламент лоиҳаи нави қонуни оид ба ғомрулро пешниҳод кунад. Аммо парламент ин дафъа низ онро тасдиқ накард. Дар натиҷаи он вазъи сиёсии Ирландия боз ҳам мураккаб шуд. Аммо ҷанги ҷаҳонии соли 1914 сарзада парламентро маҷбур соҳт, ки қонуни оид ба ғомрулро тасдиқ намояд. Чунки дар шароити ҷанг барқарории доҳилии сиёсӣ чун обу ҳаво зарур буд.

Ислоҳоти парламентии соли 1911

Соли 1911 дар Британияи Кабир оид ба гузаронидани ислоҳоти парламент қонун қабул шуд. Ин қонун ҳуқуқи вето гузоштани палатаи болой – палатаи лордҳоро маҳдуд кард. Акнун палатаи поёни – палатаи ҷамоа агар лоиҳаи ягон қонунро се маротиба маъқул донаду палатаи лордҳо онро тасдиқ накунад, эътибор пайдо менамуд. Палатаи лордҳо аз ҳалли масъалаҳои молиявӣ ҳам дур карда шуд. Муддати ваколати парламент 5 сол ва ба депутатҳо маош муқаррар карда шуд.

Мехнаткашони Британияи Кабир барои ҳуқуқи худ ҳамеша мубориза бурдаанд. Дар ҳаракати коргари қишвар тред-юнионҳо (иттифоқҳои қасаба) нақши қалон доштанд. Аъзоёни онҳо сол то сол меафзуд.

Ҳаракати иҷтимоӣ

Тред-юнионҳои Британияи Кабир роҳи парламентии муборизаро авло медонистанд. Қонун ба коргарон ҳуқуқи корпартсиро дода буд. Аммо зарари рӯзҳои корпартсиро ба корхона тред-юнионҳо медоданд.

Ин қоида дар амал усули мубориза бо корпартсиро ба нестӣ баровард. Тред-юнионҳо барои таъсиси ҳизби (партияи) худ камар бастанд. Ин ҳизби соли 1900 ташкил шуд ва он аз соли 1906 бо номи Ҳизби лейбористҳо маълум аст.

Ҳизби лейбористҳо бо роҳи парламентӣ ҳимоя намудани ҳуқуқи коргаронро мақсади худ эълон кард. Раҳбари ҳукумати либералҳо Д. Ллойд-Жорҷ „Таъсисёбии ҳизби лейбористҳо ҳатои ҳукумати Либералҳо“ гуфта афсӯс мөхӯрд. Баъди таъсиси ин ҳизб дар интихоботи якум 29 нафар намояндааш мандати депутатӣ гирифт.

Пастравии суръати тараққиёти иқтисодӣ ба болоравии нарҳи маҳсулоти истеъмолӣ оварда расонд. Ин маҷбур мекард, ки коргарон

кор партоянд. Соли 1911 корпартои калон рўй дод. Корпартои 6 ҳафтаи ангиштканҳо ҳукуматро маҷур соҳт, ки чораҳо андешад. Аз чумла, қонун „Дар бораи маоши ҳаддалақал“ қабул шуд. Мувофиқи он акнун тред-юнионҳо зарар аз корпартоиро ба корхона намедоданд.

Агар коргар дар ҷараёни истеҳсолот бино ба ҳодисае ҷароҳат бинад, ҳӯҷанини корхона ба ў нафақа медод. Ба шахсони 70-сола нафақа таъин шуд. Барои кончиҳо рӯзи кории 8-соата муқаррар шуд. Суғуртай беморӣ ва бекорӣ ҷорӣ карда шуд.

Хулоса, доираҳои ҳукмрони Британияи Кабир дар арафаи Ҷанги якуми ҷаҳон ба нармтар кардани муаммоҳои дохилии сиёсӣ ва муттаҳид кардани мардум муваффақ шуданд.

Гомруул – худидоракунӣ (дар Ирландия).

Бойком – рад, инкор кардан.

1. Муаммои Ирландия чӣ ҳел пайдо шуд?
2. Дар бораи муборизаи ҳалқи ирланд барои истиқлол ҷиҳоро доноста гирифтед?
3. Оё қонуни оид ба гомруулро қабул накардан мумкин буд?
4. Дар бораи ислоҳоти парламентии Британияи Кабир дар соли 1911 нақл қунед.
5. Оид ба таъсис ёфтани Ҳизби лейбористҳо ҷиҳоро доноста гирифтед?
6. Британияи Кабир Ирландияро кай забт карда буд?

1. Маънои гомруулро фаҳмонед.
2. Фаъолияти ташкилоти „Лигаи замину об“-ро омӯзед.
3. Ташкилоти „Шинфейн“ қадом корхоро ба амал баровард?
4. Соли 1911 чӣ гуна ислоҳот гузаронида шуд?

§ 13. Сиёсати ҳориҷии Британияи Кабир

**Давлати дорон
мустамликаи аз
ҳама бисёр**

Гарчанде тараққиёти иқтисодии Британияи Кабир нисбат ба ШМА ва Германия паст рафта буд, аз нигоҳи ҳарбӣ ҳанӯз ҳам давлати пурқудрати дунё монда буд. Флоти пурқудрати ҳарбии Британияи

Кабир онро дар баҳр ба давлати ягонаи ҳукмрон табдил дода буд.

Ба туфайли ин қудрат, Британияи Кабир аз охири асри XIX сар карда дар қитъаҳои гуногуни дунё худудҳои калонро забт намуд ва ба мустамликаи худ табдил дод.

Дар охири асри XIX ҳудудҳои мустамлика намудаи он 33 млн. км. мураббаъро ташкил медод. Дар онҳо наздики 370 млн. нафар зиндагӣ мекарданд.

Даромаде, ки аз мустамликаҳо меомаданд, қисми калони фоидаро ташкил медод.

Муаррихони он давр дар бораи аҳамияти мустамликаҳо барои Британияи Кабир образнок карда чунин навишта буданд: „Ҳиндустон барои поидани Британияи Кабир модарандар аст. Миср бошад тоҷест, ки ба сари империяи Британия пӯшонда шудааст“.

Ташкилёбии

империяи

мустамликадорӣ

Яккаҳукмронии Британия дар баҳр дар суруди миллии кишвар (гимн) низ ифодаи худро ёфта буд. Писарон ва духтарони Британияи Кабир сатри зерини „Британия, баҳрҳоро ром куну ҳукмронӣ намо!“-ро мағруона иҷро мекарданд.

Пастравии мавқеи Британияи Кабир аз нигоҳи иқтисодӣ чун яке аз давлати пешқадам онро ба истилои мустамликаҳои нав ба нав ҳидоят кард. Дар айни вақт, он дар мустамликаҳои пешинааш мавқеашро боз ҳам мустаҳкам карданӣ шуд.

Пеш аз ҳама соли 1875 аз ҳукумати Миср 45 фоизи аксияҳои канали Сувайшро, ки барои баромадан аз баҳри Миёназамин ба уқёнуси Ҳинд имкон медод, ҳарида гирифт. Дере нагузашта, аксияҳои каналро аз дasti шахсони хусусӣ ҳарид. Ҳамин тавр, назорати роҳҳои баҳрии ҷониби Ҳиндустон пурра ба ихтиёри Британия гузашт.

Соли 1876 Британия маликаи худ Викторияро императори Ҳиндустон эълон кард. Ҳамин тариқ, империяи Британияи Кабир ташкил шуд. Акнун Британияи Кабир империя, парламенти он бошад, парламенти империя гуфта ба забон гирифта мешуд.

Британияи Кабир ва

империяи Россия

Британияи Кабир мақсад дошт, ки Осиёи

Миёнаро ҳам забт карда гирад. Дар чунин

вақт империяи Россия ҳам даъвои ин минтақа мекард. Мақсади империяи Россия Осиёи Миёнаро забт намуда, ба Афғонистон баромадан ва бо ҳамин роҳ ба Ҳиндустон бевосита таҳдид карда, дар ниҳояти кор дар бобати масъалаҳои байнламилалӣ Британияи Кабирро таслим кардан буд.

Ба истилои давлатҳои Осиёи Миёна сар кардани империяи Россия Британияи Кабирро ба ташвиш наандохта намонд. Аммо дар ниҳояти кор ҳар ду давлат барои манфиатҳои худ муросо кардан. Яъне, Россия аз таҳдид ба Ҳиндустон, Британияи Кабир аз нияти забт кардани Осиёи Миёна даст кашид. Афғонистон ҳудуде гардид, ки вазифаи теги баргардонандай манфиатҳои ду давлати бузургро иҷро менамуд.

Боз як ҳудуде буд, ки манфиатҳои Британияи Кабир ва Россия ба ҳам барҳӯрданд: ин нимҷазираи Балкан, инчунин гулӯгоҳҳои Босфор ва Дарданелли тобеи давлати Усмонӣ, ки баҳри Сиёҳро бо баҳри Миёназамин мепайваст ва шаҳри Истанбул буд. Қисми маълуми ҳалқҳои нимҷазираи Балкан дар охирҳои асри XIX зери асорати Усмониён буданд.

Ҳаракати империяи Россия барои мустаҳкам кардани мавқеяш дар Балкан, кӯшиши давлати Усмонӣ барои зери асорати худ монандани ҳалқҳои славяни Балкан соли 1877 ба ҷанги байни Россия ва давлати Усмонӣ оварда расонд. Дар ин ҷанг Россия ғалаба карда, давлати Усмониро маҷбур намуд, ки шартномаи сулҳи Сан-Стефаноро имзо намояд. Аммо, Британияи Кабир, ки пурзӯр шудани Россияро намехост, дар конгресси сарварони давлатҳои бузург дар Берлин маҷбур намуд, ки шартномаи Сан-Стефано аз сари нав дида шавад. Дар конгресс қарорҳои зидди манфиатҳои ҳалқҳои славян қабул карда, давлати Усмонӣ саҳт ҳимоя карда шуд. Давлати Усмонӣ бар ивази ин хизмат ба фоидай Британияи Кабир аз ҷазираи Кипр даст кашид.

Вале, бо мурури вакт Британияи Кабир муносибати душманонаашро нисбати Россияи подшоҳӣ дигар кард. Барои ин болоравии қудрати ҳарбии Германия ва ба мустамликаҳои Британияи Кабир ҷашм ало кардани вай сабаб шуд. Давлатҳои аз ҳам пурзӯри мустамлиқавӣ Британияи Кабир ва Россия мустамликаҳои худро бо Германия ба ҳам дидан намехостанд. Акнун ин ду давлат бар зидди ҳавфи душмани умумӣ роҳҳои бо ҳам наздик шуданро мечустанд.

Мустамликаҳо дар Африка Британияи Кабир ба забти мустамликаҳои қалони дорои захираҳои бои табиии Африка сар кард. Аз ҷумла, соли 1882 Мисрро истило кард. Дар солҳои оянда Нигерия, Сомали, Кения, Уганда ҳам забт карда шуд.

Соли 1899 бар зидди Республиқаи Бур, ки онро авлоди муҳочирони аз Голландия, Франсия ва Германия ба Африка омада идо-

ра мекарданд, چанг сар шуд. Соли 1902 Республикаи Рур (Республикаҳои Трансваал ва Оранж) таслим шуд.

Британияи Кабир тамоми заминҳои дар Африқаи Ҷанубӣ истилокаardaашро ба макони ягонаи Иттифоқи Африқаи Ҷанубӣ муттаҳид намуд.

Аҳволи байналмилалии Британияи Кабир

Пурзӯршавии рақобати давлатҳои бузург барои бозорҳо ва мустамилаҳо аҳволи Британияи Кабирро дар арсаи байналмилалий хеле вазнин кард. Хусусан, зиддияти байни Германия ва Британияи Кабир шиддат гирифт. Дар чунин шароит Британияи Кабир дар муборизаи зидди Германия маҷбур шуд, ки бо дигар давлатҳо забон як кунад. Соли 1901 ҳуқуқи сохтани канали Панамаро ба ШМА дод. Бо Япония, Франсия ва Россия наздик шуд.

Британияи Кабир ҳанӯз ҳам ба корҳои дохилии дигар давлатҳо даҳолат мекард. Чунончи, инқилоби солҳои 1905 – 1911-и Эронро пахш кард. Дар Ҳитой қувваҳои зидди инқилоби 1911-ро дастгирӣ кард.

Дар айни замон, Британияи Кабир зери тазиқи буржуазияи миллие, ки дар мустамликаҳои англисҳо ҷойгузин шуда буданд, маҷбур шуда ба ин мустамликаҳо ҳуқуқи худидоракуниро (доминион) дод. Австралия, Зеландияи нав ва Иттифоқи Африқаи Ҷанубӣ ба ҳуқуқи доминион ноил шуданд (соли 1866 ин ҳуқуқро Канада гирифта буд).

1. Дар охири асри XIX – ибтидои асри XX давлати аз ҳама калони мустамликавӣ будани Британияи Кабирро бо далелҳо асоснок намоед.
2. Империяи мустамликавии Британияи Кабир чӣ хел ташкил ёфт?
3. Дар бораи муносабатҳои Британияи Кабир ва Россия чихоро дониста гирифтед?
4. Доминионҳои Британияи Кабир ба қадом ҳуқуқҳо соҳиб шуданд?

1. Ҷумлаи „Ҳиндустон барои парвариши Британияи Кабир модарандар аст. Миср бошад тоҷест, ки ба сари империяи Британия пӯшонда шудааст“-ро шарҳ дихед.
2. Қай ташкил ёфтани империяи Британияи Кабирро таъриф дихед.
3. Оид ба муборизаи Россия ва Британияи Кабир барои Осиёи Миёна материалҳои иловагӣ ёфта, реферат тайёр кунед.

§ 14. Штатҳои Муттаҳидаи Америка

Тараққиёти иқтисодӣ

Баъди ҷанги дохилӣ ташаккули бозори ягонаи дохилӣ, хотима гузоштан ба ғуломдорӣ, бекор шудани латифундияҳои ғуломдорӣ, бисёр будани заминҳои серҳосил ва қанданиҳои фоиданок, дарёҳои сероб ва ҷангалзорҳои бепоён, тадбиркории мардум барои тараққиёти босуръати иқтисодии Америка сабаб шуданд. Дар он вакт давлатҳои ҳамсояи ШМА (Канада ва Мексика) заиф буданд. Ин ҳолат ШМА-ро аз ҳарочоти иловагии ҳарбӣ ҳалос кард. Ғайр аз ин, аксари одамони ба ШМА омада, дар амал мутахассисони баландмалака буданд.

Дар байни солҳои 1870–1914 ба ШМА 25 млн. нафар кӯчida омаданд. Ин ҳам омили муҳим инкишофи ШМА шуд. Ҳамчунин, норасоии мунтазами қувваи корӣ барои дар истеҳсолот васеъ ҷорӣ кардани техника ва технологияи нав роҳ қушод. Ин хел омилҳо сабабгори гул-гулшукуфии ШМА гардиданд.

Сӣ соли охири асри XIX барои таърихи ШМА суръати баланди тараққиёт ва бисёр воқеаҳои муҳими иқтисодию сиёсӣ хос аст. Агар соли 1860 ШМА аз нигоҳи ҳаҷми маҳсулоти саноат дар дунё мақоми 4-умро ишғол карда бошад, соли 1894 ба мақоми якум баромад. Соли 1894 маҳсулоти саноати ШМА баробар ба ними маҳсулоти Европаи Ғарбӣ ва нисбат ба Британияи Кабир ду баробар зиёд буд.

Ташкилёбии бозори қалони дохилӣ дар ШМА барои тараққиёти капитализм аҳамияти қалон дошт. Барои ин дар соҳаи қишоварзӣ татбиқ шудани „роҳи американӣ“-и тараққиёти капитализм (аз ҳисоби васеъкунии майдонҳои зироат зиёд кардани маҳсулот, бо суръати баланд аз худ кардани ҳудудҳои ғарбии қишвар, зудтар соҳтани роҳҳои оҳан ва афзоиши зуди аҳолӣ аз ҳисоби иммигратсия ёрии қалон расонд.

Дар болоравии саноати ШМА капитали Европа ҳам нақши муҳим бозид. Давлатҳои Европа ба ШМА дар соли 1890 ба миқдори 3 млрд. доллар капитал дароварданд. ШМА дар бобати содироти капитал аз Британияи Кабир, Франсия ва Германия ақиб монд.

Мутамарказсозии истехсолот

Дар ибтидои аспи XX ҷараёни мутамарказ соҳтани истехсолоти кишвар ва як шудани капитали банкӣ бо капитали саноатӣ давом кард.

Арзиши маҳсулоти саноатӣ дар соли 1909 аз 20 млрд. доллар гузашт. Дар замони Ҷанги якуми ҷаҳон дар ШМА ҷунин миқдор ангиштсанг, чӯян ва пӯлод истехсол карда шуд, ки он ба миқдори дар Британияи Кабир, Франсия ва Германия истехсолшуда баробар буд. ШМА дар бобати ҳамаи соҳаҳои саноат дар дунё ба ҷои якум баромад. Дар ҳамаи соҳаҳои истехсолот трестҳо ташкил шуданд. Суололаҳои тавонои „шоҳон“-и ҷунин соҳаҳои саноат, аз қабили пӯлод, нефт, мис, электр пайдо шуданд. Форд ба шоҳи соҳаи автомобил табдил ёфт.

Соли 1901 Морган соҳиби 1 млрд. доллар сармоя шуда, трести калони „Корпоратсияи пӯлод“-ро ташкил кард. 90 фоизи маҳсулоти нефт, садҳо кишиҳои дар уқёнус шинокунанда ба трести „Standart oil“-и Рокфеллер тааллук доштанд.

Ба соли 1914 омада сармоядороне, ки 2 фоизи аҳолиро ташкил медоданд, 60 фоизи сарвати миллиро хӯҷаинӣ мекардагӣ шуд.

**Дигаргуниҳои кулӣ
дар соҳаи кишоварзӣ** Моҳияти дигаркунни куллиро дар кишоварзӣ беш аз пеш ҷои меҳнати дастиро гирифтани техника ташкил мекард. Дар байни солҳои 1860–1910 шумораи фермерҳо дар ШМА 3 баробар афзуд.

Заминҳои соҳаи кишоварзӣ аз 160 млн. гектар ба 352 млн. гектар расид. Дар ин кишвар ҳонаводаҳое мисли дар Европаи Ғарбӣ, заминдорони калон чун дар кишварҳои Шарқ, қалисоҳои соҳиби мулкҳои калон набуд.

Техникаҳои соҳаи кишоварзи зуд-зуд ихтироъ мешуданд. Мошини ҳошокро пресскунанда, комбайнҳои ғалладарав ва ордкунанда, техникии коранда, буронда, пӯсттозакунак, заминнармкунак, нурипошак, картошкакор, коҳхушккунак, инкубаторҳои паррандаҳои ҳонагӣ аз қабили онҳо буданд. Комёбихои илму техника ҳам дар кишоварзӣ васеъ истифода мешуд.

Аз Африқаи Шимолӣ ҷуворимаккаи серҳосил, аз Россия ғалла, аз Туркистон беда ва дигар намуди растаниҳо ба ШМА оварда, маҳалӣ карда шуданд ва аз онҳо ҳосили баланд мегирифтанд. Аз ҳисоби кушодани заминҳои нав зиёд намудани маҳсулот „роҳи амрикӣ“-и пеш бурдани соҳаи кишварзӣ ном гирифт.

Аҳволи ҷануб Дар ҷануби кишвар баъд аз ҷанги дохилӣ дигаргунуҳо ба амал омаданд. Ғуломдорӣ ҳатм ёфт. Аҳолӣ фаъол шуд. Соли 1870 ба Конституцияи ШМА тафйирот дохил карда шуд. Бинобар он сарфи назар аз нажод, ранги пӯст, ё собиқ ғулом будан барои дар интихобот иштирок кардан ҳар гуна маҳдудият бекор карда шуд. Ба таркиби ҳукумати штатҳои ҷануб намояндагони аҳолии сиёҳпӯст ҳам дохил шуданд. Шабакаи мактабҳои давлатӣ ташкил шуд. Сохтори одилонаи андоз ҷорӣ гардид. Қонунҳои таҳқири нажодӣ бекор карда шуд. Мақомоти ҳокимиияти маҳаллӣ демократӣ гардианд. Барои пионсолон, ногиронҳо ва ятимон созмонҳои хайрия ташкил карда шуданд.

Соли 1872 конгресс оид ба собиқ исёнчиёни Ҷануб эълон кардани авфи умумӣ қонун қабул кард. Дар айни замон қариб 500 нафар сарварони исён барои кор дар вазифаҳои давлатӣ манъ карда шуданд. Ин ҳолат барои барқарор кардани тартиботи кӯҳна мубориза сар кардани плантаторҳо баҳона шуд. Дар ҷануб ташкилотҳои наҷодпарастию террористӣ монанди „Ку-клукс-клан“ сар бардоштанд. Қасосгирӣ аз рӯшанфирони тараққипарвар ва „Судҳои Линч“ ба ҳодисаи оддӣ табдил ёфт. Ҷануби кишвар барои аҳолии сиёҳпӯст „маҳбусхона“ шуда монд. Пеш аз интихоботи президент фақат ду штат (штатҳои Каролинаи Ҷанубӣ ва Луизиана) дар дасти республикачиён монду ҳалос.

Сохтори духизбият Дар ШМА республикаи пуркудрати президентӣ қарор ёфт. Дар баробари он сохтори мустаҳками духизбият (дупартиявӣ) реша давонд.

Ҳизби демократӣ ҳангоми ҷанги дохилӣ аз зарбаҳои хӯрдааш ба ҳуд омада, ба ҳизби манфиатҳои заминдорони калон, фермерҳои бой, буржуазияи Ҷануб ва саноатчиёни Шимол, молиячиёро ҳимоякунанда табдил ёфт. Ҳизби республикачиён ҳизби саноатчиён ва молиячиёни калон ба ҳисоб мерафт.

Буржуазияи Америка аз сохтори духизбият моҳирона истифода бурд. Агар дар сари ҳокимиият республикачиён бошанд, демократҳо ҳукуматро танқид мекарданд, ҳудро чун ҳомии манфиатҳои мардум нишон медоданд, аксарияти норозиёро ба тарафи ҳуд мекашиданд. Агар демократҳо ғалаба кунанд, нақши ҳизби муҳолифро республикачиён мебозиданд. Ин омил дар амал барои таъсиси ҳизби сеюм садди роҳ мегардид.

Корпоратсия (лотинӣ – иттиҳодия) – иттиҳодияи саҳҳомии (аксиядории) монополистӣ.

Латифундия (лотинӣ) – замини калон.

Ку-клукс-клан – ташкилоти нажодпарастӣ террористӣ.

Суди Линч – бе ягон суд ва бепурсиши чазо додадни сиёҳпӯстон ва иштироккунандагони ҳаракати демократӣ дар ШМА.

1. Кадом омилҳо сабабгори инкишофи пурвчи ШМА гардидаанд?
2. Дар бораи ба давлати пешқадами дунё табдил ёфтани ШМА далелҳои исботқунанда оред?
3. Моҳияти дигаргуниҳои куллӣ дар соҳаи кишоварзии ШМА аз чиҳо иборат аст?
4. Нажодпарастӣ чӣ гуна пайдо шудааст? Оид ба оқибатҳои нохуши он мисолҳои оред.
5. Мазмуни ибораи „соҳтори пуркудрати духизбият“-ро эзоҳ дихед. Ин низом боз дар кадом кишвар мавҷуд аст?
6. Президенти ҳозираи ШМА намояндаи кадом ҳизб аст? Маълумотҳои оиди ў ҷамъовардаатонро рӯи қоғаз қайд кунед.

1. Чаро ШМА дар бобати ба хориҷа баровардани капитал (сармоя) аз дигар давлатҳои мутараққӣ ақиб монда буд? Мулоҳиза ро нед.
2. „Корпоратсияи пӯлод“ ва трести „Standart oyl“ чаро бой шуда рафтанд?
3. „Ку-клукс-клан“ ва „Судҳои Линч“ чистанд? Дар бораи фаъолияти онҳо мисолҳои оред.

§ 15. Сиёсати доҳилии ШМА

Ҳаракати иҷтимоӣ Тараққиёти иқтисодӣ ва ба давлати якумини дунё табдилёбии ШМА худ аз худ ба бартараф намудани муаммоҳои иҷтимоии зиндагии ҷомеа оварда нарасонд. Дар ШМА ҳам синфи коргар маҷбур шуда, барои ҳаққу ҳукуқҳои худ мубориза бурдааст. Мақсади асосии ҳаракати синфии он давр муваффақ шудан ба рӯзи кӯтоҳи корӣ буд.

Дар корпартоии умумии 1-уми майи соли 1886 беш аз 350 ҳазор нафар коргар иштирок карданд. Дар натиҷаи он қариб 200 ҳазор нафар коргар ба рӯзи кории 8-соата гузашт. Аммо баъди ду сол ин муваффақият барбод рафт.

Мубориза барои рӯзи кории 8-соата, ки дар Чикаго сар зад, хеле пуршиддат гузашт. Ҳангоми митинги оммавии корпартофтағон дар майдони Сеннои шаҳр политсия ба онҳо тир кушод. Дар оқибати он 6 нафар кушта, коргарони бисёр захмин шуданд. Коргарони дарғазабшудаи Чикаго бар зидди ин хунрезӣ эътирозан митинги оммавӣ ташкил карданд. Як гурӯҳи политсиячиён бар зидди коргарон фиристода шуданд. Мувоғики қарори суд аз ҷумлаи раҳбарони ҳаракати оммавӣ 4 нафар ба дор овехта шуданд. Онҳо аз қатли рӯ ба рӯ наҳаросиданд. Яке аз маҳкумшудагон Шпис дар сухани охирини худ „Чунин замон меояд, ки сукунати мо аз нутқамон дида ҷарангдор садо медиҳад“ гуфта буд.

Дар охир аспи XIX раҳнамоии ҳаракати иҷтимоӣ ба ихтиёри „Федератсияи тред-юнионҳои муттаҳид ва иттифоқи коргарии Штатҳои Муттаҳида ва Канада“, ки соли 1881 ташкил ёфта буд, гузашт. Соли 1886 он номи Федератсияи Мехнати Америкаро гирифт. ФМА асосан манфиати коргарони малаканокро ҳимоя мекард. Аъзоёни он сол то сол меафзуд.

Ин ташкилот дар роҳи мубориза барои манфиати коргарон ба аъзоёни Конгресс ва соҳибони корхонаҳо таъсири худро гузарониданӣ шуд. Ҳукумат маҷбур шуда соли 1894 душанбеи якуми моҳи сентябрро иди „Рӯзи меҳнат“ эълон кард. Ин ид ҳоло низ қайд карда мешавад.

Моҳи сентябри соли 1913 коргарони кон аз шароити тоқатфарсои меҳнат ба дод омада, корпартой намуданд. Онҳо ҷорӣ шудани рӯзи кории 8-соата ва зиёд намудани маошро талаб карданд. Ҳукумат зидди ин исён қувва сафарбар кард. Дар саросари штати Колорадо ҳолати ҳарбӣ эълон шуд. Лагерҳои коргарон зери тир гирифта шуд. Коргарони зиёд ҳалок ва захмин шуданд. Раҳбарони корпартофтағон парронда шуданд. Коргарон маҷбуран ба конҳо баргардонда шуданд.

Аҳволи сиёҳпӯстон Баъди ҷанги дохилӣ ғуломони сиёҳпӯст ба озодӣ расиданд. Аммо онҳо ба баробарху-қуқӣ ноил нашуданд. Дар кишвар тартиби сегрегатсия қарор ёфт. Сиёҳпӯстон ба мактаб ва калисои сафедпӯстон рафта наметавонистанд. Ба нақлиёти сафедпӯст саворшуда баромадани онҳо манъ буд. Ҳатто қабристон ҳам ҷудо буд. Ҳамин тавр, дар кишвар на-жодпарастӣ авҷ гирифт. Ҳусусан аҳволи сиёҳпӯстони муқими Ҷануб хеле вазнин буд. Онҳо ба Шимол гурехта меомаданд. Аммо дар ин

что низ онҳо дар мавзеи алоҳида мезистанд. Сиёҳпӯсти қарздорро ба ҳабс гирифта, барои ситонидани қарз дар асоси шартнома ба шахси дилхоҳашон медоданд. Онҳо дар штатҳои Ҷануб аз ҳуқуқи интихобот маҳрум буданд. Гурӯҳи рӯшанфирони пешқадами онҳо барои баробарҳукуқ шудани сиёҳпӯстон байрақбардори мубориза буданд. Онҳо роҳи сулҳомези муборизаро интихоб карда буданд.

Аҳволи ҳиндуён Аҳолии таҳҷои ШМА – ҳиндуён зери ситами саҳт гирифта шуданд. Ҳиндуён барои ҳуқуқи худ то қуввате доштанд мубориза бурданд. Аммо дар натиҷаи нобаробар будани қувват маглуб шуданд.

Баъди мағлубият дар ҷанги охирини соли 1880 онҳоро ба резерватсияҳои алоҳида танг карда бароварданд. Ин резерватсияҳо заминҳои пастмондаи беҳосил буданд. Дар ин ҷойҳо онҳоро ҳукумат ба „васи“-гии худ гирифт. Масъалаи ҳиндуён бо ҳамин роҳ ҳал карда шуд.

Конгресси ШМА қонуни маҳсус баровард, ки мувофиқи он ҳиндуён ба фаъолияти фермерӣ машғул шуда метавонистанд.

Аммо қонун дар амал кор намекард. Барои ин, аввалан, заминҳои онҳо беҳосил буд, сониян, шуғл варзидан бо фермерӣ зидди тарзи зиндагии онҳо буд.

Сиёсати доҳилӣ дар даври Т. Рузвелт ва В. Вилсон Солҳои 1900–1914 дар таърихи ШМА чун „даври тараққипарвар“ ёд мешавад. Барои ин муборизаи президентҳои ШМА бар зидди монополияҳо сабаб шуд.

Мақсад аз муборизаи зидди монополияҳо ҳимояи манфиати табақаҳои миёна буд. Тарафдорони муборизаи зидди монополияҳо номи тараққипарваронро гирифтанд. Теодор Рузвелти соли 1901 ба мансаби президентӣ омада низ дар сафи онҳо буд.

Вай дар ҷанги Америкаю Испания иштирок карда, машҳур шуда буд. Сиёсати муборизаи зидди монополияҳои Т. Рузвелт „Роҳи адолат“ ном гирифт. Ҳукумати он барои ҳалли низои байни коргарон ва кордиҳандагон нақши ҳакамро мебозид. Ҳукумат бар зидди трестҳо ҷандин мурофаи суд ташкил кард. Онҳо натиҷаҳои муайяни ҳудро доданд. Ҳусусан, бо қарори суд компанияи роҳи оҳани Морган ба ду чудо карда шуд, зиёда аз ин қонуне қабул шуд, ки фаъолияти роҳҳои оҳанро ба тартиб меандоҳт.

Соли 1912 дар интихоботи президент демократ Вудро Вилсон ғалаба кард. Вай дар арафаи Ҷанги якуми ҷаҳон ба қабули қонун

оиди батартибоварии тарифи гумрук (боҷ) ноил шуд. Тибқи он, дараҷаи тариф 10 фоиз кам шуд. Ба афзоиши даромад нигоҳ карда, андози иловагӣ мегирифтанд. Дар соҳтори интихобот низ ислоҳот амалӣ шуд.

Мувофиқи он, агар пештар сенаторҳои баъзе аз штатҳоро органи қонунбарор интихоб мекарда бошад, акнун онҳо бо роҳи овоздиҳии ҳалқ интихоб мешуданд.

Соли 1914 Конгресси ШМА бар зидди трестҳо қонун қабул кард. Акнун зараре, ки ба трестҳо дар вақти корпартой мерасид, аз иттифоқҳои касаба гирифта намешуд.

Резерватсия (лотинӣ – нигоҳ медорам) – ҳудуде, ки барои зӯран ҷойгир кардани аҳолии амонмондаи таҳҷоӣ чудо карда мешавад.

Сегрегатсия (лотинӣ, ҷудосозӣ) – ҷудокунии маҷбурии најодии аҳолӣ дар баъзе давлатҳо.

1. Коргарони ШМА барои мубориза оиди хукуқҳои худ дар назди худ қадом мақсадҳо гузашта буданд?
2. Оид ба нақши Федератсияи меҳнати ШМА дар ҳаракати коргарӣ ҷиҳо дониста гирифтед?
3. Аҳволи аҳолии сиёҳпӯст дар ШМА чӣ гуна буд?
4. Нисбати аҳолии маҳаллӣ – ҳиндӯён чӣ ҳел сиёсат пеш бурда шуд?
5. Сиёсати дохилии президентҳо Т. Рузвелт ва В. Вилсонро муқоиса қунед.

1. Аз ҳарита шаҳри Чикаго ва штати Колорадоро ёфта, воқеаҳои содиршударо эзоҳ дихед.
2. Дар бораи аҳволи сиёҳпӯстон иншо нависед. Бо шароити имрӯза муқоиса қунед.
3. Чаро дар замоне, ки дар Франсия се маротиба республика эълон карда шуд, дар ШМА ин ҳодиса рӯй надод?

§ 16. Сиёсати ҳориҷии ШМА

Намоиши қудрати ҳарбии ШМА

ШМА барои аз худ кардани захираи хеле азими кишвар ва Аляскай аз Россия ҳаридааш банд шуда, ба забти мустамликаҳо ва васеъ кардани доираи таъсири худ нисбат ба кишварҳои Европа дер

пардохт. Эътибори он пеш аз ҳама ба кишварҳои Америкаи Лотинӣ, ҳавзаи Кариб ва уқёнуси Ором нигаронида шуда буд.

ШМА барои ҳукмронӣ дар Америкаи Лотинӣ риёкорона ғояи „Манфиатҳои ҳамаи кишварҳои Америка якстост“-ро тарғиб намуд. Соли 1889 бо ташаббуси департаменти давлатии ШМА дар Вашингтон анҷумани якуми Панамерика даъват карда шуд. Натиҷаи муҳимтарини ин анҷуман ташкил додани „Ассотсиатсияи „Съезди республикаҳои Америка“ шуд. Сиёсати панамериканизми ШМА ҳамин тавр ба вучуд омад, ки мақсад аз он таъмини яккаҳукмронии он дар кишварҳои нимкураи Фарбӣ буд. Ба „доктринаи Монро“ такя карда, дере нагузашта ҷазираҳои Самоа зери даст карда шуд.

Соли 1898 дар маркази муҳими уқёнуси Ором, ки ҷои ба ҳам омадани роҳҳои хеле зарури баҳрии стратегии ба Осиё баранда мавҷуд буд, яъне ҷазираҳои Гавайи забт карда шуд.

Дар охири асри XIX ШМА ба давлати пурқудраттарин табдил ёфт. Ҷазираи Кубаи тобеи Испания ҳаваси доираҳои ҳукмрони Америкаро меовард. ШМА ба ҷонги зидди Испания тайёрӣ медид. ШМА бо баҳонаи ҳимояи манфиати шаҳрвандонаш соли 1898 қишии ҳарбии худро ба соҳилҳои Куба фиристод. Ин қишии дар наздикии Гавана бо сабабҳои номаълум таркид. ШМА дар ин кор Испанияро айбдор кард. Конгресс оид ба оғози ҷонги зидди Испания қарор қабул кард.

Ин ҷонги ҷонги аввалин барои аз нау тақсим кардани дунё буд. Ин ҷонг се моҳ давом кард ва Испания мағлуб шуда, сулҳро имзо кард. 10-уми декабри соли 1898 дар шаҳри Париж ҷартномаи сұлҳи байни ШМА ва Испания имзо шуд. Мувофиқи он ШМА ба ҷазираҳои Пуэрто-Рико ва Гуам, инчунин ба Испания 20 млн. доллар дода ба Филиппин соҳиб шуд. Соли 1898 Куба ба ном мустақил шуд, дар амал бошад, ба ШМА тобеъ гардид.

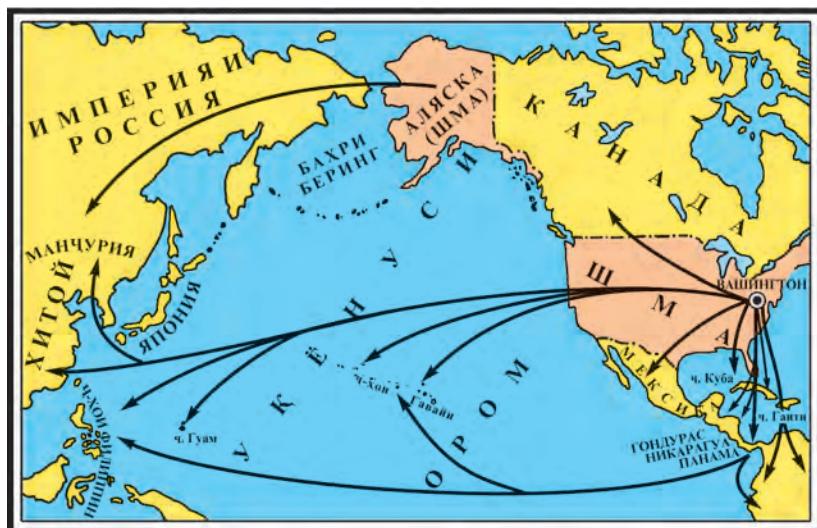
Канали Панама ШМА нисбати ҳавзаи баҳри Кариб сиёсати исти-логаронаро пеш бурд. Соли 1903 Кубаро мачбур кард, ки ҷартномаро имзо кунад. Бинобар он, акнун Куба бе рухсати ШМА бо ягон давлат иттифоқ бастан, дар сиёсати дохилиаш ягон тағйирот дохил карда наметавонист.

Дар охири соли 1911 сармояе, ки ШМА ба Мексика даровард, ба 1,5 млрд. доллар расид. 70 фоизи истехсолоти асосӣ ба дасти монополистҳои ШМА гузашт. ШМА дар асоси ҷартномаи вазнин ба

Гватемала, Коста-Рика ва Никарагуа қарз медод. Шартҳои гузаштаи ШМА ба он имкон медод, ки ба корҳои дохилии ин кишварҳо даҳолат намояд.

ШМА бинобар он, ки ҷазираҳои Гавайи ва Филиппинро забт намуда, бо давлатҳои дар соҳили уқёнуси Оромбуда алоқаҳои тиҷоратиашро пурзӯр кард, акнун ба соҳтмони канале, ки уқёнуси Ором ва Атлантикаро мепайваст, эътибори алоҳида медод.

Он аз ҷамъиятҳои саҳҳомии Франсия, ки соҳтани канали Панамаро сар карда, қасод шуда буданд, ҳамаи аксияҳоро харид. Канал дар ҳудуди Колумбия буд. Акнун Сенати Колумбия барои пурра ба ШМА гузаштани ҳукуки соҳтан ва истифода аз канал зид баромад. Баъд аз он, соли 1903 ШМА дар Панама зидди Колумбия исён ташкил кард ва дар он ҷо давлати лӯхтакмонанд барпо намуд. Панама республикаи мустақил эълон карда шуд. ШМА мустақилии Республикаи Панамаро эътироф кард. Ҳукумати Панама дар бобати бо ШМА соҳтани канал, роҳҳои оҳан ва дар соҳили канал соҳтани истеҳкомҳо бо Америка шартнома имзо кард. Бар ивази он Панама аз ШМА 10 млн. доллар гирифт ва ҳар соле рента мегирифтагӣ шуд. ШМА ба соҳтани канали Панама эътибори қалон дод ва соҳтмони он соли 1914 ба охир расид.

Самтҳои асоси таъсири ШМА дар охири асри XIX – ибтидои асри XX

Ин канал роҳи ШМА-ро аз соҳилҳои уқёнуси Атлантика то соҳилҳои уқёнуси Ором кӯтоҳ кард, ҳамчунин аз нигоҳи стратегӣ ва иқтисодӣ аҳамияти қалон дошт.

Иттифоқи Панамерика Соли 1910 дар шаҳри Буэнос-Айрес, дар анҷумани IV-уми Панамерика ташкилоти Иттифоқи Республикаҳои Америка „Иттифоқи Панамерика“ номида шуд ва он барои манфиати ШМА ниқоб шуд. Президент Тафт сиёсати „дипломатияи доллар“-ро пеш бурд. Ин сиёсат асосан нисбати давлатҳои ноҷори Америкаи Лотинӣ истифода шуд. Зери ниқоби „расонидани ёрӣ“ ҳаридан, ташкил кардани табаддулоти давлатӣ ба кори оддӣ табдил ёфт.

ШМА дар роҳи мутеъкуни Америкаи Лотинӣ дар муборизаи зидди дигар давлатҳо ба „доктринаи Монро“ (Шиори „Америка барои америкоиҳо“) такя мекард. Ин сиёсатро Теодор Рузвелт ба ШМА мувоғиқ гардонд. Тибқи он, агар дар ягон кишвари Америка бетартибӣ содир шавад, ШМА бояд вазифаи политсияи байнамилалиро мебозид. Ҳамин тарик, ибораи „калтаки ғафс“ пайдо шуд. Ин сиёсат ШМА-ро ба политсияи нимкураи Гарбӣ табдил дод.

**Доктринаи „дарҳон
кушод ва имкониятҳои
баробар“** ШМА дар ибтидои асри XX экспансияи зидди Хитойро пурзӯр намуд. Аммо то ШМА дигар давлатҳо Хитойро зери таъсири доираи худ карда буданд. Аз ин сабаб, ШМА доктринаро нисбати Хитой ба кор бурд, ки аввал барои дохил кардани молҳои худ, баъд барои таъмини яккаҳукмронии вай дар ин кишвар имкон медод.

Соли 1899 котиби давлатии ШМА Хей ба Британияи Кабир, Германия, Россия, Япония, Франсия ва Италия бо як хел мазмун нота фиристод. Дар ин нота доктринае, ки дар таъриҳи номи „Дарҳон кушод ва имкониятҳои баробар“-ро гирифтааст, ифода ёфта буд.

Мувоғиқи ин нота, ШМА „доираҳои таъсир“-и мавҷударо дар Хитой эътироф мекард. Дар айни вақт ШМА барои васеъ намудани „доираи таъсир“, яъне бемалол фурӯхта шудани молҳояш дар ин кишвар ҳаракат мекард. Ғайр аз ин, ҳеч ягон кишваре барои савдо дар Хитой ба имтиёз соҳиб намешуд. ШМА аз тарафи Хитой дода шудани имтиёз ба дигар давлатҳоро дар роҳи воридоти капитали худ ба Хитой ва амалӣ намудани нақшааш барои барпо кардани ҳукмронӣ дар Осиё мамонияти асосӣ медонист.

Президент В. Вилсон чун салафҳои худ дар сиёсати хорициаш барои пурзӯр кардани таъсири ШМА дар дунё мубориза бурд. Масалан, вай чунин нависта буд: „Мо дар арафаи даври нав қарор дорем. Дар ин давр дунёро мо – америкоиҳо бояд идора кунем“.

Оре, дере нагузашта чунин ҳам шуд. Ҷанги якуми ҷаҳон барои ҷомаи амал пӯшидани мақсадҳои ШМА имкон дод.

Департаменти давлатӣ – вазорати корҳои хориҷии ШМА.

Доктрина (лотинӣ, таълимот) – тамоилиҳои раҳбарии сиёсӣ.

Нота (лотинӣ) – муроҷиатномаи расмии як давлат ба давлати дигар.

1. Моҳияти сиёсати хориҷии ШМА-ро эзоҳ дихед.
2. Мазмуни ибораҳои „Калтаки гафс“, „Дипломатияи доллар“, „Доктринаи Монро“-ро фахмонда дихед.
3. Соҳтмони канали Панама чӣ хел амалӣ гардид?
4. Дар бораи мазмуни „Дарҳои кушод ва имкониятҳои баробар“ чиҳоро дониста гирифтед?

1. Мазмуни шиори „Манфиатҳои ҳамаи кишварҳои Америка якстос“ аз чӣ иборат аст?
2. Аз ҳарита истифода бурда, самтҳои асосии амалӣ намудани таъсири ШМА-ро эзоҳ намоед.
3. Дар бораи соҳта шудани канали Панама ва аҳволи ҳозираи он реферат нависед.

§ 17.

Давлатҳои Америкаи Лотинӣ дар охир асри XIX – ибтидои асри XX

Тавсифи умумӣ Қитъаи Америка шартан ба Америкаи Шимолӣ ва Ҷанубӣ ҷудо шуд. Баъзан ба ҷои ибораи „Америкаи Ҷанубӣ“ „Америкаи Лотинӣ“ ҳам истифода мешавад. Маълум аст, ки Америкаи Ҷанубиро испанҳо ва португалҳо истило карда буданд. Аз сабаби он, ки забони онҳо аз забони лотинӣ об хӯрдааст, Америкаи Ҷанубиро Америкаи Лотинӣ номидаанд. Лекин ибораи Америкаи Лотинӣ нисбат ба Америкаи Ҷанубӣ васеътар аст. Ба он ғайр аз Америкаи Ҷанубӣ Мексика (як қисми Америкаи Шимолӣ) ва худудҳои Америкаи Марказӣ низ дохил мешавад (ба илова нигоҳ қунед).

Тараққиёти Америкаи Шимолӣ ва Ҷанубӣ як хел давом накардааст. Агар ШМА-и дар Америкаи Шимолӣ буда ба давлати пурзӯри дунё табдил ёфта бошад, Америкаи Лотинӣ аз нигоҳи инкишоф хеле ақиб монда буд.

Сабаби асосии ин ҳолат бо аз ҷумлаи испаниҳо ва португалиҳо будани доираҳои ҳукмрони давлатҳои Америкаи Лотиниро ташкил дода ва аз онҳо тарбия ёфтани арбобони сиёсӣ эзоҳ дода мешавад.

Испания ва Португалия дар ин давр яке аз давлатҳои аз нигоҳи иқтисодӣ ақибмондаи Европаи Фарӯӣ ба шумор мерафтанд. Сабаби асосии онро ҳанӯз ҳам дар ҳар ду давлат нигоҳ дошта шудани тартиботи асримиёнагии феодалӣ ташкил медод.

Доираҳои ҳукмрони давлатҳои Америкаи Лотинӣ айнан тартиботи дар давлат ҳукмронро – муносибатҳои феодалии он ҷойхоро дар ин ҳудуд нигоҳ доштанд. Чунки, айнан ҳамин тартибот барои дар дasti ҳуд нигоҳ доштани ҳокимијат барои онҳо хеле муносиб буд.

Соли 1870 ҷараёни ташкил ёфтани давлатҳои аз нигоҳи сиёсӣ мустақил дар Америкаи Лотинӣ асосан ба охир расид.

Кишварҳои Аргентина, Мексика, Чили, Уругвай, Венесуэла ва Колумбия барои нигоҳ доштани истиқлоли ҳуд ва барҳам задани монархияи феодалӣ ва зулму ситами Испания солҳои тӯлонӣ мубориза бурданд.

Тараққиёти саноатӣ дар ҷорҷари охири асри XX дар аксари кишварҳои Америкаи Лотинӣ акнун сар шуда буд. Дар иқтисодиёти онҳо баробари ташаккули муносибатҳои капиталистӣ муносибатҳои феодалӣ, ғуломдорӣ ва вобастагӣ ба ҷамоаҳои авлодию қабилавии ҳиндӯҳо мавҷуд буд. Аз ақибмонии бисёрасраи ин кишварҳо монополистҳои Британияи Кабир, Франсия, ШМА ва Германия барин давлатҳои бузург истифода мебурданд. Ба охирҳои асри XIX омада кишварҳои Америкаи Лотинӣ дар амал ба ниммустамлиқи Британияи Кабир ва ШМА табдил ёфтанд.

Барқарор ёфтани муносибатҳои капиталистӣ дар давлатҳои Америкаи Лотинӣ бо роҳи тӯлонӣ ва пурмашақҷат ба амал омадааст. Британияи Кабир бештар аз ҳамаи дигар давлатҳо сармоя ворид кард. Маблаги асосӣ барои соҳтани бандаргоҳҳо, роҳҳои оҳан, банкҳо ва парвариши растаниҳои тропикий ва саноати гӯшт сарф карда мешуд. Дар охири асри XIX капитали ШМА низ ба Америкаи Лотинӣ меомадагӣ шуд.

Муборизаи Куба барои мустақилӣ

Халқи Куба дар байни солҳои 1868–1878 бар зидди мустамликадорони испан муборизаи озодихоҳона бурд (Испания Кубаро соли 1510 забт карда буд). Аммо аз тобеияти Испания баромада наставонист. Сарфи назар аз он, ба бекор шудани ғуломдорӣ муваффак шуд.

Дере нагузашта ШМА даъвои Куба намуд. Он барои харида гирифтани Куба ба Испания муроҷиат кард. Аммо Испания розӣ нашуд. Соли 1895 халқи Куба бо раҳнамоии қаҳрамонони миллии худ Хосе Марти ва Максимо Гомес шӯриш бардошт.

Мувофиқи шартномаи сулҳи Испанияю ШМА дар Париж Куба мустақил эълон шуд, лекин дар амал тобеи ШМА гардид.

Диктатураи Диас дар Мексика

Дар солҳои 70-уми асри XIX муносабатҳои байни ШМА ва Мексика (Мексика соли 1821 истиқлоли худро ноил шуда буд) бад шуд. Ба ин кӯшиши ШМА аз нигоҳи сиёсию иқтисодӣ тобеъкунии Мексика сабаб шуд. ШМА барои соҳтани корхонаҳо ва роҳи оҳан дар ноҳияҳои ҳамсарҳади шимоли Мексика аз ҳукумати он рухсат пурсид. Аммо ҳукумат ин муроҷиатро рад кард. ШМА табаддулоти давлатӣ ташкил кард. Порфирио Диас, ки ба қувваҳои реаксионии ШМА ва помешикҳои маҳаллӣ такя мекард, соли 1876 президент эълон карда шуд ва дар ин лавозим бо каме танаффус то соли 1911 нишааст.

Дар даври диктатураи Диас Мексика ба ниммустамликаи монополияҳои хориҷӣ табдил ёфт.

Дар охири солҳои ҳукмронии Диас капитали ШМА дар Мексика аз 1 млрд. доллар гузашт. ШМА конҳои нефти Мексикаро ҳам гирифт.

Соли 1909 дар Мексика ҳосил нашуд. Дар натиҷаи он дехқонон шӯриш бардоштанд. Ин ҳаракати дехқононро Эмилиано Сапата сарварӣ мекард. Сапата „Хунтаи ҳимояи дехқонон“-ро ташкил кард. Шиори он аз „Замин ва озодӣ“ иборат буд.

Интихоботи президентии соли 1910

Соли 1910 дар Мексика интихоботи президент шуда гузашт. Онҳое, ки зидди президент шудани диктатор Диас буданд, дар атрофи пешвои мухолифат Мадеро муттаҳид шуданд.

Мадеро низ дар интихоботи президентӣ номзадии худро нишон

дод. Диас аз оқибати интихобот тарсида, Мадероро ба зиндан партофт.

Интихобот ором гузашту мисли пешина Диас ғалаба кард. Мадеро баъди чанд вақти баромадан аз ҳабс сохта будани интихоботро ошкор карда, худро президенти қонунӣ номид. Инчунин ваъда дод, ки он заминҳои ҳиндӯҳоро, ки дар даври диктатура кашида гирифта шуда буд, баргардонда, як қисми заминҳои помешикҳоро бар ивази пардоҳти ҳақ ба дехқонон медиҳад. Халқро ба шӯриш даъват кард. Диас аз шӯриши ҳалқ тарсида аз Мексика гурехта рафт.

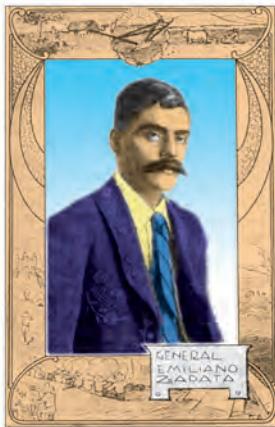
Мадеро ба пойтахт даромада омад ва мансаби президентиро ишғол кард. Аммо ба туфайли вазнин будани ахволи дохилии сиёсӣ аз дasti вай ҳеч чиз наомад. Сарфи назар аз он рӯзи кории 10-соатаро ҷорӣ карда, тартиби ҷаримаро дар истеҳсолот бекор намуд. Барои маҳдудкуни капитали ҳориҷӣ ва ҳимояи иқтисодиёти миллӣ қӯшиш кард.

Диктатураи Уэрта ШМА ба сиёсати миллии Мадеро бо ҷашми бад нигарист ва ҳаммаслаки диктатор Диас – генерал Уэртаро зидди Мадеро ифво андоҳт. Уэрта аз ҳимояи ШМА рӯҳ гирифта, соли 1913 табаддулоти давлатӣ гузаронд. Мадеро парронда шуд.

Диктатураи Уэрта ахволи Мексикаро боз ҳам вазнин кард. На факат ҳалқи оддӣ, балки буржуазияи миллӣ ва як қисми помешикҳои буржуазшуда ҳам зидди Уэрта баромаданд. Дар қишвар ҷангӣ дохилӣ сар шуд. Қувваҳои миллии ватанпарвар диктатураи Уэртаро сарнагун карданд.

Инқилоби Мексика Дар ибтидои асри XX дар Мексика ҳаракати пурзӯри дехқонон сар шуд. Сабаби асосии он безамиинии дехқонон буд. Ҳаракати дехқонон ба инқилоб табдил ёфт. Ин инқилоб (1910–1917) дар таърихи Мексика бо номи инқилоби буржуазӣ дохил шудааст. Раҳбари ҳаракати дехқонон дар ҷануби Мексика Эмилиано Сапата соли 1911 барномаи аграрии худро эълон кард. Ин барнома баргардонда додани замини ҳиндӯён ва мусодираи заминҳои бокӣ, ба дехқонони безамиин тақсим кардани онҳоро дар назар дошта буд.

Дар байрақи раҳбари ҳаракати дехқонон дар шимоли қишвар Франсиска Виля „Замин ва озодӣ“ навишта шуда буд. Қувваҳои мусаллаҳи Э. Сапата ва Ф. Виля соли 1914 пойтахти қишвар шаҳри

Эмилиано Сапата

Диктатура (лотинӣ – ҳокимияти номаҳдуд) – ҳокимияте, ки бо ҳеч ягон қонун маҳдуд нест ва ба зӯрӣ такя мекунад.

Мухолифат – қувваҳои зидди сиёсати ҳукумати дар амал буда.

1. Сабабҳои ақибмонии тараққиёти Америкаи Лотиниро қайд кунед.
2. Куба дар кадом ҳолат тобеи ШМА шуда монд?
3. ШМА барои аз нигоҳи сиёсию иқтисодӣ мутеъкуни кишварҳои Америкаи Лотинӣ кадом усулҳоро истифода бурд?
4. Дар Мексика дер давом кардани режими диктаториро чӣ хел эзоҳ медиҳед?
5. Аҳамияти инқилоби солҳои 1910–1917-ро дар Мексика қайд кунед.

1. Мубориза барои мустақилии сиёсӣ кай пурзӯр шудааст? Онро эзоҳ дихед.
2. Дар солҳои ҳукмронии Р. Диас дар Мексика кадом воқеаҳо содир шуданд?
3. Дар бораи Республикаи имрӯзai Мексика маълумот гирд оваред ва бо гузаштаи он муқоиса намоед.

§ 18. Давлатҳои дигари Америкаи Лотинӣ

**Бекор шудани ғуломдорӣ
дар Бразилия**

Бразилия яке аз давлатҳои калони Америкаи Лотинӣ буда, он 15 млн. нафар аҳолӣ дошт. Дар айни замон он яке аз давлат-

ҳои ақибмонда ҳам буд. Дар Бразилия ғуломдорй, қашшоқй, чаҳолат ва бехуқуқй авч гирифта буд. Фурӯхтани ғуломон, одамоне, ки аз ҳуқуқи ба оилашон баргаштан маҳрумшуда, қалтак задани ғуломони заҳматкаш аз тарафи нозирон дар он давр ҳолати маъмул буд.

Дар чунин шароит ғуломон ҳам барои ҳимояи ҳуқуқҳои инсонии худ мачбур шуданд. Шӯриши ғуломон дар плантатсияҳои найшакар бо роҳбарии ғулом Бонифатсио далели он аст. Ғуломон республикаи сиёҳпӯстони худро эълон карданд ва Бонифатсио президент интихоб намуданд. Бонифатсио бо роҳи муборизаи мусаллаҳона озод кардани ғуломонро зарур медонист. Аммо лашкари ҳукумат лашкари Бонифатсио торумор кард.

Қувваҳои зидди ғуломдорй „Манифести озодӣ“-и ғуломони ба мубориза даъваткунандаро эълон карданд.

Баъзе плантаторҳои зидди ғуломдорй ҳам ҳаракатиabolitsionистиро дастгирй карданд. Масалан, яке аз онҳо плантатор Антонио Предо ғуломони худро озод кард. Вай вазири дарбор шуда, дар бораи озодкуни ғуломон таклиф пешниҳод кард. Малика Изабел, ки муваққатан вазифаи император Педруи дуюми bemorро иҷро мекард, соли 1888 дар бораи дар Бразилия бекор кардани ғуломӣ қонуни машҳури „Қонуни тиллой“-ро имзо намуд. Дар кишвар он вақт 750 ҳазор ғулом буд.

Эълон шудани республика

Баъди бекор шудани ғуломӣ мубориза барои республика авч гирифт. Дар Рио-де-Жанейро намоимиши калони тарафдорони республика ба амал омад. Дар намоиш донишҷӯён, хунармандон, савдогарон иштирок карданд. Ин намоишро ҳарбиёне, ки тарафдори соҳти республика буданд, низ дастгирй карданд.

Ниҳоят, 19 ноябри соли 1889 Педруи II аз таҳт даст қашида, ба қишии Британия нишаста, ба Португалия рафт. Ҳокимият ба дasti ҳарбиён гузашт. Ҳукумати нав кишварро республика эълон кард. Бино ба конститутсияи соли 1891 кишвар Штатҳои Муттаҳидai Бразилия номида шуд. Баробарҳуқуқии ҳамаи шаҳрвандон дар назди қонун эълон шуд. Барои шаҳрвадони навиштан ва хонданро мединистагӣ интихоботи умумӣ эълон гардид.

Аҳволи иқтисодии кишвар вазнин буд. Аз ин монополистони англisis, франсуз, немис ва Америкаи Шимолӣ истифода бурданд. Онҳо соҳаҳои ҳалкунандаро ба даст гирифтанд.

Аҳволи Аргентина Муборизаи тӯлонии дохилӣ, ҷанги зидди Парагвай аҳволии иқтисодии Аргентинаро хеле ҳароб карда буд.

Хукумати кишвар барои барқароркуни аҳволи дохилӣ корҳои зиёдро татбиқ намуд. Чунончи, дар Буэнос-Айрес банки миллӣ кушода шуд. Иммигратсия рағбатнок карда шуд. Дар натиҷа, 300 ҳазор нафар ба Аргентина кӯчида омад. Одамони аз Европа омада аз давлат дар асоси имтиёз замин мегирифтанд. Шаҳрҳои зиёд бунёд гардид, роҳҳои васеъ соҳта шуданд. Маориф ва илму техника пеш рафт. Аксари мактабҳои динӣ пӯшида, ба ҷои онҳо мактабҳои дунявӣ кушода шуданд. Дар Буэнос-Айрес мактабҳои аскарони пиёда ва баҳрии ҳарбӣ таъсис ёфтанд, ба таълими ҳарбӣ асос гузашта шуд.

Соли 1876 оид ба иммигратсия ва колонизатсия қонун қабул гардид. Мувофиқи қонун заминҳои бекори давлат ба майдонҳои аз 80 гектар зиёднабуда тақсим карда, фурӯхта шуданд. Заминҳои ҳосилхези ҳиндуён қашида гирифта, ба афсарон ва аскарон дода шуд.

Хукумат дар айни вакт воридоти капитали ҳориҷиро низ дастгирӣ кард. Капитали воридкардаи Британияи Кабир дар соли 1914 аз 1,5 млн. долларро ташкил мекард.

Аммо аҳволи меҳнаткашон ҳанӯз ночор монда буд. Ниҳоят, синфи коргарон барои ҳуқуқи худ муборизаро сар карданд. Онҳо рӯзи кори 8-соата талаб намуданд. Соли 1895 Ҳизби сотсиалистӣ таъсис ёфт. Ин ҳизб барои бекор кардани таълими дин, ҷорӣ кардани андози ягона, муттаҳид намудани иттифоқи касаба ва руҳсат додан барои намоишҳо мубориза бурд. Ба шаҳрвандони 18-сола (ғайр аз рӯҳониён ва ҳарбиён) ҳуқуқи интихоботи умумӣ дода шуд.

Аҳволи Америкаи Марказӣ Таъсири ШМА ба Америкаи Марказӣ бо суръати баланд афзуда рафт. Дар оқибати он Гватемалаи аз ҳол монда тобеи ШМА шуд.

Дар солҳои 1895–1896 Гондурас, Салвадор ва Никарагуа ба давлати ягона – Республикаи Бузурги Америкаи Лотинӣ муттаҳид шуданд. Айнан ин ягонагии давлатҳо ШМА-ро ба ташвиш андохт. Ҷунки, барои ШМА иттифоқи давлатҳое, ки дар роҳи сиёсати он дар Америкаи Марказӣ садд мегардад, даркор набуд. Монополияҳои ШМА ба гурӯҳҳои муҳолифати ин кишварҳо такя карда, ба па-

роканда шудани Республикаи Бузурги Америкаи Марказӣ ноил гардиданд.

Канали Панама кушода шуду губернатори Америка дар минтақаи канал бо қувваҳои ҳарбии тобеъаш ба кишварҳои Америкаи Марказӣ хавф овардан гирифт.

Аболитсионизм (лотинӣ – несткунӣ, бекор кардан) – ҳаракати негрҳо барои озодӣ.

1. Гуломдорӣ дар Бразилия чӣ хел барҳам хӯрд?
2. Дар бораи барпо шудани республика дар Бразилия нақл кунед.
3. Ҳукумати Аргентина барои аз аҳволи ночори иқтисодӣ баровардани кишвар қадом ҷораҳоро дид?
4. Ҳусусиятҳои хоси асосии дохилиро дар тараққиёти давлатҳои Америкаи Лотинӣ қайд кунед.

1. Моҳияти „Қонуни тиллой“-ро шарҳ дихед.
2. Қонун дар бораи колонизатсия дар Аргентина чӣ гуна дар амал татбиқ карда шуд?
3. Ҳизби сотсиалистӣ қадом мақсадҳоро ба пеш гузошта буд?
4. Фикр кунед: ба якдигар низоъ андохтани мамлакатҳо ва ҳалқҳо ба қадом оқибатҳо оварда расонд. Дар замони мо чӣ?

Аз шартномаи байни ШМА ва Республикаи Панама дар бораи канали Панама. Соли 1903.

„... **Моддai 2.** Барои сохтан, нигоҳ доштан, аз он истифода бурдан, ба ҳолати санитарӣ овардан ва ҳимоя кардани каналеро, ки номи Республикаи Панамаро гирифтааст, ҳуқуқи истифода бурдан ва назорат намудани замин ва иншоотҳои зери обӣ дар доираи минтақаи 10 миля ба ихтиёри Штатҳои Муттаҳидаи Америка абадан супурда мешавад.

Моддai 3. Республикаи Панама ҳамаи ҳуқуқҳо, ваколат ва тамоми ҳокимияти минтақаро ба Штатҳои Муттаҳидаи Америка месупорад...“

ИМПЕРИЯИ РОССИЯ, ДАВЛАТХОИ ЕВРОПАИ МАРКАЗӢ ВА ҶАНУБУ ШАРӢ ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 19.

Аҳволи иҷтимоиву сиёсӣ ва иқтисодии империяи Россия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX

Соҳти сиёсии Россия

Дар Россия ин вақт монархияи номаҳдуд ҳукм меронд, тамоми ҳокимијат дар дасти император буд.

(Дар китобҳои таъриҳи нисбати ҳокимијати подшоҳӣ калимаҳои „чоризм“ („саризм“), „самодержавие“ ҳам истифода мешавад).

Такягоҳи асосии ҳокимијати император помешикон ва калисои православӣ буданд. Хонаводаи худи император помешики аз ҳама қалон буда, 7 млн. десятина (1 десятина – 1,1 гектар) замин дошт.

Хоҷагии помешикӣ садди асосии роҳи тараққиёти капитализм дар Россия буд. Помешикон бо тамоми ҷаҳдашон барои нигоҳ доштани тартиботи кӯҳна ҳаракат мекарданд.

Дар Россия синфи буржуазия ҳам буд. Сармояи он ҳам беш аз пеш меафзуд. Аммо нуғузи сиёсии буржуазия паст буд, дар идоракунии давлат қарib иштирок намекард.

Аҳволи иқтисодӣ Россия давлати аграрию индустрialiй буд. Қисми асосии аҳолии кишвар дар дехот истиқомат мекард. Сарфи назар аз ин, дар империяи Россия капитализм бошиддат пеш мерафт. Баробари воридоти капитали ҳориҷӣ саноати вазнин низ равнақ кард. Соҳаҳои металлургия, мошинсозӣ, нефт ва ангишт боло мерафт. Россия дар муддати кӯтоҳ ШМА-ро дар бобати истеҳсоли нефт ақиб гузошт ва дар дунё ба ҷои якум баромад. Ба ҳориҷа асосан карасин экспорт мекард. Дар бобати гудохтани металл дар дунё ба ҷои чорум баромад.

Дар ин давр боз як ҷараён ҳоси тараққиёти Россия буд: дар иқтисодиёти он монополияҳо ба вуҷуд омаданд. Масалан, дар металлургияи сиёҳи Россия „Продмет“, дар саноати ангишт „Продугол“ барин монополияҳои азим ташкил ёфтанд. Дар металлургияи ранга бо синдикатҳои заводҳои прокати мис ҷамъияти „Мед“ (1907) мавқеи ҳалқунанда дошт.

Боз як ҳусусияти ҳоси тараққиёти иқтисодии Россия аз он иборат буд, ки дар ин кишвар нисбат ба ҳориҷа баровардани капитал

ба мамлакат овардани капитал бартарй дошт. Ин агар аз як тараф заиф будани капитализми Россияро нишон дихад, аз дигар тараф дар кишвар бисёр будани соҳаҳо, ки ба капитал фоида меоранд ва аз бисёри минтақаҳои дорои қувваи кории арzon далолат медоданд.

Қисми калони капитали хориҷӣ дар соҳаи саноати мамлакат ба Франсия тааллуқ дошт. Соҳаи кишоварзии Россия низ оҳиста-оҳиста пеш мерафт. Экспорти маҳсулоти ин соҳа ҳам меафзуд. Он асосан ғалла экспорт мекард.

Дар Россия баробари тараққии капитализм капитали молиявӣ низ ба вучуд омад. Банкҳои „Банки байналмилалии Петербург“, „Азов-Дон“ ва „Рус-Осиё“ дар ҳаёти мамлакат нақши калон доштанд.

Сарфи назар аз он Россия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX дар тараққиёти иқтисодӣ аз дигар давлатҳои бузург ақиб монда буд.

Сиёсати доҳилий Дар қаламрави империяи Россия беш аз 100 миллату ҳалқият иқомат доштанд. Ҳудудҳои онҳо дар асрҳои муҳталиф ва дар шароити гуногуни таъриҳӣ аз тарафи Россия истило шуда буданд.

Дар заминҳои истилошуда сиёсати русикунонӣ бурда мешуд. Ҳаракатҳои миллию озодиҳоҳӣ, ки бар зидди зулми истилогарон сар мезанданд, бераҳмона пахш карда мешуданд.

Аз ин рӯ, аксарияти шаҳрвандони империяи Россия, хусусан ҳалқҳои мустамлика ҳаёти вазнин доштанд. Ин боиси ягон вақт сар задани таркиши бузург мегардид. Бар замми он, мағлубияти Россия дар ҷанги зидди Япония дар соли 1904 дараҷаи зиндагии мардумро боз ҳам вазнин кард. Дар ниҳояти кор ба сар задани инқилоби соли 1905 оварда расонд. Дуруст, инқилоб шикаст хӯрд. Табақаҳои ҳукмрон аз ин инқилоб сабакҳои зарурӣ барованданд. Сабаки асосӣ аз ҳаракати инқилобӣ дур соҳтани дехқонон буд. Сабаки дуюм, муаммои дар дехот пайдо кардани такягоҳи пурзӯри иҷтимоӣ ба шумор мерафт.

Барои амалӣ шудани ин ният ислоҳоти аграрӣ гузаронида шуд. Император Николай II дар соли 1906 дар бораи ислоҳоти аграрӣ ва кӯҷонидани дехқонон фармон баровард. Ин ислоҳот бо ташабbusи сарвазир П. А. Столипин гузаронида шуд ва аз ин сабаб дар таъриҳ бо номи „Ислоҳоти аграрии Столипин“ маълум аст. Мувофиқи он барои ба мулки хусусӣ соҳиб шудани дехқонон З усули зерин амалӣ мегардид:

– бекоркунин заминҳои ҷамоавӣ ва бар ивази ҳарида гирифтани ин заминҳо ба мулки ҳусусии дехқонон табдил додан ва додани ҳукуки фурӯхтани замин ба дехқонон;

– ба воситаи „Банки дехқонон“ расонидани ёрӣ ба дехқонон барои ҳаридани замини давлат ва помешикон;

– дар минтаҳои марказии қишвар, ки замин намерасид, кӯчонидани як қисми дехқонон ба Сибир, Туркистон, Шарқи Дур ва қишварҳои миллии империя.

Ислоҳоти аграрии Столипин ба табақа ҷудошавии аҳолии деҳотро ва болоравии бозори доҳилиро пурзӯр кард. Мавқеи дехқонони бодавлат (кулакҳо)-ро мустаҳкам кард. Аммо ин ислоҳот ба заминдории помешикӣ хотима гузошта натавонист.

Гайр аз ин, дехқонони кӯчидағӣ боз ба ҷойҳои бобоии худ маҷбур шуда меомаданд. Ҷунки сиёсати муҳоҷирati дехқонон аз нигоҳи моддӣ таъмин нашуд. Дар оқибати он аз нисф зиёди муҳоҷирон (шумораи умумии онҳо беш аз 3,5 млн. нафар буд) соли 1911 бозгашта омаданд.

Гайр аз ин сиёсати муҳоҷирkунӣ дар қишварҳои канории миллӣ вазъияти сиёсиро тезутунд намуд. Барои ин заминҳои ба аҳолии қишварҳои канорӣ, ҳусусан ба мардуми Туркистон мансубро ба кӯчида омадагон додан сабаб шуд, бинобар ин сабаб аҳволи аҳолии маҳаллӣ хеле вазнин шуд.

Ҳамин тариқ, Столипин қишварро „ором“ карда натавонист. Табақҳои ҳукмрон истеъфои онро талаб карданд. Кор ба он нарасида, соли 1911 Столипин парронда шуд. Сарфи назар аз ҳатоҳо сиёсати аграрии Столипин барои инкишофи капитализм дар деҳот роҳ қушод.

Самодержавие – низоми давлати номаҳудуи монархия дар Россия, ҳокимияти мустабид.

Ислоҳот – ба куллӣ дигар соҳтани тартиботи мавҷуда дар ягон соҳа.

Ислоҳоти аграрӣ – дигар кардани тартиби истифода аз замину об, заминдорӣ.

Саризм – соҳти давлатие, ки ба ҳокимияти номаҳудуи император, монархияи Россия асос шудааст.

1. Сохти сиёсии Россияро бо сохти сиёсии Британияи Кабир, Германия ва Франсия қиёс намоед.
2. Хусусиятҳои хоси таракқиёти иқтисодии Россияро қайд намоед.
3. Дар бораи моҳият ва оқибатҳои ислоҳоти агари Столипин чиҳоро дониста гирифтед?

Маҳсулоти асосии экспорти Россия дар соҳаи хочагии қишлоқ ғалла буданашро эзоҳ дихед.

§ 20.

Сиёсати хориҷии Империяи Россия

Империяи Россия – давлати мустанликавӣ

Россия низ яке аз давлатҳои пурӯудрати мустамликадор буд. Бо роҳи ҷангҳои истилогарона империяи қалон ташкил карда буд. Аммо империяи мустамликавии Россия аз империяи мустамликавии Британияи Кабир ё Франсия фарқ мекард.

Ин тафовут пеш аз ҳама дар таркиби худи империя дохил кардани ҳудудҳои забтшуда намоён буд. Аз ин рӯ Россия дар уқёнус ё дар қитъаҳои дигар мустамлика надошт.

Масалан, қисми забтшудаи Осиёи Миёна бевосита ба таркиби им-перия дохил шуда, дар ин ҷо генерал-губернатории Туркистон ташкил гардид. Аз ин хусус ба шумо аз „Таърихи Ўзбекистон“ маълум аст.

Яке аз самтҳои асосии сиёсати истилогаронаи Россия бар-по намудани ҳукмронӣ дар Балкан, Шарқи Дур, Баҳри Сиёҳ ва гулӯгоҳҳои Босфор ва Дарданелли мансуби давлати Усмонӣ ва Осиёи Миёна буд. Россия бादи солҳои 70-уми асри XIX ҳам сиёсати забткоронаашро дар Осиёи Миёна давом дод. Соли 1873 ҳонии Хива ба вассал табдил дода шуд. Пурра мутеъ кардани Осиёи Миёна соли 1885 рӯй дод.

Ҷангӣ Россияю Давлати Усмонӣ

Соли 1875 дар Босния ва Герсеговина бар зидди давлати Усмонии мустамликадор шӯриш рӯй дод. Онҳо истиқлоли миллии ҳудро талаб карданд. Дар Булғория низ ҷунин шӯриш сар зад. Аммо шӯриш беражона пахш карда шуд. Бӯхрони Балкан бори дигар манфиатҳои давлатҳои бузургро ба ҳам зид кард.

Соли 1876 дар ҷангӣ Сербия-давлати Усмонӣ дасти давлати Усмонӣ боло шуд. Дар ҷунин шароит Россия аз давлати Усмонӣ

талаб кард, ки бо Сербия шартномаи сулҳ имзо карда, лашкарашро демобилизатсия намояд.

Давлати Усмонӣ бо Сербия шартномаи сулҳро имзо намуд, лекин лашкарашро демобилизатсия накард. Ин барои Россия айни муддао шуд. Россия 24 апрели соли 1877 бар зидди давлати Усмонӣ ҷанг эълон кард. Сербия ва Черногория ҳам дар ҷанг иштирок карданد. Россия ба давлати Усмонӣ талафоти қалон расонд.

Муваффақиятҳои Россия Британияи Кабирро ба ташвиш андохт ва қишиҳои ҳарбии худро ба баҳри Мармар даровард. Он талаб кард, ки агар лашкари Россия ба шаҳри Константинопол дарояд, бо Россия алокаи дипломатиашро меканад.

Шартномаи Сан-Стефано Дар соли 1878 дар Сан-Стефано шартномаи Россия-давлати Усмонӣ имзо карда шуд. Ин шартнома ҳаритаи сиёсии нимҷазираи Балканро тамоман дигар кард. Масалан, Булғория ба ном тобеи давлати Усмонӣ, дар амал мустақил шуд. Черногория, Сербия ва Руминия чун давлатҳои комилан мустақил эътироф шуданд. Давлати Усмонӣ мебоист ба Россия ба миқдори қалон товои медод. Аммо шартномаи Сан-Стефаноро Британияи Кабир эътироф накард. Вай аз нав дида баромадани шартномаро талаб кард. Германия ва Австрия-Венгрия ҳам ба ин талаб шарик шуданд. Россияни танҳомонда ба даъват намудани конгресси Берлин ноилоч розӣ шуд.

Конгресси Берлин Конгресс 13 июни соли 1878 сар шуд. Дар конгресс санаде бо номи „Трактати Берлин“ имзо шуд. Ин санад аҳамияти муваффақиятҳои Россияро дар натичаи шартномаи Сан-Стефано кам кард. Масалан, қишиҳои Британияи Кабир ҳуқуқи даромадан ба баҳри Сиёҳро пайдо карданд. Ҷазираи Кипр ба Британияи Кабир, Босния ва Герсеговина ба Австрияю Венгрия инъом карда шуд. Булғория ба ду тақсим карда шуд. Ба Россия бар ивази қисми қалони товони давлати Усмонӣ ҳудудҳои Ботуми, Карс ва Ардагани Кавказ дода шуд. Мустақилии давлатҳои Черногория, Сербия ва Руминия эътироф шуд.

Сиёсати Шарқи Дур Доираҳои савдою саноати Россия аз истилои Шарқи Дур манфиатдор буданд. Аз ин рӯ соҳилҳои Амур ва қишивари Приморе забт карда шуд.

Аз ин боис Россия меҳост, ки бо Япония муносибаташро нағз кунад. Дар экспедитсияи ШМА, Британияи Кабир ва Франсия, ки

бар зидди Япония буд, Россия иштирок накард. Соли 1875 ҳукумати Япония аз даъвои Сахалини Ҷанубӣ даст кашида, ба имзо шудани шартнома оиди ба Япония дода шудани як қисми шимоли ҷазираҳои Курд муввафғақ шуд.

Зиддиятҳо дар масъалаи Осиёи Миёна

Дар солҳои 70-ум байни ҳукумати Россия ва Британия оид ба аниқкуни доираи таъсир дар Осиёи Миёна музокира сар шуд ва он бо имзои созишномаи соли 1873 ба охир расид. Мувофиқи он Россия Афғонистонро берун аз доираи таъсири худ донист. Британияи Кабир бошад аз даъвои Хива даст кашиданӣ шуд. Лекин Британияи Кабир ба Афғонистон аз сари нав лашкар кашид. Аммо мардуми ағон бар зидди истилогарон шӯриш бардошт. Ба шӯриш арбоби сиёсӣ Абдураҳмон сарварӣ мекард, ки он зери таъсири Россия буд. Шӯришгарон дере нагузашта лашкари англисҳоро торумор карданд.

Россияи ба мақсади стратегиаш расида барои истилои нав ба ҳудуди Туркманистони ҳозира даромад. Дар чунин шароит низои байни қабилаҳои туркман ва набудани ягонагӣ дар байни онҳо барои Россия хеле мусоид буд.

Дар натиҷа соли 1885 шаҳри Кушка забт карда шуд. Баъд аз ин байни Британияи Кабир ва Россия масъалаи тақдири Афғонистон ва муқаррар қардани сарҳади он ҳал гардид. Мувофиқи шартномаи соли 1891 ҳудуди аз тарафи Россия истилошудаи Осиёи Миёна ва Помир сарҳади байни Россия ва Афғонистон муқарар қарда шуд.

Чанги Россияю Япония

Муносабатҳои Россияю Япония ба туфайли Хитой ва Манчурия тезутунд шуд. Сар задани ҷанги байни ду давлат наздик шуда буд. Япония ин ҳолатро нағз дарк қарда, роҳҳои наздикшавӣ бо давлатҳои бузургро мечуст. Ниҳоят, соли 1902 бо Британияи Кабир шартнома имзо қард. Онҳо дар бораи дастгирии яқдигар дар ҳама ҳолат ба созиш омаданд.

ШМА Японияро дар ҷанги зидди Россия рағбатнок мекард. Япония аз ҷиҳати ҳарбӣ тайёр шуда, то эълони ҷанг флоти ҳарбиаш соли 1904 ба кувваҳои ҳарбии баҳрии Россия дар Порт-Артур ҳамла овард ва ба он талағоти қалон расонд (Ба иловае, ки дар саҳифаи 155 оварда шудааст, нигаред).

Россия аз нигоҳи ҳарбию иқтисодӣ ба ҷанг тайёр набуд. Дар оқибати он ҳам дар баҳр, ҳам дар хушкӣ шикаст ҳӯрд. Ниҳоят,

Порт-Артур ҳам таслим шуд. Соли 1905 флоти рус дар назди Сүсіма зарбаи сахт дид. Ҳамин тарик, флоти үқёнуси Ором тамоман мағлуб гардид.

Дар чунин шароит Россия гайр аз имзои шартномаи сулҳ бо Япония рохи дигар надошт. 23 августи соли 1905 бо миёнаравии ШМА чунин шартнома имзо шуд.

Мувофиқи шартнома Россия зери таъсири Япония будани Кореяро эътироф кард. Япония ҳуқуқи ба ичора гирифтани Порт-Артурро пайдо кард. Қисми chanubii ҷазираи Сахалин ба Япония дода шуд.

Демобилизация – озод кардан аз хизмати ҳарбӣ.

Трактат – шартномаи байналмилалӣ, созишнома.

1. Империяи мустамликавии Россия аз дигар империяҳо бо кадом ҷиҳатҳои худ тафовут дошт?
2. Манфиатҳои Россия бештар аз ҳам бо давлати Усмонӣ зид меомад. Дар ин ҷо кадом омилҳо муҳиманд, эзоҳ дихед.
3. Дар бораи ҷанги Россияю давлати Усмонӣ дар солҳои 1877–1878 ва оқибатҳои он ҷиҳоро дониста гирифтед?
4. Оқибатҳои ҷанги Россияю Япония аз ҷиҳо иборат буд?

1. Россия Осиёи Миёнаро бо кадом усул идора кард?
2. Моҳияти шартномаи Сан-Стефаноро эзоҳ дихед. Он баъдтар чӣ гуна тафийр дода шуд?
3. Пайдо шудани бозори ягонаи дохилӣ баъди муттаҳид шудани Германия ба тараққиёти пуравчи он оварда расонд. Россия гарчанде дар тӯли асрҳо давлати ягона буд, аз нигоҳи иқтисодӣ ақибмонда буд. Инро чӣ гуна эзоҳ дода мумкин?

§ 21. Ташкилёбии Думаи давлатии Россия

Харакати иҷтимоӣ Сатҳи зиндагии аҳолии Россия нисбат ба давлатҳои Европаи Ғарбӣ хеле паст буд. Ин ҳолат натиҷаи набудани мухолифати конституционие, ки дар кишвар гузаронидани ислоҳоти амиқи иқтисодию сиёсиро талаб карда тавонад, буд. Соҳти ҳукмрони мавҷуда душмани ашаддии гузаронидани ин гуна ислоҳот буд.

Рӯзи кории корхонаҳо 12–14 соат давом мекард. Коргари кирояи фабрика маҷбур буд, ки маҳсулотро аз дӯкони хӯчанини худ чун насия бихарад. Дӯкон барои соҳибони корхона вазифаи воситаи эксплуататсияи иловагии коргаронро ичро мекард. Дар кишварҳои канории миллии дурдаст аҳволи коргарон хеле вазнин буда, онҳо хуқуқе надоштанд.

Дар ҷамъият гурӯҳҳо ва ташкилотҳое буданд, ки ғами дигар соҳтани тартиботи мавҷударо меҳӯрданд. Гурӯҳи „Озодкунии меҳнат“, ки ба он Г.В. Плеханов раҳбарӣ мекард, яке аз онҳо буд. Ин гурӯҳ соли 1883 ташкил шуд. Вай синфи коргарро қувваи инқилобӣ меҳисобид. Аммо тарафдори бо роҳи шӯриши мусаллаҳона гирифтани ҳокимијат набуд. Вай тарафдори бо роҳи татбиқи ислоҳот дигар соҳтани ҷамъият буд.

Соли 1895 дар Петербург „Иттифоқи мубориза барои озодкунии синфи коргар“ ташкил шуд. Соли 1898 ҳамаи гурӯҳҳои сотсиал-демократӣ ба „Ҳизби коргарии сотсиал-демократии Россия“ (ҲКСДР) муттаҳид шуданд. Аз соли 1903 сар карда раҳбарии қаноти большевикии ин ҳизб ба В.И. Улянов (Ленин) гузашт.

Большевикон барои барпо намудани ҷамъияте мубориза мебурданд, ки дар Россия мулки ҳусусиро мутлақо инкор карда, аъзоёни ҷомеа ба истисморшаванд ва истисморкунандагӣ чудо намешаванд, ҳокимијати давлатӣ асосан ба дasti синфи коргар гузашта, тамоми мулк аз они давлат мегардид.

ОНҲО БАРОИ БУНЁД КАРДАНИ ЧУНИН ҶОМЕА БО РОҲИ ШӮРИШИ МУСАЛЛАҲОНАИ КОРГАРОН (АСЛАН ТАБАДДУЛОТИ ДАВЛАТӢ) ДИГАР КАРДАНИ СОХТИ МАВ҂УДАРО ТАРГИБ МЕКАРДАНД.

**Оғози инқилобӣ
соли 1905** 9-уми январи соли 1905 дар таърихи Россия инқилоби аввалин рӯй дод. Ин инқилоб дар натиҷаи бад шудани аҳволи зиндагии меҳнаткашони Россия, ҳусусан баъди ҷанги русу япон ба амал омад.

9-уми январи соли 1905 аз коргарони Петербург 250 ҳазор нафар ҳанӯз ҳам ба „одилӣ“-и император бовар карда, барои баёни илтимоси худ ба намоиши осоишта баромаданд. Дар илтимосномаи онҳо ҷеф задани Маҷлиси муассисон, додани озодиҳои демократӣ, ҷорӣ намудани рӯзи кори 8-соата зикр шуда буд.

Аммо Николайи дуюм намоиши осоиштаро зери тир гирифт. Ин воқеа дар таърихи Россия бо номи „Якшанбеи хунин“ даромадааст.

Чавобан ба воқеаи „хунин“-и Петербург коргарони Москва, Рига, Варшава, Боку ва дигар шаҳрҳо корпартой намуданд, намоишҳо авҷ гирифтанд. Дар кишвар ҳаракати дехқонӣ из сар шуд. Ҳаракати инқилобӣратто ба баъзе қисмҳои ҳарбӣ низ таъсир расонд. Масалан, матросҳои броненосеси „Потёмкин“-и флоти баҳри Сиёҳ тобистони соли 1905 шӯриш бардоштанд.

Ташкилёбии парламент дар Россия

Чунин давом кардани ҳаракати инқилобӣ Николаи II-ро маҷбур кард, ки ба қароре ояд. Он Манифест эълон кард. Дар ин манифест озодии виҷдон, сухан, матбуот, гузаронидани ҷамъомадҳо ва ташкили иттифоқҳои гуногун, инчунин ҷорӣ карда шудани ҳокимияти қонунбарор – Думаи давлатӣ (парламент) ваъда дода шуда буд.

Ҳукумат декабри соли 1905 дар бораи интихобот ба Думаи давлатӣ қонун қабул кард. Моҳи апрели соли 1906 Думаи якуми давлатӣ кори худро сар кард. Масъалаи аграрӣ масъалаи асосии фаолияти Дума гардид. Ҷоряки депутатҳо аз намояндагони дехқонон буданд. Онҳо дар дума ба байни дехқонон таксим кардани тамоми заминро талаб мекарданд. Ин дар амал маънои нест шудани заминдории помешикиро дошт.

Николаи II аз вазъияти кори дума дар хавотир буд. Дума чуноне, ки подшоҳ меҳост, гапдаро набаромад. Аз ин боис Николаи II думаро пароканда кард.

Январи соли 1907 ба Думаи дуюми давлатӣ интихобот гузаронида шуд. Дар ин Дума низ масъалаи аграрӣ масъалаи асоситарин шуд.

Дума оид ба масъалаи аграрӣ лоиҳаи пешниҳодкардаи ҳукуматро тасдиқ накард. Ҳукумат дарҳол „сотсиал-демократҳои дума ба табаддулоти давлатӣ тайёрӣ мебинанд“ гуфта айб гузошт ва талаб кард, ки онҳоро аз дума бароранд. Бо баҳонаи тӯл кашидани ҷавоб ба он талаб Николаи II Зиюн бори дигар думаро пароканда кард. Ҳамин тарик, инқилоби нахустини рус бо мағлубият поён ёфт.

Қонуни нав оид ба интихобот

3 июни соли 1907 қонуни нави интихобот қабул шуд. Дар қонуни нав манфиати табақаи ҳукмрон пурра ифода ёфта буд. Масалан, овози як помешик ба овози 4 буржуазияи калон, 260 нафар дехқон ва 543 нафар коргар баробар буд.

Дар айни замон парламенти Россия ба парламенти дупалатагӣ табдил ёфт. Шӯрои давлатӣ вазифаи палатаи болои парламентро ичро мекард. 50 фоизи аъзоёни Шӯрои давлатиро император таъин мекард. Ҳукумат дар назди император ҷавобгар буд. Вай ҳуқуқи „вето“ ҳам дошт. Зоҳиран Россия ба монархияи конститутсионӣ табдил ёфта буд.

Дар амал бошад, ҳокимияти подшоҳ номаҳдуд монда буд ва ба ҳалқ бъязе ҳуқуқҳо, аз ҷумла ба коргарон ҳуқуқи муттаҳид шудан ба иттифоқҳои касаба дода шуд.

Барои корпартой ба ҷавобгарии чиной қашидан бекор ва дехқонон аз супурдани ҳаққи замин озод карда шуданд.

Дар ихтиёри ҳокимияти подшоҳ бошад ҳам муассисаи ваколатӣ – парламент ҷорӣ карда шуд.

Манифест (лотинӣ) – муроҷиати хаттии ҳукумат ба ҳалқ бино ба воқеаи хеле муҳим.

Эксплуатация (франсузӣ) – аз ҳуд кардани меҳнати дигарон аз тарафи мулкдорон.

1. Хусусиятҳои ба ҳуд хоси ҳаракати иҷтимоии Россияро қайд кунед.
2. Ба таълимоти большевикҳо оид ба аз навсозии ҷамъият аз нуқтаи назари имрӯз баҳо дихед.
3. Дар бораи сабабҳо ва оқибатҳои инқилоби якуми рус ҷиҳоро дониста гирифтед?
4. Дар Россия парламент (Думаи давлатӣ) чӣ ҳел ба вучуд омад?

1. Дар бораи аҳволи корхонаҳои Россия мулоҳиза ронед.
2. „Якшанбеи ҳунин“ ба қадом оқибатҳо оварда расонд?
3. Дар бораи қонунҳои Россия оид ба интихобот реферат тайёр кунед.

Дар бораи Думаи давлатии имрӯзai Федератсияи Россия маълумот гирд оваред.

§ 22.

Империяи Австрияю Венгрия дар охири асли XIX – ибтидои асли XX

Соҳти сиёсӣ

Империяи Австрияю Венгрия соли 1867 дар асоси созишномаи доираҳои ҳукмрони Австрия ва Венгрия ташкил ёфт.

Ба таркиби шоҳии Австрия империя Чехия, Моравия, Галитсия ва Буковина, ба таркиби Венгрия бошад, Словакия, Хорватия ва Трансильвания дохил мешуд.

Худи ҳамон сол конститутсиия нави империя қабул шуд. Мувофиқи он ҳукмдори умумии империя императори Австрия буд. Император аз намояндаи сулолаи Габсбургҳо буд. Ин сулола империяро аз соли 1867 то соли 1918 идора кардааст.

Дар Австрия ҳокимияти император аз тарафи рейхстаг, дар Венгрия бо Сейм маҳдуд шуда буд. Аз ин рӯ Австрияю Венгрия монархияни конститутсионӣ буд.

Баъди ташкилёбии империя З-то вазорати умумии империяйӣ таъсис дода шуд: 1. Корҳои хориҷӣ. 2. Ҳарбӣ ва баҳрӣ. 3. Молия. Дигар вазоратҳо дар ҳар ду қисми империя таври мустақил фаъолият доштанд. Венгрия ба парламент, ҳокимияти иҷроия, ба маъмурияти сиёсӣ ва муҳторияти маъмурии худ соҳиб буд. Аксарияти империяро мардумони славяни тобеъгардида ташкил медоданд.

**Тараққиёти
иқтисодии
Австрияю Венгрия** Дар чоряки охири асри XIX Австрияю Венгрия нисбат ба дигар давлатҳои мутараққии Европа ақибмонда буд. Дар кишвар мавҷуд будани боқимондаҳои феодализм суръати тараққиёти саноатиро нисбат ба кишварҳои пешрафтаи Европа суст мекард.

Аҳолии шаҳрҳо сеяки аҳолии тамоми Австрияю Венгрияро ташкил медод. Ҳатто дар қисми хеле пешрафтаи империя – Австрия аҳолии дехот аксариятро ташкил мекард.

Созишинаи Австрияю Венгрия барои аз нигоҳи иқтисодӣ пешрафтани Венгрия омили муҳим шуд. Дар заминай саноати ангишти Венгрия соҳаи металлургия инкишоф ёфт. Лекин дар Венгрия саноати озуқаворӣ соҳаи асосӣ шуда монд. Дар Венгрия нисфи маҳсулоти озуқаи империя истеҳсол карда мешуд.

Дар минтақаҳои индустрialiи империя ба мисли Австрияи поён ва Чехия мутамарказ шудани истеҳсолот ва пайдошавии монополияҳо хеле босуръат давом мекард.

Дар ибтидои асри XX капитали ссуда (қарз) асосан дар банкҳои калони Вена ғун шуд. Дар ҳаёти кишвар таъсири олигархияи молияйӣ пурзӯр шудан гирифт.

Дар айни замон як хусусияти ба худ хоси тараққиёти империя – ба капитали хориҷӣ вобаста будани он пурзӯр буд. Банк-

ҳои Франсия, Белгия ва Германия бо роҳи қарз додан ва ба саноат маблағ ҷой кардан, Австрияро бо капитали худ пур карда партофтанд.

Соҳаҳои саноати металлургия, мошинсозӣ, электротехникаи Австрияю Венгрияро фирмаҳои Германия аз ҷиҳати молиявӣ таъмин карда меистоданд. Мавқеи капитали немисҳо дар корхонаҳои бофандагӣ ва мошинсозӣ ҳам баланд буд. Капитали немис ба соҳаи кишоварзӣ ҳам даромада омад.

Ҳаракати иҷтимоӣ Мехнаткашони империя барои ҳуқуки худ мубориза бурдаанд. Чунончи, дар пойтахти империя – шаҳри Вена намоиши оммавии коргарон ба амал омад. Намоишчиён озодиҳои демократиро талаб мекарданд.

Ҳукумат ҷавобан ба он раҳбарони ҳаракати коргари Австрияро дар хиёнат ба давлат айбдор карданд. Суд онҳоро ба муддатҳои дароз аз озодӣ маҳрум кард.

Ҳукумати Австрия ҳам аз Бисмарк иборат гирифта, соли 1884 бар зидди ҳаракати коргарӣ „қонуни фавқулодда“ ҷорӣ кард. Ин қонун бар зидди ҳаракати коргарӣ барои пурӯр намудани террори политсия руҳсат медод. Иттифоқҳои касаба пароқанда карда шуданд. Нашри рӯзномаҳои коргарӣ манъ шуд. Сарфи назар аз он, коргарон муборизаро давом медоданд. Соли 1889 Ҳизби сотсиал-демократии Австрия (ҲСДА) ташкил ёфт.

Дар барномаи хизб ҷорӣ намудани озодиҳои сиёсӣ, қабул кардани қонун дар бораи интихоботи парламент бо роҳи овоздиҳии баробар, бевосита ва пинҳонӣ, аз давлат ва мактаб ҷудо кардани калисо, кам кардани рӯзи корӣ талаб карда мешуд.

Ҳаракати коргарӣ торафт қувват гирифта, ҳукумат маҷбур шуд, ки соли 1907 дар бораи ислоҳоти тартиби интихобот қонун қабул кунад.

Ҳаракати миллию озодиҳоӣ Дар империя қувваҳои шовинистие буданд, ки дар ҳар хел шароит ҳалқҳои славянро дар ҳолати мустамлика нигоҳ доштаний мешуданд. Онҳо ҳатто ҳизбҳои сиёсии худро ташкил карданд. Яке аз онҳо Ҳизби пангерманӣ, дигар Ҳизби сотсиалистҳои христиан буд.

Арбобони Ҳизби сотсиал-демократҳои христиан, ки аксарапон католикҳо буданд, ғояи „Германияи бузург“-ро якҷоя бо ғояи осоиштагии синғӣ, „бо рӯҳи ваҳдат ва муҳаббат“ ҳал кардани ҳар гуна низоъҳои иҷтимоӣ ва антисемитизм тарғиб мекарданд. Аммо

доираҳои ҳукмрон ҳаракати миллию озодихоҳии ҳалқҳои славянро боздошта натавонистанд.

Мухолифати чех ба Чехия ҳам додани ҳуқуқҳои сиёсиро талаб мекард. Ҳукумат ҷавобан ба он ҷораҳои таъқибро пурзӯр кард. Дар Чехия ҳатто ҳолати муҳосира эълон гардид. Аммо ин усул иродай мухолифати чехро шикаста натавонист. Мубориза давом кард, ниҳоят дар корҳои суд ва маъмурӣ ду забон ҷорӣ карда шуд. Таҳсил дар донишгоҳи Прага ба ду забон (немис ва чех) мебурдагӣ шуд.

Дар Галиция ҳалқи украин зери зулми миллӣ қарор гирифта буд. Ҳукумати Австрия бо доираҳои ҳумкрони Галиция созишнома имзо карда, идора кардани кишварро ба дасти онон супурд.

Дар даҳсолаи охири асри XIX зулми миллӣ боз ҳам пурзӯр шуд. Аҳолии украини Закарпате „венгр“ кунонида шуд. Хорватия доимо дар ҳолати ҳарбӣ ва фавқулодда нигоҳ дошта шуд, эътиrozи ҳалқ бо таъқиби саҳт бешафқатона пахш мегардид.

Бӯхрони иқтисодӣ Соли 1912 дар Австрияю Венгрия бӯхрони вазнини иқтисодӣ рӯй дод. Корхонаҳои қалони саноатӣ ва савдо қасод шуданд. Имконияти экспорти империя якбора кам шуд. Ин бошад кризиси иқтисодиро боз ҳам ҷуқур кард. Сатҳи зиндагии мардум паст шуд. Табақаҳои ҳумкрони империя зулми миллиро боз ҳам пурзӯр карданд. Дар оқибати он муборизаи иқтисодӣ ва миллию озодихоҳӣ тезутунд шуда рафт.

Ба вазъияти вазнини империя нигоҳ накарда, доираҳои ҳукмрони Венгрия дар сиёсати истилогаронаи Австрия дар Балкан фаъол иштирок карданд. Ҳатто лашкар аз сари нав ташкил карда шуд. Ин маъниои тайёрии империя ба ҷангро дошт.

Дар шаҳри асосии Венгрия–Будапешт бар зидди ҳарбикунонии кишвар, зулми миллӣ ва омодагӣ ба ҷанг намоиши бисёрҳазорнафара ба амал омад. Қувваҳои политсия зидди намоишчиён фиристода шуд. Оқибат дар Будапешт баррикадаҳо пайдо шуданд. Аммо нисбати қувваҳо баробар набуданд. Аз ин рӯ коргарон маҷбур шуданд намоишро бас намоянд.

Ҳаракати иҷтимоӣ ва муборизаи миллию озодихоҳии славянҳои таркиби империя аз ҷуқур шуда рафтани бӯхрон дар империяи Австрияю Венгрия далолат медод.

Дар ҷунин шароит баъзе аз арбобони сиёсати триализм (сегонагӣ)ро талаб намуданд. Ғояи триализм дар ҳайъати империя ташкил шудани федератсияи се ҳудуд – Австрия, Венгрия ва заминҳои

славяниро пешниҳод мекард. Аммо доираҳои хукмрон аз пурзӯр шуда рафтани қисми славянини федератсия тарсида, ғояи триализмро рад карданд.

Ин ҳолат барои боз ҳам тезутунд шудани зиддиятҳои дохилии империя дар арафаи Ҷанги якуми ҷаҳон сабаб шуд.

Федератсия (лотинӣ – иттифоқ) – давлати ягонаи иттифоқӣ, ки аз якчанд давлатҳои дорои мустақилии муайяни сиёсӣ буда, дар як худуд мебошанд.

Суда – аз ҳисоби гарави сарвати моддӣ пардохтани фоиз ва бо шарти баргардонида додан, гирифтани пул ё сарвати моддӣ ба муддати муайян.

Антисемитизм – сиёсати миллию нажодпарастии зидди яхудиёнро авҷ додан.

Баррикада – садди (девори) сунъӣ гузоштан.

1. Соҳти сиёсии империяҳои Австрияю Венгрия ва Германияро муқоиса кунед.
2. Омилҳоеро, ки сабабҳои ақибмонии тараққиёти иқтисодии Австрияю Венгрия мешуданд, эзоҳ дихед.
3. Ҳаракати иҷтимоӣ чист ва он дар Австрияю Венгрия чӣ ҳел сурат гирифт?
4. Мағҳуми „Ҳаракати миллию озодиҳоҳӣ“-ро шарҳ дихед. Сабабҳои хеле тезутунд сурат гирифтани ҳаракати миллию озодиҳоҳӣ дар Австрияю Венгрия аз ҷиҳо иборат буданд?

1. Капитали ҳориҷӣ дар инкишофи Австрияю Венгрия чӣ гуна рол бозид?
2. Моҳияти „Қонуни фавқулодда“ аз ҷиҳо иборат буд?
3. Дар Чехия аз ҷӣ сабаб ҳӯҷҷатҳо ба ду забон бурда мешуд?
4. Австрияю Венгрия ба ҷанг чӣ гуна тайёри медианд?

§ 23. Сиёсати ҳориҷии империяи Австрияю Венгрия

Наздишавӣ бо Германия Дар маркази сиёсати ҳориҷии империяи Австрияю Венгрия асосан масъалаи нимҷазираи Балкан қа-рор гирифта буд. Аз ин боис он барои мустаҳкам ҷой гирифтани дар заминҳои славянҳои Балкан ва суст кардани таъсири Россия дар ин минтақа ҳаракат мекард.

Австрияю Венгрия дар танҳои ин вазифаро ҳал карда наметавонист. Аз ин боис вай ба Германия наздиқ шуд. Дар навбати худ

Германия ҳам аз ин наздикшавӣ манфиатдор буд. Чунки ин вақт Германия барои аз нав тақсим кардани дунёи дар байни давлатҳои азим тақсимшуда кӯшиш мекард. Барои чомаи амал пӯшидани ин орзу барои Германия иттифоқӣ зарур буд.

Муносибатҳои байни Австрияю Венгрия ва Россия

Манфиати ин ду империя асосан дар нимҷа-
зираи Балкан бархӯрда буд. Австрияю Венг-
рия барои ба худ мутеъ кардани халқҳои
славянни нимҷазира ва ба мустамлика табдил
додани кишвари онҳо ҳаракат мекард. Дар айни замон давлати Ус-
монӣ дар Балкан ҳудуди калони мустамлика дошт.

Халқҳои славян барои озодии миллии худ ҳамеша мубориза ме-
бурданд. Онҳо дар ин мубориза ба Россия такъя мекарданд. Россия
баробари дастгирӣ кардани муборизаи миллию озодиҳоҳии халқҳои
славян ҳудаш низ мавқеъашро дар Балкан мустаҳкам карданӣ буд.

Аз ин боис манфиатҳои се империя дар Балкан доим ба ҳам зид
меомад.

Сиёсати Австрияю Венгрия дар Балкан ба бадшавии муносибати
он бо Россия оварда расонд. Эҳтимолияти сар шудани ҷанг байни
ин ду империя наздик мешуд.

Дар конгресси Берлин Австрияю Венгрия ҳуқуки зери итоат кар-
дани Босния ва Герсеговинаро гирифт. Акнун мақсади он вазъияти
мусоидро мунтазир шуда, ин ҳудудро истило намудан буд. Ниҳоят
Австрияю Венгрия соли 1908 ба мақсади худ расид. Ин боиси боз
ҳам тезутунд шудани муносибатҳои Австрияю Венгрия ва Россия
гардид.

Ин ҳодиса, хусусан ба обрӯи Россия дар байни мардуми славян
футур расонд. Чунки Россия пеши роҳи истилои Австрияю Венг-
рияро гирифта натавонист. Ба ин аз тарафи Германия дастгирӣ
шудани Австрияю Венгрия ва дӯғу пӯписаи он оид ба сар кардани
ҷангҳои Россия сабаб шуд.

Ба ҷанг тайёрӣ дидани Австрияю Венгрия

Ба ҳам зид омадани манфиатҳои давлати
Усмонӣ ва Италия дар Африқаи Шимолӣ
дар ниҳояти кор ба сар задани ҷангҳо
байни онҳо дар соли 1911 оварда расонд. Мағлубияти Туркия дар
ин ҷанг онро хеле заиф кард. Ин ҳолат барои авҷи муборизаи мил-
лии халқҳои славян аз зулми Туркия шароити мусоидро ба амал
овард. Давлатҳои мустаҳками Балкан – Булғория, Сербия, Черногория
ва Юнони ба онҳо ҳамроҳшуда аз ин шароит истифода бурда,

Иттифоқи Балканро ташкил карданد. Соли 1912 ин иттифоқ зидди давлати Усмонӣ ҷангро сар кард. Ин ҷанг ба таъриҳ бо номи „Ҷанги якуми Балкан“ дохил шудааст. Ин ҷанг бо озод шудани славянҳо ва юнониҳои Балкан аз ҳукмронии давлати Усмонӣ ба охир расид. Аммо иттифоқчиён дар масъалаи тақсим кардани заминҳои аз давлати Усмонӣ озоднамуда муросо карда натавонистанд. Барои ин даъвои Булғория барои гирифтани ҳиссаи калон сабаб шуд. Ин даъво аз тарафи Австрияю Венгрия дастгирӣ пайдо кард. Австрияю Венгрия бо ҳамин роҳ иттифоқи Балканро, ки ба мадади Британияи Кабир, Франсия ва Россия умед баста буд, вайрон карданӣ буд. Чунки ин иттифоқ ба мустаҳкам шудани мавқеи Австрияю Венгрия дар Балкан имкон намедод.

Австрияю Венгрия ба ин мақсади худ расид. Ин империя соли 1913 ба Булғория, Сербия ва Юнон ҳуҷум кард. Ҳамин тариқ, Ҷанги дуюми Балкан сар шуд. Дар ин ҷанг Черногория ва Руминия ба Сербия ва Юнон ёрӣ расонданд. Душмани дирӯзаи умумӣ—давлати Усмонӣ ҳам бар зидди Булғория мечангид.

Дар Ҷанги дуюми Балкан Булғория шикаст хӯрд ва аз як қисми худуди ба даст овардааш маҳрум шуд.

Дар натиҷаи ҷанг Сербия ба давлати пешқадами Балкан табдил ёфт. Ҳамин тавр ҳолати ғайричашмдошт барои Австрияю Венгрия рӯй дод. Акнун Австрияю Венгрия ва Германия мағлуб соҳтани Сербияи тавоногашта ва бо ҳамин усул расонидани футур ба таъсири Россия дар Балканро дар назди худ мақсад карда гузоштанд.

Мақсадҳои Австрияю Венгрия онро дар бобати сиёсати беруна тобеи мутлақи Германия карда монд. Австрияю Венгрия ба ҷанг тайёрӣ медиҳ. Дар кишвар қисман сафарбарӣ эълон шуд. Соли 1914 парламент пароканда карда шуд. Дар чунин вазъияти ногувор аз тарафи миллатчиёни серб 28 июля соли 1914 кушта шудани вориси таҳти Австрияю Венгрия Франс-Фердинанд барои сар кардани ҷанг аз ҷониби доираҳои ҳукмрони Австрияю Венгрия баҳона гардид. Дар кишвар диктатураи ҳарбӣ барпо шуд.

Диктатураи ҳарбӣ – ҳокимияти номаҳудуи ҳарбиён.

1. Австрияю Венгрия чаро сиёсати наздиқшавӣ бо Германияро пеш гирифтанд?
2. Муносабатҳои Австрияю Венгрия ва Россия чӣ хел сурат гирифт?
3. Дар бораи ҷанги Балкан чиҳоро дониста гирифтед?

1. Чаро обрӯи Россия дар байни халқҳои славяни Балкан паст фаромад?
2. Иттифоқи Балкан чӣ гуна ташкил шуд?
3. Австрияю Венгрия ба ҷанги якуми ҷаҳон чӣ гуна тайёри мебид?
4. Дар мисоли Булғория имконпазирии якбора ба яқдигар душман шудани давлатҳои дирӯз иттифоқчиро чӣ гуна эзоҳ медиҳед?

§ 24. Италия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX

Соҳти сиёсии Италия

Дар ҷанги зидди Пруссия мағлубшавии Франсия имкон дод, ки барои пурра муттаҳид шудани Италия садди охирин бартараф карда шавад.

З-юми октябри соли 1870 шаҳри Рим, ки зери ҳимояи лашкари Франсия буд, ба пойтахти шоҳии Италия табдил дода шуд. Ҳокимияти папа бо қасри Ватикан маҳдуд карда шуд. То ин дам папа Пийи IX барои ба Италия ҳамроҳшавии Рим зид баромада буд, онро лашкари Франсия ҳимоя мекард.

Италия аз нигоҳи соҳти сиёсӣ монархияи конститутсионӣ шуда монд. Мувофиқи конститутсия парламенти дупалата (Сенат ва палатаи депутататҳо) ташкил карда шуд. Шоҳ Виктор Эммануили II ҳокимияти қонунбарорро бо парламент бо ҳам дид. Сенаторон аз тарафи шоҳ умрбод таъин мешуданд. Ҳокимияти иҷроия дар дасти Сарвазир буд.

Дар конститутсия баробарии ҳамаи шаҳрвандон дар назди қонун, даҳолатнопазирии ҷои иқомат, озодии сухан ва матбуот, гузаронидани ҷамъомадҳо эътироф шуда буд. Мазҳаби католикии дини насронӣ дини ягона шуда монд. Соли 1871 қонуне қабул шуд, ки он муносибатҳои давлат ва калисоро ба тартиб меандоҳт. Қонун папаи Римро муқаддас ва даҳолатнопазир эълон кард ва ба қароргоҳи он шаҳрдавлати Ватикан ҳуқуқи ба роҳ мондани муносибатҳои дипломатӣ бо дигар давлатҳо дода шуд.

Аҳволи иқтисодӣ Чун давлати миллӣ муттаҳид шудани Италия ҷаравӣни барқарор шудани соҳти капиталистиро дар қишвар тезонид ва барои он шароит фароҳам овард. Аммо Италия ҳанӯз давлати аграрӣ монда буд.

Нисбат ба замин, асосан заминдории калон нигоҳ дошта шуд. Зиёда аз ин дар соҳа шаклҳои ақибмондаи истифодаи замин мавҷуд буд. Қисми калони замини помешикон ба порчаҳои хурд тақсим карда, бо шартҳои вазнин (бо шарти супурдани 3/4 қисми ҳосил) ба дехқонон ба ичора дода мешуд.

Дар айни замон дар назди мамлакат муаммоҳои калони молиявӣ пайдо шуд. Он дар оқибати зиёдшавии қарзи дохилию беруни Италия сар зад.

Барои пӯшонидани харочоти афзоянда ҳукумат заёмҳои давлатӣ баровард, инчунин маҷбур шуда, аз соҳибони капитал дар дохил ва хориҷи кишвар ёрдам пурсид.

Дар натиҷаи он қарзи давлатии Италия бошиддат меафзуд. Сарфи назар аз он, капитализм реша медавонд. Ҳукумат соҳтмони роҳи оҳанро вусъат дод.

Соҳтмони флоти савдо низ авҷ гирифт. Дере нагузашта флоти савдои Италия дар дунё ба ҷои сеюм баромад. Ҳукумат дуто туннеле соҳт, ки он Италияро бо Франсия ва Швейтсария мепайваст. Соҳаҳои нави саноат ба шакли ҷамъиятҳои саҳҳомӣ пайдо мешуданд. Мавқеи капиталии банкӣ дар иқтисодиёти кишвар боло мерафт.

Ҷамъияти саҳҳомии „Фиат“, ки соли 1906 ташкил шуда буд, дар соҳаи кимиё, резина, мошинсозӣ, электр, саноати автомобил ва монанди инҳо мавқеи бузург дошт.

То саршавии Ҷанги якуми ҷаҳон Италия кишвари аграрӣ монд, аксари аҳолии коршоям дар соҳаи кишоварзӣ меҳнат мекард. Аммо шумораи аҳолие, ки бо кишоварзӣ машғул бояд шавад, дар дехот сол то сол кам мешуд.

Ҳаракати иҷтимоӣ Аҳволи меҳнаткашони кишвар хеле вазнин буд. Италия дар бобати ба сари аҳолӣ тақсим намудани даромад дар Европаи Ғарбӣ ҷои охиринро ишғол мекард.

Аҳвол хусусан дар ҷануби мамлакат вазнин буд. Дар оқибати он аксари шаҳрвандони Италия барои кор ба кишварҳои хориҷа мерафтанд.

Халқи Италия барои беҳбудии аҳволи худ ва ҳуқуқҳояш маҷбур буд мубориза барад. Дар оқибати ин мубориза Ҳизби сотсиалистии Италия ташкил ёфт.

Аҳволи дехқонон низ хеле вазнин буд. Ин зиндагии вазнин ба сар шудани шӯриши дехқонон дар Ситсилия оварда расонд. Корпартоии умумие, ки соли 1898 дар Милан рӯй дод, ба ҷангҳои бар-

ригадавии 5-рӯза оварда расонд. Ҳукумат ҳаракати коргаронро ба қувваи армия пахш намуд.

Дар байни солҳои 1903–1914 (бо танаффусҳои маълум) ҳукумати Италияро арбоби намоёни сиёсии ҳамон Ҷ. Чолитти идора кард. Ҷ. Чолитти нағз медонист, ки имконияти харидкунии аҳолиро таъмин накарда, истеҳсолоти саноатиро ривоҷ додан мумкин нест. Барои ин ба меҳнаткашон музди нағз додан зарур аст. Аз ин ҳусус вай „Дар сафи пеши тараққиёти саноатӣ кишварҳои музди меҳнаташ қалон меистанд“ гуфта буд. Дар даври вай қонунхое қабул шуданд, ки барои ташкили иттифоқҳои касаба, корпартой рухсат медоданд, истифодаи меҳнати занон ва бачагонро дар сменаи шабона манъ мекарданд, сензи молу мулк ва саводнокии интихобкунандагонро бекор кард.

Дар айни вақт вай тарафдори баланд кардани роли давлат дар иқтисодиёти кишвар буд. Бино ба фикри вай давлат бояд дар байни меҳнат ва капитал вазифаи доварро ичро намояд.

Сиёсати хориҷӣ Дар сиёсати хориҷии Италия таъсири тарафдорони „ирредентизм“ пурзӯр шуда буд. Ин ҳолат муносибатҳои онро бо кишварҳои ҳамсоя бад мекард.

Он ҳудудҳоеро, ки Италия меҳост дар Африқаи Шимолӣ забт намояд, он ҷойхоро пасу пеш Франсия ишғол кард. Ин ҳолат Италияро бо Германия наздик кард. Италия ба Иттифоқи Австро-Июнанда ҳамроҳ шуд.

Италияи дорои иттифоқҷӣ дарҳол Сомалиро истило намуд. Дере нагузашта Эритреяро ҳам забт кард. Инчунин ба Эфиопия ҳамла овард.

Барои истилои мустамликаҳои нав шароити мусоид бояд фароҳам меовард. Ҳукумати Италия айнан ин гуна шароитро фароҳам соҳт.

Масалан, муносибатҳои тезутунди байни Италия ва Франсияро бартараф карда шуд. Соли 1902 байни ин ду давлат созишнома имзо гардид. Мувофиқи он агар ба яке аз ин давлатҳо давлати дигар хӯҷум кунад, мавқеи қатъии бетарафиро ишғол мекунанд.

Италия ба Австро-Июнанда барои истилои Босния ва Герсеговина эътиrozи қатъӣ баён кард ва 1909 ба Россия созишномаеро имзо кард, ки тибқи он ҳар ду тараф манфиатҳои худро дар нимҷазираи Балкан ҳимоя мекарданд. Ҳар ду давлат барои нишон додани мӯковимат ҳангоми ба кишварҳои Балкан даромадани Австро-Июнанда Ҳукумат ҳаракати коргаронро ба паймон намуданд.

Италия шароити мусоиди дипломатӣ фароҳам сохта, соли 1911 ба Либия ҳамла овард. Либия он замон расман дар таркиби империяи давлати Усмонӣ буд. Ин ҳолат сабабгори ҷанги Италияю давлати Усмонӣ шуд. Ҷанг ба ғалабаи Италия поён ёфт. Аз соли 1912 сар карда, Либия ба мустамликаи Италия табдил ёфт.

Сензи мулк – барои иштирок дар интихобот соҳиби мулки муайян будани шаҳрвандон (дар дигар давлатҳо низ буд)

Ирредентизм – ҳаракати миллатчиён, ки забти ҳудудҳои давлатҳои ҳамсаёро, ки дар он ҷойҳо италянҳо иқомат доштанд, тарғиб мекарданд.

1. Сабабҳои нисбат ба дигар давлатҳои Европаи Фарӯӣ аз нигоҳи иқтисодӣ заиф ва давлати аграрӣ шуда мондани Италияро қайд намоед.
2. Ҳусусиятҳои ба худ ҳоси тараққиёти иқтисодии Италияро эзоҳ дихед.
3. Дар бораи қисмати вазнини меҳнаткашони Италия чиҳоро дониста гирифтед?
4. Ҳукумати Ҷ. Чолитти дар сиёсати дохириаш қадом тадбирҳоро амалӣ намуд?

1. Соҳти сиёсии Италияро эзоҳ дихед.
2. Қадом соҳаҳои саноати Италия тез тараққӣ мекард? Ҷаро?
3. Дар бораи фаъолияти ҷамъияти саҳҳомии „Фиат“ маълумот ҷамъ карда, реферат тайёр кунед.
4. Дар бораи муносибатҳои Италияю Россия мулоҳиза ронед.

§ 25.

Давлатҳои Балкан дар охир асири XIX – ибтидои асири XX

Аз тарафи Туркия истисмор шудани давлатҳои Балкан

Дар солҳои 70-уми асири XIX ҳам аксарияти славянҳои ҷанубӣ зери юғи истилогарони хориҷӣ зиндагӣ ба сар мебурданд. Танҳо як қисми заминҳои Черногория ва Сербия мустақил буданд. Славянҳои ҷанубӣ-булғорҳо, македониягихо, славянҳои Босния ва Герсеговина, қисми калони сербҳо ҳанӯз зери ҳумкронии давлати Усмонӣ буданд.

Хорватҳо, словенҳо, як қисми славянҳои ғарӣ (чех, словак, полякҳо) таҳти ҳумкронии Габсбургҳо монда буданд. Қисми дуюми

полякъо аз зулми Германия, қисми сеюмашон аз дasti Россияи подшохъ дар азоб буданд. Зулми хорициён барои тараққиёти сиёсию иқтисодӣ ва мадании халқҳои славян монеъгӣ мекарданд.

Ҳаракати миллио озодихоҳӣ

Аз солҳои 70-уми асри XIX сар карда муборизаи миллио озодихоҳии мардуми славян вусъат гирифт. Инқилобчии часури булғор Васил Левский нақшай барпо намудани Республикаи демократии мустақили Булғорияро қашида буд. Вай дар Булғория кумитаҳои пинҳонии шӯришгаронро ташкил кард. Соли 1872 В. Левскийро гарчанде қатл карданд, аммо ҳаракати озодихоҳӣ суст нашуд. Соли 1876 дар Булғория шӯриш сар шуд. Шиори „Озодӣ ё марг!“ дар байрақи шӯришгарон сабт ёфта буд. Публисист ва шоири мохир Христо Ботев ба ҳаракати озодихоҳӣ сарварӣ мекард. Вай дар ҷанги зидди туркҳо 1-уми июни соли 1876 қаҳрамонона ҳалок шуд. Рӯзи ҳалок шудани он дар Булғория чун Рӯзи хотира қайд мешавад.

Муборизаи халқи булғор хеле пурмашаққат давом кард. Қувваҳо баробар набуданд. Туркҳо иштирокчиёни озодихоҳиро бераҳмона аз шамшер гузаронида, аксари деҳоти онҳоро ба хокистар табдил до-данд.

Ин ваҳшоният аҳли ҷамъияти аксар кишварҳоро дарғазаб намуд. Ҳукумати Россия бо нияти мустаҳкам намудани мавқеи худ дар Балкан аз шӯришҳо истифода бурданӣ шуд ва тарафи славянҳои Балканро гирифт.

Давлати Усмонӣ маҷбур шуда, истиқлоли Черногория ва Сербияро эътироф кард. Ҳудуди онҳо хеле васеъ шуд. Руминия ҳам чун давлати мустақил эътироф шуд.

Ҳукумати Россия 24-уми апрели соли 1877 бар зидди давлати Усмонӣ ҷанг эълон кард. Дар ин ҷанг давлати Усмонӣ мағлуб гардид, давлати мустақили Булғория ташкил карда шуд.

Аз нав барқарорёбии Булғория

Соҳти давлатии Булғорияи аз нав ташкилшударо Конститутсияи соли 1878-уми он пешбинӣ мекард. Бинобар он дар Булғория монархияи конститутсийӣ эълон шуд. Конститутсия истиқлоли Булғорияро дар амал тасдиқ намуд.

Аммо аз мустаҳкамшавии мавқеи Россия дар Балкан ва ташкилёбии Булғорияи тавоно Британияи Кабир ва Австрияю Венгрияро ба ташвиш андохт. Аз ин боис онҳо Россияро маҷбур карданд, ки барои аз нав дида баромадани сулҳи Сан-Стефано розигӣ дихад.

Конгресси байналмилалии Берлин айнан ба ҳамин масъала бахшида шуда буд. Конгресс ин масъаларо дида баромад ва дар бораи кам кардани худуди Булғорияро, ки дар сулхи Сан-Стефано зикр шуда буд, қарбул намуд.

Ахволи сиёсии дохилий баъди эълони истиқлол Императори Россия Александр II дар бораи ба тахти давлати Булғория шинонданни додараарӯси худ ва дар айни замон афсари Пруссия Александр Баттенберг таклиф ба миён гузошт. Мачлиси бузурги ҳалқии Булғория ин пешниҳодро маъқул донист.

Аммо ҳукмдори нав сиёсати мустақилона аз Россияро пеш бурданӣ шуд. Барои он давлатҳои вайро дастгирикунанда зарур буд. Аз ин боис А. Баттенберг сиёсати наздишавӣ бо давлатҳои Фарбро пеш бурд. Ин сиёсати вай пеш аз ҳама иваз кардани афсарони рус, ки дар лашкари Булғория хизмат мекарданд, ба афсарони немис баравъо намоён шуд. Акнун ҳукумати Россия онро чун душмани давлати худ мешумурд.

Александр Баттенберг барои мустаҳкам намудани мавқеъаш дар мамлакат ҳаракат карда, ба Булғорияи ягона аз нав ҳамроҳ шудани қисми ҷанубӣ ва шимолиро эълон намуд. Ин ҳолатро дигар давлатҳои славянини Балкан зидди манфиатҳои худ донистанд.

Россия ҳам мебоист манфиатҳои онҳоро низ ба инобат мегирифт. Аз ин сабаб ҳукумати Александр II ба сифати эътиroz афсарони худро аз Булғория ҷеф зада гирифт. Дар чунин шароит як гурӯҳи афсарони олимакоми тарафдори Россия соли 1886 Александр Баттенбергро маҷбур карданд, ки аз таҳт даст қашад. Аммо қувваҳои ҳукумат он афсаронро ба ҳабс гирифтанд. Дар ниҳояти кор муносибатҳои дипломатии Россияю Булғория қанда шуд. Бар замми он ба таҳти Булғория номзади Австрияю Венгрия Фердинанд Кобург гузашт.

Соли 1908 Булғорияи ба мадади Австрияю Венгрия умедвор худро аз давлати Усмонӣ комилан мустақил эълон кард.

Дар Ҷанги дуюми ҷаҳон шикаст хӯрдани Булғория тамоилҳои баъдинаи сиёсати хориҷии онро муайян мекард. Ба таҳти он ҳукумати германпараст омад. Ин ҳукумат дар сиёсати хориҷӣ барои ҳимояи манфиатҳои Булғория тақя намудан ба „Иттифоқи сегона“-ро (Германия, Австрияю Венгрия ва Италия) маълум кард. Ин баёнот маънои онро дошт, ки агар дар оянда дар Европа ҷанги қалон сар занад, Булғория дар тарафи „Иттифоқи сегона“ хоҳад буд.

Ба истиқлол расидани Сербия

Дар охирҳои асри XIX Сербия ба номаш тобеи давлати Усмонӣ буд. Мақсади асосии сиёсати хориҷии Сербия ҳамаи заминҳои сербҳои зери дасти давлати Усмониро баргардонда, онҳоро ба давлати ягона муттаҳид кардан буд. Аз ин рӯ Сербия дар ҷанги Россия бар зидди давлати Усмонӣ фаъол иштирок кард.

Конгресси Берлин аз давлати Усмонӣ мустақил будани Сербияро тасдиқ намуд. Дар айни замон ба зиммаи Сербия масъулияти нагирифтани боҷ аз молҳои транзитии хориҷӣ ва бар ивази ҳудудҳои аз давлати Усмонӣ ба он дода шуда мутаносибан супурдани миқдори қарзи хориҷии давлати Усмонӣ ба давлатҳои дигар гузошта шуд. Дар Сербия тарафдорони Россия таъсири калон доштанд. Ин омилҳо замоне ба ҳам саҳт зид омадани манфиатҳои Австрияю Венгрия ва Россияро муқаррар карда буд.

Ба истиқлол расидани Албания

Дар баробари дигар ҳалқҳои Балкан Албания, ки мустамликаи давлати Усмонӣ буд, барои истиқлоли худ муборизаашро вусъат дод. Ҳамаи қувваҳои сиёсии Албания ба сиёсати давлатҳои хориҷӣ оиди ба ҷанд қисм тақсим кардани Албания зид баромаданд. Мачаллаи „Календари комбиар“ („Тақвими миллӣ“), ки дар Булғория нашр мешуд, ҷунин навишта буд: „Мо дар ҳобем, дар ин вақт бошад, моро савдо мекунанд“. Солҳои 1909–1911 дар Албания исёни мардум сар зад. Дар он тамоми табақаҳои мардум иштирок карданд.

Дар натиҷаи мағлубияти Туркия дар Ҷанги якуми ҷаҳон 28-уми ноябри соли 1912 Албания ба мустақилии худ ноил шуд. Ба ҳукмронии панҷасраи туркҳо барҳам зада шуд.

1. Ба донишҳое, ки дар синфҳои аввал гирифта будед, такя карда, дар бораи чӣ тавр ба мустамликаи давлати Усмонӣ табдилёбии Балкан нақл кунед.
2. Ахволи сиёсии Балкан дар ҷоряки охири асри XIX чӣ гуна буд?
3. Ҷанги солҳои 1877–1878 байни Россияю давлати Усмонӣ дар сарнавишти ҳалқҳои Балкан чӣ нақшे гузошт?
4. Ҳалқҳои славян, ки қарib панҷ аср зери асорати давлати Усмонӣ монда буданд, ҷаро айнан дар охири асри XIX ва ибтидиои асри XX ба озодӣ расиданд?

Оиди мавзӯ кор баред ва чадвалро пур кунед.

P/Т	Номи давлат	Роҳи паймудааш
1.		
2.		
3.		

§ 26. Япония дар охири асри XIX – ибтидиои асри XX

**Дар роҳи
дигаргунии куллӣ**

Инқилоби Мейдзи, ки дар Япония солҳои 1867–1868 рӯй дод, барои ташаккули ҷамъияти ба муносибатҳои бозор асосёфта роҳи васеъ қушод. Акнун вазифаи асосӣ дар баробари хифзи ањанаҳои миллӣ бар асоси модели Ғарб азnavsозии ҷамъият буд. Император Мутсихито он қонунҳо ва тартиботеро, ки пеши роҳи инкишофи қувваҳои истеҳсолиро мегирифтанд, бекор кард. Япония барои ҳамаи давлатҳои дунё боз гардид. Модернизатсияи мамлакат сар шуд. Пеш аз ҳама воҳиди ягонаи пул-ийена ҷорӣ карда шуд.

Боҷхонаҳо ва дигар мамониатҳое, ки дар баъзе ҳокимиҳо мавҷуд буданд, гирифта партофта шуданд. Ин гуна тадбирҳо ба робитаҳои савдою иқтисодии миқёси қишвар роҳи васеъ қушод. Ба ҷораҳои зидди омадани дехқонон ба шаҳр, онҳоро дошта ба деҳот баргардонидан хотима гузошта шуд. Чунки саноат аз омадани қувваи кории деҳот манфиатдор буд. Ин тадбирҳо боиси инкишофи бозори дохилий ва соҳаҳои саноат дар Япония гардид. Соли 1869 қонун дар бораи ҷорӣ табақа дар Япония бекор карда шуд. Тибқи он феодалони заминдор, самурайҳо, дехқонон, ҳунарманду савдогарон расман табақаҳои баробархуқӯқ эълон шуданд.

Дар саросари қишвар идоракуни мутамаркази ҳукумат ба вучуд омад. Қонун дар бораи хизмати умумии ҳарбӣ қабул шуд.

Дар байни солҳои 1871–1878 дар соҳаи қишоварзӣ ислоҳот гузаронида шуд, акнун заминро озод ҳариду фурӯш кардан, зироати хостагиро қиштан мумкин буд. Андози натуравӣ (як қисми ҳосил) бо андози пулӣ иваз карда шуд. Бар зидди ба порчаҳои хурд-хурд тақсим кардани замин қонун қабул карда шуд.

**Роли давлат дар
инкишоф
додани саноат** Сарфи назар аз вазнинии шароит дар Япония муносибатҳои бозор зуд инкишоф ёфт. Япония аз байни қишварҳои Шарқ аввалин шуда аз

тачрибаҳои Ғарб истифода бурд. Техникии пешқадамаи саноатӣ, ки дар Европа дар муддати тӯлонӣ қашф шуда буд, Япония дар ҳолати тайёр харида гирифт. Давлат ба кори пеш бурдани саноат бевосита ҳомигӣ мекард.

Дар Япония дар навбати аввал саноати боғандагӣ тараққӣ кард. Соли 1890 он 45 фоизи соҳаи саноатро дарбар мегирифт. Дар мобайни чоряк аср 1300-то корхонаи саноатӣ соҳта шуд. Онҳо пеш аз ҳама ба саноатчиёни бой ба иҷора дода шуд. Баъдтар корхонаҳои саноатӣ ба нисфи нарҳашон, ҳатто ба 10–15 фоиз хусусӣ карда фурӯҳта шуданд. Дар натиҷа капитали банкӣ бо капитали саноатӣ як шуд. Истехсолоти саноатии Япония нисбат ба Россия даҳ баробар тез тараққӣ мекард.

Хусусиятҳои тараққиёти Япония Дар Япония капитализми монополистӣ бо бοқимондаҳои монархияи феодалӣ омехта шуда рафт. Аз ин ҷиҳат Япония ба Россия монанд буд. Дар тағовут аз Британияи Кабир, Франсия, ШМА ҳокимијат дар дасти буржуазия набуд, он дар ихтиёри иттифоқи помешикону буржуазия буд.

Япония дар айни вақт армия ва флоти худро ҳам аз нав соҳт. Ҳукумати Япония ба инкишоф додани индустриси вазнин эътибори алоҳида дод. Дар оқибати он дар солҳои 1900–1913 Япония аз рӯи ҳачми истехсолот аз Италия гузашта рафта, ба Франсия наздик шуд. Дар кишвар саноат, савдо ва банкҳо мутамарказ шуда, монополияҳо ба вучуд омаданд.

Ҳаёти иҷтимоӣ Дар Япония тараққиёти капитализм бо ҷараёни чудошавии дехқонон аз замин баробар сурат гирифт. Мувофиқи ислоҳоти аграрӣ аз ҷумлаи дехқонони замингирифта факат 1/3-ашон замини гирифтаашонро нигоҳ дошта тавонистанду ҳалос. Ононе, ки ба рақобат бардошт карда натавонистанд, ба иҷора замин гирифта, ҳочагидорӣ карданд. Бοқимондагон ба шаҳрҳо рафта, сафи коргарони кирояро пур карданд. Соҳибони саноат истехсолоти пешрафтаро ба роҳ монда, мамлакатро ба зинаи нави тараққиёт мебароварданд. Шумораи корхонаҳои саноатӣ сол то сол меафзуд.

Аммо аҳволи иқтисодии коргарони корхонаҳои саноатӣ вазнин буд. Чунки музди кор хеле кам буд. Дар корхонаҳо ба техникии бехатарӣ риоя намекарданд. Зиёда аз ин коргарон ва меҳнаткашони япон аз ҳуқуқҳои сиёсӣ, иҷтимоӣ баҳраманд набуданд. Синфи кор-

гари Япония барои мубориза баҳри ҳуқуқҳои худ ба иттифоқҳои касаба муттаҳид мешуданд. Табақаи пешқадами ҷамъияти Япония барои ташкили парламент мубориза мебурданд.

Конституцияи соли 1889

Ислоҳоти иқтисодӣ барои ташаккули буржуазия ва аз ҷиҳати сиёсӣ пурзӯр шудани он кӯмак намуд. Буржуазия даъвои ба дасти худ гирифтани раҳбарии давлат мекард.

Дар чунин шароит ҳуқумат барои таслим шудан розӣ шуд. Ниҳоят, соли 1889 конституцияи нав қабул шуд, ки он дар асоси конституцияи Пруссия тартиб дода шуда буд. Дар кишвар парламенти дупалатагӣ (боло – перҳо, поён – вакилон) ҷорӣ гардид.

Конституция на фақат ҳуқуқҳои императорро нигоҳ дошт, балки онро боз ҳам васеъ кард. Масалан, вай даъват кардани парламент, кушодан, пароканда намудан, баровардани фармони олӣ ба ҷои қонунҳо, Сарфармондехӣ лашкарҳо будан, эълони ҷанг, имзои сулҳ барин ҳуқуқҳоро нигоҳ дошта буд. Бинобар конституция Шӯрои Вазирон танҳо ба император ҳисобот медод.

Ҳамаи қарорҳои парламент аз назари Шӯрои пинҳонии император мегузашт. Ҳуқуқи интихобот бо сензи мулк маҳдуд карда шуд. Аз 25-солагӣ дар интихобот иштирок кардан мумкин буд. Сарфи назар аз ин, дар Японияе, ки ба анъанаҳои бойи асримиёнагӣ содик буд, қабул шудани конституция воқеаи хеле муҳим буд.

Сиёсати ҳориҷӣ

Камбағалии аҳолӣ фурӯхтани маҳсулоти саноати тиро ба мушкилӣ дучор кард. Ин ҳолат доираҳои ҳукмрони Японияро ба забти дигар давлатҳои ҳамсаъҳо ҳидоят намуд. Барои амалӣ шудани ин маром Япония ба мусаллаҳшавӣ зӯр дод. Мақсадҳои истилогаронаи Япония ба Корея, Хитой, ҳавзаи уқёнуси Ором нигаронида шуда буд. Соли 1879 Япония ба эътиrozи Хитой нигоҳ накарда ҷазираи Рюкюро истило кард. Соли 1875 аз ҳисоби Сахалини Ҷанубӣ ҷазираҳои Курилро аз Россия ҷудо карда, ба худ ҳамроҳ кард. Соли 1876 Корея барои японҳо мамлакати кушод эълон шуд. Молҳои япон бебоҷ фурӯхта мешуданд. Бо ин усул Корея аз таъсири Хитой берун карда шуд. Мақсад аз аннексия намудани Корея иборат буд.

Ҷанги Японияю Хитой дар солҳои 1894–1895

Соли 1894 Япония дар Сеул табаддулоти дарбор ташкил карда, ҳуқумати японпарастро ба вазифа гузошт ва гар-

низони пойтахтро бесилоҳ намуд. Ин ҳодиса сабабгори ҷанги Японияю Хитой шуд. Қишиҳои боркашони флоти ҳарбии Хитой ғарқ карда шуданд. Дар айни замон лашкари японҳо ҳоло ҷанг эълон нашуда, ба қисмҳои ҳарбии Хитой дар Корея ҳамла оварданд. Соли 1894 лашкари Хитой дар Пхенян шикаст ҳӯрд. Ин ҳолат ба Япония дар роҳи пайдо кардани бартарӣ дар Шарқи Дур имкон дод. Қувваҳои ҳарбии замонавӣ мусаллаҳшудаи Япония ҳам дар хушкӣ, ҳам дар баҳр лашкари Хитойро мағлуб намуданд. Соли 1895 байни ду давлат сулҳи Симоносеки имзо карда шуд. Хитой мустақилии Кореяро эътироф кард. Ҷазираҳои Ляодун, Тайван, Пенху (Пескадор) ба Япония гузаштанд. Инчунин Хитой ба Япония товони калон мебод.

Бино ба шартнома Япония барои савдои худ ҳуқуки дар Хитой соҳтани корхонаҳои саноатӣ ва истифода аз онҳоро пайдо кард. Акнун мақсади он ракиби асосиаш дар Шарқи Дур – Россияро мағлуб кардан буд.

Япония барномаи 10-солаи мусаллаҳшавиро қабул кард. Дар сурати ҷанг бо Россия бо давлатҳои бузург дар бобати мавқеи бета-рафирио ишғол намудани онҳо шартномаҳоро ба имзо расонд. Ҳамин тавр дар ҷанги муқаррар шуда истода Россия танҳо мононд. Зафар дар ҷанги соли 1904–1905 бар зидди Россия қудрати Японияро боз ҳам боло бурд.

Соли 1910 Япония нимҷазираи Кореяро бо роҳи низомӣ забт намуд. Генерал-губернатори япон дар Корея ба ҳокимияти номаҳдуд соҳиб шуд. Бо мақсади ҳимояи ҳукумати мустамликави Япония қувваҳои ҳарбиашро ба Корея оварда монд.

Япония акнун ҳамаи эътиборро зидди Хитой нигаронд. Аз сарвати Хитой баҳраманд шудани давлатҳои Европа ва ШМА-ро дида, Япония низ аз онҳо истифода бурдани шуд. „Иштиҳо“-и Япония ба бад шудани муносибатҳо бо ШМА ва Британияи Кабир оварда расонд. Япония дар Шарқи Дур ракиби ҳавфнок буд. Ҳамин тавр, Япония низ ба гирдоби ҷанги нав кашида мешуд.

Аннексия (лотинӣ – муттаҳид кардан) – ҳудуди як давлатро пурра ё қисман ба воситаи зӯрӣ ба давлати худ ҳамроҳ кардан.

Товон (форсӣ) – товоне, ки давлати дар ҷанг зафарёфта аз давлати мағлубшуда ситонида мегирад.

1. Ислоҳоти Мейдзи моҳиятан ба инқилоб баробар буданашро дар асоси далелҳо баён намоед.
2. Ҳусусиятҳои хоси тараққиёти Япония ва Россияро муқоиса кунед.
3. Даҳолати давлат ба иқтисодиёти Япония чӣ тавр ба амал омад?
4. Конститутсияи соли 1889-уми Япония аз конститутсияи соли 1875-уми Франсия бо қадом ҷиҳатҳояш фарқ мекунад?
5. Оё Япония сиёсати истилогонаи хориҷиро пеш набурданаш мумкин буд?

1. Чаро баробарии табақаҳои аҳолӣ эълон карда шуд?
2. Дар Япония қадом соҳаҳо пеш рафтанд?
3. Чаро дар даври гузариш ба иқтисодиёти бозор ба иқтисодиёт даҳолат қардани давлат зарур мешавад?
4. Ҳуҷҷати зеринро шарҳ дихед:

Материални иловагӣ

Аз шартномаи маҷбуран имзошудаи Япония нисбат ба Корея дар соли 1910

1. Ҷаноби олий императори Корея ҳамаи ҳуқуқҳои худ ва соҳиб-иҳтиёриро, ки бар Корея дошт, ба ҷаноби олий императори Япония пурра ва абадӣ месупорад.
2. Ҷаноби олий императори Япония барои пурра аннексия қардани Корея аз тарафи империяи Япония розигӣ медиҳад.

§ 27.

Хитой дар охири асри XIX

Ба ниммустамлика табдилёбии Хитой

Хитой дар охири асри XIX давлати ақибмонда, нимфеодалий буд. Қисми асосии замин дар дасти заминдорони бой буд. Аксарияти дехқонон заминро ба ичора гирифта, ҳаки ичораро бо пул ё аз ҳисоби ҳосил месупурданд. Дехқонони заминдор кам буданд.

Дехқонон аз пайи кор ба шаҳр меомаданд. Лекин ҳар доим ҳам кор пайдо намешуд. Чунки саноати Хитой хеле суст тараққӣ мекард.

Аз ҷоряки охири асри XIX сар карда дар кишвар муносибатҳои капиталистӣ инкишоф ёфтанд. Аввалин роҳҳои оҳан соҳта шуданд. Робитаҳои иқтисодӣ вусъат ёфтанд. Шаҳрҳои калон барпо карда шуд. Сафи коргарон афзуд. Аммо аксари буржуазияи миллӣ аз компрадорон иборат буданд. Онҳо дар амал агентҳои фирмаҳои

хориҷӣ буданд. Онҳо аз ҳисоби аз хориҷа мол оварда фурӯҳтан ва ҳарида гирифтани ашёи хоми арzon бой шуда мерафтанд.

Сулолаи Син ба пул мӯҳтоҷ шуда, дар асоси шартномаҳои асоратнок аз давлатҳои хориҷӣ қарз мегирифт ва хилофи манфиатҳои миллӣ амал мекард. Аллакай дар солҳои 70-ум дар 26 бандари Хитой киштиҳои хориҷиён бемалол даромада, худро мисли ҳӯҷаин ҳис мекарданд.

Соҳтмони роҳҳои оҳан дар дасти хориҷиён буд. Қисми қалони шаҳтаҳои ангишт, конҳо дар ихтиёри онҳо буд. Хитой ба манбаи ашёи хоми давлатҳои хориҷӣ табдил ёфт. Хориҷиён дар шаҳрҳои қалон мавзеъҳои худро ташкил карда, маъмурони Хитойро писанд накарда, мустақил кор медианд.

Мағлубияти Хитой дар ҷанги солҳои 1894–1895 бо Япония ба-рои боз ҳам тороч шудани Хитой аз тарафи монополистҳои хориҷӣ, зери асорат мондани он сабаб шуд. Солҳои 1897–1898 Германия бандари Сзяочжоуван (Синдао)-ро ишғол кард ва вилояти Шандунро зери таъсираш даровард. Франсия ҳаличи Гуамҷуванро зabit кард ва таъсирашро ба вилояти Юнан мегузаронидагӣ шуд. Россия бандари Порт-Артур (Люучун)-ро, Британияи Кабир Вэйхайвейро ба ичора гирифт. Ҳудуди аз ҳама бой – ҳавзаи дарёи Янззи зери таъсири Британияи Кабир монд. Дар вилояти Футсзиян истилогарони япон ҳукмронӣ мекарданд. Ҳар гуна соҳтмон ё дигаргунӣ дар Хитой аз тарафи истилогарон зери назорат гирифта мешуд. Ҳамин тавр Хитой ба ниммустамлика табдил ёфта буд.

Тараққиёти саноат ва ҳукмронии хориҷиён Дар охири асри XIX дар Хитой нахустин корхонаҳои саноатӣ пайдо шуданд. Соли 1881 дар Шимолии Хитой аввалин роҳи оҳан ба кор даромад. Соли 1897 дар ин ҷо қарib 600-то фирмҳои хориҷӣ амал мекард. Аммо болоравии корхонаҳои саноатӣ суст давом мекард.

Импорт аз экспорт хеле зиёд буд. Конвенсияе, ки байни Хитой ва Британияи Кабир ба имзо расида буд, Хитойро боз ҳам зери асорат гузошт. Ин конвенсия ба Британияи Кабир ҳукуқ дод, ки ба беш аз 10 бандари Хитой озод даромада, дар ҷандин вилоят савдои имтиёзном намояд.

Баъди забти Ветнам аз тарафи Франсия дар соли 1884 муносибатҳои Франсияю Хитой бад шуда рафт. Он сол Хитой аз ҳукмрониаш дар Ветнами Марказӣ расман даст кашид ва дар он ҷо про-

текторати Франсияро эътироф намуд. Ҳукумати Хитой бо Франсия саросемавор созишнома имзо кард ва оид ба якчанд масъалаҳо ба Франсия таслим шуд.

Ҳаракати иҷтимоӣ Дар ҳоле, ки Хитой акнун бо роҳи тараққиёти саноатӣ мерафт, торочгарии давлатҳои хориҷӣ аҳволи мардумро токатфарсо кард. Барои ба роҳи дурусти тараққиёт баровардани кишвар ғояҳои пешқадам пайдо шуданд. Ҳамаи онро ба маъни том ҳаракати ислоҳотпарастӣ номидан мумкин буд. Дар ин ҳаракати иҷтимоӣ нақши Сун Ят Сен алоҳида буд. Вай пешвои инқилоби Хитой буд. Ташкилоти он бо номи „Чамъияти бедории Хитой“ барои сарнагун кардани сулолаи Сини манчурҳо ва ташкили давлати демократӣ дар кишвар мубориза мебурд.

Дар ҳаракати иҷтимоии ин давр ташкилоти махфии „Ихетуан“ – „Мушти болошуда барои сулҳ ва адолат“ ҳам роли калон бозид. Ихетуаниҳо зери шиори „Синҳои манчурро пеш карда, хориҷиёнро нест меқунем“ амал мекарданд.

Соли 1899 ҳаракати „Ихетуан“ роҳи шӯришро пеш гирифт. Ихетуаниҳо ба Япония надодани товон, ба Хитой ҳамроҳкунии Тайванро талаб карданд. Ҳукумати Син аз шӯриш тарсид. Чунки ихетуаниҳо пойтаҳт ва қариб нисфи вилоятҳоро ба даст гирифта буданд. Соли 1900 лашкари ҳукуматии бар зидди исёнгарон фиристодашуда мағлуб шуд.

Отрядҳои муташаккили шӯришгарон ба Пекин ҳучум карданд ва дар ин ҷо ҳокимияти худро барпо намуданд.

Интервенсияи зидди Хитой Ин воқеа барои интервенсияи хориҷиён ба Хитой баҳона шуд. Дар интервенсия ҳашт давлат – Германия, Япония, Италия, Британияи Кабир, ШМА, Франсия, Россия ва Австрияю Венгрия иштирок карданд. Ҳар кадоме аз онҳо барои гирифтани саҳми бештар аз Хитой ҳаракат мекарданд.

Моҳи сентябри соли 1899 котиби давлатии ШМА Хей сиёсати „дарҳои кушод ва имкониятҳои баробар“-ро эълон кард ва он номи „Доктринаи Хей“-ро гирифт.

Моҳи иули соли 1900 интервентҳо ба ҳучуми умумӣ гузаштанд ва шаҳри Пекин ишғол карда шуд. Хориҷиён шаҳр ва дарбори императорро ғорат карданд. Ҳашт давлат Хитойро барои имзо намудани шартномаи вазнин маҷбур карданд. Дар шартнома қатл кардан ё ба бадарға фиристодани шахсони мансабдори дар шӯриш иштироккарда талаб карда шуда буд. Инчунин барои муҳофизати роҳи Пекин ва

соҳили баҳр лашкари ачнабиён чойгир карда шуд. Бар замми он Хитой маҷбур карда шуд, ки ба интервентҳои хориҷӣ 33 млн. доллар товон супорад. Дохил кардани яроқу аслиҳа ба Хитой манъ шуд. Имтиёзи ачнабиён дар Хитой зиёд шуд. Ҳамин тавр Хитой боз ҳам беҳимоя шуда монд.

Аммо шӯриши Ихетуан мустамликадоронро маҷбур намуд, ки эҳтиёткорона кор баранд.

Интервенсия (лотинӣ – даҳолат) – забт кардани худуди давлати дигар, даҳолат кардан ба воситаи зӯрӣ ба корҳои дохилии давлати дигар бо мақсади барқарор кардани ҳукмронии худ.

Компрадор (испанӣ – харидкунанда) – қисми буржуазияи давлати аз нигоҳи иқтисодӣ суст ва мутеъ, ки байни капитали хориҷӣ ва бозори дохилӣ миёнаравӣ мекунад.

Конвенсия (лотинӣ – шартнома) – яке аз намудаҳои шартномаи байналмилалии бисёртарафа.

1. Ҷиҳатҳои монанд ва хусусиятҳои ба худ хоси тараққиёти Хитой ва Японияро қиёс кунед.
2. Хитой чӣ гуна ба ниммустамлика табдил ёфт?
3. Конвенсияи байни Хитой–Британияи Кабир дар соли 1876 ба Хитой чӣ гуна оқибатҳои овард?
4. Дар бораи шӯриши ихетуанҳо ва оқибатҳои онҳо чиҳо медонед?
5. Мақсад аз доктринаи „Хэй“ чӣ буд?

1. Чаро Хитой ба базаи ашёи хоми кишварҳои хориҷӣ табдил ёфт?
2. Муносибатҳои байни Хитой–Британияи Кабир ва Хитой–Франсия чӣ гуна сурат гирифт?
3. „Ихетуанҳо“ киҳо буданд?

§ 28. Вазъияти иҷтимою иқтисодӣ ва сиёсии Хитой дар ибтидои асри XX

Аҳволи иҷтимою иқтисодӣ

Дар ибтидои асри XX зиддияти иҷтимоӣ дар Хитой вусъат ёфт. Ҳукмронии сулолаи Сини манҷурҳо рӯ ба таназзул овард. Чораҳои таъчилии ислоҳотӣ аҳволи ҷомеааро ба кулӣ беҳтар карда натавонист. Байни тараққиёти саноатии Хитой ва муносибатҳои феодалии заминдорӣ зиддият чуқур шуда рафт. Дар байни омма ҳаракати зидди идоракуни манҷурҳо пурзӯр шуд. Инкишофи саноати Хитой

хеле ақиб монд. Сарфи назар аз ин, соле беш аз 50-то корхона ба кор медаромад. Дар натиҷаи ин ҳаҷми экспорт ду баробар афзуд. Дар мубодилаи мол аз байни давлатҳои хориҷӣ Британияи Кабир дар ҷои якум буд. Дар ин шароит қарзи хориҷии Хитой хеле зиёд шуда рафт.

Сун Ят Сен Демократи инқилобчӣ Сун Ят Сен (1866–1925) арбоби намоёни ҳаракати миллию озодихоҳии Хитой буд. Вай дар хонаводаи дехқон дар наздикии Гуанчжоу (Кантон) таваллуд ёфтааст. Сун Ят Сен дар ибтидои солҳои 90-ум дар Гонконг институти тиббии англисро ҳатм кард. Баъд ҳаёташро ба кори сиёсӣ бахшид.

Сун Ят Сен соли 1905 „Иттифоқи иттиҳодияҳои Хитой“ (Тунминхай)-ро ташкил кард. Шӯъбаҳои маҳфии ин ташкилот дар шаҳрҳои калон фаъолият доштанд. Ноҳабри соли 1905 рӯзномаи „Минбао“ („Рӯзномаи ҳалқ“)-и ин ташкилот чоп шуд.

„Иттифоқ“ таҳти раҳнамоии Сун Ят Сен барнома қабул кард. Дар барнома сарнагун соҳтани монархияи Син, таъсиси республика ва баробаркунии ҳукуқи заминдорӣ, барқарор намудани истиқлол баён шуда буд.

Сун Ят Сен дар фикри он буд, ки дар Хитои аз нигоҳи ин-кишоғи иқтисодию иҷтимоӣ суст бо роҳи баробаркунии ҳукуқ ба замин соҳти одилонаи иҷтимоиро барпо кардан мумкин аст.

Ташкили ҳукумати Республиқаи мувакқатӣ Ташкилоти Сун Ят Сен дар назди худ ғояи барпо намудани соҳти республикаро гузошт. Ин ғоя ҳаракати зидди манҷурҳоро қувват бахшид. Ин ҳаракат баъди имзои шартнома дар соли 1911 оиди аз хориҷиён гирифтани қарз барои соҳтмони роҳи оҳан маҷрои муқовимати мусаллаҳонаро гирифт. Ҳатто дар армия эътиroz саршуд.

Дар шаҳри Уҳан вақте ки маъмурони манҷур хобгоҳи аскаронро тафтиш мекарданд, тарафдорони маъмурияти онҳоро куштанд. Аскарон ба анбори аслиҳа ҳамла оварданд. Қисмҳои дигари ҳарбӣ ҳам ба онҳо ҳамроҳ шуданд. Инқилобчиён 11-уми октябр Уҳанро пурра ба даст гирифтанд. Онҳо ҳукумати республика таъсис доданд ва барои дар атрофи республика муттаҳид шудани дигар вилоятҳо онҳоро даъват намуданд. Ба охир расидани ҳукмронии сулолаи манҷур эълон шуд. Ин инқилоб дар таърихи Хитой бо номи „инқилоби Синҳай“ даромадааст. Ҳамин тавр, „инқилоби Синҳай“ бо

роҳи шӯриши мусаллаҳона ҳокимияти манчурҳоро, ки аз аспи XVII дар Хитой ҳукмронӣ мекарданд, сарнагун кард.

Сун Ят Сен баъд аз солҳои тӯлонии муҳоҷират соли 1911 ба Хитой баргашта омад. Ўро мардуми Хитой бо хушнудӣ пешвоз гирифт. 29-уми декабр Мачлиси Миллати иборат аз намояндагони вилоятҳои инқилобии Нанкин ҷамъ омад. Мачлиси Миллат Хитойро Республика эълон кард ва Сун Ят Сени аз муҳоҷират баргаштаро президенти муваққатии Республикаи Хитой интихоб намуд. Дар Конститутсияи қабул кардаи Мачлиси Миллат баробарии шаҳрвандон ва озодиҳои гуногуни демократӣ эълон шуду аммо шиори „Баробарҳуқуқӣ зими заминдорӣ“, ки орзуву армони деҳқонон буд, ифода нашуд. Сабаби асосии он муқобилияти қувваҳои зидди баробарҳуқуқӣ нисбат ба замин, ки дар Мачлис аксариятро ташкил мекарданд, буд.

Диктатураи Юан Шикай Дар натиҷаи инқилоб дар Хитой дуҳокимиятӣ пайдо шуд. Яке аз он ҳокимияти Республикаи Хитой, дигаре ҳокимияти император, ки дар

Шимол монда буд. Сарвари ҳукумати император дар Пекин Юан Шикай буд.

Давлатҳои бузург аз аҳволи минбаъдаи худ дар Хитой дар ташвиш буданд. Аз ин сабаб онҳо бо баҳонаҳои гуногун ба корҳои дохилии Хитой даҳолат мекарданд. Истилогарони хориҷӣ барои бо ёрии яроқу аслиҳа пахш намудани инқилоби Хитой барои як намудани қувваҳои худ ноил шуданд.

Мақсад аз дастгирӣ намудани ҳукумати Пекин аз тарафи давлатҳои бузург то ҳадди имкон даҳолат намудан ба корҳои дохилии Хитой буд. Аммо ин роҳ дар Хитой ба норозигии умумӣ оварда расонд. Аҳолӣ молҳои хориҷиро бойкот мекард. Дар чунин шароит муҳолифони зидди республика дар атрофи Сарвазир Юан Шикай муттаҳид шуд.

Аҳли дарбори Пекин дар симои ӯ шахси ҳомии монархияро медид. Аммо Юан Шикай зери фишори ҳаракати инқилобӣ 12-уми феврали соли 1912 сулолаи Синро мачбур кард, ки аз таҳт даст қашад. Табақаҳои ҳукмрон тамоми ҳокимиятро ба вай супурданӣ шуданд. Ин замон давлатҳои бузург аз сари ҳукумат рафтани Сун Ят Сенро исроргарона талаб мекарданд ва барои оғози интервенсияи ошкоро ба Хитой тайёри медианд. Сун Ят Сен зери хавфи ин-

тервенсияи зидди Хитой маҷбур шуд, ки лавозими президентиро ба Юан Шикай супурад.

Юан Шикай ҳокимиятро пурра ба дастгирифта озодиҳои демократиро ба нестӣ мебурд. Вай пеш аз ҳама корро аз беяроқкунии лашкари инқилобӣ сар кард. Сарнавишти аъзои ҳар гуна гурӯҳи зидди ҳукумат бо қатл хотима меёфт. Дар ҳар як деха гурӯҳи ҷазо амал мекардагӣ шуд. Сарфи назар аз он қувваҳои демократӣ соли 1912 Ҳизби Гоминданро (Ҳизби миллӣ) ташкил карданд. Сун Ят Сен раиси он интихоб шуд.

Юан Шикай аз ғалабаи аксулиниқилоб рӯҳ гирифта, Маҷлиси Миллатро маҷбур кард, ки ўро ба муддати панҷ сол президент интихоб қунад. Юан Шикай бо давлатҳои бузург дар бораи қарзи асоратнок шартномаи нав имзо кард. Баъд аз ин давлатҳои хориҷӣ Республикаи Хитойро эътироф карданӣ шуданд. Вазъияти иқтисодии Хитой хеле мураккаб шуд. Дараҷаи зиндагии мардум хеле паст шуд. Дар чунин шароит Гоминдан мардумро ба шӯриш даъват кард. Соли 1913 дар ҷануби мамлакат бар зидди сиёсати ҳукумат шӯриш сар шуд, ки онро „Инқилоби дуюм“ номиданд.

Аmmo бинобар он, ки қувваҳо баробар набуд, ҳукумат аз давлатҳои хориҷӣ мадад гирифта, „Инқилоби дуюм-ро пахш кард.

Соли 1914 Юан Шикай Шӯрои конститутсионӣ даъват кард. Дар он „Конститутсияи нави Хитой“ қабул шуд. Юан Шикай ба сифати президент ҳокимияти номаҳдуд дошт. Дар мамлакат диктатураи ҳарбӣ ҷорӣ карда шуд. Органҳои идоракуни республика баста шуданд.

Синҳай – маънои „сол“-ро дорад. Мувоғики тақвими Хитой барои он, ки инқилоб як сол давом кард, он Синҳай (инқилоби як сол давомкарда) номида шуд.

Сулолаи Син – баъди сулолаи Мин, ки дар натиҷаи шӯриши дехконони солҳои 1628–1645 барҳам ёфта буд, ба сари таҳт омадааст. Ин сулола солҳои 1644–1911 ҳукмронӣ кардааст.

1. Инқилоби Синҳай чӣ гуна рӯй дод ва оқибатҳои он аз чихо иборат гардид?
2. Фаъолияти Сун Ят Сенро чӣ хел баҳо медиҳед?
3. Дар бораи барқарор шудани диктатураи Юан Шикай чихоро доноста гирифтед?
4. Муносибатҳои давлатҳои хориҷӣ бо Хитой чӣ гуна буд?

Шумо аз ин фикрҳо қадомашро дуруст меҳисобед? Фикри худро бо далелҳо асоснок намоед.

1. Ҳукумати Ҳитой пеши роҳи ба ҳолати ниммустамлика афтидан кишварро гирифта метавонист.

2. Ҳукумати Ҳитой пеши роҳи ба ҳолати ниммустамлика афтидан кишварро гирифта на-метавонист.

§ 29. Ҳиндустон дар охири аси XIX – ибтидои аси XX

Мустамликачиғӣ Ҳиндустон дар ин давр мустамликаи Британияи Кабир буд. Британияи Кабир ин кишварро таҳти раҳбарии ноиби шоҳ (витсе корол) бо ёрии амалдорон ва мақомоти политсия идора мекард.

Дар шароити мустамликаи англisis дар Ҳиндустон соҳтори маҳаллии истеҳсолоте пайдо шуд, ки ба сармоядорӣ асос ёфта буд. Ба соҳтмони корхонаҳои азим пардохта шуд. Соли 1886 дар саноати боғандагӣ 95-то фабрика буд. Шумораи конҳо ва шабакаи роҳи оҳан афзуд. Ин омил барои тайёркунии ашёи хом ва қашондани он муҳим буд.

Британияи Кабир саноатро дар Ҳиндустон мувофиқи салоҳдиҳи худ ҷой мекард. Корхонаҳои асосии саноат дар наздикии бандаршахрҳо соҳта мешуданд. Мақсад аз Ҳиндустон ба нарҳи арzon ва роҳи осон бурдани сарват буд. Байни Ҳиндустону Британияи Кабир ҳаҷми савдо торафт афзуд. Ҳиндустон ба минтақаи сармоягузории буржуазияи англisis табдил ёфт.

Дар зироат маданияти пасти агротехника боқӣ монда буд. Иншоотҳои обёрикунни мустамликадорон соҳтагӣ барои обёрии 20 фоизи замин кифоя мекард. Майдони замин бо шарти супурдани қисми калони ҳосил ба деҳқонон ба ичора дода шуда буд. Сафи одамоне, ки ба ҳисоби қарз маҷбуран кор мекарданд, торафт меафзуд.

Барои ба соҳаҳои сердаромади кишоварзӣ (ҷой, канаб, пахта) ворид намудани сармоя ба англisisҳо даромади калон меовард.

Ҳиндустон дар охири аси XIX ба бозори дунё миқдори зиёди маҳсулоти саноатӣ ва кишоварзӣ мебаровард. Аммо даромад аз онҳо

кисаи мустамликадорони англисро бой мекард. Дар соҳаи кишоварӣ якказироатӣ пайдо шуд. Бангола дар парвариши канаб, Ассам – чой, Бомбай ва Ҳиндустони Марказӣ – пахта, Панҷоб ғалла ихтисосонида шуданд. Заминдорон, банкирҳо, судхӯрон дехқононро ба қарз ғӯтонида, аҳволи онҳоро хеле вазнин карда буданд. Дар Ҳиндустон гуруснагӣ рӯй дод ва дар оқибати он одамони бисёр нобуд шуданд.

Маъмурияти англис оиди ба забонҳои миллии Ҳиндустон чоп кардани матбуот қонун қабул намуд. Қонун назорати тамоми рӯзномаҳоро ба ихтиёри англисҳо гузаронд. Дере нагузашта дар бораи маъни силоҳи тирпаррон санад қабул карда шуд.

Британияи Кабир сиёсати қисман хайрҳоҳӣ намудан ба буржуазияи маҳаллиро сар кард. Намояндагони онҳо ба маъмурияти шаҳрҳо интихоб мешудагӣ шуданд.

Аҳволи иқтисодӣ Дар ибтидои асри XX дар Ҳиндустон капитализм ҳам оҳиста-оҳиста ба инкишоф сар кард. Соли 1910 шумораи фабрикаҳои нахи канаб ду баробар афзуд. Аз корхонаҳои пахтатайёркунӣ, матоъбоғӣ як қисмаш ба капиталистони ҳинд мансуб буд. Шумораи коргарони корхонаҳои саноатӣ хеле афзуд. Британияи Кабир тамоми ҳавзаҳои кон, саноати канаб, чойзорҳо, ҷамъиятҳои нақлиёт, савдо ва суғуртаро зери назорати худ гирифта буд.

Сармояи Британияи Кабир бо суръати тез меафзуд. Аммо сатҳи зиндагии мардум беш аз пеш бад мешуд. Дар солҳои 1896–1906 беш аз 10 млн. нафар аз гуруснагӣ ҷон дод.

Пули дохил шудан ба донишгоҳҳо ду баробар қиммат шуд. Дар онҳо факултетҳои ҳуқуқ баста шуд. Қабули донишҷӯёни дорои рӯҳи демократӣ, ҳалқпараст манъ карда шуд.

**Ҳаракати миллио
озодиҳоҳӣ** Мардуми Ҳиндустон бар зидди зулми мустамлика муборизаи озодиҳоҳона бурд. Соли 1885 дар шаҳри Бомбай ҳизби (партияи) сиёсии Конгресси миллии Ҳиндустон (КМҲ) ташкил ёфт, ки он барномаи аниқ дошт. Дар айни замон „Лигаи мусулмонон“ низ ташкил гардид. Англисҳо акнун низои байни ҳинду мусулмонро пурзӯр мекарданд.

Конгресс намояндагони капитали савдою саноат, помешикҳои либерал ва зиёни миллиро муттаҳид мекард. Маъмурияти англис даставвал ба Конгресси миллии Ҳиндустон зид набаромад. Ноиби

шохи Ҳиндустон лорд Дафферин „Конгресси миллӣ аз инқилоб дида арzon“ гуфта буд.

Чуноне, ки англисҳо фикр карда буданд, талабҳои аввалини Конгреси Миллӣ чандон саҳт набуд. Ин талабҳо бо нигоҳ доштани ҳукмронии Британия гузаронидани баъзе ислоҳотҳоро дар бар мегирифтанд. Яъне ҷорӣ кардани боч ба матоъҳои хориҷӣ, васеъ-куни ҳуқуқи муассисаҳои намояндагии маҳаллӣ, ҷалби ҳиндӯҳо ба кори идоракунӣ, ба роҳ мондани таълими техника ва монанди инҳо буданд. Аммо бо мурури замон ин ҳизб мавқеъ пайдо кард.

Соли 1890 ҷараёни радиқалии „чап“ ташкил шуд. Ба он Бал Гангадхара Тилак (1856–1920) раҳбарӣ мекард. Вай бо роҳи бедор-куни ҳудшиносии миллии мардум мерафт. Ба дин, қувваи муташаккисозандай омма будани он баҳои қалон дод. Он дар шаҳри Пуна мактаби миёнаи мустақил кушод. Мактаб дар шуури донишомӯзон ғояҳои ватанпарвариро тарбия мекард. Тилак рӯзномаи „Кесари“ („Шер“)-ро ташкил кард. Рӯзнома дар байни ҷавонон ғояҳои ватанпаристиро паҳн мекард. Тилак мефаҳмид, ки дар шароити Ҳиндустон бо роҳи шӯриши мусаллаҳона ба ҳеч чиз мусассар шудан мумкин нест. Аз ин рӯ роҳи муборизаи „ғайри зӯрӣ“-ро пешгирифт. Ин усул эътибори асосиро ба бойкоти молҳои англис равона кард. Тилак мегуфт, ки „Худо Ҳиндустонро ба қишварҳои хориҷӣ ҳеч гоҳ ҳадя накардааст“.

Тарафдорони Тилак оммаро дар рӯҳи нафрати зидди мустамлиқадорон тарбия мекарданд. Англисҳо аз ин ҳавф бурда, Тилакро яку ним сол ҳабс карданд. Аммо дере нагузашта маҷбур шуда, озод карданд.

Тақсим шудани Бангола

Мустамлиқадорони англис барои буғӣ кардани ҳаракати миллии озодиҳоҳӣ қӯшида, соли 1905 Банголаро ба ду чудо карданд. Чунки Бангола ба яке аз марказҳои бузурги муборизаи зидди мустамлиқавӣ табдил ёфта буд. Ин тадбир таъсири баръакс дод. Ҳаракати миллии озодиҳоҳӣ дар қишвар аз нав сар шуд. Дар Калкутта намоиши қалон ба амал омад. Мавчи эътиroz паси ҳам қисми қалони қишварро гирифт.

Декабри соли 1906 бино ба талаби ҷараёни радиқалии „чап“ Конгресси миллии Ҳиндустон“ қарори иловагӣ қабул кард. Шиорҳои „Свараҷ“ („ҳокимияти худ“), „Свадеши“ („истехсолоти худамон“),

„Бойкоти молҳои англис“ дар байни мардум эътибор пайдо карданд. Тилак на танҳо бойкоти молҳои англис, балки даст қашидан аз идоракуни англисро ҳам талаб кард. Ба ҳиндукунонии идоракунӣ, ба соҳтмони фабрика ва завод ҷалб намудани буржуазияи маҳаллиро даъват кард.

Дар шаҳри Сурати вилояти Бомбай анҷумани Конгресси Миллии Ҳиндустон ба амал омад. Дар анҷуман фикри тарафдорони тамоили мӯътадил дар бораи дар таркиби империяи англис мондан, дар айни замон ҳуқуқи худидоракунӣ маъқул дониста шуд. Ҷараёни радикалӣ бо роҳбарии Тилак аз КМҲ баромад.

Маъмурони англис дарҳол қонунҳоеро, ки маҷlisҳо ва матбуотро манъ мекард, қабул намуда, ба бадарғаи бешафқат зӯр доданд.

Дар арафаи ҷанг Доираҳои ҳукмрони маҳаллии Ҳиндустон бо маъмурияти мустамликадорони англис аҳду паймон баста, „Қонуни шӯроҳои Ҳиндустон“-ро қабул карданд. Мувофиқи ин қонун танҳо ним фоизи аҳолӣ ҳуқуқи интихоботро гирифтанд. Интихобот дар асоси чамоаҳои динӣ мегузаронидагӣ шуд (яъне ҳиндухо ва мусулмонон алоҳида-алоҳида овоз медодагӣ шуданд). Мақсад аз ин „найранги интихобот“ низоъ андохтани ҳиндухо ва мусулмонон буд.

Дар ин шароит Ҳиндустон дар нақшай Британияи Кабир дар бобати ҷангҳои ҷаҳонӣ роли муҳим бозид. Аз ин боис барои нармтар кардани вазъияташ дар Ҳиндустон мекӯшид. Масалан, маъмурияти мустамлика дар бораи рӯзи кории 12-соата қонун қабул намуд.

Соли 1911 маъмурони мустамлика аз ҳаракатҳои меҳнаткашон тарсида, Банголаи тақсимшударо мачбур шуданд мутаҳҳид намоянд. Пойтаҳт ба ҳудуди бехавфтар – Дехлӣ кӯчонида шуд.

1. Чӣ тавр ба мустамликаи Британияи Кабир табдил ёфтани Ҳиндустонро ба ёд оред.
2. Дар бораи оқибатҳои мудҳиши зулми мустамликовии англис мисолҳо оред.
3. Дар бораи нақши Конгресси миллии Ҳиндустон дар ҳаракати миллии озодиҳоҳии мардуми ҳинд чиҳоро дониста гирифтед?
4. Қиёсан таҳлил кунед: Монандӣ ва ҳусусиятҳои ба ҳуд хоси тараққиёти Ҳиндустон ва Хитойро қайд кунед.

1. Фикр карда бинед: Чаро КМХ рохи осоиштаи муборизаро интихоб кард?
2. Якказироатиро (моноқултура) дар соҳаи кишоварзӣ эзоҳ дихед.
3. Британияи Кабир ба таҳсилоти олии Хиндустон чӣ гуна таъсир расонд?
4. Чаро факултетҳои ҳукуқ пӯшонида шуд?
5. Моҳияти таълимоти Тилакро шарҳ дихед.

§ 30. Эрон дар охири аси XIX – ибтидиои аси XX

Пурӯршавии мутеъгӣ ба Британияи Кабир ва Россия

Эрон дар охири аси XIX – ибтидиои аси XX ба ниммустамликаи давлатҳои сармоядори дунё табдил ёфта буд. Соҳти шоҳӣ ва зулми мустамликавӣ аҳволи ҳалқро боз ҳам вазнин карда буд. Дар кишвар эътиroz авҷ мегирифт.

Ҳокимияти мустабиди Эрон ба заминдорони калон, ҳокимони вилоятҳо ва хонҳои авлодҳо такя мекард. Буржуазикунонии саноати Эрон суст давом мекард. Замин ба воситай истисмори дехқонон табдил ёфта буд. Дехқонон низ монанди ҳунармандон ва савдогарони хурди шаҳр побанди қарзи судхӯрон мешуданд.

Заминдорони калон, савдогарони ва судхӯрони Эрон маҳдуд кардани ҳокимияти шоҳ, даҳолатнопазирии мулк, барҳам задани худсарии губернаторон ва хонҳо, баробаркунии ҳукуки сармоядорони кишвар бо хориҷиёнро талаб мекарданд.

Дар бобати ба Эрон даровардани капитал Британияи Кабир ҷои аввалро ишғол мекард. Соли 1872 консессияҳои истифодаи конҳои нефт, соҳтани роҳҳои сангин ва оҳани Эрон гирифта шуд. Соли 1889 монополисти англisis Рейтер дар Эрон ба кушодани „Шоҳаншоҳбанк“ муваффақ шуд. Мувофиқи шартнома банк ба ҳукуки баровардани пули қоғазин ва истифодаи озоди сарватҳои зеризамиинии кишварро дошт. Эрон дар арафаи Ҷанги якуми ҷаҳон аз Британияи Кабир 9,6 миллион фунт стерлинг қарздор шуда буд.

Дар мутеъ шудани Эрон Россия ҳам иштирок намуд. Қарзи Эрон аз Россия дар арафаи Ҷанги якуми ҷаҳон 164 миллион рублро ташкил медод. Мутеъгии иқтисодии Эрон мутеъгии сиёсии онро пурӯр кард. Ҳусусан, таъсири русҳо ба дарбори шоҳ калон буд. Англисҳо бо роҳи дигар рафтанд. Онҳо қабилаи бахтиёрони вилояти Форс ва хонҳои Ҳузистонро ба марказ, ба ҳукмронии шоҳ зид карданд.

Инқилоби Эрон Зиддиятҳои дохилии иҷтимоӣ, фишорҳои берунии иқтисодӣ ва сиёсӣ боиси сар задани инқилоби соли 1905 дар Эрон шуданд.

Аҳолии кишвар талаб карданд, ки сармоядорони русу англisis, ки ба соҳаҳои саноат хӯҷаинӣ менамуданд, пеш карда шаванд.

Дар кишвар корпартотои умумӣ рӯй дод. Ҳукумати шоҳ аз корпартотагон қасос гирифтаний шуд. Ҷавобан ба он ҳаракати ҳалқӣ сар шуда рафт. Зимнан усули *бести* мубориза истифода шуд. Нисбати шахси дар бест нишаста чораи ҷазо дидан мумкин набуд. Намоишчиён ташкили „адолатхона“, пеш кардани амалдорони бераҳмро талаб карданд.

Шоҳ бар зидди ҳаракати ҳалқӣ аз лашкар истифода бурданӣ шуд. Аммо лашкар аз тиркушоии зидди ҳалқ сар тофт. Дар натиҷа августи соли 1906 шоҳ оид ба қабули конститутсия фармон имзо кард. Аммо фармон иҷро нашуд. Бинобар ин ҳалқ боз исён бардошт. Дар Табрез дар таърихи Эрон парламенти нахустин – Маҷlis ташкил шуд. Маҷlis зери таъсири сотсиал-демократҳои Эрон буд. Зери фишири мардум шоҳ оид ба гузаронидани интихоботи Маҷlis фармон баровард. Қочорҳо (мансуб ба авлоди шоҳ), рӯҳониён, савдогарон, заминдoron ва дехқонон, хунармандон, умуман 6-то табакаи иҷтимоӣ ҳуқуқи интихобот пайдо карданд.

Соли 1906 интихоботи Маҷlis ба амал омад. Шоҳ Музаффаридин қисми якуми конститутсияро тасдиқ кард. Мувофиқи он ҳуқуқи тасдиқи қонунҳо, қабули бучет, назорати иҷрои он ба шоҳ дода шуд. Дар бобати имзои созишномаҳои иқтисодӣ бо хориҷиён танҳо бо ризогии Маҷlis пешбинӣ шуд.

Соли 1907 баъди вафоти Музаффаридин тарафдори соҳти мустабид, зидди навигариҳо Муҳаммад Алишоҳ ба таҳт нишаст. Вай нақшай муборизаи зидди инқилобро қашид. Шоҳи нав ба Маҷlis ҳам қатъиян зид буд. Лекин мавҷи ҳаракати инқилобӣ дар кишвар ўро маҷбур кард, ки тартиботи конститутсиявиро нигоҳ дорад. Бо ҳамин даври якуми инқилоби солҳои 1905–1907 дар Эрон ба охир расид.

Даври дуюми инқилоб Солҳои 1907–1911 даври дуюми инқилоби Эрон номида мешавад. Ҳаракат акнун асосан бар зидди мустамликадорон равона шуда буд. Табақаҳои камбағали шаҳр бо талабҳои худ баромаданд.

Хусусан таъсири ташкилоти мұichoқидон калон буд. Онҳо баробар-хуқуқии ҳама, ҳуқуқи интихоботи пүшида, сухан, таъсиси чамъиятхо, озодий шахс, мусодира кардани заминҳои шоҳ ва ба дехқонон тақсим кардани онҳо, муқаррар шудани рӯзи кории 8-соата, чорӣ на-мудани таълими бепули маҷбурий ва ҳоказоро талаб карданд.

Шоҳ зери таъсири ҳаракати демократији нафақаи ашрофони заминдорро кам кард. Унвонҳои мансуб ба феодализмро бекор намуд. Қонуни муборизаи зидди пораҳӯрӣ, тамаъгариро қабул кард. Шоҳ маҷбур шуда, моддаҳои аз ҳама мухим ва демократии конститутсияро тасдиқ кард. Моддаҳои оид ба баробарии ҳама дар назди қонун, дахолатнопазирии шахс ва мулк, таъсиси чамъиятхо, гузаронидани маҷlisҳо, суди дунёвӣ (дар баробари суди шариат), чудо кардани мақомоти қонунбарор ва иҷроияи давлат ва монанди онҳо хеле мухим буданд.

Дар айни замон ба шоҳ низ ҳуқуқи калон дода шуд. Вай шахси озод аз ҷавобгарӣ, Сарқӯмандон буд, ҳуқуқи эълони ҷанг, имзои сулҳ, таъин ва озод кардани вазиронро дошт. Савганд ҳӯрдани шоҳ оиди садоқат ба конститутсия ва қонунҳо қоида шуда монд. Барои назорати мувофиқ будани қонунҳои қабулшаванд ба шариат панҷ нафар уламои бузург таъин шуд.

Созишинаи Британия Кабир ва Россия

Тартиботи мустамликадории ҷаҳон ба дигаргуниҳои инқилобии Эрон бетафовут нашуд. Онҳо ҳама нисбати Эрон сиёсати зӯриро пеш бурданд. Соли 1907 байни Британияи Кабир ва Россия созишина имзо шуд. Мувофиқи он Эрон ба се тақсим шуд. Оид ба зери таъсири Россия мондани Эрони Шимолӣ, ҷануби он зери назорати Британияи Кабир тасдиқ карда шуд. Қисми марказии кишвар бетараф эълон гардид. Дар айни замон шоҳ бо ёрии англисҳо ва русҳо дар соли 1908 табаддулоти давлатии аксулинқилобӣ ба амал овард. Лашкари казакҳои Россия бинои Маҷlisро зери тӯп гирифтанд. Маҷlis пароканда, матбуоти демократији манъ шуд.

Баъди ҳалокати Маҷlis маркази ҳаракати инқилобӣ ба Табрез гузашт. Лашкари шоҳ ба Табрез ҳамла карда, шаҳрро зери муҳосира гирифт. Гуруснагӣ сар зад. Шӯриши Табрез аз дунёи берун қанда шуда мағлуб гардид.

Сиёсати давлатҳои бузург дар Эрон

Гарчанде шӯриши Табрез пахш шуд, ҳаракати зидди шоҳ қатъ наёфт. Соли 1909 дар Техрон

Муҳаммад Алишоҳ аз таҳт фаромад. Ба ҷояш писараш Аҳмад шоҳ эълон шуд. Конститутсия барқарор шуд. Ҳукумат барои зинда кардани иқтисодиёт аз хориҷа қарз гирифт. Қувваҳои дохилии аксул-инқилобӣ бо кӯмаки Россия ва Британияи Кабир ба ҳуҷуми зидди инқилобиён тайёрӣ медианд. Ниҳоят лашкари Россия дар амалӣ намудани табаддулоти давлатии аксулинқилобии соли 1911 иштирок кард. Ҳамин тавр инқилоби Эрон пахш шуд.

Инқилоби солҳои 1905–1911-и Эрон воқеаи қалони иҷтимоӣ буд, вай зинаи муҳими гузариш аз монархияи феодалий ба монархияи конститутсиявӣ ба шумор меравад.

Мутеъгии Эрон ба хориҷа дар арафаи Ҷанги якуми ҷаҳонӣ пурзӯр шуд. Соли 1912 Эрон маҷбур шуд, ки созишномаи соли 1907-уми байни Россия–Британияи Кабирро оид ба доираи таъсир эътироф кунад.

Бесм – ором нишастан дар масҷид ва қабристонҳо, нишон додани муқовимати суст.

Консессия (лотинӣ – руҳсат додан) – созишнома оид ба руҳсат додан барои истифодаи сарватҳои зеризаминӣ ва объектҳои рӯизаминӣ дар асоси шартҳои муайян аз тарафи макомоти давлат.

1. Эрон чӣ тавр зери таъсири иқтисодӣ ва сиёсии Британияи Кабир ва Россия монд?
2. Кадом омилҳо маҷбур намуданд, ки шоҳ соли 1906 конститутсияро ҷорӣ намояд? Ин конститутсия ба шоҳ кадом ваколатҳоро медод?
3. Ҳусусиятҳои хоси даври якум ва дуюми инқилоби Эронро муайян кунед.
4. Инқилоби Эрон чӣ гуна пахш карда шуд?

1. Дар конститутсияи соли 1906-уми Эрон барои назорати ба шариат мувоғиқ будан ё набудани қонунҳои қабулшавандай мамлакат шӯroe иборат аз 5 нафар уламо муқаррар шуда буд. Ин ҳолатро салафи Суди ҳозираи конститутсионӣ шумурдан оё мумкин аст?
2. „Шоҳаншоҳбанк“ чӣ гуна ташкилот буд?
3. Моҳияти созишномаи байни Россия ва Британияи Кабирро (соли 1907) шарҳ дихед.

§ 31.

Афғонистон дар ибтидои асри XIX – ибтидои асри XX

**Зиддияти Британияи
Кабир ва Россия**

Дар солҳои 70-ум Афғонистон боиси баҳси байни Британияи Кабир ва Россия шуд. Британияи Кабир дар сарҳади Ҳиндустону Афғонистон лашкар ҷамъ кард. Амири Афғонистон Шералихон аз Россия ёрӣ пурсида, он ҷо сафир фиристод. Ҷавобан ба ин Россия қисми ҳарбии хурди худро назди сарҳад ҷойгир кард. Ба Кобул бо сарварии генерал Столетов миссияи сафирӣ фиристод. Аммо зиёда аз ин дигар ҳаракат карда натавонист. Барои ин ҳанӯз пурра забт нашудани Осиёи Миёна ва муаммоҳои ҷангӣ фарорасида бо Туркия имкон намедод.

**Ҷангӣ дуюми
Англия–Афғонистон**

Соли 1878 Шералихон аз қабули миссияи Англия дар шаҳри Кобул сар тофт. Ин барои Британияи Кабир барои зидди Афғонистон сар кардани ҷанг баҳона шуд. Амалиётҳои ҷангӣ зидди Афғонистон сар шуд. Ёкубхон, ки баъди вафоти Шералихон ба таҳт нишаста буд, соли 1879 шартномаи Гандумакро имзо кард. Бинобар он Афғонистон истиқлоли худро дар амал аз даст дод. Дар Кобул резиденсияи англис кушода шуд. Назорати ҳаракатҳои амир ва чӣ хел сарф шуда истодани қарзе, ки аз Британияи Кабир расида буд, вазифаи резиденсия гардид.

Сиёсати таслимгаронаи амир Ёкубхон ба зиддияти саҳти кишвар рӯ ба рӯ омад ва дар Кобул бар зидди он исён сар шуд. Шаҳриён ба резиденсияи англис зада даромада, онро ишғол карданд. Англисҳо лашкареро, ки баъди шартномаи Гандумак бурда буданд, боз гашта ба Афғонистон оварданد ва Кобулро аз сари нав ишғол намуданд.

Ин вақт лашкари писари М. Афзалхон – собиқ амири Афғонистон Абдураҳмони шӯришгар Кобулро ихота кард. Ахволи англисҳо танг шуд. Соли 1880 Абдураҳмон ҳокимияти худро дар Афғонистони Шимолӣ барпо кард.

Англисҳо мачбуран бо Абдураҳмон музокира сар карданд. Кобул ба Абдураҳмон супурда шуд. Қандаҳор зери доираи таъсири Британияи Кабир монд. Бар ивази он Афғонистон ҳақ надошт ғайр аз Британияи Кабир ва Ҳиндустони англисӣ бо дигар кишвари ҳориҷӣ алоқаи дипломат ба роҳ монад. Абдураҳмон танҳо дар сиёсати дохилӣ мустақил монду бас.

Вориси қонунии таҳти Афғонистон писари амир Шералихон Аюбхон ба Қандаҳор лашкар қашид. Соли 1880 бригадаи ҳарбии англисҳо торумор карда шуд. Англисҳо мачбуран қисмҳои нави ҳарбӣ фиристоданд. Ин қувваҳои нав Аюбхонро мачбур карданд, ки ба Ҳирот ақиб нишинад. Лекин ба туфайли муқобилияти саҳти аҳолӣ англисҳо Қандаҳорро тарқ карданд. Ҳамин тавр, ҷанги дуюми Англияю Афғонистон бо мағлубияти Британияи Кабир поён ёфт.

Низоъҳои доҳилӣ Акнун байни даъвогарони таҳт ҳаракатҳои ҷанги сар шуд. Соли 1880 Абдураҳмон ба лашкари Аюбхон талафоти қалон расонд. Аюбхон мачбур шуда, бо хориҷа гурехт. Дар Афғонистон ҳокимияти пурраи Абдураҳмон барпо карда шуд. Афғонистон дар даври Абдураҳмон (1880–1901) аҳволи вазнини иқтисодию иҷтимоиро аз сар гузаронд. Ҷангҳо бо Британияи Кабир истеҳсолотро аз маҷро баровард. Қобул ва дигар шаҳрҳо вайрон шуда буд.

Амир сиёсати пӯшидaro дар мамлакат татбиқ кард. Ба қишвар омадани хориҷиён, ҳусусан европоиҳо манъ карда шуд. Дар айни замон амир барои аз нигоҳи сиёсӣ муттаҳид намудани қишвар мубориза бурд. Идораи политсиияи маъмурӣ ташкил карда шуд. Бо ҳаракати он ба ҳазина омадани андоз каме беҳтар шуд. Беҳатарии роҳҳои корвон андаке таъмин шуд. Роҳзанҳо ҷазои саҳт медиданд. Онҳоро ба қафасҳои оҳанин андохта, дар сутунҳои лаби роҳ овехта мемонданд, аз гуруснагиу ташнагӣ мемурданд. Барои ба худ қашидани уламои динӣ Абдураҳмон ба онҳо маош таъин кард. Як қисми вақфро ба давлат гузаронд. Дар қишвар воҳиди ягонаи пул, тарозу ва ченакҳои ягона ҷорӣ гардид. Ба туфайли ин тадбирҳо дар Афғонистон савдо, истеҳсолот ва ҳунармандӣ инкишоф ёфт.

Созишномаи Ҷӯранд Аҳволи байнамилалии Афғонистон дар охири асри XIX – ибтидои асри XX ба маънои том ба муносибатҳои байни Россияю Британияи Кабир вобаста буд. Амир Абдураҳмон дар ин шароит аз зиддияти байни ду давлати бузурги мустамликадор моҳирона истифода бурд. Дар натиҷа мавқеи сиёсии Абдураҳмон мустаҳкам шуд. Ҳудуди қишварро дар шимол то соҳили Амударё васеъ кард. Соли 1887 дар ҷойҳои муқими туркманҳо сарҳадоти афғону рус қатъиян муқаррар карда шуд.

Пас аз ин Абдураҳмон барои ба давлати худ даровардани афғонҳои муқими соҳили дарёи Ҳинд, лекин аз соли 1849 тобеи англис шуда ҳаракат намуд. Амир Абдураҳмон барои онҳо худро чун ҳомии

динӣ нишон дод ва ба муборизаи зидди англисҳо даъват кард. Ин қадам ҳавфи ҷанг бо Британияи Кабирро пайдо кард. Абдураҳмон аз ин тарсида маҷбур шуд, ки бо англисҳо созишинома имзо намояд. Тибқи он ҳудудҳои қабилаҳои афғони муқими ҷануби Афғонистон дар итоати Британияи Кабир монд. Англисҳо ба ҳатти қашида – ҳатти Дюранд (аз номи намояндаи англисҳо Дюранд, ки музокира бурда буд) лашкар фиристоданд. Афғонҳои кӯҳӣ ҷавобан ба он исён бардоштанд.

Даври Ҳабибуллохон Соли 1901 Абдураҳмон вафот кард. Тахти амириро писари вай Ҳабибулло ишғол кард.

Вай бо роҳи падараш рафта, сиёсати муттаҳид кардани қабилаҳои афғонро пеш бурд. Муборизаи зидди англисҳоро давом дод. Барои барқарор кардани алоқаҳои савдо бо Россия кӯшид. Ҷавобан ба ин Британияи Кабир зидди Афғонистон сиёсати муҳосираи иқтисодиро ба кор бурд.

Дар айни замон Британияи Кабир ба Афғонистон шартнома таклиф кард. Дар он талабҳои зери назорати Британияи Кабир будани савдои ҳориҷӣ, барои соҳтмони роҳи оҳан ба англисҳо розигӣ додан, ба ҳаракати озоди англисҳо дар Афғонистон пеш гузошта шуда буд. Соли 1907 айнан чунин шартнома ба имзо расид. Дар он Афғонистон минтақаи манғиатҳои Британияи Кабир эълон карда шуд. Бо Россия танҳо ҳуқуқи савдо дода шуд.

Афғонистон дар ибтидои асри XX давлате шуда монд, ки саноат надошт ва хеле ақибмонда буд. Андоз на бо пул, балки бо маҳсулот гирифта мешуд.

Маърифатпарварӣ Сарфи назар аз шароити вазнин Афғонистон аз дунё қанда нашуда буд. Дар Афғонистон ҳам ҳаракати республикаҳоҳон пайдо шуд. Тарафдорони ин ҳаракатро „Ҷавонағонҳо“ мегуфтанд. Онҳо ғояи инкишофи мактабу маориф, маданият, илму техникаро тарғиб мекарданд. Онҳо баробари ҳокимияти амир мавҷуд будани конститутсияро талаб карданд. Дар масъалаи бекор намудани андози маҳсулот, нест кардани бочи доҳилӣ, баробарҳуқуқии қабилаҳо ва дигар фикрҳои пешқадамро таклиф намуданд. Ба ин ҳаракат муҳаррири рӯзномаи „Сироҷ-ул-аҳбори афғония“ Муҳаммад Тарзӣ раҳбарӣ мекард. Вай падарарӯси писари сеюми Ҳабибуллохон – Амонуллохон буд. Ҳамаи умеди ислоҳталабон аз Амонуллохон буд. Ҷунки ў дар рӯҳи „Ҷавонағонҳо“ тарбия ёфта буд.

Миссия (лотинӣ) – вазифаи бузург ва масъулиятнок; намояндагони як давлат, ки ба давлати дигар махсус фиристода мешаванд.

Резиденсия (лотинӣ) – қароргоҳи намояндагии дипломатии давлати хориҷӣ.

1. Дар бораи сабабҳо ва оқибатҳои ҷанги дуюми англису афғон ҷиҳо дониста гирифтед?
2. Ҷаро дар нимаи дуюми асири XIX Афғонистон кишвари „талош“-и байни Британияи Кабир ва Россия шуда монд?
3. Ҷаро муборизаи Британияи Кабир барои мутеъ кардани Афғонистон хеле дур давом кард?

1. Аз ҷиҳо иборат будани моҳияти сиёсати пӯшидаи Амир Абдураҳмонро эзоҳ дижед. Ҷӣ гуна ислоҳот гузаронида шуд?
2. Ҳатти Дюранд чист?
3. Ҳабибуллоҳон ҷӣ гуна сиёсатро пеш бурд?
4. Мақсадҳои „Ҷавонағғонҳо“-ро аниқ кунед.

§ 32.

Давлати Ӯсмонӣ дар охири асири XIX – ибтидои асири XX

Аҳволи иҷтимиою иқтисодии давлати Ӯсмонӣ

Давлати Ӯсмонӣ монархия буд, онро султон идора мекард. Дар кишвар тартиботи асримиёнагии феодалий ҳукмрон

буд. Соҳаи кишоварзӣ асоси иқтисодиёти давлати Ӯсмониро ташкил медод, лекин хеле ақиб монда буд. 65 фоизи замини киштшаванда дар дasti заминдорони калон ва рӯҳониён буд, онро ба дехқонони безамин ва камзамин ба ичора медоданд. Ҳосилнокии меҳнат ҳам паст буд, дар оқибати ғурснагии вазнин одамони бисёр чон доданд.

Аҳволи аҳолии шаҳр низ бад шуда буд. Ҳунармандӣ рӯ ба завол оварда буд. Тартиботи қӯҳна ва бисёрии молҳои хориҷӣ роҳи тараққиёти иқтисодиро мегирифт. Саноат боло намерафт. Чунки соҳаи кишоварзӣ барои таъмини саноат бо ашёи хом қодир набуд. Ҳукумати султон барои беҳтарсозии аҳволи молиявии худ аз хориҷа қарз гирифтанро сар кард. Аҳволи молиявии давлат ба лаби ҷаромада буд. Қарзи хориҷӣ афзуда, ба 5,5 млрд. франк расида буд. Соли 1876 ҳукумат ноилоч Туркияро банкроти молиявӣ эълон кард.

Ин аҳволи вазнини иқтисодӣ дар ниҳояти кор давлати Ӯсмониро ба ниммустамлика табдил дод. Давлатҳои Европа ин ё он мустамликаи империяро кашида мегирифтанд. Танҳо Германия аз дав-

лати Усмонӣ чизе нагирифта буд. Аз ин боис ҳукумати давлати Усмонӣ дар охири аси XIX – ибтидиои аси XX ба Германия наздик шуд. Капитали Германия муваффакиятҳои калон ба даст овард. Сохтмони қисми Измир – Анқараи лоиҳаи роҳи оҳани Бағдод насиби немисҳо шуд. Соли 1903 ин лоиҳаро (сохтмони роҳи оҳани ба воситаи Бағдод то халичи Форс) пурра ба дasti онҳо гузашт.

Мубориза барои монархияи конститутсияйӣ

Давлати Усмонӣ барои супурдани қарзҳо фоизи калон бояд месупурд. Давлати Усмонӣ супурдани қарз он тарагф истад, маоши коргаронро дода наметавонист. Албатта ин сатҳи зиндагии мардумро бад кард. Дар чунин шароит „Ҳаракати усмониёни нав“ ташкил шуд. Аъзоёни ин ҳаракат нобуд карданӣ ҳокимияти султониро таклиф карданӣ. Рӯзномаи „Ибрат“-и онҳо ба тарғибари ғояҳои пешқадами демократӣ табдил ёфт. Зиёиёни миллиатпарвар, амалдорони рӯшанфир ва афсанон ҳам ба ин ҳаракат шомил шуданд.

Дар кишвар ғояи ба охир расонидани ҳокимияти султон ташаккул ёфт.

Соли 1876 шӯриши ҳалқ сар шуд. Ин шӯриш табақаҳои ҳукмронро тарсонд. Ниҳоят, Абдулазиз бо фатвои Шайх-ул-ислом аз таҳт дур карда шуд. Баъди чанде таҳтро Абдулҳамиди II ишғол кард.

23-юми декабри соли 1876 дар давлати Усмонӣ конститутсия эълон шуд. Мувофиқи он дар кишвар парламенти дупалата ҷорӣ карда шуд. Палатаи поёнӣ Палатаи депутатҳо, палатаи болоӣ Сенат номида шуд. Конститутсия ба султон ваколати зиёд дод. Қисми ками шаҳрвандон ҳуқуқи интихобот гирифтанд.

Ба ҳокимият омадани Ҳизби „Ваҳдат ва тараққиёт“

Даври Абдулҳамиди II дар таърихи давлати Усмонӣ „даври зулм“ ном гирифт. Султон дарҳол парламентро пароканда намуд. Тарафдорони конститутсия таъкиб карда шуданд. Аксари онҳо ҳукми қатл гирифтанд. Мамлакат дар гирдоби ҷаҳолат монд. Соли 1889 курсантҳои омӯзишгоҳи ҳарбию тиббии Истанбул ташкилоти маҳфии „Ваҳдат ва тараққиёт“-ро ташкил карданӣ. Шӯъбаҳои он дар сартосари давлати Усмонӣ ба вуҷуд омада, дар кишвар ташвиқоти барпо намудани тартиботи конститутсиявиро авҷ гиронд. Баъдтар ин ташкилот ба ҳизби (партияи) бонуфузи сиёсӣ табдил ёфт. Султон Абдулҳамиди II нисбати ин ташкилот суд ташкил намуд. 13 нафар ба қатл ҳукм карда шуданд. Аъзоёни ҳизби

„Ваҳдат ва тараққиёт“ ва дигар созмонҳои сиёсии ба он монанд номи „Чавонтуркҳо“-ро гирифтанд.

„Чавонтуркҳо“ дар Париж анҷумани нахустини худро гузарониданд. Дар он оиди барқарор намудани конститутсияи бекоршуда қарор қабул карда шуд.

3-юми иули соли 1908 афсарони ҳарбии аз ҷумлаи „Чавонтуркҳо“ буда исён бардоштанд. 20-уми иули соли 1908 дар шаҳри Монастир ҳизби „Ваҳдат ва тараққиёт“ дар вазъияти ботантана аз нав барқарор шудани конститутсияро эълон кард ва аз султон талаб намуд, ки оид ба ин масъала фармон барорад. Абдулҳамидро тарафдори „Чавонтуркҳо“ будани лашкар тарсонд. Вай 24-уми иули соли 1908 конститутсияро барқарор кард. Интихоботи нави парламентро вайда дод. Инқилоби соли 1908-и давлати Усмонӣ зафар кард.

**Исёни 13-уми апрели
соли 1913**

Аммо тарафдорони тартиботи кӯҳна зидди ҳар гуна ислоҳот буданд. Дар байнин онҳо нуғузи рӯҳониён пурзӯр буд. Ҳизби „Иттиҳоди Муҳаммадӣ“-и рӯҳониён „Чавонтуркҳо“-ро дар бехудоӣ айбдор кард.

Тарафдорони ҳизби „Иттиҳоди Муҳаммадӣ“ аз ҷумлаи ҳарбиён исёни зидди инқилоб бардоштанд. Исёнчиён бекор кардани парламент, барқарор намудани шариат ва ҳокимияти султонро талаб намуданд. Ба Абдулҳамиди II айнан ҳамин ҳолат зарур буд. Аз ин боис талаби исёнгаронро дархол иҷро кард.

Як қисми арбобони „Чавонтуркҳо“ ба Салоники ва Адрианопол ғурехтанд. Қисмҳои ҳарбии Салоники ва Адрианопол тарафдори „Чавонтуркҳо“ буданд. 26-уми апрел „Чавонтуркҳо“ бо қисмҳои ҳарбии ба онҳо содик ҳукумати исёнгаронро сарнагун карданд. Султон Абдулҳамид аз таҳт рафт.

**Аҳволи дохиӣ
ва хориҷӣ**

Инқилоби „Чавонтуркҳо“ давлатҳои бузургро ба ташвиш андоҳт. Онҳо аз бекарории сиёсии дохиљии давлати Усмонӣ истифода бурда, ба ҷизи бештаре ноил шудан меҳостанд.

Италия Либияро истило кард, ҳизби „Хуррият ва ягонагӣ“-и ба Британияи Кабир ҳайрҳоҳ ҳукумати „Чавонтуркҳо“-ро дар корношоями айбдор намуд. Онҳо 5-уми августи соли 1912 дар кишвар табаддулоти давлатӣ гузарониданд.

Дар ин байн аҳволи хориҷии давлати Усмонӣ низ вазнин шуд. Дар ҷангҳои 1 ва 2-юми Балкан давлати Усмонӣ аз таъсири худ

дар Балкан қарыб пурра маҳрум шуд. Ин ҳолат аҳволи ҳукумати „Хуррият ва ягонагӣ“-ро вазнин намуд.

Дар чунин шароит бо сарварии яке аз раҳбарони “Чавонтуркҳо” Айварбей моҳи январи соли 1913 исён сар зад. Ҳокимият боз ба дасти „Чавонтуркҳо“ гузашт.

Ҳокимият дар дасти гурӯҳи „Сегона“ (Айвар, Талъат ва Чамол) монд. Ба сегона Айварпошо раҳбарӣ мекард. „Сегона“ сиёсати наздик шудан бо Германияро давом дод. Ба Германия наздик шудани „Сегона“ аз хусуси ба ҳудудҳои империяи давлати Усмонӣ даъво надоштани Германия дарак медод. Германия „Сегона“-ро, ки мафкураи пантуркизм ва панисломизмро ба ҳуд шиор намуда буд, дастгирӣ мекард. Гояҳои ин мафкура зидди манфиатҳои Антанта буд.

Дар ин шароит Германия пеши назари „Чавонтуркҳо“ „ҳомии“ ягонаи Давлати Усмонӣ намуд. Акнун Германия давлати Усмониро ба имзои шартномаи иттифоқӣ даъват мекард. Ниҳоят, 2-юми августи соли 1914 пинҷонӣ ин шартнома ба имзо расид. Доираҳои ҳукмрони давлати Усмонӣ ин шартномаро имзо карда, империяро ба ҳалокат маҳқум карданд.

Панисломизм – номе, ки империяҳои Россия ва Британияи Кабир, инчунин собиқ Иттифоқ ба ҳаракате, ки барои муборизаи олами мусулмонро бар зидди мустамликадорон дар охири асри XX муттаҳид карданӣ буд, дода шуда буд.

Пантуркизм – номи расмие, ки аз тарафи империяҳои Россия ва Британияи Кабир, инчунин собиқ Иттифоқ ба ғояи муттаҳид кардани ҳалқҳои туркӣ, дода шуда буд.

Сенат (лотинӣ) – ҷамъомади кӯҳансолони авлод то замони республика дар Рими қадим.

Чавонтуркҳо – ҳизби буржуазию помешникии туркҳо, ки соли 1889 ташкил ёфт. Номи европоии аъзоёни Ҳизби „Ваҳдат ва тараққиёт“.

1. Империяи Усмонии турк, ки замоне давлати тавоно буду мустамликаҳояш дар се қитъа ҷой дошт, ҷаро дар охири асри XIX – ибтидои асри XX дар амал ба ниммустамлика табдил ёфта монд?
2. Монархияи конститутсияйӣ дар Давлати Усмонӣ чӣ ҳел барпо шуд?
3. Ҷаро даври ҳукмронии султон Абдулҳамиди II дар таърихи давлати Усмонӣ „даври зулм“ ном гирифт?

- Инқилоби „Чавонтуркхо“ чй гуна ғалаба кард?
- Мақсади ба Германия наздикшавии ҳукумати „Чавонтуркхо“ аз чихо иборат буд?

- Ба донишҳоятон аз фанни „Асосҳои дониши иқтисодӣ“ такя карда, мафҳуми „банкроти молиявӣ“-ро эзоҳ дихед.
- Фаъолияти ташкилоти „Ҳаракати чавонтуркхо“ аз чихо иборат буд?
- „Чавонтуркхо“ кихо будунд? Онҳо чй гуна сиёсатро пеш бурданд?
- Оё Давлати Усмонӣ бо Германия шартномаи иттифоқиро имзо накарда метавонист? Агар мумкин набуд, чаро ин тавр нашуд?

**БОБИ
VI**

КИШВАРҲОИ АФРИКА ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 33. Мамлакатҳои Африкаи Шимолӣ

Ҳаёти иҷтимоию сиёсӣ Аксарияти аҳолии қисми шимолии Африка, то сарҳадоти ҷанубии Саҳрои Кабир (Саҳара)-ро арабҳо ташкил медоданд. Дар ин ҳудуд барбарҳо, ҳабашҳо ва дигар ҳалқҳо низ иқомат доштанд.

То солҳои 70-уми асри XIX дар шимолу шарқи Африка, яъне дар ҳудуди иқомати арабҳо тартиботи подшоҳии мутлақ хукмрон буд. Аз онҳо Миср, Триполитания, Киренаика (Либияи ҳозира) ва Тунис расман ба таркиби империяи Давлати Усмонӣ доҳил буданд, аммо дар амал ба султони давлати Усмонӣ итоат намекарданд.

Дар охири асри XIX Миср ва Судан ба мустамликаи Британияи Кабир, Тунис, Ҷазоир ва Марокаш – аз они Франсия, як қисми Марокаш ба Испания, Либия бошад ба ниммустамликаи Италия табдил ёфт.

**Зери асорат
мондани Миср**

Таърихи охири асри XIX – ибтидои асри XX-и Миср замони озод шудан аз хукмронии давлати Усмонӣ ва дигаргуниҳои зери байраки муборизаи зидди сиёсати мустамликаии англисҳо гардид.

Яке аз рӯҳониёни мусулмон, мударриси мадрасаи Ал-Азҳар Ҷамолиддини Афғон ва шогирдони ў дар ҳаракати миллию озодиҳоҳӣ

обрӯи калон пайдо карданд. Онҳо ҳамаи мусулмононро дар муборизаи зидди мустамликадорон, зидди зулми давлати Усмонӣ ва барои барпо кардани соҳти конституционӣ даъват мекарданд. Соли 1871 Ҷамолиддини Афғон Ҳизби „Ҳизб-ул-Ватан“ („Ҳизби Ватан“)-ро ташкил кард. Ин ҳизб зери шиори „Миср аз они мисриён“ зидди хориҷиён мубориза бурд. „Ватанчиён“ барои конституцияе мекӯшиданд, ки ҳуқуқи ҳукмдор (Ҳадив)-ро маҳдуд намояд. Соли 1882 Ҳадив маҷбур шуда, ба қонуни нав имзо гузошт. Мувофиқи он акнун ҳукумат ба палатаи депутатҳо итоат карда, парламент буҷетро назорат мекард, ягон қонун бе рухсати депутатҳо қабул намешуд. Ҳамаи ин дар роҳи гузариш аз тартиботи мустабиди феодалий ба парламенти буржуазӣ қадами калон буд. Давлатҳои хориҷӣ ба ҳукумат ултиматум фиристода, пароканда намудани ҳукумати чориро талаб карданд. Талаби мустамликадорон иҷро нашуд. Ҷавобан ба он Британияи Кабир соли 1882 Искандарияро зери тӯп гирифт. Десанти он шаҳрро ишғол кард. Бар зидди онон яке аз раҳбарони лашкари Миср Аҳмад Орабибей дар Қоҳира мақомоти олии давлатӣ – Шӯрои муваққат ташкил кард. Вай лашкари калон ҷамъ кард. Дере нагузашта англисҳо Сувайшро зер карда гирифтанд ва ба Қоҳира юриш ташкил карданд. Лашкари Миср мағлуб гардид. Полковник Аҳмад Орабибей ба Сейлон як умр бадарға карда шуд. Ҳамин тавр, Миср ба мустамликаи Британияи Кабир табдил ёфт.

Британияи Кабир ҳокимияти империяи Усмониро дар Миср расман ба поён нарасонд. Сулолаи ҳадивҳои Миср, Шӯрои Вазирон ба номаш нигоҳ дошта шуд. Назорати молия пурра ба дасти мушовирони англис гузашт.

Соли 1888 дар Истанбул оид ба истифодаи канали Сувайш давлатҳои Британияи Кабир, Германия, Испания, Италия, Россия, давлати Усмонӣ, Франсия конвенсия имзо карданд. Мувофиқи он ба ҳамаи давлатҳо дар ҳама ҳолат – ҳоҳ ҷанг, ҳоҳ дар даври осоишта ҳуқуқи истифодаи ин канал дода шуд.

Тарафдори фаъоли муборизаи миллии озодихоҳӣ – ҳизби „Ватан“ дар назари англисҳо аз ҳама хавфнок буд. Барои заиф соҳтани он

Канали Сувайш

чораҳои ҷиддӣ дидар шуд. Дар натиҷа ҳизби Ватан аз муборизаи ва-сеи сиёсӣ ба террори якка гузашт.

Аммо ҳаракати озодиҳоҳӣ дар намудҳои дигар давом мекард. Ноиби президенти маҷлис Саъд Заглул дар атрофи худ депутатҳои демократ, озодипарастро муттаҳид карда, аз номи маҷлис санади зидди ҳукмронии англисхоро баровард.

Шӯриши маҳдиён Судани Шарқӣ дар охири асри XIX – ибтидои асри XX тобеи Миср буд. Соли 1881 пешвои суданиҳо Муҳаммад Аҳмад мардумро ба ҷангӣ муқаддаси зидди зулми Мисру давлати Ӯсмонӣ ва европоиҳо даъват кард. Муҳаммад Аҳмад худро Маҳдӣ эълон кард. Губернатор барои ҳабси Маҳдӣ 200 нафар ҳарбиёнро фиристод, аммо онҳо нобуд карда шуданд.

Соли 1882 ба Хартум Абдулқодири мисрӣ генерал-губернатор таъин шуд. Вай барои пахши ҳаракати маҳдиён қӯшид. Аммо мағлуб шуд. Дар ин байн англисҳо Мисрро забт намуданд. Лашкари англис бо роҳбарии генерал Хикс аз тарафи анзорҳои Судан торумор карда шуд. Соли 1884 англисҳо қисми ҳарбиро бо сарварии генерал Гордон фиристоданд. Аммо ин лашкар ҳам мағлуб гардид ва Судан озод карда шуд.

Соли 1885 дар Судан давлати мустақили маҳдиён ташкил шуд. Баъди вафоти сарвари шӯриш Муҳаммад Аҳмад халифаи якуми он (чор халифа дошт) Абдуллоҳ ҳокимиятро ба даст гирифт. Шаҳри Омдурман пойтаҳт эълон шуд. Лашкар такягоҳи асосии давлат буд.

Аммо низои дохилии кишвар авҷ гирифт. Айнан ҳамин омил маҳдиёнро суст кард. Британия Кабир аз ин истифода бурда, Эфиопияро зидди Судан барангехт. Дар натиҷа байни ду давлат соли 1885 ҷанг сар шуд. Ҳукмдори Эфиопия Йӯхонни ба Абдуллоҳ муроҷиат карда, ба муборизаи якҷояи зидди душмани умумӣ даъват намуд. Лекин Абдуллоҳ бар ивази он Йӯхонни ба ислом гузаштанашро талаб кард. Бинобар ин созишиномаи зарурӣ имзо нашуд. Дар ҷангӣ Эфиопия–Судан хуни зиёд рехт. Соли 1889 император Менелик маҷбур шуда, созишиномаи бар манфиати суданиҳоро имзо кард.

Августи соли 1889 лашкари муттаҳidaи Британияи Кабир–Миср лашкари маҳдиёни Суданро мағлуб кард ва қисми асосии Суданро истило намуд.

Сиёсати давлатҳои бузург дар Африқаи шимолӣ Соли 1881 Франсия дар Тунис ҳукмрон шуд. То он Франсия Ҷазоирро ишғол карда буд. Дар охири асри XX дар ин кишвар беш аз

300 ҳазор нафар франсуз иқомат дошт. Замини ҳосилхез дар дасти франсузхо буд.

Дар Ҷазоир бар зидди зулми мустамлика мубориза сар шуд. Соли 1912 Ҳизби „Ҷазоир чавон“ ташкил карда шуд. Ин ҳизб талаб кард, ки дар кори суд қоидай поймолкунандаи „кодекси маҳаллӣ“ барои ҷазоирро бекор шавад, баробарии ҷазоирро ва европоиҳо ҳангоми додани андоз, маорифи ҳалқ таъмин карда, мансабҳо барои арабҳо низ зиёд карда шавад.

Дар тақсимоти мустамлика аз байни давлатҳои Европа Франсия ба Марокаш низ соҳиб шуд. Италия „хуқуқи“ Франсияро дар Марокаш тан гирифт. Бар ивази он Италия дар Либия хуқуқи даҳо-латнапазир гирифт. Франсия барои ҷанги ошкори Марокаш баҳона мечуст. Соли 1907 дар шаҳри Марокаш духтури франсуз кушта шуд. Бо ин баҳона Франсия амалиётҳои ҷангиро сар кард. Дар муддати кӯтоҳ Франсия шаҳрҳои асосии Марокашро истило намуд. Баъзе ҳудудҳои Марокаш ба Испания дода шуд. Либия дер вақт мустамликаи Давлати Усмонӣ шуда монд. 29-уми сентябри соли 1911 Италия бар зидди Либия ҷанги истилогарона сар кард. Давлати Усмонӣ ҷавоби зарурӣ дода натавонист. Дар оқибати он соли 1911 Либия ба мустамликаи Италия табдил ёфт.

Ансорҳо (арабӣ – ёварон, ҳамсафон) – номи яке аз табакаҳои саҳобагони Муҳаммад (с.а.в.). (Онҳо соли 622 ба муҳоччирони мусулмони аз Макка ба Мадина кӯчида ва ба Расууллоҳ ёрӣ дода, дини исломро қабул кардаанд. Онҳо аъзои қабилаҳои авс ва ҳазрачи Мадина буданд).

Маҳдӣ (арабӣ – пешвое, ки аз тарафи Оллоҳ роҳи ростро ҳидоят мекунад) – пайғамбаре, ки дар Ислом ҳангоми охиризимон омада, дар замин адолатро пойдор карданаш қайд шудааст.

1. Ҷӣ тавр ба мустамликаи давлати Усмонӣ табдил ёфтани давлатҳои арабии Шимолии Африкаро ба ёд оред.
2. Дар Шимолии Африка манфиати қадом давлатҳои бузург ба ҳам зид омад?
3. Оид ба муборизаи миллии озодихоҳии ҳалқи Миср чиҳоро доноста гирифтед?
4. Дар бораи шӯриши маҳдиён нақл кунед.

1. Фаъолияти Аҳмад Орабибейро эзоҳ дихед.
2. Зиддияти байни Судан ва Эфиопия аз чиҳо иборат аст?
3. Сиёсати Франсияро нисбат ба ҷазоир ва Марокаш қиёс кунед.

§ 34. Мамлакатҳои тропикӣ* ва Африкаи Ҷанубӣ

Оиди Африкаи тропикӣ ва Африкаи Ҷанубӣ

Дар чоряки охири асри XIX истилои мустамликавии Африка вусъат гирифт. Аз заминҳои ба қанданиҳо бой ёфта шудани алмос, конҳои тилло ба ин ҷойҳо омадани европоиҳоро тезонид. Дар истилои Африкаи Ҷанубӣ Британияи Кабир нақши асосӣ бозид. Дере нагузашта ба ин ҷо Германия ҳам омад.

Муттаҳид кардани заминҳои Мозамбик ва Анголаро португалиҳо ба нақша гирифта буданд. Яке аз мустамликаҳои асосӣ Республикаи Бур (Республикаҳои мустақили Трансваал ва Оранж) ба ҳисоб меррафт. Аз солҳои 70-ум сар карда Британияи Кабир барои муттаҳид намудани мустамликаояш ва ташкили федератсия ҳаракат кард.

Муборизан барои Африкаи Ҷарбӣ ва Шарқӣ

Судани Ҷарбӣ, Сенегал ва ҳавзаи дарёи Нил дар охири асри XIX – ибтидои асри XX ба майдони рақобати Франсия, Голландия ва Британияи Кабир табдил ёфтанд.

Соли 1892 Франсия Судани Ҷарбиро истило кард. Дар муборизаи ҳалқи Судани Ҷарбӣ Самори Туре аз худ номи дурахшон гузошт. Вай лашкаркаш ва сиёsatчии мохир буд.

Франсузҳо танҳо соли 1898 ӯро таслим карданд. Самории асиршуда ба Габон бадарға карда шуд ва он ҷо вафот кард. Дере нагузашта атрофи кӯли Чад мутеъ карда шуд ва соҳилҳои ҳаличи Гвинея ҳам ба Франсия тобеъ гардид. Ба он Гвинеяи Франсия ном доданд.

Баъд аз Британияи Кабир ва Франсия Белгия низ дар мубориза бори заминҳои Африка ҳамроҳ шуд. Бо баҳонаи омӯхтани илмии ҳавзаҳои болооби дарёи Нил европоиҳо кишвари Бугандаро кушоданд. Буганда ба таркиби протекторати Угандаи тобеи Британияи Кабир доҳил карда шуд.

Султонии Занзибари араб ҳам бо баҳонаи муборизаи зидди савдои ғуломон аз тарафи немисҳо, франсузҳо ва англисҳо истило карда шуд. Дар охири асри XIX давлати Бунороро Британияи Кабир забт намуд.

Дар ибтидои асри XX якчанд давлатҳоли Африкаи Ҷарбӣ, аз қабили Гамбия, Сиэрра Лионе, соҳили Тилло, Нигерия, Сенегал, Гви-

* Мафҳуми Африкаи тропикӣ маънои Африкаи Марказири дорад.

Давлатҳои Африка дар охири асри XIX – ибтидои асри XX

(Ҳарита дар ҳолати расм хурд карда дода шудаст)

неи Франсия, Соҳили Оч, Догонея мустамликаи Франсия, Того, Камерун аз Германия, як қисми Гвинея мустамликаи Португалия шуда буд. Мустамликадорони Европа усулҳои гуногуни идоракуниро ҷорӣ карда буданд. Хусусан, Британияи Кабир соҳти идоракуни маҳаллиро нигоҳ дошта, онҳоро ба манфиати худ мутеъ кард.

Дар мубориза барои мустамликаҳои Африкаи Ҷарбӣ манфиатҳои Голландия, Белгия, Португалия, Британияи Кабир, Германия, Франсия ва ниҳоят ШМА ба ҳам зид омаданд. Шоҳи Белгия I асосиатсияи омӯзиши илмии Конгоро таъсис дода, зери сояи он устокорона кор бурд. Дар ниҳояти кор он кишвар ба мустамликаи Белгия табдил ёфт. Як қисми Конго ба Франсия гузашт, қисми дигараш насиби Португалия шуд.

Африкаи Ҷанубӣ Дар Африкаи Ҷанубӣ дар дунё конҳои бузурги олмос мавҷуд буд. Корчалони англisis Сесил Родс компанияи „Де Родс“ ташкил карда, конҳои олмосро аз они худ намуд.

Дере нагузашта конҳои тилло ва миси Трансваал кушода шуд. Сесил ин конҳоро низ аз они худ намуд. Бо ташаббуси вай „Компанияи имтиёзии Британия-Африкаи Ҷанубӣ“ ташкил шуд. Компания „аз Кейптаун то Қохира бояд аз они Британияи Кабир шавад“ гуфта, ба ҳаракати истилогарона рухсат гирифт. Баъдтар дар Родезияи Шимолӣ протекторати англisis ҷорӣ шуд. Британияи Кабир ба ҷанги нави зиддии бурҳо тайёр буд. Соли 1899 ҷанги англisisу бур сар шуд. Соли 1902 Республикаи Бур (Трансваал ва Оранж) ба мулки Британия табдил ёфт. Соли 1910 Британияи Кабир мустамликаҳои худ – Трансваал, Оранҷ, Натал, Карро як карда, „Итифоқи Африкаи ҷанубӣ“ ташкил кард.

Истилои Мадагаскар Ин ҷазира, ки дар ғарбии үқёнуси Ҳинд, наздики соҳили ҷанубу шарқии Африка ҷой гирифта буд, дар сиёсати мустамликови давлатҳои бузург ҷои маҳсус дошт.

Франсия соли 1883 ба Мадагаскар ҷанг эълон кард. Ин ҷанг соли 1885 бо шартномаи нобаробари тарафҳо анҷом ёфт. Франсия бар Мадагаскар протекторати худро ҷорӣ намуд ва сиёсати хориҷии онро зери назорати худ гирифт. Соли 1896 бошад, Франсия Мадагаскарро мустамлика эълон кард.

Сомали ва Эфиопия Британияи Кабир барои истилои зулусҳо ҷанги бешафқат бурд. Ҳокими зулусҳо Кетч-

ваё соли 1879 дар давоми се задухӯрд лашкари 20-ҳазорнафараи англисҳоро яксон намуд. Аммо лашкари Британия тӯпҳоро кор фармуда, заминҳои Зулуландро ишғол кард, онро ба ҳокимиҳои хурд тақсим намуд. Ба ҳукмдорони англис онҳоро байни худ ҷанг дошта, фоидан худро дидан хос шуда буд.

Эфиопия ва Сомали баъди кушодани канали Сувайш соли 1869 аҳамияти савдою иқтисодӣ ва ҳарбию стратегӣ пайдо кард. Ин ҳолат мустамликадоронро бефарқ нагузозшт. Ҷанде пеш аз ин англисҳо соли 1867 зидди Эфиопия ҷанг карда, ба сиёсати муттаҳидсозандай подшоҳ („негус“ меномиданд) Феодори II футур расонданд. Англисҳо аз низои динӣ ва қайфияти зидди Феодори II истифода бурда, лашкари ҳабашҳоро торумор карданд. Феодори II худро кушт.

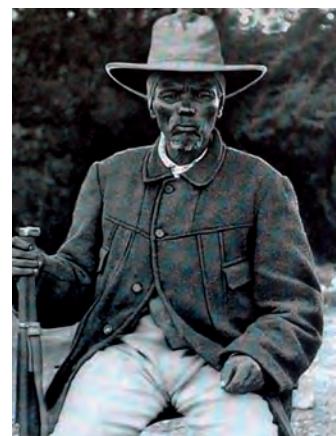
Ба сари мансаб қувваҳои англиспараст омаданд. Лекин англисҳо ба муқовимати шадиди ҳалқи Эфиопия дучор омада, маҷбуран аз мамлакат берун рафтанд. Дар солҳои 1889–1913 соҳили баҳри Сурх ва нимҷазираи Сомали байни Британияи Кабир, Франсия ва Италия тақсим карда шуд.

Италия ҳам нақшаҳои мустамликавии худро амалӣ карданӣ шуд. Аммо ин натиҷа надод. Эфиопия истиқлоли худро нигоҳ дошт.

Гереро ва намаҳо Қисми шимолу гарбии Африқаи Ҷанубӣ аз тарафи Германия забт шуд. Қабилаҳои маҳаллии готтентотҳо ва гереро ба резерватсияҳо фиристода шуданд. Бокимондагон ғуломи мустамликадорони немис шуданд. Қабилаҳои гереро бо сарварии Самуэл Магареро зидди истилогарон исён бардоштанд. Аммо дар муборизаи нобаробар шӯришгарон шикаст диданд. Герероҳои зиндамонда, ба шимоли кишвар гурехта, ҷон ба саломат бурданд.

Қабилаҳои нама низ шӯриш бардоштанд. Шӯриши намаҳоро Хендрік Витбой сарварӣ кард. Витбой қабилаҳои намаро муттаҳид намуд.

Аммо дар ҷанги соли 1905 ҳалок шуд. Намаҳо баъди вафоти вай муборизаро боз ду сол давом доданд. Лекин техникаи замонавии немисҳо бартарии худро нишон дод. Истилогарони Германия 140 ҳазор нафар намаҳоро

Хендрік Витбой

нобуд кардан. Шўриши зидди Германия дар ҷануби Африкаи Шарқӣ ва марказаш (Танганика) сар шуд, беш аз ду сол давом кард. Лашкари немисҳо 120 ҳазор африкоиҳоро қир карда, шўришро пахш намуданд. Қабилаҳои қалони маҳаллӣ, ки асрҳо боз ин ҳудуд мезистанд, тамоман нобуд карда шуданд.

1. Чаро Африкаи Ҷанубӣ ба зид омадани манфиати давлатҳои бузург сабаб шуд?
2. Манфиатҳои қадом давлатҳои бузург дар Африкаи Ҷанубӣ зид омад?
3. Африкаи Шарқӣ байни қадом давлатҳои бузург тақсим карда шуд?
4. Ҷанги байни Британияи Кабир ва Республикаи Бур бо чӣ натиҷа хотима ёфт? Аз ин ҳусус нақл кунед.
5. Гереро ва намаҳо қиҳо буданд?

1. Дар қадом давлатҳои Африкаи Тропикӣ ва Ҷанубӣ чӣ гуна металлҳои қимматбаҳо мавҷуданд, аниқ кунед ва дар ҳарита қайд намоед.
2. Сурude, ки писари Хендрік Витой навиштааст, аз ёд кунед.

Савор шавед, эй ҷапандозҳо!
Ки коғист тири туғанги шумо.
Ба ҳар амри сарвар итоат кунед,
Ба шаб раҳ қӯбеду шабоҳун занед.
Адӯро ба ғафлат бубояд ниҳод,
Хаёли гурез аз асар афканда бод.
Хуш аз таъми пирӯзӣ таъми дигар,
Набуду набошад дар ин баҳру бар.

Хендрік Витбой (Тарҷумаи Паймон)

ҶАНГИ ЯКУМИ ҶАҲОНӢИ СОЛҲОИ 1914–1918

§ 35. Ӯғози Ҷанги якуми ҷаҳон ва давоми он

Ӯғози ҷанг

Муборизаи байни ду ғурӯҳи ҳарбию сиёсӣ барои аз нав тақсим қардани дунёи тақсимшуда сабаби асосии саршавии Ҷанги якуми ҷаҳон гардид. Давлатҳои пешқадами дунё барои амалӣ намудани ниятҳои нопоки ҳудроҳи ҷаҳолати маъ-

навиро пеш гирифта, барои сарват шуда, ба қурбон кардани миллионҳо одамон камар бастанд. 28-уми июляни соли 1914 дар Сараево як нафар серби миллиатчӣ Г. Принсип вориси таҳти Австрияю Венгрия Франс Фердинандро кушт.

Ҳукумати Австрияю Венгрия ба Сербия ултиматуми дорои талабҳои ҳақоратангез фиристод. Сербия ба иҷрои танҳо як талаби ултиматум, яъне аз тарафи органҳои ҳуқуқи Австрияю Венгрия бурдани кори тафтиш оиди сӯиқасд розигӣ надод. Ин барои сар шудани ҷанги Австрияю Венгрия дар таърихи 28-уми июляни бар зидди Сербия баҳона шуд. Иттилоқии Сербия–Россия ҷавобан ба он қисман сафарбарии ҳарбӣ эълон кард.

Инро баҳона карда, доираҳои ҳукмрони Германия 1-уми август бар зидди Россия, 3-юми август бар зидди иттилоқии он Франсия ҷанг эълон кард. Германия бетарафии Белгияро вайрон намуда, ба он ҳам ҳучум кард. Санади байнамилалиро оиди бетарафии Белгияро як замоне Пруссия имзо карда буд. Аммо ҳукумати Германия ин ҳуччатро берӯёна „қофази бехуда“ гуфт. Бо баҳонаи ҳимояи Белгия аз Германия Британияи Кабир ҳам 4-уми август бар зидди Германия ҷанг эълон кард. Ҳамин тавр, Ҷанги якуми ҷаҳон сар шуда рафт. Япония аз Германия талаб кард, ки заминҳои мустамликавии Хитойро баргардонад. Япония ҷавоби радио гирифта, бар зидди Германия 23-юми август ҷанг эълон кард. Империяи Усмонии турк ва баъдтар Булғория ба тарафи Германия ҷангиданро маълум карданд. Дере нагузашта дар Кавказ, Сурия ва Фаластин, дар нимҷазираи Балкан ва мустамликаҳои Германия дар Африка фронтҳои нави ҷанг ташкил шуданд.

Барбод рафтани нақшай ғалабаи барқнок Генерали лашкари Германия фон Шлиффен нақшай ғалабаи зуду барқнокро қашда буд. Бинобар он лашкари Германия ба воситаи ҳудуди Белгияи бетараф ба Франсия ҳамла карда, лашкари Франсияро дар сарҳад муҳосира намуда, то тирамоҳ онро торумор карда, ба таслимшавии Франсия бояд муваффақ мешуд. Баъд аз он, дар муддати кӯтоҳ торумор намудани Россия низ дар назар дошта шуда буд.

3-юми август лашкари Германия бошиддат ба ҳучум гузашта, дар давоми як моҳ ба Париж наздик шуд. Акнун таслимшавии Франсия яқин буд. Ҳатто ҳукумат муваққатан аз Париж баромада рафт.

Аммо нақшай Шлиффен чомаи амал напӯшид. Ба ин ҷавобан ба илтимоси ҳукумати Франсия 17-уми август бар зидди Германия ва Австрияю Венгрия ҳучум сар кардани Россия сабаб шуд.

Дар фронти ғарбӣ то андозае заиф шудани қудрати ҳарбии Германия Франсияро аз ҳалокат нигоҳ дошт. Ҳатто Франсия имконият ёфта, лашкар ҷамъ карда, ба ҳучум гузашт. Германия лашкари русро аз Пруссияи Шарқӣ танг карда баровард, аммо лашкари рус ба Австрияю Венгрия аксулҳамларо давом дод.

Сентябри соли 1914 лашкари муштараки Франсия ва Британияи Кабир дар соҳили дарёи Марна бар зидди лашкари Германия ба ҳучум гузашт. Дар ин ҷон аз ду тараф наздики 2 млн. нафар ҷанговар иштирок кард. Британияи Кабир ва Франсия зафар карданد.

9-уми сентябр қўмондонии Германия ба вазъияти ночор монда, маҷбур шуд, ки барои ақибишини дар фронти Ғарбӣ фармон дихад.

Ба туфайли ғалаба дар ҷони Марна нақшай ҷони барқонки Германия барбод рафт.

Ба ҷонг дохилшавини давлати Усмонӣ Аксарияти доираҳои ҳукмрони давлати Усмонӣ ба тарафи Германия гузашта, ҷонгиданро маъ-қул медонистанд. Бино ба фикри онҳо, заминҳое-ро, ки давлати Усмонӣ ният дошт забт кунад, ё мансуби Россия, ё дар итоати Британияи Кабир буд.

Айнан ин нияти истилогарона давлати Усмониро водор кард, ки 2-юми августи соли 1914 пинҳонӣ бо Германия шартномаи иттилоқӣ имзо кунад.

Германия ба давлати Усмонӣ қарзи бисёр дод. Давлати Усмонӣ ваъда дод, ки баробари гирифтани қарз ба ҷонг медарояд. Вазири ҳарбии германпараст ва сарқўмондон Анварпошо амр дод, ки флоти давлати Усмонӣ таҳти қўмондонии адмирали немис Сушан ба баҳри Сиёҳ даромада, ҳудудҳои Россияро тирборон намояд.

2-юми ноябр Россия ҷавобан ба ин ҳучуми давлати Усмонӣ ҷонг эълон кард. Амалиётҳои ҷонг то 350 км. тӯл кашида, фронти Кавказро ба вуҷуд овард. 5–6-уми ноябр Британияи Кабир ва Франсия ҳам зидди давлати Усмонӣ ҷонг эълон карданд.

Қувваҳои ҳарбии баҳрии Антанта дар гарданаи Дарданелли давлати Усмонӣ амалиётҳои ҷонгиро сар карданд. Германия то ҳадди имкон ба давлати Усмонӣ мадад мерасонд. Дар натиҷа ба флоти баҳрии ҳарбии Британияи Кабир талафоти қалон расонда шуд.

„Ақибнишинии бузург“ Фронти шарқй дар соли 1915 ба майдони асосии ҹанг табдил ёфт. Германия ва Австрияю Венгрия қариб сия партофтаний шуданд. Ҳаракатҳои ҹангиро дар 1915 ҹанги Ҳалитсия (Украинаи Ғарбӣ) сар карданд. Дар натиҷа лашкари рус маҷбур шуд, ки баҳор ва тобистони соли 1915 ҹангҳои хунини мудофиавиро барад. Он талафоти бекиёс дид. Чунончи, 850 ҳазор нафар аскар ва афсар ҳалок шуд. 900 ҳазор нафари он асир афтод. Вале дар ғарб лашкарҳои англисуз ҳаракати қатъиро сар накарданд.

Лашкари рус гарчанде муқовимати саҳт нишон медод, дар натиҷаи баробар набудани қувваҳо Полша, соҳили Балтика, Белоруссияи Ғарбӣ ва як қисми Украинаи Ғарбиро гузошта, ақиб нишаст. Ин ақибнишиний дар таърихи ҹangi якуми ҷаҳон бо номи „ақибнишинии бузург“ даромадааст.

Ахволи фронти Ғарбӣ Германия аз муваффақиятҳояш дар фронти шарқй рӯҳбаланд шуда, дар фронти ғарбӣ ҳам вазъиятро дигар карданӣ шуд. Дар ин бобат вай ба аслиҳаи нав – қишиҳои зериобӣ умед баста буд. Дар айни вақт Германия дар ҳудудҳои ҳаракати ҳарбӣ ҳар гуна қишиҳи зериобиро ғарқ карданӣ буд. Ҳамин тавр ҳам кард. Чунончи, қишиҳои зериобии Германия қишиҳи мусофирибарии Британияи Кабирро бо номи „Лузитания“ ғарқ кунонд. Дар қишиҳӣ наздики 2000 нафар (аз чумла 126 нафар шаҳрванди ШМА) буд.

Аз мусофирион нисфи зиёдашон ҳалок шуданд. Ғайр аз ин флоти Германия садҳо қишиҳои боркашонро ғарқ кард.

Германия на фақат аз қишиҳои зериобӣ истифода бурд. Вай бори аввал дар таърихи ҹангҳо апрели соли 1915 дар ҹangi Ипр аслиҳаи кимёвӣ – гази заҳрноки хлорро кор ғармуд. Дар оқибати он 15000 нафар заҳролуд шуданд. 5 ҳазор нафарашон ҷон доданд. Аммо ин аслиҳа низ ба Германия натиҷаи дилҳоҳ надод. Лашкари Антанта дарҳол бо воситаи ҳимоя аз газ (противогаз) таъмин шуд.

Ба ҹанг дохилшавии Италия Италия расман аъзои „Иттифоқи сегона“ бoshад ҳам, он қадом тараф ғолиб омаданаш ва қадоме аз онҳо ба Италия баъди ҹанг ғанимат доданашро мунтазир буд.

Антанта ба Италия ҳамаи заминҳои хостаашро доданӣ шуд. Монҳи апрели соли 1915 дар Лондон байни Антанта ва Италия шарт-

нома имзо шуд. Бино ба шартнома Италия баъди як моҳ бар зидди собиқ иттифоқчиёнаш ба چанг мебоист медаромад. Ин ўҳдадориро Британияи Кабир ба Италия 50 млн. фунт-стерлинг қарз дода мустаҳкам намуд. Дере нагузашта ҳукумати Италия аз „Иттифоқи сегона“ баромаданашро маълум кард. 23-уми май бар зидди Австрияю Венгрия چанг эълон намуд. Ба тарафи Антанта гузаштани Италия мағлубияти бузурги дипломатияи Германияро нишон дод.

Амалиётҳои چанг дар Европа барои ҳаракатҳои ҳарбии Япония дар

Ҳаракатҳои Япония дар Шарқи Дур ва укёнуси Ором

Шарқи Дур ва укёнуси Ором шароити муносиб фароҳам овард. Он январи соли 1915 дар назди ҳукумати Хитой аз зери таъсири Германия ба зери таъсири Япония

додани вилояти Шандунро; имкон додан ба боз ҳам мустаҳкам шудани мавқеи Япония дар шарқи Муғулистони дохилӣ; боз ба муддати 99 сол дароз кардани иҷораи роҳҳои оҳани Порт-Артур; Манчурисия Ҷанубӣ ва Андун-Мукденро; дар Манчурисия Ҷанубӣ ва шарқи Муғулистони дохилӣ ба шаҳрвандони Япония додани заминро талаб намуд. Дар айни замон Япония аз даҳолат кардани ШМА ба ин кор дар ташвиш буд. Аз ин боис аз баъзе талабҳояш даст кашид. 8-уми май Хитой талабҳои нисбатан нармтари Японияро қабул кард.

Ақибнишинии бузурги лашкари Россия дар соли 1915 масъалаи ба тарафи кӣ ҷангидани Булғорияро рӯшан намуд. 15-уми сентябри соли 1915 Булғория дар натиҷаи ҳамроҳ шудан ба иттифоқи Германия, Австрияю Венгрия ва давлати Усмонӣ „Иттифоқи чоргонӣ“ ба вучуд омад. 14-уми октябр лашкарҳои Булғория, Германия, Австрияю Венгрия ба Сербия ҳуҷум карда, онро забт намуданд.

Ақибнишинии бузург – бо талафоти қалон ақибнишинии армияи рус дар баҳор ва тобистони соли 1915.

„Хлор“ (гази заҳромез) – аслиҳаи катли оммавӣ (кимиёвӣ), ки бори аввал дар таърихи ҷангҳо апрели соли 1915 истифода шуд.

1. Дар бораи сабабҳои саршавии Ҷанги якуми ҷаҳон чиҳоро дониста гирифтед?
2. Ҷанг ҷӣ гуна сар шуд?
3. Нақшай Германия дар бораи ба даст овардани ғалабаи барқонк ҷӣ хел барбод рафт?
4. Чаро Италия аз шартномаи „Иттифоқи сегона“ баромад?
5. Аз амалиётҳои ҷангӣ дар Европа Япония ҷӣ хел истифода бурд?

1. Дар бораи Франс Фердинанд маълумот чамъ кунед.
2. Ба ибораи „Галабаи барқонок“ эътибор дихед. Ин ибора боз кай ва дар кучо истифода шуд?
3. Гарк шудани киштии „Лузитания“-ро эзоҳ дихед.
4. Суханони зерини арбоби давлатии Британияи Кабир Лойд Чорчро шарҳ дихед:
„Таъриҳ аз қўмондонии ҳарбии Франсия ва Британияи Кабир, ки бо саркашии худбинона рафиқони ҳамяроқи русашонро ба ҳалокат дучор карданд, ҷавоб талаб мекунад. Ҳол он ки, онҳо русхоро бо осонӣ ҳалос карданашон мумкин буд“.

§ 36.

Ҳаракатҳои ҷанг дар солҳои 1916–1917

Ҷанги Верден

Доираҳои ҳукмрони Германия Россияро торумор накарда, эътибори асосиро боз ба фронти гарбӣ равона намуданд. Мақсад аз ин пурра ҳал намудани тақдири Франсия буд. Аз ин рӯ, Германия ба қалъаи Вердени Франсия ҳуҷум кард. Чунки ин қалъа садди асосии роҳ ба Париж буд. Ҳуҷуми лашкари Германия 21-уми феврали соли 1916 сар шуда то 21-уми март давом кард. Аскарони пиёдаи немис акнун ба ҳуҷум гузашта буданд, ки онҳоро ғайричашмдошт франсузҳо аз тӯп бошиддат парронданд.

Лашкари немис ҳамагӣ 7 км ба пеш ҳаракат карду ҳалос. Сарқўмондонии Франсия бо мақсади боз ҳам суст намудани ҳаракати ҳарбии лашкари Германия дар самти Верден ба гузаштани хатти мудофиаи немисҳо дар соҳили дарёи Сомма қарор намуд. Лашкари франсузу немис ба соҳили дарёи Сомма ҳуҷум кард. Ин ҷанги хунин то ноябр давом кард.

Дар ин ҷанг англисҳо бори аввал дар таъриҳ аслиҳаи нав – танкро истифода бурданд. Ин аслиҳаи пӯлодин лашкари душманро ба саросема андоҳт. Аз декабри соли 1916 лашкари немис маҷбур шуда, ба мудофиа гузашт. 21-уми декабр ҷанги Верден ба охир расид.

Ҷангҳои Верден ва Сомма ҷангҳои бемисли хунин шуданд. Дар ҷараёни онҳо аз ҳар ду тараф беш аз 2 миллиону 260 ҳазор нафар ҷанговарон ҳалок шуданд. Аз ин рӯ ҷанги Верден дар таъриҳ бо номи „Куштори Верден“ даромадааст.

Аҳволи фронти шарқӣ Моҳи феврали соли 1916 лашкари Германия дар фронти ғарбӣ ба ҳучум гузашт, Франсия барои кӯмак ба Россия боз муроҷиат кард. Ҷавобан ба он лашкари рус таҳти фармондехии генерал А.А.Брусилов моҳи май ба ҳучум гузашт. Фронти лашкари Австрияю Венгрия дар Галитсия рахна карда, ба лашкар зарбаи саҳт расонда шуд. Дар оқибати ҳучуми лашкари рус беш аз 1 миллион нафар ҷангвари лашкари Австрияю Венгрия ҳалок шуд. Беш аз 400 ҳазор нафар асир афоданд. Лашкари рус ба пеш ҳаракат намуд.

Ба ҷанг даромадани Руминия Октябри соли 1914 шартномаи Россия–Руминия имзо шуда буд. Бино ба шартнома Россия пуррагии худуди Руминияро кафолат дода буд. Ғайр аз ин, ҳуқуқи Руминияро ба ҳудудҳои руминҳои муқими империяи Австрияю Венгрия эътироф кард.

Августи соли 1916 байни Руминия ва давлатҳои Антанта шартнома баста шуд ва Руминия маҷбурияти эълони ҷангро бар зидди Австрияю Венгрия ба зимма гирифт. Бар ивази он Трансильвания, Буковина ва қисми калони Банат ваъда дода шуд. 28-уми август Руминия зидди Австрияю Венгрия ҷанг эълон кард. Аммо лашкари Руминия, ки ба ҷанг хуб омода набуд, зуд торумор шуд.

Нақшони тарафҳо Соли 1917 бартарии кувваҳои мусаллаҳи Антанта аз нигоҳи шумора 40 фоизро ташкил медод. Ҳатто Россияи аз нигоҳи ҳарбию иқтисодӣ ақибмонда дар ибтидои соли 1917 аз рӯи истеҳсоли моҳонаи тир ва техникаи ҳарбӣ ба нишондоди баланд ноил шуда буд. Антанта ният дошт, ки аввалҳои сол ба ҳучум мегузарад. Зарбаи ҳалкунанда мебоист тобистон зада мешуд.

Дар айни замон „Иттилоқи чоргон“ ҳам остин бар зада нанишаста буд. Августи соли 1916 генерал-фелдмаршал фон Гинденбург қӯмандони лашкари Германия таъин шуд ва дарҳол нақшони ҳаракати Германияро дар соли 1917 кашид. Нақша бо мақсади кам кардани ҳаҷми хатти фронт пеш аз ҳама ба дараҷаи даркорӣ тайёр намудани армияро дар назар дошт.

Ба ҷанг даромадани ШМА ШМА вақти оғози ҷанг бетараф буд. Аммо ШМА рафти ҷангӣ якуми ҷаҳонро бодиқкат мушоҳида мекард. Дар айни замон ғалабаи ҳеч ягон тарафи ҷангкунандаро намехост. Вай ба яқдигар душман шуда мондани давлатҳои Европаро хуш медиҳ.

Дар он шароите, ки چанг харочоти беназири ҳарбӣ талаб карда, дер давом мекард, барои ШМА аниқ буд, ки манфиати калони молиявӣ хоҳад дид. ШМА айнан ин имкониятро аз даст додани нашуда, ба Антанта ёрӣ расонданро сар кард.

Хусусан, соли 1915 ШМА бо Британияи Кабир ва Франсия дар бораи додани 500 млн. доллар қарз шартнома имзо кард. Қарзи 20-то давлати Европа аз ШМА оҳиста-оҳиста ба 10 млрд. доллар расид.

Аз моҳи феврали соли 1917 Германия бар зидди Британияи Кабир چangi калони зериобӣ эълон кард. Ин چанг дар айни замон ба манфиатҳои ШМА ҳам зарари калон расонд ва доираҳои ҳукмрони онро бефарқ нағузошт.

Ҳукумати ШМА ин фурсатро мусоид доноста, 6-уми апрел бар зидди Германия چанг эълон кард. Қувваҳои нахустини ҳарбии ШМА моҳи июн ба худуди Франсия омада фаромаданд. Баъди як сол шумораи лашкари ШМА, ки дар фронти Ғарбӣ мечангид, 2 млн. нафарро ташкил медод. Ба چанг дохил шудани ШМА барои ба фоидаи Антанта ҳал шудани тақдири چанг омили калон шуд.

-
1. Германия аз چangi Верден чӣ мақсад дошт?
 2. Хатти фронти Галитсияро рахна кардани А. А. Брусилов чӣ аҳамият дошт?
 3. Дар бораи аҳамияти چangi соҳили дарёи Сомма чиҳоро доноста гирифтед?
 4. Руминия ҷаро ба тарафи Антанта гузашта, ба چанг даромад?
 5. Ҷаро ШМА фақат соли 1917 ба چанг даромад? Ба چанг дохил шудани ШМА дар چangi яқуми ҷаҳон чӣ хел рол бозид?

-
1. Дар бораи роли танк дар چангҳо реферат тайёр кунед. Онҳо ҳоло чӣ гуна аҳамият доранд?
 2. Моҳияти сиёсати найрангомези ШМА-ро шарҳ дихед.

§ 37. Натиҷаҳо ва оқибатҳои Ҷangi яқуми ҷаҳон

Аҳволи давлатҳои ҷангкунанда

Ҷанг ба ҳаёти дохилии давлатҳои иштирокчии он таъсири манфии калон расонд. Иқтисодиёт ба мақсадҳои ҳарбӣ нигаронида шуд. Қисми асосии саноати вазнин ва сабук барои эҳтиёҷоти چанг кор мекард.

Чанг вазъияти кишоварзири низ ҳароб карда буд. Дар ин соҳа истеҳсоли маҳсулот якбора кам шуд.

Қариб дар ҳамаи давлатҳо норасоии озуқа ба вучуд омад. Дар натиҷа ҳукуматҳо карточкаи (меъёри қатъиян муқаррашуда) маҳсулоти озукавориро ҷорӣ карданд. Дар байни аҳолӣ шовинизм ҳаматарафа тарғиб карда мешуд. Ягон парламент дар давоми тамоми ҷанги хунрезӣ бар зидди он эътиroz баён накард. Акнун давлат барои ба тартиб овардани истеҳсолот сар кард. Ба кори банкҳо, тақсимоти ашёи хом ва супориши ҳарбиро ҳокимиюти давлатӣ назорат менамуд.

Аҳолии аз ҷанг ҳасташуда тезтар тамом шудани онро талаб намуда, бар зидди ҳукумат сар бардошт. Ҳамин тавр, он ягонагии ҳалқе, ки дар солҳои аввали ҷанг ба амал омада буд, аз байн рафт. Дар баъзе фронҳои ҷанг аскарон бо ҳам бародар шуда, ба тарафи душман тир намепарронданд. Чунки лашкар ҳам аз ҷанг монда шуда буд.

Вазъияти Россия Ҷанг вазъияти иқтисодию сиёсии Россияро хеле тезу тунд кард. Дар оқибати он моҳи феврали соли 1917 дар Россия инқилоб рӯй дод. Императори Россия мачбуран аз таҳт даст кашид. Ҳокимиюти ба дasti буржуазия гузашт. Вай ҳукумати муваққатиро ташкил кард.

Ҳукумати муваққатӣ барои идомаи ҷанг қарор кард ва ҳатто вай тобистони ҳамон сол ҳуҷуми лашкари русро ташкил намуд. Аммо ин ҳуҷум ноком поён ёфт.

Ин бемувафғақияти вазъияти бе ин ҳам душвори Россияро боз ҳам мураккабтар кард. Дар натиҷаи он 7-уми ноябрини соли 1917 табаддулоти давлатӣ рӯй дод. Ҳукумати муваққатӣ сарнагун карда шуд. Ҳокимиютиро ҳизби большевикӣ (коммунистҳо) бо роҳбарии В.И. Ленин ба даст гирифт ва ҳукумати шӯравиро (советиро) ташкил дод. 8-уми ноябрини соли 1917 давлати шӯравӣ декрет „Дар бораи сулҳ“-ро қабул намуд.

Дар ин декрети оид ба сулҳ ҷанги истилогарона маҳкум ва ҷинояти вазнинтарини зидди башарият номида шуд.

Ҳукумати советӣ дар ҳар гуна шароит барои имзои шартномаи сепаратӣ мекӯшид. Чунки лашкар рӯҳияти худро аз даст дода буд ва фронти шарқӣ дар ҳолати ҳалокат расида буд.

Моҳи декабри соли 1917 байни қӯмандонии Россияи Шӯравӣ ва Австрияю Венгрия созишномаи сулҳ имзо шуд. Ҳамин гуна шарт-

нома бо Руминия ҳам имзо шуд. Ҳамин тавр, фронти шарқй ором шуда монд.

Ахвол дар дигар фронтҳо

Апрели соли 1917 қувваҳои мусаллаҳи Антанта дар фронти ғарбӣ ба ҳуҷум гузаштанд ва дар он беш аз 100 дивизия иштирок намуд. Аммо ҳатти мудофиаи Германия рахна карда нашуд. Баръакс, дар оқибати ин ҷангҳо сафи қурбониён афзуд. Ин қурбониҳо бо номи сарқумондони қувваҳои мусаллаҳи Франсия Невел „күштори Невел“ ном гирифт.

Соли 1917 лашкари Италия ба мағлубият дучор омад. Британияи Кабир ва Франсия фавран қувваҳои ёрирасон фиристода, Италияро аз ҳалокат нигоҳ доштанд. Моҳи ноябрி соли 1917 Германия барои баргардонидани ҳуҷуми лашкари англisis боз як силоҳ-огнемётро кор бурд.

Ҳаракати армияи англisis дар Байнаннаҳрайн ва Фаластин пурзӯр гардид. Моҳи марта соли 1917 англisisҳо шаҳри Бағదодро ишғол намуданд. Дар тирамоҳ Давлати Усмонӣ нимҷазираи Арабистонро пурра ва як қисми Фаластино бой дод.

Аз ҷанг баромадани Россияи шӯравӣ

3-уми марта соли 1918 Россияи шӯравӣ дар асоси шартҳои „Иттифоқи чоргонӣ“ шартномаи сулҳи Брестро имзо кард. Шартҳои он барои Россия бисёр вазнин буд. Бинобар он Россия мебоист тамоми лашкарро демобилизатсия карда, флоти ҳарбиашро ба бандарҳо бармегардонд. Инчунин, Россия аз соҳили Балтика, Полша, Финландия ва Украина даст мекашид. Украина ва Финландия чун давлатҳои мустақил эътироф шуданд. Карс, Ардаган ва Батумии Кавказ ба давлати Усмонӣ гузашт. Гайр аз ин, Россия ба Германия ба миқдори 6 млрд. марка reparatсия месупурдагӣ шуд.

Марҳилаи охирини ҷанг

Президенти ШМА В. Вилсон январи соли 1918 нуқтаи назари ҳукуматашро оид ба шартномаи сулҳи имзошаванда баъди ҷанги якуми ҷаҳон ва ҳаритаи нави сиёсии дунё маълум кард. Ин нуқтаи назар дар таъриҳ бо номи „Барномаи сулҳи Вилсон“ маълум аст. Ин барнома минбаъд асоси шартномаи сулҳи байни Антантаи ғолиб бо „Иттифоқи чоргонӣ“-и мағлубшуда хизмат кардааст.

Германия моҳи марта соли 1918 дар фронти ғарбӣ қувваҳои асосии лашкарро ғун карда, ба ҳуҷум гузашт. Ин ҳуҷуми охирини вай буд. Аммо ин ҳуҷум ягон муваффақияти ҷиддӣ надод. Дар ҷунин шароит Британияи Кабир ва Франсия оид ба ташкили қӯмон-

донии ягона қарор намуданд. Генерали Франсия Фош қўмондони кувваҳои муттаҳида таъин шуд. Лашкари Франсия ба ҳуҷуми чавобӣ гузашт. Баъди ин ҳуҷуми Антантаро боздоштан амри маҳол буд.

Моҳи сентябр ба Булғория зарбаи дандоншикан дода шуд. Вай ҳаракатҳои ҷангиро бас карда, аз ҷанг баромад. Австрияю Венгрия оид ба имзо кардани созишномаи сулҳ ба Антанта муроҷиат кард. 3-юми ноябр он шартнома имзо шуд ва Австрияю Венгрия ҳам аз ҷанг баромад. Давлати Усмонӣ низ ҷунин шартномаро маҷбуран имзо намуда буд.

Ҷанг вазъияти инқилобиро дар Германия ба вуҷуд овард. 9-уми ноябр империяи Германия вожгун шуд. Император Вилгелми II аз таҳт рафт ва аз мамлакат гурехт. 10-уми ноябр бо сарварии сотсиал-демократ Эберт ҳукумати нав ташкил ёфт. 11-уми ноябр дар ҷанги Компен дар вагони штаби маршал Фош оид ба таслим шудани Германия бо Антанта шартнома ба имзо расид. Ҳамин тавр, ҷанги якуми ҷаҳон бо ғалабаи Антанта ба охир расид.

28-уми июни соли 1919 шартномаи сулҳи Версал имзо гардид. Давлатҳои блоки Германия ғорат гардиданд, аз аксари ҳудудҳои ҳуд чудо шуданд. Германия 132 млрд. марка репаратсия бояд месупурд. Дар ҷанги якуми ҷаҳон 38 давлати дунё иштирок намуд. Дар онҳо беш аз 1,5 млрд. нафар аҳолӣ зиндагӣ мекард. Наздики 74 млн. нафар ба ҷанг сафарбар карда шуд. Ҳамагӣ 10 млн. нафар кушта шуданд, беш аз 20 млн. нафар заҳм бардоштанд. Ғайр аз ин, одамони бисёр аз беморию гуруснагӣ мурданд. Инсоният дар тамоми он ҷангҳое, ки тӯли таърихи 1000-солааш рӯй дода буд, мисле, ки дар ҷанги якуми ҷаҳон талафот дида буд, надидааст. Давлатҳои иштирокчии ҷанги якуми ҷаҳон аз се як қисми сарватҳои миллиашонро аз даст доданд.

Декрем (лотинӣ – қарор) – қароре, ки мақомоти идораи ҳокимияти ойлӣ бароварда, эътибори қонунро дорад.

Репаратсия (лотинӣ – барқароркунӣ) – дар ҳуқуқи байнамилалӣаз тарафи давлати мағлуб дар ҷанг ба давлати ғолиб супурдани товони зарари ҷанг.

Сепаратизм (лотинӣ – чудо мекунам) – кӯшиш барои чудо шудан. Инчунин дар ҳуқуқи байнамилалӣ яке аз иштирокчии давлатҳои иттифоқӣ бе рухсати иттифоқчиён ё бе розигии онҳо имзо кардани созишнома бо давлати душмани ҷангкунанда.

Шартномаи сулҳ – созишнома оид ба қатъ намудани харакатҳои ҷангӣ. Яке аз намудҳои шартномаи байналмилалӣ.

1. Дар бораи таъсири ҷанг ба вазъияти дохилии давлатҳои ҷангкӯнанда чиҳоро дониста гирифтед?
2. Дар бораи мазмуни декрети „Дар бораи сулҳ“-и ҳукумати советӣ нақл кунед.
3. Россияи шӯравӣ (советӣ) чӣ хел аз ҷанг баромад?
4. Чаро ҳукумати советӣ гарчанде шартҳои созишномаи сулҳи Брест хеле вазнин буд, онро имзо кард?
5. Дар бораи ҷараёни паси ҳам таслим шудани давлатҳои аъзои „Иттифоқи ҷоргона“ нақл кунед.

1. Асорати ҷангро ба аҳволи иқтисодӣ эзоҳ диҳед.
2. Моҳияти „Декрет дар бораи сулҳ“ аз чиҳо иборат аст?
3. Оғнемӯт чист? Он чӣ гуна такмил ёфт?
4. Дар бораи мағлубияти блоки Германия дар ҷанг реферат тайёр намоед.
5. Дар бораи мазмуни материали ҳӯҷҷатии зерин мулоҳиза ронед:

Аз нутқи президенти ШМА В. Вилсон моҳи июли соли 1916:
„Мо дар дунё роли қалон бозиданамон мумкин. Оё шумо аҳамияти як далелро ба назар гирифта истодаед: мо дар тӯли як ё ду сол аз давлати қарздор ба давлати қарздиҳанда табдил ёфтем. Аксарияти тиллои зиёдатии дунё дар дасти мост, пеш аз ин ин қадар тилло надоштем. Аз ҳоло сар қарда, кори мо аз додани қарз, ёрирасонӣ ба корхонаҳои қалони байналмилалӣ ва аз пеш бурдани кори онҳо иборат шуда монд. Бар зиммаи мо бо маблағи қалон таъмин қардани тамоми дунё ва то дараҷае, ки медонему меҳоҳем, идора қардани он афтодааст“.

§ 38.

Инкишофи техника ва илм дар
истехсолоти моддӣ

Кашфиётҳои бузург

Дар ин давр ба туфайли боло рафтани қувваҳои истехсолот ва эҳтиёҷоти ҷамият дар соҳаи нақлиёт, барқ (электр), бинокорӣ, металлургия, мошинсозӣ ва монанди инҳо кашфиётҳои бузург ба амал омаданд. Дар натиҷаи пеш рафтани роҳҳои оҳан дар кишварҳои дунё дар соҳаи паровозсозӣ дигаргуниҳои калон рӯй доданд. Ба ҷои мошинҳои буғии камкуvvати содда ва заиф двигателҳои аз дарун сӯзанд ва двигателҳои электрӣ сохта шуданд. Аз двигатели электрӣ пеш аз ҳама дар нақлиёти шаҳр истифода шуд. Аллакай дар соли 1895 дар шаҳрҳои калони Британияи Кабир ва ШМА аз трамвай истифода мебурданд. Дар бобати электркунонии роҳҳои оҳан таҷрибаҳо гузаронида шуданд. Дар соҳтмони киштиҳо аз пӯлод бештар кор мефармудагӣ шуданд.

Электр Кишварҳое, ки саноати электрашон пеш рафта буд, бо суръати баланд инкишоф намуданд. Пешрафти саноат дар фабрика, завод, ҷойҳои савдо ва идораҳо талаботро ба ҷароғҳои сунъӣ беш аз пеш зиёд кард.

Соли 1876 ихтироъгари рус *П. Н. Яблочкин* лампаи барқиро, ки „шамъи барқӣ“ меномиданд, ихтироъ намуд. Ихтироъгари америкой *Т. Эдисон* лампаи наве ихтироъ кард, ки ҳавои он қашида гирифта шуда, дарунаш нахи ангишти тафсонанда дошт. Эдисон дар Ню-Йорк стансияи нахустини гармии электриро ҳам соҳт, ки садҳо искеъмолгаронро бо энергия таъмин менамуд.

Томас Эдисон

Истифода бурдани металл ва оина дар бинокорӣ

Дар соҳаи бинокори низ дигаргуниҳои калон рӯй доданд. Акнун аз металл ва оина васеъ истифода мебурданд. Аз ин сабаб банк, фабрикаҳо, завод, растваҳои савдо, бозорҳо, вокзали, хонаю чой, меҳмонхонаҳои калон ва монанди инҳо соҳта шуданд.

Дар бинокорӣ аҳамияти сement калон шуда монд. Он замон масолеҳи нави соҳтмон – оҳану бетон пайдо шуд. Онро боғбони франсуз Моне ихтироъ карда буд. Вай аз оҳану бетон гултубакҳои калон тайёр мекард.

Дар соҳтмон бештар истифода шудани оҳану бетон, металл ва шишаҳо ба мемории биноҳо таъсир расонд. Соли 1889 дар Париж ба муносибати намоишгоҳи ҷаҳонӣ муҳандиси франсуз Эйфел манораи дар ҳамон давр бағоят баланди иборат аз 300 метрро фақат аз металл бунёд кард. Сонитар дар Америка металл барои соҳтани биноҳои осмонбӯси баландиашон то 400 метр истифода шуд.

Техникаи кушодани туннели роҳи оҳан ва соҳтани кӯпруқҳои роҳи оҳан ба куллӣ дигар шуд. Соли 1880 зери ағбаи Сен-Готарди машҳури кӯҳҳои Алп туннели 15-километра соҳта шуд.

Дар ин давр техникаи гидросоҳтмон низ тафтири ёфт. Канали Панама, ки уқёнуси Атлантика ва уқёнуси Оромро ба ҳам мепайваст, бунёд гардид.

Металлургия Албатта саноати металлургияро ривоҷ надода ма-солеҳи соҳтмонҳоеро, ки дар боло зикр шуд, тайёр намудан ғайриимкон аст. Техникаи гудохтани металл такмил дода шуд. Олими немис *P. Кирхгоф* усули автоматикунониро дар металлургия қашф кард. Ҳачми печҳо калон карда шуданд. Масъалаи ба пӯлод табдил додани чӯян ҳал шуд. Дар бобати истеҳсоли кислотаи сулфат, ки барои саноат хеле зарур буд, технологияҳои нав ҷорӣ карда шуд. Усули аммиакии истеҳсоли содаи сунъӣ ҷорӣ гардид.

Соли 1886 бо усули электролит алюминий ҳосил намуданд. Дар ибтидои асри XX *Л. Бакеланд* (Бельгия) роҳи истеҳсоли пластмассаро ёфт.

Дар ин давр мошинсозӣ бо суръати баланд пеш рафт. Олими рус *И. А. Тиме* ба санчиши илмии ҷараёни буриданӣ металл асос гузошт. Усули пайвандкунии электриро соли 1867 электротехники американӣ Томсон истифода бурд.

Коркарди нефт

Дар охири асри XIX – ибтидои асри XX яке аз соҳаҳои муҳими саноат – саноати коркарди нефт ба вучуд омад. Баробари инкишофи двигатели аз дохилсӯзандагу миаммои истеҳсоли бензин кӯндаланг пайдо шуд. Олими немис Г.Даймлер дар бобати истеҳсоли двигателҳои сабуки бо бензин коркунанда ба натиҷаҳои калон ноил шуд. Вай двигателҳои автомобил, қақи мотордор, мотосиклро оғарид.

Соли 1897 Р.Дизел двигатели наве соҳт, ки он аз фишорёбии сўзишворӣ худаш дар мегирифт. Дар бобати оғаридани аэропланҳои нахустин конструктори рус А.Ф.Можайский, ихтироъгари англisis Г.Филиппс, ихтироъгари франсуз К.Адер ҳиссаи калон гузоштанд. аэроплани нахустинро ихтироъ кард. Соли 1903 бародарон Уильвер ва Орвилл Райтҳо ба самолёт парвоз намуданд. Мошинҳои рақамноки ҳисобро Чарлз Беббиҷ (Англия), мошинҳои барномавии дӯзандагиро Жозеф Мари Чаккард (Франсия), усули идоракунии

автоматии самолётҳоро Л.Сперри (ШМА), ракетапланро Н.И.Кибалич (Россия) оғариданд.

Радиотелефон

Ихтироъ шудани радио яке аз қашфиётҳои қалонтарини соҳаи техника ба шумор меравад. Олими немис Г.Герс дар дунё аввалин шуда, бо таҷрибаи худ паҳншавии мавҷҳои электромагнитро исбот кард. Олими рус А.С.Попов барои алоқаи бесим усули пайдо ва қабул намудани мавҷҳои электромагнитиро ва асбобҳои зарурӣ (интиқолкунанда ва қабулкунанда) оғарид. Ҳамин тарик ба радио асос гузошта шуд. Дар Британияи Кабир аз тарафи Г.Маркони телеграфи бесим ихтироъ карда шуд.

А.С.Попов

Дар охири асри XIX соҳаи нави техника – телефон зуд инкишоф ёфт. Техник А.Белл, ки дар Шотландия таваллуд ёфта, муқими Америка гашта буд, аввалин шуда, барои аппарати телефон соҳиби имтиёзнома шуд. Телефон нисбат ба дигар ихтироъҳои нав қариб

дар ҳамаи кишварҳо зуд пахн шуд. Нахустин стансияи телефонии шаҳр дар ШМА ба кор даромад. Баъд дар Париж ва Берлин низ стансияҳои телефон кушода шуданд.

Соли 1877 Т. Эдисон дастгоҳи сабти овоз ва тақороран шунавонидани он – фонографро ихтироъ кард. Дар асоси фонограф граммафон ва дигар асбобҳои меҳаникӣ сабти овоз пайдо шуд.

Соҳаи ҳарбӣ Аз охири асри XIX сар карда, бинобар он, ки мубориза барои аз нав тақсим намудани дунё сар шуд, вобастагии соҳаи ҳарбӣ ва иқтисод чуқур шуд. Соҳаи индустріяи мошинсозӣ барои навигариҳои хеле муҳими ҳарбию техникий имконият фароҳам овард.

Дар ин давр дар ҳамаи мамлакатҳо шумораи лашкари саҳро ва артиллерияи саҳро афзуда рафт. Ин ҳолат боиси беҳтар шудани сифат ва шумораи ярокӯ аслиҳа барои лашкари пиёдагон ва артиллерия гардид.

Дар он давр милтиқи дорои тирдони (магазин) зудпаррон ихтироъ шуд. Аммо истифодаи пороҳи дуддор сифати ин милтиқи ҷанговариро паст мекард. Ҳангоми зуд-зуд паррондан аз милтиқи магазиндор дуд бештар баромада, нишон дида намешуд. Ҳамин тавр, амалиёти кори ҳарбӣ қашфи пороҳи бедудро тақозо кард.

Соли 1884 олим франсуз Велье ба тайёр кардани пороҳи бедуд муваффақ шуд. Дар Россия Д. И. Менделеев мустақил аз франсузҳо „асорори“ пороҳи бедудро ёфт. Ҳамин тавр дар аксари кишварҳо истехсоли пороҳи бедуд ба роҳ монда шуд. Баробари такмилёбии милтиқ ва беҳтар шудани пороҳ армияҳо пайдо шуданд, ки ба тазийиқи лашкарҳои сершумор муқовимат карда метавонистанд.

Пайдо шудани тӯпҳои худрави зудпаррон, инчунин моддаҳои тарконандаи поракунанда сифати ҷанговарии армияро боло бурд.

Дар соҳаи тайёр намудани моддаи нави тарканда муҳандиси швейтсариягӣ А. Нобел қашфиёти оламшумул кард. Вай соли 1888 дар натиҷаи ҷустуҷӯйҳои бисёрсола динамитро ихтироъ намуд.

Дар арафаи ҷангӣ якуми ҷаҳонӣ аслиҳаи тирпаррон ва артиллерия боз ҳам такмил ёфт. Дар давоми ҷанг баробари пулемёти станокдор пулемёти хеле сабуки дастӣ оғарида шуд. Тӯпҳое соҳта шуданд, ки ба масофаи хеле дур парронда метавонистанд. Танки дорои двигатели доҳилий ва тасмачарҳ, зиреҳпӯш, дорои тӯп бори аввал дар шароити ҷанг аз тарафи англисҳо истифода шуд. Танк ба аслиҳаи даҳшатноки ҷанг табдил ёфт.

Дар ибтидои асри XX самолётхое сохта шуданд, ки суръаташон 220 км. буда, дар баландии 7000 метр, ба масофаи 900 км. парвоз карда метавонистанд.

1. Дараҷаи инкишофи техника дар давлатҳои мутараққии дунё дар солҳои 70-уми асри XIX ба чӣ асос ёфта буд?
2. Дар қадом давлатҳо ба нақлиёт ва роҳҳои оҳан чун ба соҳаҳои аз ҷиҳати стратегӣ муҳим нигоҳ мекарданд?
3. Аз ихтироъгарони бузург қиҳоро медонед? Онҳо барои инкишофи илм чӣ хел ҳисса гузоштаанд?
4. Самолёт аз тарафи кӣ ихтироъ карда шуд ва самолёти нахустин қадом сол парвоз намуд?
5. Дастгоҳи телефон бо мақсади наздик кардани фосила аз кай ба кор бурда шуд?
6. Радиоро кӣ ихтироъ кард? Ҳоло нақши радио чӣ гуна аст?

1. Ҳоло дунёро бе истифодаи электр (барқ) тасаввур кардан мумкин аст?
2. Чаро дар Ўзбекистон ба соҳтмони истоҳои атомии барқӣ (электрӣ) эътибор дода шуд? Бо далелҳо асоснок кунед.
3. Дар бораи Алфред Нобел реферат тайёр кунед.

§ 39. Инкишофи фанҳои аниқ ва табиатшиносӣ

Инкишофи илмҳои табиатшиносӣ

Охири асри XIX – ибтидои асри XX дар бобати инкишофи илми табиатшиносии замони ҳозира марҳилаи муҳим ба шумор меравад.

Дар ин марҳилаи дар соҳаҳои гуногуни илмҳои табиатшиносӣ қашфиётҳои инқилобӣ ба амал омад, ба решай тасаввуроти кӯҳна оид ба олам теша зада шуд.

Инкишофи илми табиатшиносӣ дар ин давр бо пурзӯр шудани рақобати иқтисодии байни баъзе кишварҳо ва кӯшишот барои дохил шудан ба ҳудудҳои нав аз нигоҳи иқтисодӣ низ вобаста аст.

Дар ин замон илмҳои дақиқи оид ба табиат низ дар заминай таҷрибаҳои қалонмиқёс инкишоф ёфт ва ин таҷрибаи амалиро бо қашфиётҳои нави илмӣ ғанӣ гардонд.

Дар ин марҳила илм боз ҳам ба соҳаҳо ихтисосонида шуд ва соҳаҳои нав ба нави фанро ба майдон овард. Баъзе илмҳои пешина ба ҳам як шуданд. Аз ҷумла дар сарҳади физика ва кимиё физика-

кимиёи мустақил пайдо шуд. Кашфиётхое, ки дар ин давр амалӣ шуданд, ба инқилоби илмию техникии (ИИТ) нимаи дуюми асри XX замина гузоштанд. Соҳаҳои нави дониш – илмҳои техникӣ ба вучӯд омаданд. Онҳо дар заминаи муваффақиятҳои илмии замонҳои гузашта бо масъалаҳои такмил додани истеҳсолот машғул мешуданд.

Инкишофи илм ғояи дар бораи ягонагии оламро бе пеш гузошт, сониян нисбӣ будани донишҳоямонро дар бораи олам исбот карда дод.

Математика, кимиё, физика Кашфиётҳои бузурги соҳаи математика бо номи олими рус *Н. И. Лобачевский*, олими италияйӣ *Е. Белтрами*, математики австрияйӣ *Д. Гилберт* ва дигар олимон алоқаманд аст. Олими рус *Н. Е. Жуковский* дар соли 1904 ҷунин кашфиёт кард, ки ин кашфиёт барои инкишофи аэродинамикаи ин замон асос шуд. Он аз формулаи аниқ намудани қувваи бардошти бол буд.

Тадқиқоти олими рус *А. С. Попов* барои истифодаи васеи алоқаи бесим тавассути мавҷҳои электромагнитӣ имкон дод. Дар натиҷаи корҳои илмии *П. Н. Лебедов* ҷойи холии мавҷҳои электромагнитӣ дар шкалаи умумиаш – яъне холигии байни радиомавҷҳо ва нурҳои инфрасурҳ пур карда шуд. Лебедов назарияи электромагнитии рӯшиноиро исбот кард.

Соли 1870 олими англisis *У. Куркс* нурҳои катодро дар ҳавои тунук кашф намуд. Соли 1897 боз як нафар олими англisis *Ч. Томсон* зарраҳаҳои зарядноки манфии нурҳои катодро, яъне маҷрои электронҳоро аниқ кард.

Соли 1888 *В. Галване* агар пластинкаи металлии манфӣ заряднокшуда бо нури лампаи камонӣ равшан гардад, зарядашро гум карданашро исбот карда дод.

Ба омӯзиши амиқтари зарраҳои атом олими рус *Д. И. Менделеев* асос гузошт. Вай соли 1869 дар байни вазни атомии ҳамаи элементҳои кимиёйӣ мавҷуд будани вобастагиро кашф намуд ва системаи даврии элементҳоро бо номи худаш тартиб дод.

Доҳил шудан ба соҳтори доҳили атом бо омӯхтани нурафканӣ вобаста буд. Физики франсуз *А. Беккерел* ин ҳодисаро омӯхта, аниқ кард, ки атомҳои уран нурҳое мебарорад, ки аз ҷисмҳои дар наздаш истода бемалол гузашта метавонад. Қадами навбатиро дар Париж *М. Склодовская-Кюри* гузошт. Дар ҷараёни таҷриба ў исбот кард, ки аз ҳуд нур баровардан фақат ба атомҳои уран хос нест. Ин

Алберт Эйнштейн

хусусияти атомҳои муайянро вай радиоактивӣ номид. Вай бо шавҳараш физики намоёни франсуз *П.Кюри* ба исбот кардани интенсивӣ нур баровардани баъзе элементҳои радиоактивӣ нисбат ба уран муваффақ шуд. Зану шавҳар Кюриҳо боз дуто элементро чудо карда доданд. Ин элементҳоро полоний (ба шарафи ватани М.Склодовская-Кюри, ўз Полша буд) ва радий (яъне нуркунанда) номиданд.

Олимон ба назарияи моддаи хурдтарин набудани атом боварӣ ҳосил карданд. Дар ибтидои асри XX микрозарраи аввалин – электрон кашф шуд. Дере нагузашта ҳангоми парча

шудани элементҳои радиоактивӣ айнан электронҳо чудо шуданашон маълум гардид. Физики англис *Э.Резерфорд* ҳамаи атомҳо дорои яdroи вазнин буданашонро исбот намуд. Вай модели сайёравии (планетарии) атомро соҳт, дар ин модел дар атрофи ядро („офтоб“) электронҳо („сайёраҳо“) давр мезад.

Физики даниягӣ *Н.Бор* ислоҳ даровард, яъне электронҳои модели ўз як орбита ба орбитаи дуюм ҷаҳида гузашта, зимнан порсияи энергия (квант)-ро мебарорад. Ин аз физикаи классикии Нютон тамоман фарқ мекард ва қонунҳои физикаи классикӣ акнун ба микродунё ҷанди мувоғиқ наомаданашро нишон медод.

Дар айни вақт тасаввуроти илмӣ дар бораи нисбати байни ҳамдигарии фазо ва вақт ҳам дигар шуд. Соли 1905 олими немис А.Эйнштейн қоидаҳои асосии назарияи нисбиятро эълон намуд. Вай исбот кард, ки бузургии ҷисмҳо ва дарозии вақт нисбист, ҳусусиятҳои фазо ва вақт ба ҳаракати объектҳои моддӣ вобаста аст. Ҳангоми ба суръати рӯшной наздик шудани рӯшной гузаштани вақт суст мешавад, бузургии ҷисмҳо хурд мегардад.

Дар соҳаи биология низ пешравиҳо ба амал омаданд. Аз тарафи *Г.Мендел* кашф шудани қонунҳои баъзе ирсиятҳо ба инкишифӣ илми нав – генетика асос гузошт. Дар ин давр дар роҳи доностани решашои моддии фикрроӣ қадамҳои нахустин гузошта шуданд. Физиологи рус *И.П.Павлов* дар заминай рафтори инсон дар косахонан сар ҷараёҳои физиологӣ рӯй доданашро исбот намуд. Бинобар он ҷараёни фикр (тафаккур) ҳусусияти алоҳида материяи олӣ ташкилшуда мебошад.

Дар бобати синтези органикӣ муваффақиятҳои калон ба даст оварда шуд. *В. Гриняр* соли 1900 усули синтез кардани моддаҳои гуногуни органикиро кашф намуд. Кашфи реаксияи диазот аз ҷониби *П. Гресс* имкон дод, ки як гурӯҳи калони рангҳоро, ки номи „рангҳои азотӣ“ гирифтанд, ҳосил карда шаванд.

Корҳо оид ба синтези рангҳо ба инкишофи истехсолоти доруҳо ёрӣ расонданд. Дар натиҷаи татбиқи термодинамика дар санҷидани ҷараёнҳои кимиёвӣ термодинамикаи кимиёвӣ пайдо шуд. Соли 1887 олимӣ швед *С. Аррениус* назарияи диссертасияи электролитиро оғарид. Соли 1881 *М. Г. Кучеров* реаксияи гидраткунониро кашф намуд.

Табиатшиносӣ Аз тарафи олимӣ немис *Т. Шван* кашф шундани назария оид ба соҳти ҳуҷайравии тамоми организмҳо асоси илми табиатшиносиро боз ҳам мустаҳкам намуд. Аз ҷониби баромадани асари олимӣ табиатшиносӣ бузурги англisis *Чарлз Дарвин* „Пайдоиши намудҳо“ дар илм табаддулот гардид. Чоряки охири асари XIX-ро даври паҳншавӣ ва қарорёбии дарвинизм номидан мумкин аст. Таълимоти Дарвин самтҳои тадқиқотҳои соҳаи биологияро дигар карда фиристод. Ч. Дарвин дар асоси ҷамъбаст намудани материалҳоиベンазири ботаника ва зоология, ки баъди саёҳати панҷсола ба дунё гирд оварда буд, ба ҳулоса омад, ки табиати зинда, аз ҷумла инсон ҳам маҳсали ҷараёнҳои эволютсия (инкишофи тӯлонӣ) аст.

Микробиология Инқилоб дар фанни микробиология бо номи микробиолог ва кимёгари франсуз, асосгузори микробиология ва иммунологи-яи ҳозира *Луи Пастер* вобаста аст. Вай ҷараёни туршавиро омӯхта, асоси илмии дар саноат истехсол намудани вино, пиво ва дигар маҳсулотро таъмин намуд. Вайроншавии маҳсулот сабабгори пайдоиши микробҳо буданашро исбот кард. Таҷрибаҳои Пастер барои соғкунӣ(стерилизатсия) ва пастеризатсияи маҳсулоти гуногуни озукавӣ аҳамияти калон дошт. Олимӣ бузург қасалиҳои сирояткунандай одам, ҳайвон ва паррандаҳоро (сӯхтаний, вабо ва монанди инҳо) омӯхта, барои пешгирий намудани онҳо усули емкунниро оғарид. Ин ҷустуҷӯҳои илмӣ барои фанни иммунитет асос шуданд.

Тиббиёт Дар ин давр тиббиёт ҳам хеле пеш рафт. Соли 1880 олимӣ немис *К. Эбер* бемории варача, соли 1884 *Ф. Лёфлер* микроби бӯғмаро ёфт. Олимӣ немис *P. Вирхов* асосҳои анатомияи патологии имрӯзаро оғарида буд. Олимӣ рус *Ф. А. Леч*

Вилгелм Рентген
олимони физик аввалин шуда Рентген мукофоти нобелиро гирифт.

Аз кашфиётҳои соҳаи кимиё низ дар тиббиёт васеъ истифода бурданд. Усули саноатии истехсоли собун, аз он дар касалхонаҳо хусусан ҳангоми ҷарроҳӣ истифода бурдан ҳавфи инфексияро кам кард.

Олими немис *Роберт Кох* (1843–1910) батсиллаеро, ки сабабгори бемории сил аст, кашф карда, дар муборизаи зидди бемориҳои сирояткунанда саҳми калон гузошт. Вай чораҳои профилактикаи зидди эпидемияҳоро кор карда баромад ва доруҳо оғарид. Олими рус, барандаи мукофоти Нобел *И. Мечников* оиди ҳимояи организм аз микробҳо таълимоти нав эҷод намуд.

Илм (арабӣ) – донише, ки инсон дар натиҷаи ҳондан, омӯхтан ва таҷрибаи ҳаётӣ меандӯзад.

Фан (арабӣ) – маҷмӯи донишҳое, ки дурустии он дар амал тасдиқ шудааст, он қонуниятҳои табиат ва ҷамъият ошкор карда, ба муҳити атроф таъсир мерасонад.

Стерилизатсия (лотинӣ – тоза) – аз микроорганизмҳои заарнок тоза кардани моддаҳои гуногуни тиббиёт ва биология, маҳсулоти озуқаворӣ.

Пастеризатсия (аз номи муаллифи кашфиёт Пастер гирифта шудааст) – то 60–80 дараҷаи гармӣ тафсонидани моеъ барои куштани микробҳои заарнок ва дарҳол ҳунук намудани он моеъ.

Батсилла – микроорганизмҳое, ки сабабгори бемориҳо ва паҳншавии онҳо мешаванд (микроб, таёқча).

микроберо, ки дизентерияи амёбаро пайдо мекунад, аниқ намуд.

Кашфиётҳои соҳаи физика низ ба инкишофи тиббиёт ёрӣ доданд. Физики немис *Вилгелм Конрад Рентген* ба назарияи мавҷҳои электромагнити Максвелл такя карда, соли 1895 нури ноаёнери кашф кард, ки аз ҳар чиз мегузарад. Пайдоиши ин нурҳо барои олим маълум набуд ва онҳоро „Х-нурҳо“ номид. Айнан ба ҳамин кашфиёт асос намуда дастгоҳи рентген пайдо шуд, ки бевосита аз номи олим баромада буд. Акнун шифокорон ҷароҳати доҳилӣ, ҷои шикасти устухонро дида метавонистанд. Барои ин кашфиёт аз байни олимони физик аввалин шуда Рентген мукофоти нобелиро гирифт.

1. Олимхөөрөр номбар кунед, ки ба инкишофи илму фанни охири асри XIX – ибтидои асри XX хиссаи бузург гузаштаанд.
2. Дар соҳаи физика кадом кашфиётҳо ба амал бароварда шуданд?
3. Дар бораи корҳои илмии олиммони машҳури соҳаи кимиё чиҳоро дониста гирифтед?
4. Дар охири асри XIX – ибтидои асри XX ба кадом соҳаҳои нави илм асос гузашта шуд?

1. Аҳамияти илм дар ҳаёти ҷамъият чӣ гуна аст? Аз ин хусус фикр ронед.
2. Ҳоло генетика дар кадом соҳаҳо истифода мешавад?
3. Ба таълимоти Ч.Дарвин ҳоло муносибат чӣ гуна аст? Эволюция чист?
4. Ин маълумотҳоеро, ки оид ба ин мавзӯй аз китоби дарсии „Таърихи ҷаҳон“ омӯхтед, бо маълумотҳое, ки аз китоби дарсии физика, кимиё ва биология гирифтаед, пурра намоед. Оид ба баязе мулоҳизаҳоятон, ба муаллиматон муроҷиат кунед.
5. Чаро дар охири асри XIX – ибтидои асри XX аз қишивари мо алломаи ба дунё машҳури табиатшинос набаромад?

§ 40.

Таълими ҳалқ. Фанҳои (гуманитар) ҷамъиятшиносӣ. Санъат

Таълими ҳалқ

Тараққиёти техника эҳтиёҷотро ба мутахассисони баландмалака ва коргарони босавия пурзӯр намуд. Дар мамлакатҳои мутараққӣ нисбати бачаҳои то 12–13-сола таҳсили умумии маҷбурии бепул ҷорӣ карда шуд. Он омили болоравии са-воднокии мардум шуд.

Донишкадаҳои имтиёзном ҳам зиёд карда шуданд. Аммо дар аксари қишиварҳо, ки дараҷаи зисти мардум паст, шароити хонаву ҷой бад, ҷалби бачаҳо ба меҳнат зиёд буд, бачаҳо мактабро партофта мерафтанд.

Дар айни замон ҷиҳатҳои манғии соҳаи таълимиро надидан мумкин набуд. Масалан, дар баязе қишиварҳо ба тарбияи ҷавонон дар рӯҳи миллатгарӣ, нажодпарастӣ эътибор медоданд.

Хусусан, дар Штатҳои Муттаҳидаи Америка маорифи ҳалқ дар рӯҳи нажодпарастӣ ба роҳ монда шуда буд. Барои бачаҳои сиёҳпӯст мактабҳои алоҳида мавҷуд буд, дар ин мактабҳо нисбат ба мактабҳои барои бачаҳои сафедпӯст дониш кам дода мешуд.

Масъалаи муборизаи зидди наждодарапастӣ дар кишвар дар асари *Гарриет Бичер-Стой* „Кулбаи Том тағо“ пурра ифодаи худро ёфтааст.

Дар ин давр дар Шарқ комёбихои таълими халқи Ғарб ташвик карда мешуд. Таъсири Европа пурзӯр мегардид.

Дар ибтидои асри XX баробари тараққиёти чамъият пеш рафтани илмҳои табиатшиносӣ, инкишофи беш аз пеши техника барои ба ҷои ҳурофоти динӣ мустаҳкам шудани мавқеи ҷаҳонбинии илмӣ шароит фароҳам овард. Дар соҳаи илмҳои (гуманитар) чамъиятшиносӣ, пеш аз ҳама дар фалсафа, назарияи иқтисодиёт, адабиёт ва сотсиология асарҳое пайдо шуданд, ки ҳаётро реалистона, воқеъбинона инъикос менамуданд. Як қатор олимону нависандагон бо мақсади таъмини зиндагии беҳбуди инсонҳо, барпо намудани чамъияти демократӣ ва баробархуқуқ асарҳои дар ҳуд ғояҳои бузурго ифодакардаро оғариданд. Лекин асарҳое ҳам пайдо шуданд, ки кӯшиш барои чамъкуни сарватро талқин менамуданд.

Дар ин давр барои дар асоси демократӣ пеш рафтани маданият, адабиёт ва санъат шароит ба вучуд омад. Ин ҷиҳат хусусан дар адабиёт ифодаи равшани худро ёфта буд. Аз ин сабаб реализми танқидӣ ва натурализм пайдо шуд.

Фалсафа ва ғояҳои мустанмикадорӣ

Дар ин давр илми фалсафа ҳам мутобики замон шуд. Агар пештар ба он ҷиҳати маърифатпарварӣ хос бошад, акнун ба ҳуқуқи инсон эътибори асосӣ дода мешуд. Баробари пешравии илм кӯшиш барои муқаррар намудани нақши он дар чамъият, дар ҳалли муаммоҳои иҷтимоӣ ҳодисаи муҳим будани он авҷ гирифт.

Яке аз файласуфони машҳури ин давр *Фридрих Нимсе* ба масъалаи иродай инсон эътибор калон дод. Вай барои асоснок намудани як шудани хусусияти махлуқӣ ва ҳолиқӣ дар инсон ҳаракат намуд. Ў зери таъсири зардуштия асари „Таваллои Зардушт“-ро навист. Дар ин асар ғояи тарбияи шахсони боирода ва матин баён шуда буд.

О. Шпенеглер бар зидди „евросентризм“ баромад. Вай ғояи ҳар як маданият хусусияти хос доштанашро ва ҳар қадоме аз якдигар мустасно инкишоф ёфтанашро исбот намуд. Ин фикрҳои ӯ дар асари „Ғуруби офтоби Европа“ баён шуда буд.

З. Фрейд чун асосгузори назарияи психоанализ дар дунё ном баровардааст. Асарҳои вай дар охири асри XIX – ибтидои асри XX

ба инкишофи адабиёт ва санъат таъсири калон расондааст. Моҳияти инқилоби бузурги Фрейд аз он иборат аст, ки ў тасаввуроти Декартро оид ба инсон инкор карда, бо ёрии методи феноменологӣ (фавқулодда, нодир) таҳлил кардани бешууриро асоснок намуд. Мувофиқи анъанаҳои психоанализ бешуурӣ ҷараёни омӯхтанашаванда талқин шуда буд.

Гояҳои модели даврии тараққиёти таъриҳ, омили асосии қаробат ва муттаҳид шудани ҳалқҳо гардидани динҳои дунё (буддоӣ, насронӣ, ислом) пешниҳод карда шуд.

Ҳамин тавр, қалисо ба озодии вичдон, озодии эътиқоди динӣ, ба тамоилҳои баробар будани ҳамаи динҳо босаброна муносибат мекардагӣ шуд. Як зумра нависандагон дар асарҳои худ империяи Британияро чун „хӯчани“ баҳру уқёнус, „офтобаш ҳеч гоҳ ғурӯбнашаванда“ мадҳу ситоиш карданд. Онҳо ақидаи „бартарӣ доштани сафедпӯстон, дар байни дигар ҳалқҳо айнан онҳо маданиятро паҳн намудаанд“-ро тарғиб карданд. Ин гуна гоя дар асари адиби англisis *P.Киплинг* „Андӯҳи қарзи одами сафедпӯст“ ҳам вомехӯрад.

Мусиқа Дар санъати мусиқа низ реализм ва ҳалқият бар хилоғи шаклан мураккабию нозукии декадентӣ пеш рафт. Дар ин давр дар Мюнхен бастакори аслаш австриягӣ *Рихард Штраус* бо асараи „Саломея“, „Электра“, „Ошиқи гулон“, симфонисти австриягӣ *Густав Малер* бо „Суруд“ оид ба бачаҳои қазоқарда“, „Шоҳи сеҳрноки бача“ ва бо дигар асарҳо машҳур гаштанд.

P.Штраус операро мисли Мотсарт аз нав зинда кард. Асарҳои вай бо ҳаётбахшию инсонпарварӣ, тараннуми зебой фарқ карда меистанд. *Г.Малиер* анъанаҳои Бетховенро ривоҷ дод. Вай аҳамияти иҷтимоии асарҳои мусиқиро боло бардошт, навоҳои соддай мардумиро бо асарҳои мураккаби мусиқӣ биомехт.

Бастакори рус *A.М.Скрябин* дар асарҳояш гоя ва образҳои замонро ифода кард. Бастакор, пианинонавоз ва дирижёр *C.В.Рахманинов* ба воситаи навоҳои хубаш мавзуи Ватанро бо пафоси романтикий ва лирика пайваст.

Санъати тасвирий Дар санъати рассомӣ якчанд ҷараёнҳои нав пайдо шуд. Яке аз онҳо импрессионизм (таассурот) буд. Пайравони ин ҷараён воқеъиятро, таассуроти аз мушоҳида гирифттаро соғ инъикос мекарданд.

Эдуард Мане, Клод Моне, Огюст Ренуар ва Камил Писсаро намояндагони боистеъдодтарини импрессионизм буданд. Маҳсули мўйқалами нозуки онҳо муҳаббати бепоёнро ба зиндагӣ тасвир мекарданд. Онҳо дар тасвири нури офтоб, фазо ва мукаммализ воситаҳои нави техники истифода мебурданд. Аммо онҳо инъикоси дунёи ботинии инсон, нақши он дар ҳаёти иҷтимоиро дар назди худ мақсад карда нағузошта буданд.

Дар санъати рассомӣ тамоили инъикос кардани ҳаёти реал бо ҳар ҳолате, ки ҳаст, низ мавҷуд буд. *Пол Сезанн, Пол Гоген ва Винсент ван Гог* дар тасвир намудани аҳли меҳнат беназир буданд. Чунки онҳо аз азобу уқубати коргарон саҳт дар изтироб буданд.

Рассоми машҳури хитой *Чен Бонян* усули бисёр хуби нақши рӯи матои шоҳиро оғарид. Асари „Мутафаккир“-и ҳайкалтароши бузурги франсуз *O. Роденро* дида, чуноне, ки декадентҳо бовар меқунониданд, инсон дар дасти қувваҳои „олӣ“ ба лӯхтак буданаш бовар намекард.

Умуман, хулоса карда гуфтан мумкин аст, ки илмҳои ҷамъиятшиносӣ, адабиёт ва санъат ба эҳтиёчи давр табдил ёфтанд ва ба ташаккули мафкураҳои гуногун хизмат карданд.

Гуманитар (франсузӣ – табиати инсонӣ, донишмандӣ) – қалимае, ки оид ба инсон, ҳуқуки инсон ва манфиатҳои он мавриди истифода мешавад.

Илмҳои ҷамъиятшиносӣ (гуманитар) – фанҳое, ки инсон ва ҳаёти он, маданиятро меомӯзонанд (масалан, таъриҳ, фалсафа, забоншиносӣ, адабиёт ва ҳоказо).

Евросентризм – ғояи европойӣ кардани ҳамаи маданиятҳо.

Индивид – одам, шахси алоҳида.

Психоанализ – усули давокунии бемориҳои асаб, ки аз тарафи шифокор ва олимӣ рӯҳшиносӣ австриягӣ З. Фрейд пешниҳод шуда буд. Бино ба таълимоти Фрейд ҳаёти психикии инсон ирсӣ, ба майлҳои бешуурона вобаста аст. Саргузашти рӯҳии инсон, ҳоҳишҳои амалинашудаи он нест шуда намеравад. Онҳо аз доираи шуур баромада, ба ҳолати бешуурона мегузаранд ва ба ҳаёти рӯҳии инсон таъсири фаъол мерасонанд. Ин ҳол дар асабӣ шудани он намоён мешавад. Ғайритабиӣ қонеъ кардани майлҳо ё ба соҳаи дигар кӯчонидан онҳо (масалан, эҷод, сиёсат, меҳнат ва ҳоказо) усули асосии давояшон аст.

Фалсафа – фаннест дар бораи қонуниятҳои умумии инкишофи табиат, ҷамъият ва тафаккур.

1. Омилхоеро, ки барои инкишофи маорифи халқ таъсири мусбӣ расондаанд, қайд кунед.
2. Дар таълимоти З. Фрейд қадом ғоя бартарӣ дошт?
3. Нависандагоне, ки мустамликадориро тарафдорӣ мекарданд, фикри ҳудро бар қадом ғояҳо асоснок менамуданд?
4. Дар бораи намояндагони бузурги санъати меъморӣ ва тасвирий ҳикоя кунед.

1. Маорифи халқи ҳамон давро бо маорифи халқи ин замон муқоиса кунед.
2. Чаро дар Шарқ чун дар Ғарб фанҳои аниқ инкишоф накард? Дар ин бобат нақши дин чӣ гуна аст? Эзоҳ дихед.
3. Дар бораи аз олами исломии ин замон қадом олимони бузург баромадаанд, маълумот гирд оваред.

§ 41. Адабиёт

Реализми танқидӣ

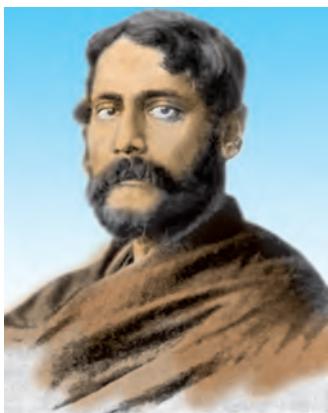
Дар охири асри XIX – ибтидои асри XX дар ҳаёти маданий кишварҳои Европа байни тамоили реализм ва декадентизм мубориза авҷ гирифт. Мардум асарҳое, ки дар рӯҳи декадентӣ офарида шуда буданд, қабул намекард. Дар натиҷа ба асарҳое, ки ҳаётро бевосита дақиқ ифода мекарданд, эҳтиёҷ афзуд. Нависандагони реалист воқеъиятро далерона ва ҳаққонӣ тасвир мекарданд. Аз ин боис ин давр номи даври реализм ё реализми танқидиро гирифт. Дар ин давр намояндагони адабиёти рус *Ф. М. Достоевский*, *Л. Н. Толстой*, *А. П. Чехов* барои ҳамзамонони хориҷиашон имкониятҳои нави эҷоди реалистиро кушода доданд.

Ги де Монассан эҷодкори беназирест, ки ба қалами сехнокаш дар „Ҳаёт“, „Азизам“, „Монт-Ориол“ ва бо дигар асарҳояш дар олами бадеии франсуз масъалаҳои гуногуни иҷтимоиро тасвир кардааст.

Эҷодиёти нависандай Америка *Ҷ. Лондон* бо кӯшиши радикалиаш фарқ мекунад. Дар романи „Пошнаи оҳанин“-и вай ҳалокати дар назди инсоният истода ва азобҳои мудҳиш

Ф. М. Достоевский

Робинранат Тагор

пешакӣ гуфта шудааст. Дар романи тарчимаи ҳолии „Мартин Иден“ адаб зиддияти фочианоки санъаткори ҳалолро бо маданияти сохта фош кардааст.

Сатира, яъне ҳаҷв дар ин давр аҳамияти калон пайдо кард. Романи „Шахрванди собик“ ва трилогияи ҳаҷвии „Империя“-и нависандай немис, ҳаҷвнигор *Г. Ман* ҳам хеле пуртасир баромада буд. Дар саҳифаҳои ин шоҳон ва канслерҳо, ашрофон ва амалдорон, зодагони ба ҳалқ хиёнат карда ва ашрофони аз вилоятҳои баромада, ҳатто император Вилгелми II-ро дидан мумкин.

Адиби намоёни франсуз *A. Франс* ҳам устоди ҳаҷв буд ва соҳти мавҷударо саҳт таңқид карда буд. Дар асарҳояш „Чинояти Силвестер Боннар“ иллатҳои Республикаи сеюм, ҳаробии маънавии доираҳои ҳукмрон, хиёнати арбобони сиёсӣ, фитнаҳои монарҳҳо зери тамасхур гирифта шудаанд. Романҳо, ҳикоя, мақолаҳои нависандай намоёни ҳаҷвнигори amerikoi *M. Твен* аз сатираи тунд ва пурғазаб саршор буданд. Худи номи мақолаи „Штатҳои муттаҳидаи талошкунанда“, ибораҳои „сенатор агар дар ҳабсона набошад, қувваи қонунбарор аст“, „Хизматгорони ҳалқ – шахсони барои тақсим намудани пора ба лавозим интихоб шудаанд“ хеле пуарзишанд.

Нависандай гуманисти ҳинд *P. Tagor* бо романҳо, песаҳо, ҳикоя ва шеърҳояш, ки бо назари фаласафӣ ва камолоти бадеиашон фарқ менамуданд, дар саросари дунё машҳур шуданд. Тамоми эҷоди вай аз даъватҳои оташин барои истиқлоли миллӣ иборат буд. Ҳусусан романи вай бо номи „Ҳалокат“ машҳур гашт. Эҷоди *Лу Сини* хитой аз рӯҳияти ҳамдардӣ ба вазъияти вазнини камбағалон иборат буд.

Адабиёти демократӣ Эҷодкорони адабиёти демократӣ ба ғалаба кардани принсипҳои баробархуқуқӣ ва адолат, ба қувваи бунёдгаронаи инсон, дигар карда тавонистани олам боварӣ доштанд. Адиби amerikoi *G. Бичер-Стой* яке аз намояндагони он буд. Романи „Кулбаи Том тағо“-и Бичер Стой яке аз намунаҳои нодири адабиёти ҷаҳон ба шумор меравад. Дар роман ҳаёти ғуломон ва ғуломдорони асри XIX дар Америка, зиддияти байни онҳо, исёни негрҳо бар зидди ғуломдорӣ ҳаққонӣ инъикос шудааст. Дар асарҳои

, „Ман ва зани ман“, „Мо ва ҳамсояҳоямон“ ҳам зиндагии мардуми Америка воқеъбинона тасвир шудааст.

Асари Ҷек Лондон дар бораи қаҳрамони табиатро мутеъкарда – „Муҳаббат ба ҳаёт“, оид ба ҳаёти коргарон ва деҳқонон“, „Як порча гӯшт“, „Гурги баҳр“ ва монанди инҳо машҳуранд.

Драматурги англisis *Бернард Шоу* дар асарҳояш эксплуататсия, ахлоқи мешчаниро, мунофиқӣ, соҳтакориро сиёҳ кардааст. Дар асарҳояш ба монанди „Дар хонаи мӯйсафедон“, „Шогирди шайтон“, „Майор Барбара“ дар баробари танқиди иллатҳои ҷамъият, муборизаи қувваҳои неки иҷтимоиро бар зидди зӯрию табъид тасвир шудааст.

Адиби франсуз *Виктор Гюго* дар асарҳояш „Соли даҳшатнок“, „Хоршудагон“, „Соли наваду се“, „Заҳматкашони баҳр“ нафрату эътиroz ба зулм, ҷаҳолат ва беадолатӣ, ба ҳалқ дар муборизаи зидди истилогарӣ ҳайрҳоҳӣ баён карда, ҳаёти фочианок ва муборизаи меҳнаткаши таҳқиршударо тасвир кардааст.

Адиби франсуз *Жюл Верн* намояндаи бузурги романнависи имию фантастикӣ аст. Қаҳрамонони асарҳояш ба мисли „Панҷ ҳафта дар кураи ҳаво“, „Саёҳат ба маркази замин“, „Бачаҳои капитан Грант“, „Капитани понздаҳсола“ шахсони часур, матин, муборизони зидди зулми миллию мустамликовӣ аст.

Нависандай рус *Л. Н. Толстой* дар солҳои охирини умри худ давлат ва калисои Россияи подшоҳӣ, тартиботи иқтисодию иҷтимоӣ, манбаъҳои беаҳлоқиро танқид кардааст. Адиби дигари рус *А. П. Чехов* дар песаҳояш „Се ҳоҳарон“, „Боғи олучазор“ бо қувваи қалон барои ҷамъбаст кардани масъалаҳои иҷтимоӣ ҳаракат кардааст.

Дар ин давр романи адиби машҳури япон *Рока Токумоти* дар асараш „Куросиво“, „Назистан беҳтар“, нависандай дигар *Наое Кинносити* дар „Сутуни оташин“-аш бар зидди боқимондаҳои феодалӣ, нигоҳ доштани арзишҳои миллӣ, зидди таъсири маънавии хориҷа нигаронида шуда буд.

Натурализм Натурализм дар бобати навсозии адабиёти бадей инқилоб намуд. Як гурӯҳ санъаткорон ҳаёти он даврро бо зеҳни тез, бо ранги бадей моҳирона тасвир намуда, худро натуралистон номиданд. Яке аз намояндагони бузурги онҳо Эмил Золя дар назди худ мақсад гузошта, мавқеи ҳамаи синфҳо ва гурӯҳҳои иҷтимоии Франсия, тарзи зиндагӣ ва психологияи онҳоро нишон додааст. Асари Эмил Золя „Ругон–Макарҳо“-и иборат аз

20 чилд ба ҳаёти як оила дар даври Империяи дуюм ва таърихи иҷтимоӣ бахшида шудааст. Романҳои „Черминал“ ва „Торумор“ қуллаи баланди эҷодиёти он аст.

Аз намояндагони натурализм дар Италия *Луиджи Капуана* ва *Жованни Вегаро* зикр кардан мумкин аст. Онҳо дар асарҳояшон қашшоқии ҳаёти Италии ҷанубиро, муборизони онро бо маҳорати баланди бадей инъикос кардааст. Аз натуралистони Америка *Стивен Крейн* дар асараш „Нишонаи хунини часорат“, *Френк Норрис* дар асараш „Гирдоб“ масъалаҳои калони иҷтимоиро бардоштаанд.

Тамоили декадентизм пеш аз ҳама дар адабиёти франсуз бараъло намоён буд. *П. Верлен*, *А. Релебо*, *С. Маллорме*, ки „Шоирони лаънатӣ“ ном гирифта буданд, ба тамоили символизм пешрав буданд ва ба онҳо декадентизм таъсири калон расонда буд.

Адабиёти демократӣ – адабиёте, ки на ба манфиати табақаи ҳукмрон, балки ба манфиати ҳалқ, ояндаи он хизмат карда, одамонро дар рӯҳи боварии умебахш тарбия намуда, воқеъиятро ҳақонӣ инъикос мекунад.

Декадентизм (лотинӣ – таназзул) мағҳуме, ки ҳолати инқирози маданияти Европаро ба таври умумӣ ифода мекард. Тамоиле, ки дар ҳуд рӯ овардан ба таназзул, қайфияти ноумедӣ, безор буданро аз ҳаётро инъикос мекард.

1. Адабиёти реализми танқидӣ чӣ ҳел ба вучуд омад?
2. Ҳусусиятҳои ба ҳуд хоси адабиёти демократиро қайд кунед.
3. Ҷараёнҳои натурализм, декадентизм ва реализми танқидиро дар адабиёт муқоиса кунед.
4. Дар бораи намояндагони бузурги адабиёти ҷаҳон дар охири асри XIX – ибтидои асри XX чиҳоро дониста гирифтед?

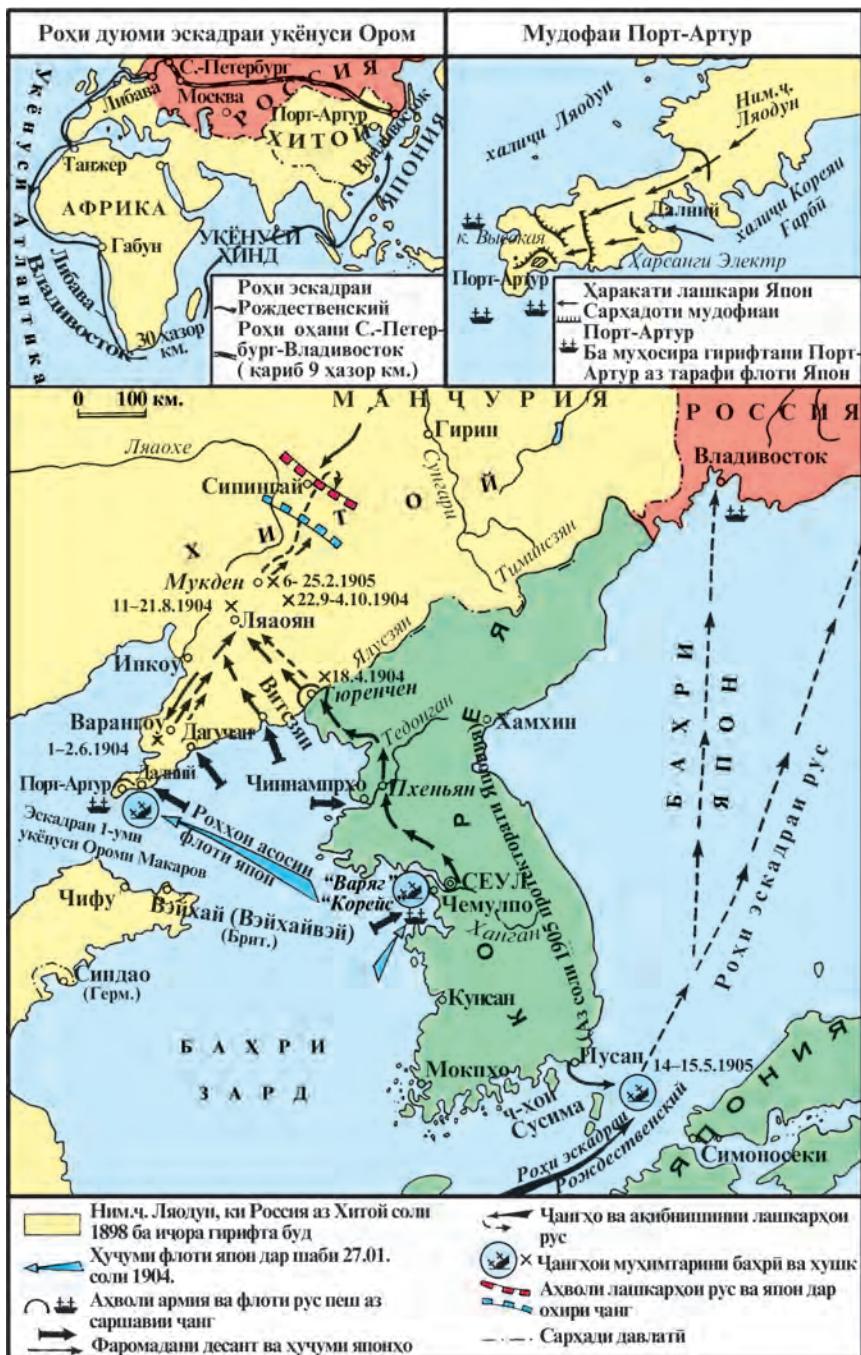
Кадом асарҳои нависандагонеро, ки дар боло номашон зикр шуданд, хондаед? Дар ин бора иншо нависед.

Иловаҳо

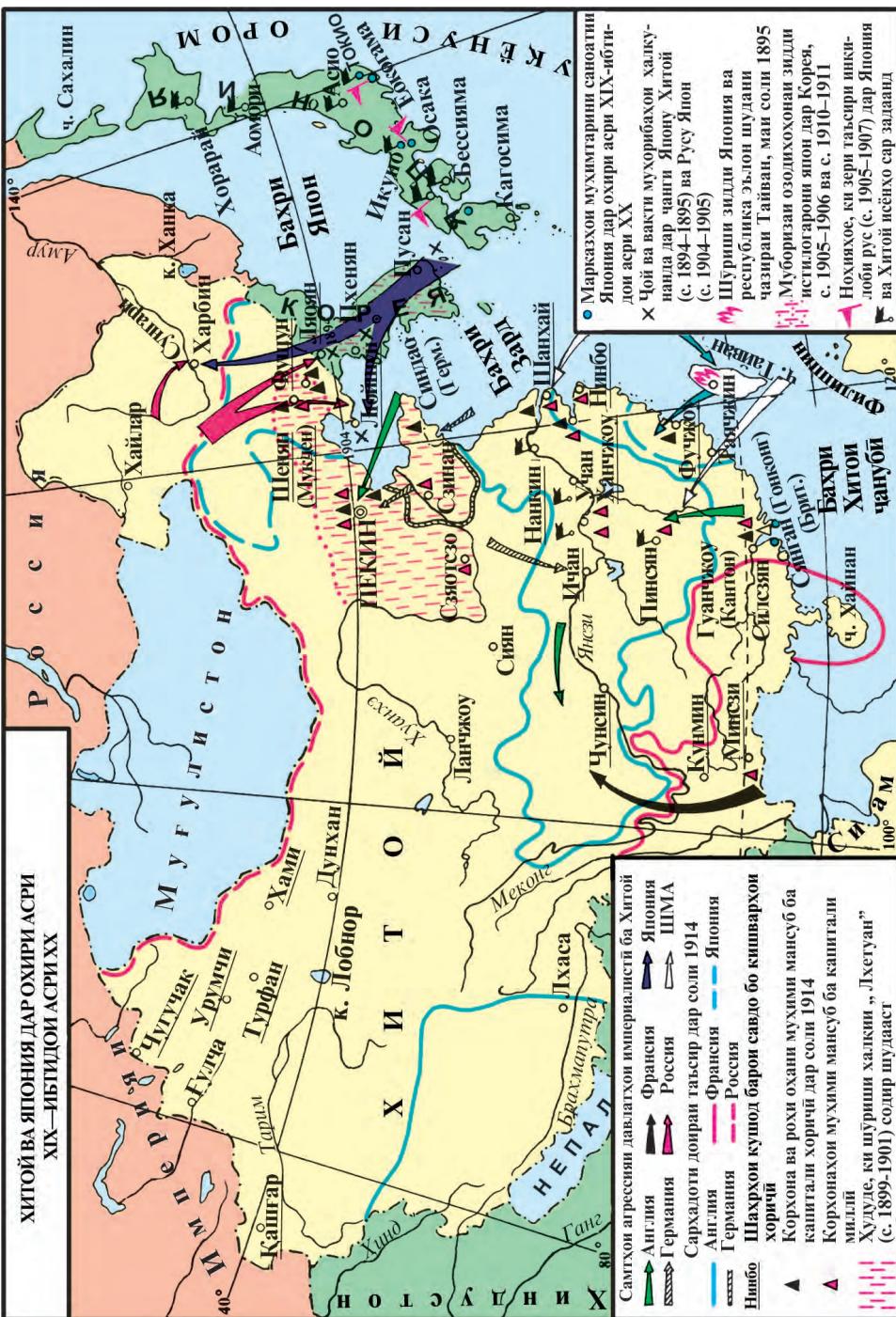
(Харитаҳо дар ҳолати расм хурд карда дода шудаст)

Давлатҳои Америкаи Лотинӣ дар охири асри XIX – ибтидои асри XX

Чангҳи русу япон

МУНДАРИЧА

Муқаддима.....	3
----------------	---

Фасли I

ЧАХОН ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

Боби I. МАНЗАРАИ ИЧМОИВУ ИҚТИСОДӢ ВА СИЁСИИ ДУНӢ

§ 1. Рӯй додани дигаргуниҳои куллӣ дар инкишофи капитализм дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	4
§ 2. Тамаддуни индустрӣ.....	10

Фасли II

ДАВЛАТҲОИ ЕВРОПА ВА АМЕРИКА

Боби II. ДАВЛАТҲОИ ЕВРОПАИ ФАРӢ ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 3. Ҷанги Франсияю Пруссия ва натиҷаҳои он.....	15
§ 4. Республикаи Сеюми Франсия ва табаддулоти давлатии 18-уми марта соли 1871.....	17
§ 5. Ҳаёти иқтисодӣ ва сиёсии Франсия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	20
§ 6. Сиёсати дохилии Франсия.....	22
§ 7. Сиёсати хориҷии Франсия.....	26
§ 8. Германия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX. Ташкилёбии империя..	28
§ 9. Сиёсати дохилии империя.....	31
§ 10. Сиёсати хориҷии империя.....	34
§ 11. Аҳволи сиёсию иқтисодии Британияи Кабир дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	38
§ 12. Сиёсати дохилии Британияи Кабир	41
§ 13. Сиёсати хориҷии Британияи Кабир.....	44

Боби III. ДАВЛАТҲОИ АМЕРИКА ДАР ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 14. Штатҳои Муттаҳидаи Америка.....	48
§ 15. Сиёсати дохилии ШМА.....	51
§ 16. Сиёсати хориҷии ШМА	54

§ 17. Давлатҳои Америкаи Лотинӣ дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	58
§ 18. Давлатҳои дигари Америкаи Лотинӣ.....	62

Боби IV. ИМПЕРИЯИ РОССИЯ, ДАВЛАТҲОИ ЕВРОПАИ МАРКАЗӢ, ҶАНУБУ ШАРҚӢ ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 19. Аҳволи иҷтимоиву сиёсӣ ва иқтисодии империяи Россия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	66
§ 20. Сиёсати хориҷии империяи Россия.....	69
§ 21. Ташкилёбии Думаи давлатии Россия.....	72
§ 22. Империяи Австрияю Венгрия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX..	75
§ 23. Сиёсати хориҷии империяи Австрияю Венгрия.....	79
§ 24. Италия дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	82
§ 25. Давлатҳои Балкан дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	85

Фасли III

ДАВЛАТҲОИ ОСИЁ ВА АФРИКА

Боби V. ДАВЛАТҲОИ ОСИЁ ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 26. Япония дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	90
§ 27. Хитой дар охири асри XIX.....	94
§ 28. Вазъияти иҷтимоию иқтисодӣ ва сиёсии Хитой дар ибтидои асри XX.....	97
§ 29. Ҳиндустон дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	101
§ 30. Эрон дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	105
§ 31. Афғонистон дар ибтидои асри XIX – ибтидои асри XX.....	109
§ 32. Давлати Усмонӣ дар охири асри XIX – ибтидои асри XX.....	112

Боби VI. КИШВАРҲОИ АФРИКА ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 33. Мамлакатҳои Африқаи Шимолӣ.....	116
§ 34. Мамлакатҳои тропикӣ ва Африқаи Ҷанубӣ	120

Боби VII. ЧАНГИ ЯКУМИ ҖАҲОНИИ СОЛҲОИ 1914–1918

§ 35. Оғози Ҷанги якуми ҷаҳон ва давоми он.....	124
§ 36. Ҳаракатҳои ҷанг дар солҳои 1916–1917.....	129
§ 37. Натиҷаҳо ва оқибатҳои Ҷанги якуми ҷаҳон.....	131

Фасли IV

ИЛМ ВА МАДАНИЯТ

Боби VIII. ИНКИШОФИ ИЛМ ВА МАДАНИЯТ ДАР ОХИРИ АСРИ XIX – ИБТИДОИ АСРИ XX

§ 38. Инкишофи техника ва илм дар истеҳсолоти моддӣ.....	136
§ 39. Инкишофи фанҳои аниқ ва табиятшиносӣ.....	140
§ 40. Таълими халқ. Фанҳои ҷамъиятшиносӣ. Санъат.....	145
§ 41. Адабиёт.....	149
Иловваҳо.....	153

63.3(0)я72
Ж 40

Lafasov M. ва дигарон.

Таърихи ҷаҳон: Китоби дарсӣ барои синфи 9-уми мактабҳои таълими миёнаи умумӣ/М.Лафасов ва дигарон., нашри 4-уми аз нав коркарда ва такмилшуда. – Тошканд ҲЭНТ-и „O‘qituvchi“, 2019. – 160 с.

ISBN 978-9943-22-399-8

УЎК: 94(100)(075.3)

КВК 63.3(0)я72

**MOYLI FOZILOVICH LAFASOV
USMON TOSHPO‘LATOVICH JO‘RAYEV
ESHQOBIL XOLIQOVICH XOLIQOV
DILOROM QODIROVA**

JAHON TARIXI

**Ta’lim tojik tilida olib boriladigan maktablarning
9-sinfi uchun darslik**

Qayta ishlangan va to‘ldirilgan 4-nashri

„O‘qituvchi“ nashriyot-matbaa ijodiy uyi
Toshkent – 2019

Муҳаррир Ҷ. Эшонқулов
Тарҷимон Ш. Салимов
Муҳаррири бадей Ш. Тоштурдиев
Муҳаррири техникӣ Н. Ниёзмунамедова
Сахифабанд Ў. Қурбонова

Литсензияи нашриёт AI №012.20.07.2018. Аз макети асл барои чоп рухсат дода шуд. 10.07.2019. Андозааш $70\times90\text{ cm}^2$. Кегли 11, 12 шпондор.

Гарнитураи „Таймс“. Чопи оғсет. Ҷузъи чопии шартӣ 11,70.

Ҷузъи чопӣ 9,7. Адади нашр 6 743 нусха.
Супориши №

Хонаи эҷодии нашру табъи „O‘qituvchi“-и

Очонсии иттилоот ва коммуникатсияҳони оммавии назди Маъмурияти Президенти Республикаи Ўзбекистон. Тошканд – 206, ноҳияи Юнусобод, кӯчаи Янгишаҳар, 1.

Шартномаи № 30-19.

Ҷадвали нишондиҳандаи ҳолати китоби ба ичора додашуда

№	Ному насаби донишомӯз	Соли хониш	Ҳолати китоб ҳангоми гирифтан	Имзои раҳбари синф	Ҳолати китоб ҳангоми супоридан	Имзои раҳбари синф
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						

Ҷадвали боло ҳангоми ба ичора дода шудан ва дар охири соли хониш баргардонида гирифтани китоб аз тарафи раҳбари синф дар асоси меърҳои зерин пур карда мешавад:

Нав	Ҳолати китоби дарсӣ ҳангоми бори аввал супоридан.
Хуб	Муқовааш бутун, аз қисми асосии китоби дарсӣ ҷудо нашудааст. Ҳамаи варақҳояш ҳаст, нодарида, ҷудо нашуда, дар саҳифаҳо навишт ва ҳатҳо нест.
Қаноат-бахш	Муқова қаҷ шудааст, канорҳояш коҳида, якчанд ҳатҳо кашида шудаанд, ҳолати аз қисми асосӣ ҷудошавӣ дорад, аз тарафи истифодабаранд қаноатбахш таъмир шудааст. Варақҳои ҷудошудааш аз нав таъмир шудааст, дар баязе саҳифаҳо ҳат кашида шудаанд.
Файри-қаноат-бахш	Муқова ҳат кашида шудааст, даридааст, аз қисми асосӣ ҷудо шудааст ёки умуман нест, файриқаноатбахш таъмир шудааст. Саҳифаҳо дарида, варақҳо намерасанд, ҳат кашида, ранг карда партофта шудааст, китоб барқарор карда намешавад.